Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

ANTHOLOGIAS || DIAPHORN EPIGRAMMATN || palain eis hepta biblia || dirmens, || PRTON.|| FLORILEGII || DIVERSORVM EPIGRAM-||TVM Veterum in Septem li-||bros distributi,|| PRIMVS,|| Cum interpretatione Latinâ || EILHARDI LVBINI || è regione oppositâ.||

Rostock: Möllemann, Stephan, 1600

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn174672496X

Druck Freier Zugang PUBLIC DOMAIN

22.14

Cc_1274.1.2

~~C.II.c.4002.1.2.~~

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn174672496X/phys_0002

ΑΝΘΟΛΩΓΙΑΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
παλαιῶν εἰς ἑπτὰ βιβλία
διηρημένης.

ΠΡΩΤΟΝ.

FLORILEGII
DIVERSORVM EPIGRAMMATVM Veterum in Septem libros distributi,

PRIMVS,

Cum interpretatione Latinâ
EILHARDI LVBINI
è regione oppositâ.

ROSTOCHII,
Prælo Myliandrino, M. D. C.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn174672496X/phys_0005

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn174672496X/phys_0006

Illustrißimis Principibus ac Dominis, D. D.

BOGISLAO,

&

GEORGIO,

Illustrißimi & optimi Principis

BOGISLAI XIII.

Patris Patriæ,

filijs,

Pomeraniæ &c. Ducibus,

Dominis meis clementiß.

Ante triennium, Illustrißimi Principes, cum suavißimum illud Anacreontis

Lyrici Poëma felicibus vestri Patrocinij auspicijs publicarem; re atq; opere ipso experiebar, præclarum illum, & toties mihi ab alijs prædicatum magnisq; principibus dignum erga humaniora studia, & illos qui ea pro virili promovere adnituntur, adfectum. Ex illo ergo tempore non desij undiquaq; rationes despicere, quibus grati mei animi, & V. C. æternum devotj atq; devinctj documenta evidentiora quodammodo exhiberem, pleniusq; aliquanto probarem. Quibus cogitationibus dum immoror, & undiq; in hoc tot doctissimorum auctorum Græcorum & Latinorum Amphitheatro oculos cir-

circumago; nullum majus & amplius argumentum mihi visum nectareo illo Apollinis, Musarũ, Venerum, Charitum, atq; Nympharum mellificio Epigrammatum Græcorum. Et de quibus profecto vel doctißimorum judicio, satius esset nihil, quàm parum dicere. Ego profecto vel justâ oratione illorum laudum primas lineas vix ducturus mihi videor, nedum suis vivis coloribus illas hâc angustâ paginâ expressurus. Nimirum in quibus id totum, sive Sapientiæ, sive delitiarum, salis, atq; festivitatis (in utroq; præ omnibus mundi nationibus Græca plurimum valuit) quidquid in hoc genere festivißima

Græcia, aut ipsa ἑλλάδ᾽ ἑλλὰς Ἀθηναι habuêre, copiosissimè & vberrimè congestum est. Adeo vt (si quidem juxta Horatium, qui dulcia cum vtilibus temperavit omnium calculo optimus habendus) hoc Epigrammatum volumen Sapientiæ & festivitatis Græcanicæ thesaurus jure merito à magnis quibusdam viris judicatum sit. Si quis enim argumenta consideret, non possunt illa legenti non immensam jucunditatem adferre. Tractant enim non solum nobilissima, verum etiam diuersissima, & varia admodum rerum memorabilium & admirandarum partim verè gestarum, partim, more Poëtis proprio,

prio, fictarum. Hoc enim historiam memorabilẽ, proverbium, aut sententiam aliquam præclaram, hoc magnorum virorum laudem & Encomion, hoc deniq; jocum aliquem, vel salsum atq; festivum scomma tractat. Si dictionis munditiem spectemus, tam mira in illis eruditio, tam rotunda sermonis elegantia, tam festiva & ingeniosa brevitas, vt ipsum Apollinem, (cum Poëtis loquar) vnà cum novem Musis, tribus Gratijs, omnibus Veneribus ac festiuitatibus dotes suas universas certatim huc contulisse videantur. Quid de horum Epigrammatum auctoribus dicam? Horum alij fuerunt summi totius orbis Mo-

narchæ, Cæsares, Imperatores, alij reges, principes, duces, consules, alij summi & admirandi Philosophi; omnes Sapientiæ & Doctrinæ laude in toto mundo famigerabiles. Hisce tot & tantis de causis multi magni viri, & excellenter eruditi vel inventionis acumine & solertiâ, vel numerorum concinnâ venustate & elegantiâ, vel deniq; rotundæ brevitatis nitore atq; decoro invitati, horum Epigrammatum non pauca animi gratiâ Latinè converterunt. Sed plerique tamen non nisi simplissima tantum & apertissima; à reliquis, si minus obscuritate, certè difficultate deterriti. Qui etsi magnum quid præstiterunt,

runt, suamq; iure ac merito laudem promereantur, non desunt tamen inter illos, qui doctioribus parum satisfeciſſe videantur. Neq; mirum illud sanè. Quis enim vel Latiniſsimus in hoc certaminis genere cum Græcis in arenam descendens, se non vltro victum fateatur? Cum verò horum Epigrammatum quædam vel propter abstrusiores historias, vel occultiores adlusiones, vel denique ob ingeniosam brevitatem, (quæ cum ipsa obscuritatem gignat, in Epigrammatibus tamen requiritur) obscuriora sint; fit vt paucos nostrá ætate lectores inveniant, & plurimi non intellecta parum curent. Non igitur

omnino operam perditurus mihi videbar, si illa τὸ λέξιν verbum, quod ajunt, verbo explicarem, & e regione Græcis opposita, in Græcanica sapientia, & venustatis studiosorum gratiã publici juris facerem, sperans fore, vt hâc ratione plures ad hasce Græcorum delitias legendas atq; degustandas invitentur. Cuius rei iam in primo hoc libro specimen aliquod & documentum exhibeo, reliquos sex libros, quos iam dudum etiam apud me versos habeo, quam primum poterit subiuncturus. Quin etiam si Deus pro suâ clementiâ vitam & otium mihi indulserit eadem eodem carminis genere vt versus versui, atq; verbum ver-

verbo (quantum pro hac ingenij mei tenuitate fieri poterit) respondeat, convertam. Et ex quibus non parvam partem jam adfectam habeo. In quo ipso si vobis etiam Illustrissimi principes operæ precium fecisse videbor, laborum meorum plenissimos & uberrimos fructus consecutus mihi arbitrabor. Quo ipso nomine hunc primum Epigrammatum librum, tanquam odoriferum Venerum suauissimarum pratum atq; hortum, tanquam nectareum tot Heliconis & Himetti ingeniosissimarum apum florilegium, & mellificium, quo etiã summi Philosophi, consules, principes, reges, imperatores, & Monarchæ Symbolas

bolas suas contulerunt, V. Celsitudinibus reuerenter inscribere volui, cum, quod huiusmodi amanioribus studijs, rarißimo hâc tempestate in täli fortunâ, & nunquam satis laudato exemplo non leuiter tincti, sed planè ac plenè imbuti sitis; Tum quod eadem quantumvis hâc tempestate spreta & contemta magno vestro exemplo evehitis, eorumq; cultores amatis, &, quod potestis, liberaliter & munificè adiutatis. Reliquum est vt in hoc tam salutari generi humano proposito perseueretis, eo ipso nomen & gloriam in mundo reperturi, quam diu vel litterarum vel litteratorum quidquam in mundo reli-

quum

quum erit. Per litterarum enim semitam compendiosissima ad immortalem nominis gloriam patet via. Cum interea illorum, qui cum nihil Musis & aternâ nominis famâ dignum egerunt, Musas, eorumq; cultores contemnunt, una cum tumulo nomen obrutum aterno silentij & caliginis nocte premitur. Quàm multos è mortalibus summos principes, reges, imperatores priscis saculis vixisse existimandum est, quorum inter tot historicorum monumenta ne nomen quidem amplius fando audimus. Idq; nullam aliam ob causam, quàm, quod nullis Sapientiæ & humanitatis studijs exculti desides & ignaui vitam somno

somno aut morti similem, &, vt cum Græco sapiente loquar, βίον ἀβίωτον agentes, nullum vel ipsi immortalitati dignum ingenij monumentum posteritati reliquerunt; vel quod nullam præclarorum suorum facinorum & & fortißimorum factorum laudem alijs ad posteritatem æternis litterarum monumentis propagandam transmiserunt. Nimirum litterarum & armorum gloria fato & invidiâ maior vinci atq; mori non potest. Vtramq; non fallacibus indicijs, V. C. Illustrißimi Principes, posteritati pollicemini. Et hanc quidem magnorum vestrorum proavorum exemplo, quorum præclarè factorum

rum memoria cum mundo deniq; interibit. Illã verò peculiari quodam & novo vestro; quâ maioribus vestris prælucebitis, & plerosq; vincetis atq; superabitis, posteris litterarum & armorum monumenta dubiâ inter sese palmâ contendentia relicturi. Quibus, si hoc meo labore non displicuero (quibus sanè placuisse, ego primã laudẽ deputo) à reliquis contẽni & floccifieri floccifacio & contemno. Deorũ ille optimus & maximus heroicas virtutes vestras benignâ favoris sui aurâ cottidie magis magisq; adspiret, vt litterarũ pariter & armorũ laude toto vitæ tẽpore aucti, Ecclesiæ Dei, Reipublicæ, humanioribus literis

vti-

vtibiles atq; salutares esse possitis. Rostochij, Anno à Christo nato M. D. C.

Cels. Vest.

Devotissimus

Eilhardus Lubinus.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn174672496X/phys_0020

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

Διαφόρων ἐπιγραμμάτων εἰς ἑπτὰ
βιβλία διηρημένης,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ,
μεταφράσεν Θ

ΕΛΑΡΔΟΥ ΛΟΥΒΙΝΟΥ.

FLORILEGII

variorum Epigrammatum in
septem libros distributi,

PRIMUS,

interprete,

EILHARDO LVBINO,
Professore Poëseos in Academiâ
Rostochinâ publico.

A

ΕΙΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ,

Κεφ. α.

ΑΡΧΙΟΥ, εἰς τέσσαρας ἀγῶνας.

Τεσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' ἑλλάδα, τέσσαρες ἱροὶ,
Οἱ δύο μὲν, θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων.
Ζηνὸς, λητοΐδαο, παλαίμονος, ἀρχεμόροιο.
Ἆθλα δὲ τῶν κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ εἰς ἡρακλῆν καὶ ἀνταῖον.

Τὰν ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
Ἅτε ποσειδῶνος, καὶ διὸς ἁ γενεά.
Κεῖται δέ ῥφιν ἀγὼν, οὐ χαλκέου ἀντὶ λέβητος,
Ἀλλ' ὅς τις ζωὰν οἴσεται ἢ θάνατον.
Ἀνταίου τὸ πτῶμα.. πρέπει δ' ἡρακλέα νικᾶν
Τὸν διός. ἀργείων ἁ πάλα, οὐ λιβύων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς ἀρίαν.

Ὁ σταδιεὺς ἀρίης ὁ μενεκλέος οὐ κατελέγχει
Περσέα τὸν κτίστην ταρσὲ κίλισσα πόλι.
Τοῖοι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες· οὐδ' ἂν ἐκείνῳ
οὐδ' αὐτὸς περσεὺς νῶτον ἔδειξε θέων.
Ἢ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγγων ἢ τέρματος εἶδέ τις ἄκρου
Ἠΐθεον, μέσσῳ δ' οὔποτ' ἐνὶ σταδίῳ.

ΛΕΟΝ-

IN CERTAMINA ET CERTATORES,

CAPVT I.

ARCHII, in quatuor Certamina.

Vatuor sunt certamina in Græciâ, quatuor sacra,
Duo quidem mortalium, duo verò immortalium.
IOVIS, Apollinis, Palæmonis, Archemori.
Præmia verò illorum olea, poma, apium, pinus.

DIOTIMI, In Herculem & Antæum.

Iuventam suam in certamine luctæ fortis exercuit,
Et Neptuni, & Iouis progenies.
Proposita autem illis est pugna non ob æneum lebetem
Sed vter vitam auferat, aut mortem.
Antæi fuit ruina. Fas enim est Herculem vincere
Iouis filiũ, Argivorũ enim lucta est, non Libycorũ.

ANTIPATRI, In Ariam.

Cursor in stadio Arias Meneclis filius, non redarguit
Perseæ conditorẽ tuum, ô Tarse, civitas in Ciliciâ.
Adeo enim illius juvenis volucres pedes. Neq; ipsi
Vel ipse Perseus tergum demonstrasset currens.
Aut enim in carceribus, aut metâ vidit aliquis vltimâ
Illum juvenem. medio autem nunquam in stadio.

ΛΕΟΝΤΟΣ φιλοσόφου εἰς τὸ
μονημέριον.

Τοξότα, πιερίδων μεδέων, ἑκατηβόλε φοῖβε,
Εἰπὲ κασιγνήτῃ κρατεροὺς ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
Οσσον ἐπιψαῦσαι μερόπων δέμας, ὅσσον αὖσαι
Λαῶν τερπομένων ἱερὸν στόμα· μηδὲ νοήσω
Ζηνὸς μειλιχίοιο λαχὼν θρόνον, ἀνέρος οἶτον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

ταύρου βαθὺν τένοντα, καὶ σιδαρέους
Ατλαντος ὤμους, καὶ κόραν ἡρακλέους,
Σεμναν θ' ὑπήναν, καὶ λέοντος ὄμματα,
Μιλησίου γίγαντος, οὐδ' ὀλύμπιος
Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν, ἄνδρας ἡνίκα
Πυγμὴν ἐνίκα νικοφῶν ὀλύμπια.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Οὔτ' ἀπὸ μεσσάνας, οὔτ' ἀργόθεν εἰμὶ παλαιστάς,
Σπάρτα μοι σπάρτα κυδιανείρα πατρίς.
Κεῖνοι τεχνάεντες, ἔγωγε μὲν (ὡς ἐπέοικε
Τοῖς λακεδαιμονίων παισὶ) βίᾳ κρατέω.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τνῶθι θεόκριτον προσιδὼν τὸν ὀλυμπιονίκαν,
Παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον.
Κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφῆς,
Ος πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ισθμια καὶ πυθοῖ διοφῶν ὁ φίλωνος ἐνίκα,
Αλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, παλην.

LEONTIS Philosophi in vnius diei spectaculum.

Sagittarie, Musarum rex, eminus jaculans, Apollo,
Dic sorori validas vt feras excitet,
Quæ tantum tangant hominem corpus, quæ accendant
Populi delectati divinum os, Neq; vnquam videam
Iouis clementis thronum assecutus, alicujus viri mortẽ.

ANTIPATRI.

Tauri crassam cervicem, & ferreos
Atlantis humeros, & comam Herculis,
Verendamq; barbam, & leonis oculos,
Milesij Gigantis ne quidem cælestis
Iupiter sine horrore vidit, cum viros
Luctando vinceret Nicophon Olympia.

DAMAGETI.

Neq; Messanâ ortus, neq; Argis sum Palæstrita,
Sparta mihi Sparta clara viris patria est.
Illi arte & dolis vincunt, ego autem (vt convenit
Lacedæmoniorum pueris) vi supero.

SIMONIDIS.

Cognosce Theocritum aspiciens, qui Olympia vicit,
Puer adhuc, qui in luctâ insignis moderator erat.
Pulcherrimũ quidẽ aspectu, pugnando vero non peiorẽ
Qui bonorum parentum coronauit vrbem. (formâ,

Ejusdem.

Isthmia & Pythia Diophon Philonis filius vicit
Saltu, cursu, disco, jaculo, lucta.

ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΟΝ, κεφ. β.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τίς σε πάγος δυσέρημος, ἀνήλιος ἐξέθρεψεν;
Η βορέου σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,
Η κελτῶν νιφοβλῆτις ἀεὶ κρυμώδεες ἄλπεις,
Τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος ἰβηριάδος;
Η σὺ ὀμφακοράγας ἐγείνας τοὶς ἀπεπάντους
Βότρυας οἳ συφελὴν ἐξέχεον σταγόνα.
Δίζημαι λυκοεργὲ τεὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίζης
Κλήματος ὠμοτόκου βλαστὸν ὅλον θερίσῃς.

ΑΔΗΛΟΝ.

Τίς ποτ' ἀκηδέστως οἰνοτρόφον ὄμφακα βάκχου
Ανὴρ ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν;
Χείλεα δὲ συφθεὶς χαμάδις βάλεν, ὡς ἂν ὁδίταις
Εἴη νεισομένοις ἡμιδαὲς σκύβαλον.
Εἴη οἱ διόνυσος ἀνάρσιος οἷα λυκούργῳ,
Οττι μιν αὐξομέναν ἔσβεσεν εὐφροσύναν.
Τοῦδε γὰρ ἂν τάχα τὶς διὰ πώματος ἢ πρὸς ἀοιδὰς
Ηλυθεν, ἢ γοεροῦ κήδεος ἔσχε λύσιν.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ, κεφ. γ.

ΛΕΟΝΙΔΟΥ.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
Αρηος ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;
Ακλαστοι μὲν κῶμοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι
Ασπίδες, ἄκλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.

Αἰδοῖ

IN VITEM, Cap. II.

PHILIPPI.

Quis te rupes deserta, sole carens produxit?
An Borealis Scythiæ, agrestem racemum,
An Celtarum nivibus conspersæ semper frigidæ Alpes,
Aut ferrum gignens ager Iberiæ?
Quæ acerbos acinos produxeris immaturas
Uvas, quæ ingratam profuderunt guttam.
Desidero, Lycurge, tuas manus, ut radicitus
Sarmenti immaturi germen totum demetas.

INCERTI.

Quisnam temerè vinum gignentem uvam crudam Bac-
Vir viteo palmite abscidit, (*chi*
Et labra strictus humo projecit, ut viatoribus
Sit prætereuntibus semesum putamen.
Sit illi Dionysius inimicus, quemadmodum Lycurgo,
Quod ipsi crescentem exstinxerit lætitiam.
Hujus enim plerunq; aliquis per potum, aut ad cantum
Venit, aut flebilis curæ liberationem habet.

IN DONARIA, Cap. III.

LEONIDÆ.

Non mea hæc sunt spolia. quis parietibus suspendit
Martis hoc ingratum munus?
Infractæ enim galeæ, sine sanguine etiam splendentia
Serta, & infracta vibranda hastarum ligna.

Αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπου
Ἱδρὼς πιδύων στῆθος ἐπισταλάει.
Παστάδα τὶς τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρειῶνα, καὶ αὐλὰν
Κοσμείτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον.
Αρσεὺς δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
Νηὸν κασμοίη. τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια; τίς δ' ἀφόρυκτα
Δούρατα, καὶ ταύτας ἀρραγέας κόρυθας
Αγκρεμάσας ἄρηϊ μιάστορι κόσμον ἄκοσμον;
οὐκ ἀπ' ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
Αποτολέμων τάδ' ἔοικεν ἐν οἰνοπλῆξι τεράμνοις
Κεῖσθαι, οὐ θριγκῶν ἐντὸς ἐνυαλίου.
Σκῦλα μοι ἀμφίδρυπτα, καὶ ὀλλυμένων ἅδε λύθρος
Ανδρῶν, εἴπερ ἔφυν ὁ βροτολοιγὸς ἄρης.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ τῇ ἀφροδίτῃ.

Α σύριγξ, τί τοι ὧδε παρ' ἀφρογενείαν ὄρουσας;
Τίπτ' ἀπὸ ποιμενίου χείλεος ὧδε πάρει;
Οὔ τοι πρῶνες ἔθ' ὧδ', οὐδ' ἄγκεα, πάντα δ' ἔρωτες,
Καὶ πόθος. ἁ δ' ἀγρία μοῦσ' ἐν ὄρει νεμέται.

ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ ταῖς νυμφαῖς.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, ταῖς ἑρμοκρέων τάδε δῶρα
Εἴσατο, καλλιναίου πίδακος ἀντιάσας,
Χαίρετε, καὶ στείβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
Τόνδε δόμον, καθαροῦ πιμπλάμεναι πόματος.

ΛΕΩ-

Pudore tota facie rubeo: E fronte autem
Sudor scaturiens super pectus distillat.
Nuptialem his aliquis, & conclave, & aulam
Exornet & sponsalem lectum.
Martis verò cruenta Dioxippi spolia
Templum ornent, His enim delectamur.

ANTIPATRI, *In idipsum.*

Quis posuit splendida scuta è corio boum? quis autem
Ligna & hasce infractas galeas? (incruenta
Suspendisti Marti homicidæ ornamentum deforme.
Nonne meis ejiciet hæc aliquis arma è templis?
In imbellium hæc conveniunt ebriosis tabernaculis
Poni: Non parietibus Martis.
Spolia mihi undiq; lacerata, & pereuntium placet san-
Virorũ, postquã natus sum homicida Mars. (guis

MNASALCI, *Ad Venerem.*

Fistula quî huc ad Veneris fanum prosiluisti?
Quid à pastoris labris hic præsto es?
Non hic colles amplius, neq; valles. at cuncta amores,
Et desideriũ. Hæc v. rustica Musa in mõte pascitur.

HERMOCREONTIS, *Nymphis.*

Nymphæ fontanæ quibus Hermocreon hæc dona
Posuit, pulcrè fluentis fontis obviam factus.
Salvete, & calcate jucundis pedibus aquosam
Hanc domum, puro implentes potu.

ΛΕΟΝΙΔΟΥ ταραντίνου τοῖς ἀγρό-
ταις θεοῖς.

Αυλια καὶ νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἰθ' ὑπὸ πέτρῃ
Πίδακες, ἤθ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς,
Καὶ σὺ τετράγλωχιν μήλοσσόε μαιάδος ἑρμᾶ
Ος τε τὸν αἰγιβότην πὰν κατέχεις σκόπελον,
Ιλαοι τὰ ψαιστὰ, τὸ, τε σκύφος ἔμπλεον οἴνης
Δέξασθ', αἰακίδεω δῶρα νεοπτολέμου.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ, κεφ. δ.
ΦΙΛΙΠΠΟΥ, οἱ δὲ, ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Πηρὸς ὁ μὲν γείοις, ὁ δ' ἄρ ὄμμασιν. ἀμφότεροι δὲ
Εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.
Τυφλὸς γὰρ λιπίγειον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων
Ταῖς κείνου φωναῖς ἀτραπὸν ὠρθοβάτει.
Πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ παντολμος ἀνάγκη,
Αλλήλοις μερίσαι τὐλλιπὲς εἰς ἔλεον.

ΛΕΟΝΙΔΟΥ, εἰς τὸ αὐτό.

Τυφλὸς ἀληθεύων χωλὸν πίδας ἠέρταζεν,
Ομμασιν ἀλλοτρίοις ἀντερανιζόμενος.
Αμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν,
Τὐλλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαρασχόμενοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ ΠΛΑΤΩΝΟΣ
νεωτέρου.

Ανέρα τις λιπίγειον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
Ηγε πίδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.

ΑΝΤΙ-

LEONIDÆ Tarentini, agrestibus diis.

Domicilia ruri, & Nympharũ sacer collis, & sub saxo
Fontes, & aquis vicina pinus,
Et tu quadrate ovium custos Majæ fili, Mercuri,
Quique caprarum pastor Pan tenes scopulum,
Benivoli hæc liba, & hunc scyphum plenum vino
Accipite, Acacidæ dona Neoptolemi.

IN MUTILATOS, Cap. IIII.

PHILIPPI, ut alii, ISIDORI.

Mutilus hic quidem membris, ille oculis; ambo autem
In in se invicẽ quod fortuna abstulerat, contulerunt.
Cæcus enim claudum humeris sublatum onus tollens
Ipsius vocibus semitam rectè ingreditur.
Hæc autẽ omnia docuit amara omnia audens necessitas
Aliis mutuari id quod deest & in misericordiam.

LEONIDÆ, in idem.

Cæcus errans claudum pedibus portabat,
Oculis alienis remuneratus.
Ambo autem semiperfecti ad unius naturam apti sunt,
Quod deerat sibi invicem retribuentes.

In idem PLATONIS junioris adhuc.

Virum aliquis claudum in dorso cæcus
Portavit pedes commodato dans, oculos accipiens.

ANTI

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Αμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν ὄψεις,
Ος δὲ βάσεις· ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεσίη.
Τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας,
Ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.
Ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις. ἐν γὰρ ἑκάστῳ
Τὰ λιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.

Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα ἀδριανὸν τὸν
βασιλέα τροφήν.

Ἡμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει,
Σῶσόν μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτονον.

Ἀπόκρισις τοῦ βασιλέως.

Αμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ πλουτέα, καὶ φαέθοντα,
Τὸν μὲν, ἔτ' εἰσορόων, τοῦδ' ἀπολειπόμενος.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς τυφλὸν ἀναβάντα εἰς
τὸ ἐν ἐλευσῖνι ἱερόν.

Σκίπων μὲ πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν, ὄντα βέβηλον
οὐ μοῦνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.
Μύστην δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν, οἶδα δ' ἐκείνῃ
Νυκτὶ καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
Ασκίπων δ' εἰς ἄστυ κατέστιχον, ὄργια δηοῦς,
Κηρύσσων γλώσσης ὄμματι τρανοτέρῳ.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Αὖά τοι ἐκτάμνοντι γεράνδρυα, κάμμορε μείδων,
Φωλὰς ἀραχναίη σκαιὸν ἔτυψε πόδα,

Νείοθεν

ANTIPHILI in idem.

Ambo quidē mutili, & mendici, sed hic quidem oculis
Ille autē pedibus. Alterius autē alter auxiliū est.
Cæcus enim claudi ex humeris dependens onus portans
Semitam alienis oculis erectus ambulat.
Vna utriq; natura satis fuit. In unoquoq; enim
Quod deerat illis invicem in totum communicavit.

In semitabidum ab Adriano rege cibum petentem.

Dimidium mei mortuum est, & dimidium fames pre-
Serva quod in me est, rex, semitoni sonitus. (mit

Responsio regis.

Vtrumq; injuriâ afficis & infernum & solem,
Hunc, quod adhuc intueris, illū a. quod abes ab illo.

ANTIPHILI, In cœcum qui ingressus erat in urbe Eleusine templum.

Baculus me ad templum duxit profanum existentem
Non solum ad sacrificium, sed etiam ad solem.
Sacerdotem vtriusq; me Deæ fecerunt. Noui a. quod
Nocte etiam ab oculorū nocte expiatus sim. (ipsâ
Sine baculo autem in vrbem redii Orgia Cereris
Prædicans oculo magis perspicuo, quàm linguâ.

ERYCII.

Ligna sicca secanti tibi veteris arboris, infelix Midon,
Latens lacerta sinistrum pupugit pedem,

Ab

Νείοθεν ἀντιάσασα· χύδην δ' ἔβρυξε μελαίνη
Σηπεδόνη χλωρὴν σάρκα καὶ ἀστραγάλους.
Ετμήθη δ' ἀπὸ τῆς στιβαρὸν γόνυ, καί σε κομίζει
Μουνόποδα, βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ ΚΑΙ
ἀνδρείους, κεφ. ε.

Αδηλον, εἰς λάκαιναν.

Γυμνὸν ἰδοῦσα λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
Παῖδ' ἑὸν, ἐς πάτραν ὠκὺν ἱέντα πόδα,
Αντίη ἀΐξασα, δι' ἥπατος ἤλασε λόγχην,
Αῤῥενα ῥηξαμένη φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ.
Αλλότριον σπάρτας (εἶπεν) γένος, ἔῤῥε πόθ' ᾅδαν,
Εῤῥ', ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα, καὶ γενέταν.

ΠΑΛΛΑΔΑ, εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦγε λάκων ποτὲ δῆριν, ὑπαντιασασα δὲ μήτηρ
Εἶπε, κατὰ στέρνων ἄορ ἀνασχομένη,
Ζώων μὲν σέο ματρὶ διαμπερὲς αἶσχος ἀνάπτεις,
Καὶ κρατερᾶς σπάρτας πάτρια θεσμὰ λύεις.
Ην δὲ θάνῃς παλαμῆσιν ἐμαῖς μάτηρ μὲν ἀκούσω
Δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένα.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων
αἰγυπτίου, ὅμοιον.

Μήτηρ εἷα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
Εκτανεν, ὠδίνων μνῆστιν ἀνηναμένη.

Καὶ γὰρ

Ab imo obviã prorepens; valde a. dente mordebat ni-
Putredo pallidam carnem, & talum pedis. (gra
Dissectũ autem est ab hâc validum genu, & te portat
Vnipedem proceræ baculus oliuæ.

IN FORTITVDINEM & fortes, Cap. V.

Incerti, in Lacænam.

Nudum cum vidisset Lacæna revertentem ex bello
Suum filium in patriam celerem mittentem pedem.
Ex adverso impellens per epar transverberavit hastã
Virile rumpens verbum super interjecto.
Alienum à Spartâ, dixit, genus, malè peri ad orcum,
Peri, postquam mentitus es patriæ, & ortui tuo.

PALLADÆ, in idipsum.

Fugit Lacon aliquando pugnã: occurrens autẽ mater
Dixit illi per pectus ensem transadigens:
Vivens quidem tuæ matri virinq; trajectum dedecus
Et fortis Spartæ paterna jura solvis. (alligas,
Iam autem mortuus meis manibus, mater quidem au-
Infelix: sed in meâ patriâ seruata. (diam

IVLIANI ex præfectis Ægypti, simile.

Mater filiũ fugientẽ pugnam post mortẽ commilitonum
Interfecit, dolorum partus memoriam recusans.
Etenim

Καὶ γὰρ γνήσιον αἷμα διακρίνει λακεδαίμων
Αλκῇ μαρναμένων, οὐ γενεῇ βρεφέων.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸν αἴαντος λίθον.

Μή με τὸν αἰάντειον ἀνοχμάσσειας ὁδῖτα
Πέτρον, ἀκοντιστὴν στήθεος ἐκτορέου.
Εἰμὶ μέλας, τρηχύς τε. σὺ δ' εἴρεο θεῖον ὁμήρου
Πῶς τὸν πριαμίδην ἐξεκύλισσα πέδῳ.
Νῦν δὲ μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
Ανθρωποι, γενεῆς αἴσχεα λευγαλέης.
Αλλά με τὶς κρύψειεν ἐπὶ χθονὸς; αἰδέομαι γὰρ
Παίγνιον οὐτιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Εἰς γερμανικὸν ΒΑΣΣΟΥ.

Οὐρεα πυρηνεῖα, καὶ αἱ βαθυάγκεες ἄλπεις,
Αἳ ῥήνου προχοὰς ἐγγὺς ἀποβλέπετε
Μάρτυρες ἀκτίνων γερμανικὸς ἃς ἀέτειλεν,
Αστράπτων κελτοῖς πουλὺν ἐννυάλιον.
Οἱ δ' ἄρα δουπήθησαν ἀολλέες. εἶπε δ' ἐνυὼ
Αρεϊ, τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα.

Εἰς ῥώμην, ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Οὐδ' ἢν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμῦραν ἐγείρῃ,
Οὐδ' ἢν γερμανίη ῥῆνον ἅπαντα πίῃ,
Ρώμης οὐδ' ὅσσον βλάψει σθένος, ἄχρι κε μίμνῃ
Δεξιὰ σημαίνειν καίσαρι θαρσαλέη.
Οὕτω καὶ ἱεραὶ ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζαις
Εστᾶσιν, φύλλων δ' αὖα χέουσ' ἀνέμοι.

ΠΑΡΜΕ-

Etenim genuinum sanguinem æstimat Lacedæmon
Virtute pugnantium, non generatione puerorum.

AGATHII Scholastici in Aiacis saxum.

Ne me Aiacis tollas, ô viator,
Saxum, percussorem pectoris Hectorei.
Sum niger. asperq; : tu autẽ interroga diuinũ Homerũ
Quomodo Priamidem devoluerim ad terram.
Iam verò vix parum me vecti mouent ex agro
Homines generationis dedecora invalidæ.
Verum me aliquis abscondat sub terram. Vereor enim
Ne ludus vilibus hominibus evadam.

In Germanicum BASSI.

Montes Pyrenaei, & profundis vallibus Alpes
Quæ Rheni flumina propius intuemini,
Testes estis radiorum ignis Germanicus quos excitavit
Fulminans Celtis copiosum Martem.
Hi autem sanè obstrepebant conglobati. Dixit autem
Marti: Talibus manibus debemur. (Bellona

In Romam CRINAGORI.

Neq; si Oceanus omnem inundationem excitaret,
Neq; si Germania Rhenum omnem bibat,
Romæ ne tantillum quidem nocebit robori, quousq; per-
Dextera imperans Cæsari confidens. (severabit
Sic etiam sacræ Iovis quercus firmiter radicibus
Consistunt, folia autem arida diffundunt venti.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τὸν γαίης καὶ πόντου ἀμειφθείσαισι κελεύθοις
Ναύτην ἠπείρου, πεζοπόρον πελάγους,
Εν τρισσαῖς δοράτων ἑκατοντάσιν ἔστεψεν ἄρης
Σπάρτης. αἰσχυνέσθ' οὔρεα καὶ πελάγη.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ον πόλεμος δεδιὼς οὐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νούσου
Θλιβομαι· ἐν δ' ἰδίῳ τήκομ' ὅλος πολέμῳ.
Αλλὰ διὰ στέρνων ἴθι φάσγανον, ὡς γὰρ ἀριστεὺς
Θνήξομ', ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πύῤῥος ἐπιβὰς
τῆς τροίας.

Μόχθος ἐμοῦ γενετῆρος ἀμύμονος, οὐ τέλος εὗρεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τρώεσσι φόνον πάντεσσι κορύσσων
Ηλυθον, ἠνορέῃ γὰρ ὑπέρτερον εὖχος ἀείρω.
Καὶ πρίαμον βασιλῆα, καὶ οὓς προλέλοιπεν ἀχιλλεὺς,
Πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδεν ὀλέσσαι,
Καὶ τροίης πτολίεθρον ἀρήϊον ἐξαλαπάξω,
Καὶ δαναοῖς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνύσει.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους δηϊδάμεια τοῦ πύῤῥου
πορθήσαντος τὴν τροίαν.

Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην,
Υμετέρου γενετῆρος ἀχιλλέος εἵνεκα πότμου,
Ον τροίη στονόεσσα κατέκτανεν ἀλλὰ σὺ πᾶσαν
Ιλιον ἐξαλάπαξας, ἐλδομένοισι δ' ἀχαιοῖς

Αφθιτον

PARMENIONIS.

Illum terræ & maris perambulatis vijs,
Nautam in terrâ firmâ, & peditem in pelago
In trecentis hastis sustinuit Mars
Spartæ. Erubescite montes, & maria!

ARCHII.

Quem bellum reformidans non perdidit, nunc à morbo
Tribulor, & in proprio tabesco totus belle.
Sed per pectus transiensis. Sic enim victor
Moriar, repellens & morbum vt olim bellum.

Quæ verba dixerit Pyrrhus profectus ad Trojam.

Labor parentis mei inculpati nondum finem invenit,
Verum ego Trojanis excidium omnibus concitans
Veni, fortitudine superiorum victoriam elevans,
Et Priamum regem, & quos reliquit Achilles.
Omnes simul ad stragem meum robur novit perdere,
Et Trojæ opidum Martium vastabo,
Et Danais decennalem mea hasta laborem finiet.

Quæ verba dixerit Deidamia mater Pyrrhi evertentis Trojam.

Omnem mei animi gravem mitigasti dolorem
Tui parentes Achillis mortis causa
Quem Troja suspirans occidit: sed tu omne
Ilium diripuisti, & desiderantibus Achivis

Αφθιτον ὤπασας εὖχος, ὁ μὴ δεκέτηρος ἐνυοῦς
Παντεσι μαρναμένοις δαναοῖς χρόνος εὗρεν ἀνῦσαι.

Τίνας ἂν ἀγαμέμνων, ὁπλισθέντος
ἀχιλλέως.

Ιλιος ὁ φρύοεσσα κατήριπεν. ἄρτι δὲ πᾶσαν
Λῃΐδιην δαναοῖσι θεὸς πόρεν ὁππότ' ἀχιλλεὺς
Μηνιν ἀποῤῥίψας φθησήνορα χεῖρα κορύσσει.

Τίνας ἂν ἕλενος ὁπλισθέντος
τοῦ αὐτοῦ.

Πηλείδην κοτέουσα πάλιν θώρηξεν ἀθήνη
Εντεσιν ἀθανάτοισι. τὶ ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος
Αἰνομόροις τρώεσσι, καὶ ἕκτορι, καὶ γενετῆρι.
Οππόταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνέρι τῶδε;

Τίνας ἂν ἕκτωρ πρὸς πάτροκλον μὴ δυνηθέν-
τα φέρειν τὸ δόρυ τοῦ Αχιλλέως.

Εζημίωσας σὺ σθένων τὸν ἕκτορα:
Φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σκυλεύματα.

Τοῦ πατρόκλου ἀπόκρισις.

Ωνησα. θᾶττόν σ' εἷλε πηλεῖον δόρυ.

Τίνας ὁ αὐτὸς ἕκτωρ τιτρωσκόμενος
ὑπὸ ἑλλήνων.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί.

Τίνας

Immortalẽ præbuisti victoriã, quã non decennale belli
Omnibus pugnantibus Danais tempus potuit perficere.

Quæ Agamemnon Achille armato.

Troja superba ruit: jam vero omnem
Prædam Danais Deus præbuit postquam Achilles
Iram abijciens hominibus pernicioſã, manum armabit.

Quæ Helenus, eodem Achille armato.

Pelidem irata rursus armavit Minerva
Armis immortalibus. Qui horribilis erit dolor
Graviter morituris Trojanis, & Hectori, & patri.
Quando hæc arma DEA præbuit viro huic?

Quæ Hector ad Patroclum, qui non potuit gestare hastam Achillis.

Damno affecisti, invalidus existens, Hectorem.
Fers enim nobis defectuoſa ſpolia.

Patrocli responsio.

Imo juvi. brevi enim te tollet hasta Pelias.

Quæ ipse Hector cum mortuus perfoderetur à Græcis.

Confodite nunc postẽ mortẽ meũ corpus, Nam & ipſi
Mortui corpus leonis contumeliâ afficiunt lepores.

Τίνας θέτις, τηλέφου σκελισθέντος
ὑπ' ἀμπέλου.

Αμπελε, τί πρήξωμεν, ὅταν δαφναῖος ἀπόλλων
Πτέρθον ἐμὸν κλίνῃ ἐν ἀλεξάνδροιο βελέμνοις;

ΑΛΚΑΙΟΥ μεσσηνίου.

Μακυύου τείχη, ζεῦ ὀλύμπιε, ῥέξε φίλιππος
Αμβατά, χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων.
Καὶ γὰρ χθὼν καὶ πόντες ὑπὸ σκάπτροισι φιλίππου
Δέδμανται, λοιπὰ δ' ἁ πρὸς ὄλυμπον ὁδός.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότου ἑλικῶνος,
Τίκτε μοι ἄλλον ὅμηρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος ἀχιλλεύς.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυληναίου.

Κλεῖε θεὸς μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας ὀλύμπου,
Φρούρει ζεῦ ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
Ηδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέζευκται δορὶ ῥώμης,
Καὶ χθών. πρανίη δ' οἶμος ἔτ' ἔστ' ἄβατος.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Πουλὺ λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδάϊκτον
Ξέγξης ἐχλαίνου φάρεϊ πορφυρέῳ.
Κἀκ νεκύων δ' ἤχησεν ὁ τᾶς σπάρτας μέγας ἥρως,
Οὐ δέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον.
Ασπίς μοι τύμβου κόσμος μέγας· ἔῤῥε τὰ περσῶν·
Ηξω κεἰς ἀΐδην ὡς λακεδαιμόνιος.

ΒΑΣ.

Quæ Thetis', cum Telephus impeditus esset à vite.

Vitis quid faciemus, quando lauriger Apollo
Gernen meum deprimit in Paridis sagittis?

ALCÆI Messenij.

Magni muros, Iupiter Olympie, fecit Philippus
Ascendibiles. Aëreas claude portas beatorum.
Etenim terra & pontus à sceptris Philippi
Subacta sunt, reliqua est ad Olympum via.

DIONYSII.

Calliope facunda ab apibus depasti Heliconis. (chilles.
Progigne mihi aliũ Homerum, quia advenit alius A-

ALPHÆI Mitylenæi.

Claude Deus magni portas indomitas Olympi.
Custodi Iupiter sanctam ætheris summam arcem.
Iam enim & pontus subjugatus est hastâ Romæ,
Et terra, cœlestis autem via adhuc est invia.

PHILIPPI

Magnũ Leonidæ cum inspexit corpus se quasi interi-
Xerxes tegebat illud pallio purpureo, (mens,
Et inter mortuos sonitum edidit Spartæ magnus heros
Non accipio proditoribus præmium debitum. (Sæ.
Clypeus mihi sepulcri ornamentũ magnũ. Pereant Per-
Veniam autem etiam ad inferos ut Lacedæmonius.

ΒΑΣΣΟΥ.

Ληθαίης ἀκάτοιο τριηκοσίοις ὅτε ναύτας
Δεύτερον ἔσχ' ἀΐδης πάντας ἀρηϊφάτους,
Σπάρτας ὁ στόλος εἶπεν. ἴδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα
Τραύματα, κὴν στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις:
Νῦν γε μόθου κορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
Ὕπνον, ἀνικήτου δῆμος ἐνυαλίου.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Οθρυάδην σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἢ κυνέγειρον
Ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα καλιπτολέμων;
Αρεος αἰχμητὴς ἰταλὸς παρὰ χεύμασι ῥήνου
Κλινθεὶς ἐκ πολλῶν ἡμιθανὴς βελέων,
Αἰετὸν ἁρπασθέντα φίλου στραῦ ὡς ἴδ' ὑπ' ἐχθροῖς,
Αὖτις ἀρηϊφάτων ἄνθορεν ἐκ νεκύων.
Κτείνας δ' ὃς σφ' ἐκόμιζεν, ἑοῖς ἀνεσώσατο ταγοῖς,
Μοῦνος ἀήττητον δεξάμενος θάνατον.

Αδηλον.

Αἴαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παραστὰς
Φρὺξ, ἐπέων κακῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης.
Αἴας δ' οὐκ ἔτι μίμνεν, ὁ δ' ἀντιγέγωνεν ἔνερθε·
Μίμνειν δ' οὐκ ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

Τίνας ἂν εἴποι ἀχιλλεὺς, ἀγαμέμνονος τρωθέντος.

Εγνως νῦν ἀγάμεμνον ἐμὸν φθισαύορα θυμόν;
Εγνως ἐν σταδίῃσιν ὅσον σθένος ἕκτορός ἐστι,
Νῦν γὰρ πάντες ὄλοντο τεῇ πολυπήμονι λώβῃ·

Σοὶ δ'

Lethæa cymbæ, trecentos postquam nautas
Denuo habuit infernus omnes in bello necatos.
Spartæ hæc clasßis est, inquit, En vt rursus adversa
Vulnera, & in pectoribus pugna inest solis.
Nunc bello satiamini, & in meo requiescite
Somno, insuperabilis populus Martis.

CRINAGORÆ.

Othryaden Spartæ magnum decus, an Cynegirum
Navibus pugnantem, an omniũ opera bellicosorũ?
Martis bellator Italus prope flúmina Rheni
Succumbens ex multis semimortuus jaculis,
Aquilã signũ direptũ amici exercitus vt vidit ab ho-
Iterũ in bello perpetratâ prosiluit ex morte (stibus,
Interficiens autẽ illũ qui id portabat suis recuperavit
Solus insuperabilẽ consecutus mortem. (ducibus,

Incerti.

Ajacis apud tumulum intrepidi astans
Phryx, verbis mala incipiebat convitia.
Ajax vero nõ amplius sustinuit, sed reclamavit illi ab
Exspectare a- nõ sustinuit vivus mortuũ. (inferis

Quæ dixerit verba Achilles Agamemnone vulnerato.

Novistine nunc Agamemnõ meũ hominis perdentẽ irã.
Nosti in statariâ pugnâ quantum robur Hectoris siet?
Nunc enim omnes perierunt tuo damnoso incommodo:

Σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμ' ἥκει θανάτοιο χέρειον.
Αφροσύνης κακὰ ἔργα, ἐ αἴσχετα πήματα πάσχεις,
Ος πᾶσιν δαναοῖσιν ἀρήϊον ἕρκος ἐτύχθης.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Αγαγε καὶ ξέρξης πέρσαν στρατὸν ἑλλάδος ἐς γᾶν,
Καὶ τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' ἰταλίας.
Αλλ' ὁ μὲν, εὐρώπᾳ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
Ηλθεν, ὁ δ', ἀμπαύσων ἑλλάδα δουλοσύνας.

Αδηλον.

Κοίρανος εὐρώπας, ὃ καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κατὰ χέρσον
Τόσσον ἄναξ θνατῶν, ζεὺς ὅσον ἀθανάτων,
Εἰνοδίᾳ τὰ λάφυρα κατὰ θρασέος κιρόαδα,
Καὶ τέκνων, καὶ ὅλας γᾶς ἔθετ' ὀδριάδος,
Υἱὸς εὔμμελία δαματρίου. ἁ δὲ φιλίππου
Δόξα πάλαι θείων ἀγχιβέβακε θρόνων.

ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ, κεφ. ϛ.

ΕΥΗΝΟΥ.

Κἦν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω
Οσσον ἐπισσεῖσαί ζοι τράγε θυομένῳ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ταραντίνου.

Ιξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἐν ποτ' ἀλωῇ
Οἴνης σὺν ἁπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους,
Τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε, τεῖρε κάκιστε
Γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον.

Ρίζα

Tibi autem ipsi magnum damnum contigit morte pejus
Ob stultitiæ mala facta, & intolerabilia damna pateris,
Qui omnibus Danais Martiũ munimentum factus es.

ALCÆI.

Duxit etiã Xerxes Persarũ exercitum Græciæ in ter-
Et Titus latâ abduxit ab Italiâ, (*ram*
Sed ille quidem Europæ servile jugum collo impositurus
Venit: hic vero liberaturus Græciam à servitute.

Incerti.

Imperator Europæ, qui & in mari & in terrâ
In tantum rex est mortalium, Iupiter quantũ im-
Ipsi Dianæ spolia, contra audacem Ciroadem, (*mortaliũ*
Et filios ejus, & totam terram posuit Odriadem,
Filius bellicosi Demetrii. Hæc autem Philippi
Gloria olim Deorum prope adscendit thronum.

IN RETRIBVTIONEM, Cap. VI.

EVENI.

Licet me devores ad radicem usq; tamen adhuc fructum
Quantũ libando satis sit tibi, hirce, mactato. (*producã*

LEONIDAE Tarentini.

Salax benè barbatus capræ maritus aliquãdo in vineâ
Vitis teneros omnes devorabat ramos.
Cui verbum ex terrâ tantum clamavit: Affige pesti-
Maxillis nostrum sarmentum frugiferum. (*me*

Radix

Ρίζα γὰρ ἔμπεδος ἦσα πάλι γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει
Ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ.

ΠΑΡΜΕΝΙΟΝΟΣ μακεδόνος.

Οἱ κόρις ἄχρι κόρου κορέσαντό μου· ἀλλ' ἐκορέσθην,
Ἄχρι κόρου καὐτὸς σοῦ κόρις ἐκκορίσας.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Αὔην με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει
Αμπελος, ὀθνείη δ' ἀμφιτέθηλα κόμῃ,
Η πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνιθρέψασ' ὀροδάμνοις
Βότρυας, ἡ ταύτης οὐκ ἀπετηλοτέρη.
Τοίην μέντοι ἔπειτα τιθηνείσθω τὶς ἑταίρην,
Ητις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ξεῖνον ὁπηνίκα θαῦμα κατείδομεν ἀσὶς ἅπασα,
Πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν σάρκα φρυασσόμενον,
Θρηϊκίης φάτνης πολιὸς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
Ηλυθε· δίζημαι δεύτερον ἡρακλέα.

Αδηλον.

Τλῆθι λέων ἄτλητα παθὼν τετληότι θυμῷ,
Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

ΕΙΣ ΑΠΕΙΛΗΝ, κεφ. ζ.

ΜΟΥΣΙΚΙΟΥ, οἱ δὲ, ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ακύπρις μούσαισι; κοράσια τὰν ἀφροδίταν
Τιμᾶτ'. ἢ τὸν ἔρον ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.

Χ' αἱ

Radix enim firma existẽs, rursus dulce nectar emittens
Quantum libando satis sit tibi, hirce, mactando.

PARMENIONIS Macedonis.

Cimices ad satietatẽ usq; saturati sunt de me: sed satia-
Dũ ad satietatẽ usq; et ipse cimices perdidi. (tus sum

ANTIPATRI.

Mortuam me platanum rependo adscendens tegit
Vitis, alienâ circumfloreo comâ,
Quæ prius meis virentibus enutrivi ramis
Vvas, quæ hâc ipsâ non minus foliis carui.
Talẽ sanè etiã postea vicissim aliquis nutriat amicam
Quæ remunerare etiam mortuam novit sola.

APOLLONIDÆ

Inauditũ quandoquidem miraculũ videmus totâ Asiâ
Equum humanâ carne (comestâ) ferocientem.
Thracii præsepis antiquus sermo ad meum oculum
Pervenit; Quæro autem secundum Herculem.

Incerti.

Perfer leo intoleranda passus toleranti animo,
Nemo hominũ injuriã faciens vindictã nõ substinebit.

IN MINAS, Cap. VII.

MUSICII. ut alij, PLATONIS.

Cypris ipsis Musis dixit: puellæ venerem
Honorate, aut Amorem vobis exarmabo.

Ad

Χ' αἱ μοῦσαι ποτὶ κύπριν· ἄρει τὰ ϛωμύλα ταῦτα·
Ημῖν δ' οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

Αδηλον.

Ο ζεὺς πρὸς τὸν ἔρωτα, βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελοῦμαι,
Χὠ πτανὸς, βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ, κεφ. η.

Αδηλον.

Ω ϛωϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πανάριϛα
Δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
Τὰν ἀρετὰν, ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον. ἅδε γὰρ ἀνδρῶν
Μουνὰ καὶ βίοτον ῥύσατο καὶ πόλιας.
Σαρκὸς δ' ἡδυπάθημα φίλον τέλος ἀνδράσιν ἄλλοις
Η μία τῶν μνήμης ἤνυσε θυγατέρων.

Τίνας αὖ εἴποι λόγους ἥρα, ἀποθεωθέντος
ἡρακλέους.

Σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
Σὸς γενέτης ἥρακλες· ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος
Ανδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος καὶ ἀθέσφατος ἱδρὼς,
Χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Αμβαίνων ἑλικῶνα μέγαν, κάμες. ἀλλ' ἐκορέσθης
Πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.

Οὕτω

At Musæ ad Cyprin: Marei garrula hæc dicenda:
Ad nos autem non advolat hic puellus.

Incerti

Iupiter ad amorem: Sagittas omnes tibi auferam:
Et volucer (resp. illi) vel tona, & denuo cygnus eris.

IN VIRTVTEM, Cap VIII.

Incerti.

O Stoicorum sermonum periti, ô omnium optima
Dogmata, sanctis qui imposuistis libris,
Virtutem animæ bonum solum; hæc enim hominum
Sola & vitam liberavit & urbes.
Carnis autem voluptatem gratum finem aliis viris.
Vna Memoriæ absolvit filiarum.

Quæ dixerit verba Iuno, cum in cælum reciperetur Hercules.

Tuæ virtutis sudori eximiam reddidit retributionem
Tuus genitor, Hercules: postq̃ labor immensã victoriã
Viris adducit post infinitum circuitum certaminum.

In idipsum.

Tibi gratiam reddidit labor, & immensus sudor,
Locũ ut teneas beatũ, quẽ nemo ante consecutus est vir.

ONESTI.

Ascendens Helicona magnum laborasti, sed satiatus es
Pegasidis fontis Nectareâ scaturigine.

Sic

Οὕτω καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος· ἣν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
Τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ περιδῶν χάριτας.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ,
Μήτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.
Πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθέεσσι βίος πολεμίζεται αὔραις.
Τῇ καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος.
Ἠδ' ἀρετὴ, σταθερόν τι καὶ ἄτροπον· ἧς ἔπι μούνης,
Κύματα θαρσαλέως ποντοπόρει βιότου.

Παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

ΕΙΣ ΑΣΕΒΕΙΣ, κεφ. θ.

Εἰς τὸν φθείραντα τὴν ἑαυτοῦ μητρυιάν.

Μὴ θάψῃς τὸν ἄθαπτον, ἔα κυσὶ κύρμα γενέσθαι.
Γῆ μήτηρ πάντων μητροφθόρον οὐ δέχετ' ἄνδρα.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς πρόκνην τὴν
ἀδελφὴν φιλομήλη.

Σός με πόσις κακοεργὸς ἐνὶ σπήλυγγι βαθείῃ
Μουνώσας, βαρύποτμον ἐμὴν ἀπέκερσε κορείην.
Στυγνὰ δέ μοι πόρεν ἕδνα πολυτλήτοιο γάμοιο,
Γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισσε, καὶ ἔσβεσεν ἑλλάδα φωνήν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαῖρε πρόκνη παρὰ σεῖο κασιγνήτης φιλομήλης,
Χαίρειν εἰ τόδε γ' ἔστιν· ἐμοῦ δέ σοι ἄλγεα θυμοῦ

Πέπλος

Sic etiã sapientiæ labor præceps, vbi verò ad summam
Metam perveneris, honorabis Pierídum gratias.

PAVLI Silentiarij.

Neq; opulentæ fortunæ attollaris æstu,
Neq; tuam flectat cura libertatem.
Tota enim ab instabilibus vita oppugnatur ventis
Hinc & inde subinde in diversum agitata.
Virtus autem stabile aliquid, & inconcussũ. à quâ solâ
Fluctus confidenter perrumpas vitæ.

Paroemia in illos, qui falsam existimationem de se excitant.

Multi sane thyrgiferi, pauci vero Bacchi.

IN IMPIOS, Cap. IX.

In illum, qui occiderat novercam.

Noli sepelire insepultum, permitte vt canibus esca fiat,
Terra mater omnium matricidam non suscipit virum.

Quæ dixerit verba ad Procnem sororem Philomela.

Tuus me maritus maleficus in spelunca profundâ
Solam relinquens miseram meam abscidit virginitatẽ.
Horribilia autẽ mihi dedit munera miserarũ nuptiarũ
Linguam meam præsecuit, & exstinxit Græcam vocẽ.

In Idem.

Salve Procne à tuâ sorore Philomelâ.
Si modo hoc salvere est. Mei autẽ tibi dolores animi

Πέπλος ἀπαγγείλειε, τά μοι λυγρὸς ὤπασε τηρεύς·
Ος μ' ἔρξας βαρύποτμον ἐν ἕρκεσι μηλονομήων,
Γρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δὲ νόσφισε φωνῆς.

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ,

κεφ. ι.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν θήρων ὁ μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Αλλά μιν εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ηδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πίσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πίλλ' ἐπιμείλια δούς,
Αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν οὐκ κατὰ κόσμον,
Τῇ θ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ,
Οὕτω μὲν θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον οὐκ ἔτι κεῖνον,
Αλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκά τε καὶ θάλαμον.
Ξηνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

ΕΙΣ

Peplũ ãnunciet, quos mihi truculentos præbuit Tereus
Qui me cohibens miseram in septis opilionis,
Primo virginitate, deinde me privavit voce.

IN LVXVRIOSOS,

Cap. X.

LVCIANI.

Theron Menippi filius, patrimoniũ omne adhuc juve-
Turpiter lasciuis sumptibus dissipaverat. (nis
Postquã vero Euclemon, paternus amicus, ipsũ vidit
Iam excruciari aridâ pauperie,
Illachrymans ad se recepit, & maritum
Suæ filiæ coniunxit, magnam dotem largitus.
Vt primum autem Theron præter spem ditatus est,
Statim pristinos sumptus repetebat,
Nihil non deliciarum indulgens ventri indecenter,
Ac nefariæ sub ventre libidini.
Ita Theronem obruit secundò
Noxiæ paupertatis reciproca vnda.
Cæterum Euclemon denuò defleuit, non quidem illum,
Sed filiæ suæ dotem, & nuptias.
Cognouit autem, quod quisquis malè vsus est
Rebus propriis, non possit esse fidus in alienis.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ ὀρχηστάς, κεφ. ια.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ιμερον αὐλήσαντι πολυτρήτων διὰ λωτῶν,
Εἶπε λιγυφθόγγῳ φοῖβος ἐπὶ γλαφύρᾳ,
Μαρσύη, ἐψεύσω τεὸν εὕρεμα. σοῦ γὰρ ἀθήνης
Αὐλοὺς ἐκ φρυγίης ἔτος ἐληΐσατο.
Εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες, οὐκ ἂν ὕαγνις
Τὴν ἐπὶ μαιάνδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἔριν.

ΒΟΗΘΟΥ.

Εἰ τοῖος διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν ὄλυμπον
Κωμάζων λήναις σύν ποτε καὶ σατύροις,
Οἷον ὁ τέχνήεις πυλάδης ὠρχήσατο κεῖνον
Ορθὰ κατὰ τραγικῶν τέθμια μουσοπόλων,
Παυσαμένη ζήλου διὸς ἂν φάτο σύγγαμος ἥρη,
Εψεύσω σεμέλη, βάκχον ἐγὼ δ' ἔτεκον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ορφεὺς θῆρας ἔπειθε, σύ δ' ὀρφέα· φοῖβος ἐνίκα
Τὸν φρύγα, σοί δ' εἴκει μελπομένῳ γλαφύρα.
Οὔνομα καὶ τέχνης, καὶ σώματος, οὔ κεν ἀθήνη
Ἐρρίψεν λωτοὺς τοῖα μελιζομένη,
Οἷα σὺ ποικιλότερπε. σάφ' ὑπνώσαι κεν ἀκούων
Αὐτὸς πασιθέης ὕπνος ἐν ἀγκαλίσιν.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς
Δωρόθεος, γοεροὺς ἔπνεε δαρδανίδας,

Καὶ

IN TIBICINES, ET POSTEA saltatores, Cap XI.

PHILIPPI.

Suaviter tibiis canenti per foraminosas è loto fistulas,
Dixit arguto Phœbus de Glaphyrâ:
Marsia, mentitus es tuũ inventum. Nam Mineruæ
Tibias hic ex Phrygiâ furatus est&c.
Si enim tu hujusmodi tunc inflasses, nunquã Hyagnis
Prope Mæandrũ flesset infelicẽ in tibijs pugnam.

BOETHI.

Si talis Dionysius in sacrum venisset Olympum
Commessans cum Bacchantibus olim & Satyris,
Qualem artificiosus Pylades saltavit illum
Rectè secundum Tragicorum canones Poëtarum.
Cessans à Zelotypiâ Iovis dixisset conjux Iuno
Mentita est Semele. Ego autem Bacchum peperi.

ANTIPATRI.

Orpheus feras persuasit, tu a. Orphea, Phœb. superavit
Phrygium: Tibi autem cedit canenti Glaphyra.
Nomen tibi & artis, & corporis. Neq; Minerva
Abiecisset tibias ex loto si talia cecinisset.
Qualia tu variã voluptatẽ afferens, certè etiã sopiretur
Ipse Pasitheæ somnus in vlnis. (audiens

ALCÆI.

Concordantem mollibus commiscens vocem tibijs
Dorotheus tristes fistula canebat Dardanidas.

Καὶ σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον. ἔπνεε δ' ἵππου
Εργματ', ἀειζώων ἁψάμενος χαρίτων.
Μοῦνος δ' εἰν ἱεροῖσι διονύσοιο προφήταις
Μώμου λαιψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας,
Θηβαῖος γενεὴν, σωσικλέος. ἐν δὲ λυαίου
Νηῷ φόρμιγγα θήκατο καὶ καλάμους.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς στήλην σατύρου.

Οὐκ ἔτ' ἀνὰ φρυγίην πιτυοτρόφον ὥς ποτε μέλψεις,
Κροῦμα διὰ τρητῶν φθεγγόμενος δονάκων.
Οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις τριτωνίδος ἔργον ἀθάνας
Ὡς πρὶν ἀπανθήσει νυμφογενὲς σάτυρε.
Δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγῃ χέρας, οὕνεκα φοίβῳ
Θνατὸς ἐὼν θείαν εἰς ἔριν ἠντιάσας.
Λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν
Ὠπασαν ἐξ ἀέθλων, οὐ στέφος. ἀλλ' ἀΐδαν.

ΕΙΣ ΑΥΓΑΡΚΕΙΑΝ, κεφ. ιβ.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΩΣ μακεδόνος.

Αρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας· οὐδὲ τραπέζαις
Δουλεύσω, μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
Μισῶ πλοῦτον ἄνουν, κολάκων τροφόν· οὐδὲ παρ' ὀφρὴν
Στήσομαι, οἷδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυληναίου.

Οὐ στέργω βαθυληΐους ἀρούρας,
Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα γύγης.
Αὐτάρκους ἔραμαι βίου, μακρῖνε.

Τὸ

Et Semele partũ cũ fulmine natũ. Canebat a. & equi
Trojani facinora, immortales attingens gratias,
Solus autem in sanctis Dionysij vatibus
Momi celeris effugit pennas.
Thebanus genere, Soficlis filius. In Lyæi autem
Templo citharam posuit, & calamos.

Ejusdem in columnam Satyri.

Nõ amplius Phrygiâ ex pinu facta, vt quondã, canes,
Sonitum, per foratas vocem edens arundines,
Neq; in tuis manibus Tritonidis opus Minervæ
Vt prius gratiã emittet, è Nymphis nate Satyre,
Iam .n. insolubilibus vinculis stringeris manus, quod
Mortalis cũ sis divinã in contentionẽ obviã ivisti.
Tibiæ autem resonantes æquales ipsi citharæ dulce,
Præbuerunt ex certamine non coronã sed mortem.

IN VIRTVTEM SVIS CONTENTAM, Cap. XII.

PARMENIONIS Macedonis.

Sufficit mihi lanæ vile tegmen, neq; mensis
Inserviam, Musarum flores depascens.
Odi divitias stultas assentatorũ cibũ, neq; ad superciliũ
(Divitũ) constituar. Noui tenuis cibi libertatẽ.

ALPHÆI Mitylenej.

Non amo feraces campos,
Non divitias aureas, vt Gyges.
Suis contentam amo vitam, Macrine,

Τὸ μηθὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει.

Αθηλον.

Ελθὼν εἰς ἀΐδην ὅτε δὴ Σοφὸν ἤνυσε γῆρας
Διογένης ὁ κύων, κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα.
Καὶ στρώσας ὁ γέρων τὸ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου,
Τοῦ πολὺν ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσαμένου,
Εἶπεν, ἐμοὶ καὶ νῦν πλείων τόπος. ὅσσα γὰρ εἶχον,
Πάντα φέρω σὺν ἐμοὶ, κροῖσε, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ελπίδος, οὐδὲ τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
Λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθόν εἰς λιμένα.
Εἰμὶ πένης ἄνθρωπος· ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ,
Υβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Μὴ σύγ' ἐπ' ἀλλοτρίης ὦ νθρωφ' ἵζοιο τραπέζης
Ψωμὸν ὀνείδειον γαστρὶ χαριζόμενος.
Αλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐστυγνωμένῳ ὄμμα,
Συγκλαίων, καὖθις συγγελόωντι γελῶν,
Οὔτε σύ τε κλαυθμοῖο κεχρημένος οὔτε γέλωτος.
Καὶ κλαίω μιλίῃ, καὶ γελόω μιλίῃ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ως τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
Ως δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Εστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ, καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

ΠΑΛ-

Nam ne quid nimis, nimis me delectat.

Incertum.

Veniens in infernum sapiente peractâ senectute
Diogenes canis Croesum vt vidit, risit,
Et extendens senex baculum prope ipsum,
Qui multum ex flumine auri exhauserat, (habuit
Dixit: Mihi etiã nunc major locus est, quæcunq; enim
Omnia fero mecum, Cræse, tu verò nihil habes.

Palladæ.

Neq; spei, neq; fortunæ amplius cura mihi, neq; curo
Impostorum fraudem, Veni in portum.
Sum pauper quidem homo. Sed libertati cohabito
Iniurias autem paupertati divitias aversor.

Lvcillii.

Ne tu alienis, ô homo, assideas mensis
Frustum panis contumeliosum ventri indulgens:
Interdum quidem flenti, & contristato in vultu
Collacrumans, & rursus tecum ridenti arridens,
Neq; tu ejulatu vsus, neq; risu.
Et fleo Miliæ, & rideo Miliæ.

Lvciani.

Tanquam moriturus tuis bonis perfruere,
Tanquam autem victurus parce tuis bonis,
Est autem vir sapiens hic, qui ambo hæc considerans,
Parcit, & impensis modum temperat.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Βέλτερόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
Ἢ τῶν πλουτούντων τῆς ὑπερηφανίης.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ τοῦ φιλοσόφου.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔκγονε σωφροσύνης.
Σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ εὔχομαι· ἀλλά μοι εἴη
Ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Ἀδηλον.

Ζῆσον λογισμῷ, καὶ μενεῖς ἀνενδεής.

Ἀδηλον.

Σώματα πολλὰ τρέφειν, καὶ δώματα πολλ' ἀνεγείρειν,
Ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.

Ἀδηλον.

Ὠγαστὴρ κυνόμυια, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι
Ζωμοῦ πωλοῦσιν θεσμὸν ἐλευθαρίης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ
βίον, κεφ. ιγ.

ΑΡΧΙΟΥ.

Θρήϊκας αἰνείτω τις, ὅτι στοναχεῦσι μὲν ἧας
Μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους.
Εμπαλι δ' ὀλβίζουσιν ὅσους αἰῶνα λιπόντας
Ἀποϊδὴς κηρῶν λάτρις ἔμαρψε μόρος.

Οἱ μὲν

PALLADÆ.

Melius est fortunam vel opprimentem perferre,
Quam diuitium insolentiam.

CRATETIS Philosophi.

Salve Dea domina virorum bonorum res grata
Eutelia, inclyta filia temperantiæ,
Tuam virtutem colunt, quotquot justa exercent.

THEOGNIDIS

Non volo ditescere, neq; opto: sed mihi contingat
Viuere ex parvis, nihil habenti mali.

Incerti.

Vive cum ratione, & manebis nullâ re indigus.

Incerti.

Corpora multa pascere, & domos multas excitare
Semita ad paupertatem est paratissima.

Incerti.

O venter impudentissime, per quem adulatores parasiti
Pro jusculo vendunt sacram legem libertatis.

IN HVMANAM VITAM, Cap. XIII.

ARCHII.

Thraces laudet aliquis, quod lugent quidem natos
Matris ex vtero in lucem pervenientes.
Rursus vero beatos prædicant quoscunq; ævum relinquentes
Improvisa fatorum ministra abstulit mors,

Illi

Οἱ μὲν γὰρ ζώοντες, ἀεὶ παντοῖα παρῶσιν
Ες κακὰ, τοὶ δὲ κακῶν εὗρον ἄκος φθίμενοι.

Αδηλον.

Τὸν βίον ἡράκλειτε πολὺ πλέον, ἤπερ ὅτ' ἔζης
Δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἔστ' ἐλεεινότερος.
Τὸν βίον ἄρτι γέλα δημόκριτε τὸ πλέον ἢ πρίν·
Νῦν ὁ βίος πάντων ἐστὶ γελοίοτερος.
Εἰς ὑμέας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ
Πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ, οἱ δὲ, ΚΡΑΤΗ-
τος τοῦ κυνικοῦ.

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν,
Νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις,
Φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς, καμάτων ἅλις, ἐν δὲ θαλάσσῃ
Τάρβος· ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχῃς τὶ, δέος·
Ην δ' ἀπορῇς, ἀνηκρόν. ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
Εσσεαι. οὐ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐρημότερον.
Τέκνα, πόνοι· πήρωσις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες,
Αφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες·
Ην ἄρα τοῖν δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
Μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

Εκ τοῦ ἐναντίου πιθανά, ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον. εἰν ἀγορῇ μὲν,
Κήδεα, καὶ πινυταὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις,
Αμπαυμ', ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις. ἐν δὲ θαλάσσῃ
Κέρδος. ἐπὶ ξείνης, ἢν μὲν ἔχῃς τὶ, κλέος·

Ην δ'

Illi enim viventes semper varia transeunt (tui
In mala, hi verò malorũ invenerunt remediũ mor-

Incerti.

Vitam Heraclete multo magis jam, quàm cum vive-
Desle; nunc vita est miserior. (res
Vitam jam ride Democrite magis, quàm prius,
Nunc vita omnium est magis ridicula. (inquiro,
In vos a. & ipse inspiciens, quod inter vos sit studiosè
Quomodo tecum fleam, quomodo tecum rideam.

POSIDIPPI, vt alij CRATETIS Cynici.

Qualem quis vitæ terat semitam? In foro enim
Lites & actiones molestæ: in domibus verò
Curæ; in agris autem laborum satis, in mari autem
Timor: in peregrinatione, si quid habeas, metus
Si nihil habes molestũ est, Si nuptus es, non sine curis
Eris, non ducis vxorẽ vivis adhuc magis solitarius.
Liberi labores gignunt. Mutilatio q. vita sine liberis,
Stolida est, senectus rursus infirma. (juuentus
Esset igitur duorum vnius electio, aut nasci
Nunquam, aut mori statim vbi quis natus sit.

Ex contrario verisimilia METRODORI.

Omnigenam vitæ insistas semitam. In foro quidem
Gloria, & prudentia opera, in ædibus autem
Requies, In agris naturæ oblectatio. In mari verò
Lucrũ, in peregrinatione, si quidẽ quid habes, gloria.

Sin

Ην δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄρι-
Εσσεται· σὺ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον. (στος
Τέκνα, πόθος· ἄφροντις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες,
Ρωμαλέαι· πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
Οὐκ ἄρα τῶν δισσῶν, ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
Μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν. πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίου.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.
Ην δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦς σφωλερὸς τὸ ζῆν. χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ,
Πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτρότερα.
Τὴν δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
Ὡς ἐπὶ τοῦ πελάγους ἀμφίβολοι πλέομεν.
Οἱ μὲν, ἐπ' εὐπλοίην, οἱ δ' ἔμπαλιν, ἀλλ' ἅμα πάν-
Εἰς ἕνα τὴν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα. τες

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον· ἢ μάθε παίζειν,
Τὴν σπούδην μεταθεὶς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγανακτεῖς,
Καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

Τοῦ

Sin indigeas, solus nôsti. Habes nuptias? Domus optima
Erit. non ducis vxorem? Vivis adhuc liberiùs.
Liberi desideriũ sunt. Sine cura est orba vita. Iuventus
Robusta, senectus rursus religiosa.
Non igitur duorum vnius est electio, aut nasci
Nunquam, aut mori. Omnia enim vitæ bona sunt.

LVCIANI.

Mortales sunt mortaliũ res, & omnia prætereunt nos,
Sin minus, at nos saltem illa præterimus.

PALLADÆ.

Terrâ ingressus sum nudus, nudusq; sub terram abibo,
Et quid frustra laboro, nudum videns finem.

Ejusdem.

Navigatio periculosa est vita. Tempestate a. vexatâ
Sapè naufragis affligimur miseriùs. (in ipsâ
Fortunam autem vitæ gubernatricem habentes
Velut in pelago dubij nauigamus. (tamen omnes
Alij quidem secundam navigationem, alij contra, sed
In vnum sub terrâ portum contingimus.

Ejusdem.

Scena est omnis vita, & ludus, aut discè ludere
Severitatem deponens, aut perfer dolores.

Ejusdem.

Si fatum te fert, fer, & abi. Si autem indignè feras
Te ipsum lædis, & tamen fatum te auferet.

Ejus-

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
Δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.
Ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενὲς, οἰκτρὸν,
Συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
Μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ἡδέα πάντα κέλευτα λάχεν βίος. ἄστεϊ μέσσῳ,
Εὖχος, ἑταίρειαι· κρυπτὰ δόμοισιν ἄκη.
Ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος· ἀλλοδαπὴ χθὼν
Γνώσιας· ἐκ δὲ γάμων, οἶκος ὁμοφρονέει·
Τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφροντις ἀεὶ βίος· ἕρκος ἐτύχθη
Πατρὶ, τέκος· φροῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
Ἠνορέην νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάζειν.
Ἔνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γένος.

Ἄδηλον.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι βίε; μυρία γάρ σευ
Λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς, οὔτε φέρειν.
Ἡδέα μὴν γάρ σευ τὰ φύσει καλὰ, γαῖά, θάλασσα,
Ἄστρα σελήναίης κύκλα καὶ ἠελίου.
Τἄλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα. κἤν τι πάθῃ τις
Ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

Ἄδηλον.

Ejusdem.

Lacrumas fundens natus sum, & lacrumans morior,
Lacrumis in multis vitam inveni totam.
O genus hominum multum deflendum, infirmum, misse (rabile
Tractum sub terram, & resolutum.

Ejusdem.

O genus hominum vanum, & tibi causa doloris,
Vsq; ad finem vitæ nihil sciens.

IVLIANI.

Iucundas omnes vias sortita est vita. In vrbe mediâ
Gloria, sodalitia occultæ in ædibus dolorũ medelæ,
Ager oblectationes habet, lucrum nauigatio, peregrina- (tio
Scientiam, Ex nuptijs, domus concordia,
Non nuptis vita semper secura. Munimentũ nascitur
Patri filius, inanis prole carentibus metus.
Robur iuuentus, senectus prudentiam nouit præstare,
Vnde animo confidens vive, & planta genus.

Incerti.

Quomodo quis sine morte te fugiat ô vita? Mille enim
Mala, quæ neq; effugere facile, neq; ferre. (tua
Iucunda enim tua naturâ bona terra, mare,
Astra, Lunæ circuli, & Solis.
Reliqua omnia timores & dolores, Et si quid quis capiat
Boni, retributionem accipit Nemesin.

Αδηλον.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
Πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.

Αδηλον.

Φροντίδες οἱ παῖδες· μέγα μὲν κακὸν, εἶτι πάθοιεν.
Εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες ἐκ ὀλίγαι.
Ηγαμιτὴ, χρηστὴ μὲν ἔχει τινὰ τέρψιν ἐς αὐτήν·
Η δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Αδέσποτον.

Ω θηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ
Παντολέτορ· πάντη δ' ἐκδέχεταί σε μόρος.
Ην ἐπὶ γῆς φεύγῃς, ἀγχοῦ λύκος· ἢν δὲ πρὸς ὕψος
Δενδροβατῇς, ἀσπὶς δεῖμ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
Πειράζεις δὲ νεῖλον; ὁ δ' ἐν δίναις κροκόδειλον
Ετρεφεν, εἰς ἀσεβεῖς θῆρα δικαιότατον.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ, κεφ. ιδ.

ΑΡΧΙΟΥ.

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρυμνοῦ πάϊς ἕρπων,
Αστυανακτείης ἤρχετο δυσμορίης·
Η δὲ μεθωδήγησεν, ἀπὸ στέρνων προφέρουσα
Μαζὸν, τὸν λοιμοῦ λύτορα καὶ θανάτου.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δμώϊον ἱπποκράτευς ἔθανε βρέφος ἐς πλατὺ πόντου
Χεῖλος, γειτοσύνης ἑρπύσαν καλύβης,
Πλεῖον ἐπεὶ μαζῶν ἔπιεν ποτόν. ἔρρε θάλασσα,
Η βρέφος ὡς μήτηρ ψεύσαο δεξαμένη.

ΒΙΑ.

Incerti.

Omnia risus, & omnia pulvis, & omnia nihil;
Omnia enim ex fortuitis sunt, quæ fiunt.

Incerti.

Curæ sunt liberi. Magnũ quidẽ malũ, si quid patianturi
Sunt verò & viventes curæ non paruæ.
Vxor bona quidem habet aliquam suavitatem in se,
At mala insuavem vitam viro adfert.

Incerti.

O feris homo magis infelix. Omnia te odio habent,
Omnia perdens. Vbiq; verò excipit te mors.
Si in terram fugis, prope est lupus! Si verò in altum
Arborem conscendas, aspis periculũ est sub ramis.
Tentas & Nilum; Hic vero in vortice Crocodilum
Educat, in impios feram justissimam.

IN INFANTES, Cap. XIV.

ARCHII.

Lysippes nuper natus per præcipitia puer serpens,
In Astyanacteam incidit infelicitatem.
Hæc vero aliter viam monstravit è pectore protendens
Mammam, famis dissolutricem, & mortis.

ANTIPATRI.

Servulus Hippocratis mortuus est infans, in latam
Ripam vicino cum reptavit ex tugurio, (Ponti
Postquã majorẽ quã è mammis bibisset potũ. Peri ma-
Quæ puerũ tanquã mater mentitũ es accipiens. (re.

Ἔριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος, ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ
Νηπιάχῳ, ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
Φείσατο κουροσύνης καὶ ἐρείπιον, ὦ μεγάλαυχοι
Μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ, κεφ. ιε.

Αδηλον.

Εἴτις ἅπαξ γήμας, πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
Ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον.

ΑΠΟΛΛΟΝΙΔΟΥ.

Πρὸς παίδων (εἶπεν) γουνάζομαι, ὧν με θανοῦσαν
Στείλῃς, μὴ σπείσαις δεύτερα φίλτρα γάμου.
Εἶπεν. ὁ δ' εἰς ἑτέρην ἐσπούδασεν. ἀλλὰ φίλιννα
Διογένη λήθης τίσατο καὶ φθιμένη.
Νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον σχάσε μῆνις ἄφυκτος,
Ὡς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἠέλιον.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια. παρθενίη δὲ,
Τὸν βίον ὤλεσεν ἂν, πᾶσι φυλαττομένη.
Τοὔνεκεν ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε, καί τινα κόσμῳ
Δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν. φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.
Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἑλένη, μονομα-
χούντων μενελάου καὶ πάριδος.
Εὐρώπης ἀσίης τε δορυσθενέες βασιλῆες,
Ὑμῖν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμὴ,

Τίς κεν

Cecidit è summitate domus turbata: sed super puerum
Infantem, Zephyro longè levior.
Pepercit puericiæ etiam ruina. O gloriosæ
Matres! Dolores partus etiam lapis sentit.

IN NVPTIAS, Cap. XV.

Incerti.

Si quis semel uxore ductâ rursus secundos thalamos ex-
Naufragus navigat bis profundum grave. (petit,

APOLLONIDÆ.

Per pueros (dixit) te supplex oro, si me mortuam
Sepelieris, ne contrahas secundos amores nuptiarũ.
Dixit. Hic verò aliam appetiit. Sed Philinna
Diogenem propter oblivionẽ ulta est, licet mortua.
Nocte enim primâ thalamum obruit ira inevitabilis,
Ut thalamus non videret sequentem lucem.

PAVLI SILENTIARII.

Pulcri quidem virginitatis thesauri. Virginitas autẽ
Vitam perderet, si ab omnibus servaretur.
Propterea legitimè uxorem duc, & aliquem mundo
Da hominem pro te, fuge autem scortationem.

Quę dixerit verba Helena singulari certamine pugnantibus Menelao & Paride.

Europæ & Asiæ hastâ potentes reges,
Vobis ambobus res sita est in acie novacula,

Τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἕλοι δύστηνον ἀκοίτης·
Ζεὺς δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἄνευθε δὲ κυπρογενείης,
Μὴ πάλιν ἄλλος ἕλῃ με γαμοκλόπος αἶσχος ἀχαίοις.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Ὥρη ἐρᾷν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων.
Εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας, τὸ τρίτον ὅστις ἄπαις.
Ἢν δὲ μανεὶς γήμῃ τὶς, ἔχει χάριν, ἢν κατορύξῃ
Εὐθὺς τὴν γαμετὴν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.
Ταῦτ' εἰδὼς, σοφὸς ἴσθι· μάτην δ' ἐπίκουρον ἔασον
Ποῦ τὸ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.

Ἀδηλον.

Οὐκ ἔστι γήμας ὅστις οὐ χειμάζεται,
Λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

Ἀδηλον.

Ἄχρις ἂν ᾖς ἄγαμος νουμήνιε, πάντα δοκεῖ σοι
Ἐν τῷ ζῆν εἶναι τἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν.
Εἶθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ, πάλιν εὐθὺ δοκεῖ σοι
Ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά.
Ἀλλὰ χάριν τεκνίων; ἕξεις νουμήνιε τέκνα,
Χαλκὸν ἔχων· πτωχὸς δ' οὐδὲ τὰ τέκνα φιλεῖ.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ, καὶ γέροντας, κεφ. ις.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
Μέμφεται. ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

ΛΟΥ-

Quũ me forti animo præditus auferat miserã, conjux.
Iuviter autem pater dijudicet. Sine Venere autem
Non rursus alius auferet me adulter, dedecus Græcis.

DIONYSII.

Tempus amandi, tempus ducendi, tempus quiescendi.

AVTOMEDONTIS.

Felix quidem primum, qui nemini aliquid debet,
Postea qui vxorẽ non duxit: tertiò qui sine prole.
Quod si quis insanus vxorẽ ducat, habet gaudiũ si defo-
statim vxorem dotem vbi accepit magnam. (diat
Hæc discens sapiens esto; Frustra autẽ Epicurũ relin-
Vbi sit vacuũ inquirere, & quænã vnitates. (que

Incerti.

Nemo est, qui vxorem ducens non vexatur
Dicunt omnes, & tamen vxores ducunt, licet sciant.

Incerti.

Quamdiu celebs es, Numenie, omnia videntur tibi
In vitâ esse bona bonorum.
Postea vbi ingressa fuerit vxor, rursum statim viden-
In vitâ esse omnia malorum mala. (tur tibi
Sed dices liberorum gratia? habebis, Numeni, liberos
Numos habens: mendicus v. ne liberos quidẽ amat.

IN SENECTVTEM ET Senes, Cap. XVI.

MENECRATIS.

Senectus cum abest, quivis eam optat. Vbi v. venit
Reprehendit: Est a. semper melior, cũ adhuc debetur.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἴτις γηράσας ζῆν εὔχεται, ἄξιός ἐστι
Γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Ω μοὶ ἐγὼν ἥβης, καὶ γήραος ἀλομένοιο·
Τοῦ μὲν, ἐπερχομένου, τῆς δ', ἀπονεισομένης.

Αδέσποτον.

Αν περιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνου,
Εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον.
Οὕτως ἀντλήσας τὸν ὅλον βίον, ἐς βαθὺ δ' ἐλθὼν
Γῆρας ὁ πρεσβύτης, γίγνεται ὀξύχολος.

ΕΠΙΓΟΥΝΟΥ θετταλοῦ.

Η πάρος εὐπετάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα,
Καὶ τετανῶν βοτρύων ῥᾶγα κομισσαμένη,
Νῦν οὕτω γραιοῦμαι· ἴδ' ὡς χρόνος οἷα δαμάζει·
Καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Χειμέριον καίουσαν ἐφ' ἑστίῃ ἄνθρακα γοργὼ
Τὴν γρῆϋν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος·
Πνεύμονα δὲ ψυχθεῖσα κατήμυσεν. ἦν ἄρα μέσση
Γήρως καὶ θανάτου λειπομένη πρόφασις.

ΦΙΛΩΝΟΣ.

Αἱ πολιαὶ σὺν νῷ, γαραρώτεραι· αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ,
Μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν·
Αἱ τρίχες, ἢν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες· ἢν δὲ λαλήσῃς,
Ὡς αἱ τῆς ἥβης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

ΕΙΣ

LVCILLII.

Si quis jam senio confectus vivere desiderat, dignus est
Senescere in multorum annorum decades.

THEOGNIDIS.

Hei mihi ob juventutem, & senectutem noxiam!
Hanc quidem supervenientem, illam verò discedentem.

Incerti.

Si relictum sit pauxillum in vasis dulcis vini
In acetum mutatur hoc, quod relictum est.
Sic qui exantlauit totam vitam, ubi ad profundam venit
Senectutem aliquis senior sit austerus, & morosus.

EPIGVNI Thessali.

Quæ antea foliis decoris in vitis floribus juvenescens
Et extensis botris acinum producebam,
Iam sic senesco. Vide quomodo & qualia tempus domat.
Et uva senectutis sentit rugas.

ANTIPATRI.

Hiemalem incendentem in foco carbonem Gorgo
Anum tonitrus percussit metus.
Pulmonem autem frigore exstincta obijt. Erat sanè media
Inter senium & mortem relicta occasio.

PHILONIS

Cani cum prudentia honoratiores, qui a. sine prudentia
Potius multorum sunt dedecus annorum.
Capilli si taceas, prudentia sunt; sin autem loquaris
Vt capilli juventutis; non prudentia sunt, sed capilli.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ,
κεφ. ιζ.

ΠΑΛΛΑΔΑ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
ἀνδρομάχην.

Μῆνίν τ' οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα,
Καὶ παρὰ τῆς τέχνης μηνίδος ἀρξάμενος.
Ὤμοι ἐγὼ πολύμηνις, ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
Τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆνις ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
Οὐλομένης πενίης γραμματικευσαμένῳ.
Εἴθε δὲ σὺν δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
Πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσῃ.
Ἀλλ' ἵν' ἀφαρπάξῃ βρισηΐδα πρὶν ἀγαμέμνων,
Τὴν δ' ἑλένην ὁ πάρις, πτωχὸς ἐγὼ γενόμην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀργανα μουσάων, τὰ πολύστονα βιβλία πωλῶ,
Εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
Πιερίδες σώζοισθε· λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν·
Σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς, πεντάστιχος ἐστι κατάρα·
Πρῶτος, μῆνιν ἔχει· δεύτερος, οὐλομένην,
Καὶ μετὰ δ' οὐλομένην, δαναῶν πάλιν ἄλγεα πολλὰ,
Ὁ τρίτατος ψυχὰς εἰς ἀΐδην κατάγει.

Τοῦ δὲ

IN GRAMMATICOS, Cap. XVII.

PALLADÆ, in suam conjugem Andromachen.

Iram exitialem conjugem miser vxorem duxi,
Etiam in arte ab irâ incipiens.
Hei mihi qui multæ iræ! habens duas iræ necessitates,
Artis Grammaticæ, & coniugij contentiosæ.

Ejusdem.

Ira Achillis & mihi occasio facta est
Exitialis paupertatis Grammaticum agenti.
Vtinam autem cum Danais me occidisset ira illa
Ante, quàm gravis fames Grammaticæ perderet!
Sed quia abstulit Briseida prius Agamemnon,
Et Helenam Paris, mendicus ego factus sum.

Ejusdem.

Organa Musarum luctuosos libros vendo,
In alterius artis opera transiens.
O musæ ô valete. verba, vobiscum in ordine construar,
Constructio enim mihi etiam mortem adfert.

Ejusdem.

Principiũ Grammaticæ quinq; versuum exsecratio est,
Primus versus Iram habet, alter exitialem,
Et post exitialem Danaûm rursus dolores multos,
Tertius animas ad inferos deducit,

Quarti

Τοῦ δὲ τεταρταίου, τὰ ἑλώρια, καὶ κύνες ἀργοί.
Πέμπτου δ', οἰωνοὶ, καὶ χόλος ἐστὶ διός.
Πῶς οὖν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας,
Καὶ πέντε πτώσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίμαχον πωλῶ καὶ πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
Πτώσεις γραμματικῆς, πτῶσιν ἔχων πενίης.
Δωρόθεος γὰρ ἐμὴν τροφίμην σύνταξιν ἔλυσεν·
Ὥστέ με τοῦ τε πιεῖν τοῦ τε φαγεῖν ἀπορεῖν.
Ἀλλὰ σύ μου πρόστηθι θεῷ φίλε· μηδέ μ' ἐάσῃς
Συνδέσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι.

ΕΥΠΙΘΙΟΥ ἀθηναίου στίξαντος
τὴν καθόλου.

Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πληθύος, ἠδ' ἀϊδήλων
Ξυσμάων, λέπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
Ὀμματά μου κέκμηκε, τένων, ῥάχις, ἰνίον, ὦμοι·
Τῆς καθόλου δὲ φέρω τὴν ὀδύνην καθόλου.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Λίτραν ἐτῶν ξήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθου,
Βουλευτὴς νεκύων πέμπομαι εἰς ἀΐδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐνθάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο Σάραπις,
Τοῖσιν ἀπ' οὐλομένης μηνίδος ἀρχομένοις.
Ἔνθα τροφὸς κατὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης,
Βίβλῳ καὶ χάρτῃ δυσαμένη πενίην.

Ὡς δὲ

Quarti autem sunt dilaniationes, & canes pigri,
Quinti autem alites, & ira Iouis est.
Qui ergo Grammaticus potest post quinque diras,
Et quinq; casus non magnum dolorem habere.

Ejusdem.

Callimachum vendo, & Pindarum, atq; adeò ipsos
Casus Grammaticæ casum habens paupertatis.
Dorotheus enim meam nutricem Syntaxin sustulit
Adeo vt illo, quod bibam, & comedam, indigeam.
Sed tu mei curam habe Deo amice, neq; me sinas
Conjunctione paupertatis vitam transigere.

EVPITHII Athenæi qui distinxerat librum universalem.

Tautalogorum Canonum vah quanta copia! & obscu-
Characterum, subtilis quos aravit arundo! (rorum
Oculi mei defatigati sunt, cervix, spina, nervi, humeri.
Ab universali nempe reporto dolorem universalem.

PALLADÆ.

Libram annorum cum vixi apud Grammaticã laborio-
Senator mortuorum mittor ad infernum. (sam,

Ejusdem.

Hic pueros docent illi quibus iratus Serapis est
Illis, qui à pestiferâ irâ incipiunt.
Vbi nutrix post mensem affert mercedem coactã,
Libro & chartæ alligans paupertatem.

Volue

Ἂς ἦ κάπισμα λιθᾶι παρὰ τ' θεῖνον, ὡς παρὰ τύμ-
Τὸν Ζμικρὸν χάρτην, τ' παρακειπόμενον. (Con-
Στίχοι ἔχοντες τὰ ἑκκαιδεκάεδρα στοιχεῖα.
Ἀβροχίτων ἦ φύλαξ. Θηροζυγοκαμψιμέτωπος.
Ἀβρὸς δ' ἐν πορφυρᾶις κύκλωψ φθογγάζεται μύρ-
μηξ.

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ, κεφ. ιη.

Ἡμῖν ἀκρεῖον κάλαμος φυτόν· ἐκ γὰρ ἐμοῖο
Οὐ σῦκ', οὐ μῆλον φύεται, οὐ στάφυλή·
Ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησε' ἑλικωνίδα, λέπτα τορήσας
Χείλεα, καὶ στενὸν ῥοιῶι ἐκεῖθεν ἔτεμεν.
Ἐκ τοῦ τά', εἴτε ποιμὶ μέλαν ποτὸν, ἐνθος οἷα,
Πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῶιδε λέγω στόματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, κεφ. ιθ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὀργὴ δ' διός ἐστι γυνὴ, πυκὸς ἀνδροθεῖσα,
Δῶρον ἀνιηρὸν, τ' πυκὸς ἀντίδοτον.
Ἀνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φρονέουσαν, ἡδὲ μαραίνει
Καὶ γῆρας προπετὲς τῆι νεότητι φέρει.
Οὐδὲ' ὁ Ζεὺς ἀμέεμνον ἐχεῖ χρυσόθρονον ἥβην·
Πολλάκι γὰν αὐτῶι ῥίψεν ὀπ' ἀθανάτων,
Ἥβηι καὶ νεφέλῃσι μετήορον. οἶδεν ὁμηρος,
Καὶ δία ζυγρᾴψας τῆι μετὰ χόλιον.
Οὕτως οὐδέποτ' ἐστὶ γυνὴ ζύμφωνος ἀκοίτηι,
Οὐδὲ κε ἐν χρυσέωι μιγνυμένη θαλάμωι.

Τῶν

Velut autẽ suffitum ponit ad sedẽ meã velut sepulchrũ
Parvam chartam abjectam.
Versus continentes viginti quatuor literas.
Molliter vestitus autẽ custos feræ & flexijugæ frontis.
Mollis a. in ostijs fluminũ Cyclops, vocẽ edidit cicadæ.

INCALAMVM SCRIPTORIVM, Cap. XVIII.

Eram agrestis calamus planta. Ex me enim
Non ficus, non pomum provenit, non uva:
Sed me vir initiavit in Helicone natũ, subtile poliens
Labium, & angustum fluxum derivans,
Ex quo simul bibo nigrum potum, tanquam divinæ
Omne verbum muto hoc loquor ore.

IN MVLIERES, Cap. XIX.

PALLADÆ.

Est mulier Iouis Ira loco ignis reddita,
Munus molestum, & pro igne redditum.
Virum enim exurit curis, & tabefacit,
Et senium velox in juuentute adfert.
Neq; Iupiter sine curis habet in aureo sede Iunonem,
Sapiùs ergo ipsam projecit è cælo
Aere & nubibus suspensam. Nouit Homerus
Et Iovem inter alia scripsit conjugi iratum.
Sic nunquam est mulier consona suo marito,
Ne quidem cum in aureo cum ipso miscetur sola.

Ejusdem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσαν ὅμηρος ἔδειξε κακὴν σφαλερήν τε γυναῖκα·
Σώφρονα καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον.
Ἐκ γὰρ τῆς ἑλένης μοι χεύσαμένης, φόνος ἀνδρῶν·
Καὶ διὰ σωφροσύνην πηνελόπης, θάνατοι.
Ἰλιὰς οὖν τὸ πόνημα, μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός·
Αὐτὰρ ὀδυσσείη πηνελόπη πρόφασις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο, γυναῖκας
Εἴθε δὲ μήτε γυνή, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.
Πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γυνὴ, πῦρ
Ἄσβεστον, φλογερὸν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἂν πάνυ κομπάζῃς προστάγματι μὴ ὑπακούειν
Τῆς γαμετῆς, ληρεῖς· οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἶ, (κην
Οὐδ' ἀπὸ πέτρης, φασὶν, ὅθ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγ-
Πάσχομεν. εἰ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῇ.
Εἰ δ' οὐ, σανδαλίῳ φῇς τύπτομαι, οὐδ' ἀκολάστου
Οὔσης μοι γαμετῆς χρή με μύσαντα φέρειν·
Δουλεύειν σε λέγω μετριώτερον, εἴγε πέπρασαι
Σώφρονι δεσποίνῃ, μηδὲ λίην χαλεπῇ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Ἔπταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι
Οἷά περ ὠϊσάμην μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
Ἔπταρον εἰς ἀνέμους, ἄλοχον δέ μοι οὔτι κιχάνει
Αὐγρὸν ἐν ἀνθρώποις, οὐ νόσος, οὐ θάνατος.

Εἰς

Ejusdem.

Omnẽ Homerus ostendit malam & fallacẽ mulierem,
Castam & meretricem, vtramq; perniciosam.
Ex Helenâ enim adulterâ cædes virorum:
Et propter pudicitiam Penelopes, interitus.
Ilias igitur Poëma est propter vnicam mulierem,
Sed Odysseæ Penelope dedit occasionem.

Ejusdem.

Iupiter pro igne ignem dedit alium, mulieres,
Vtinam autem nec mulier nec ignis apparuisset!
Ignis tamen statim extinguitur, Mulier autem ignis,
Inextinguibilis, flagrans, omnia vbiq; corripiens.

Ejusdem.

Si vel maximè jactas imperio te non obedire
Vxoris, insanis. Non enim è quercu es,
Nec ex petrâ, quod dicitur: quod omnes necessariò
Patimur. & si omnes certè & tu cogeris ab vxore.
Si non, sandalio, inquis, verberor, neq; adeo proterva
Mihi vxor sit, decet me illa conniventem ferre.
Servire tè dico mediocriùs, si venditus sis,
Temperanti dominæ, & non nimis immiti.

MACEDONII Principis.

Sternutabã prope sepulchrum, & volebam ipse videre,
Quale existimaui mortem meæ conjugis.
Sternutavi frustra. Vxorem autem mihi nihil corripit
Grave inter homines, non morbus, nec mors.

Εἰς ἀγαμεμνονα.

Ἑλλάδος ἐνναετῆρες ἀμεμφέες ἡγεμονῆες,
Μηκέτι πιστὰ φέροι τε γυναιξὶ δολοφρονεούσαις.
Θηλυτέρη μ' ἐδάμασσε, τὸν οὐ κτάνε δήϊος ἕκτωρ.

ΕΙΣ ΔΕΝΔΡΑ, κεφ. κ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, οἱ δὲ, ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
Παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
Πάντας δ' ἀκρεμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
Κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
Δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε
Δυσδαίμων ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρπιφόρουν;

ΚΑΛΛΙΝΙΟΥ.

Ἡ πάρος ἐν δρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὀπώρης
Ἀχρὰς, θηροβότου πρέμνον ἐρημοσύνης,
Ὀθνείοις ὄζοισι μετέμφυτος, ἥμερα θάλλω,
Οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος.
Πολλή σοι φυτοεργὲ πόνου χάρις· εἵνεκα σεῖο
Ἀχρὰς ἐν εὐκάρποις, δένδρεσιν ἐγγράφομαι.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μὴ μέμψῃ ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρην,
Ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην.
Ὀππόσα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ὑφέλκει·
Ὀππόσα δ' ὠμὰ μένει, μητρὶ περικρέμαται.

ΦΙΛΙΡ-

Græciæ novennales inculpati principes,
Non amplius fidem habeatis mulieribus dolosis.
Mulier me domuit, quem non occidit hostilis Hector.

IN ARBORES, Cap. XX.

ANTIPATRI, vt alij PLATONIS.

Propevia juglandem nucē me prætereuntib plantarunt
Pueris in lapidib. mittēdis ludibrium dexteritatis.
Omnes enim bene florentes ramos
Fracta sum, continuis lapidibus petita. (ego
Arborib. frugiferis nulla melior conditio est. Nonne n.
Infelix in meam contumeliam fructum produxi?

GALLINII.

Quæ antea in silvis spurij fertilis fructus
Pyrus silvestris, solitudinis robur desertæ eram:
Externis ramis insita, mansueta floreo
Non meum meis ramis ferens onus.
Multa tibi, ô insitor ob laborem gratia Propter te
Pyraster inter bonos frugiferos arbores numeror.

LEONIDÆ.

Ne me reprehendas immaturū semper proferentē fru-
Silvestrem pyrum: fructibus undiq; onustam. (ctum,
Quæcunq; enim in ramis maturamus, alius aufert,
Immatura autem, circum matrem dependent.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τὸν φιλοωπριστὴν δημόκριτον ἤνπου ἐφεύρῃς
Ὦ ἄνθρωπ', ἄγγειλον τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος.
Ὡς ἡ λευκοόπωρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἤδη,
Κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀκόλους.
Σπευσάτω, οὐκ ἐχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἴπερ ὀπώρην
Ἀκρήτου χρῄζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Αὐτοθελεῖς καρποὺς ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πεπείρους
Πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτετε χερμαδίοις.
Μηνίσει καὶ βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνου
Ἔργα. λυκούργειος μὴ λαθέτω σε τύχη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου.

Κλῶνες ἀπηόριοι ταναῆς δρυὸς, εὔσκιον ὕψος
Ἀνδράσιν ἄκρητον καῦμα φυλασσομένοις,
Εὐπέταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φωτῶν,
Οἰκία τεττίγων, ἔνδιοι ἀκρέμονες,
Κἀμὲ τὸν ὑμετέρῃσιν ὑποκλινθέντα κόμῃσι
Ῥύσασθ', ἀκτίνων ἠελίου φυγάδα.

ΖΩΝΑ.

Ὤνερ, τῶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδεο κόπτειν,
Φείδεο· γηραλέαν δ' ἐκκεράϊζε πίτυν,
Ἢ πεύκαν, ἢ τάνδε πολυστέλεχον παλίουρον,
Ἢ πρίνον, ἢ ταύτην ἀναλέαν κόμαρον.
Τηλόθι δ' ἴσχε δρυὸς πέλεκυν. κόκυαι γὰρ ἔλεξαν
Ἀμῖν ὡς πρότεραι ματέρες ἐντὶ δρύες.

Ἀδέσπο-

Fructibus gaudentem Democritum sicubi invenias,
O homo, annuncia illi hoc leve verbum,
Quod albus fructibus ego, & tempestiva jam
Ipsi fructus produco, non coquendos cibos.
Festinet (Non enim tutũ habeo statũ) Siquidẽ fructus
Non tacto ab alijs cupit decerpere è ramo.

LEONIDÆ.

Vltroneos fructus à me abijcio, sed maturos
Vndiq̃, ne gravibus me pulsate lapidibus.
Irascitur & Bacchus illi, qui injuriosus est in illius
Inventa. Lycurgea non lateat te fortuna.

ANTIPHILI Byzantii.

Rami altè pendentes proceræ quercus, umbrosa altitudo
Hominibus magnam colorem evitantibus,
Frondosi, tegulis densiores, inhabitatio virorum,
Domus cicadarum, meridiani rami.
Et me vestris reclinatum sub foliis
Liberate, radiorum solis profugum.

ZONÆ.

O vir glandium matrem parce amputare,
Parce, Senilem verò exscinde pinum,
Aut piceã, aut hanc multos habentem truncos paliurũ,
Aut ilicem, aut aridam arbitum.
Procul a inhibe à quercu securim. Avi n. dixerunt
Nobis, quod primæ matres sint quercus.

Ἀδέσποτον.

Παλλάδος εἰμὶ φυτὸ, βρομίου τί με θλίβετε κλῶνες,
Αἴρετε σοῦ βότρυας, παρθένος οὐ μεθύω.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φοῖβον ἀνῃναμένη ποτὲ δάφνη, νῦν ἀνέτειλε
Καίσαρος ἐκ βωμοῦ, κλῶνα μελαμπέταλον.
Ἐκ δὲ θεοῦ θεὸν εὗρεν ἀμείνονα, λητοΐδην γὰρ
Ἐχθήρασα, φιλεῖ ζῆνα τὸν αἰνεάδην. (τρης.
Ῥίζαν δ' οὐκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀλλ' ἀπὸ πέ-
Καίσαρι μὴ τίκτειν οὐδὲ λίθος δήναται.

Εἰς δάφνην ἀξίνῃ κοπτομένην.

Ποῖ φοῖβος πεπόρευτο, ἄρης ὅτ' ἐμίγνυτο δάφνῃ;

Εἰς κλινάριον πόρνης ἀπὸ δάφνης.

Λέκτρον ἑνὸς φεύγουσα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἰζεῦ ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον ξένε τάνδε παρέρπων,
Ἃς ἁπαλῷ ζέφυρος πνεύματι φύλλα δονεῖ.
Ἔνθα με νικαγόρας κλυτὸν εἴσατο μαιάδος ἑρμᾶν,
Ἀγροῦ καρποτόκου ῥύτορα καὶ κτεάνων.

Ὡς ἀπὸ πανός.

Ἔρχεο, καὶ κατ' ἐμὰν ἴζευ πίτυν, ἃ τὸ μελιχρὸν
Πρὸς μαλακοὺς ἠχεῖ κεκλιμένα ζεφύρους.
Ἠνὶ δὲ καὶ κρούνισμα μελισταγὲς, ἔνθα μελίσδων,
Ἡδὺν ἐρημαίοις ὕπνον ἄγω καλάμοις.

ΠΛΑ-

Incerti.

Palladis sum frutex. Bromij quid me affligitis rami?
Tollite uvas. Ego virgo non ebria sum.

Philippi.

Phœbum recusans olim Daphne: jam produxit
Cæsaris ex aris ramum nigra folia habentem.
Ex Deo verò Deum invenit meliorem. Latoidem
Odio prosecuta, amat Iovem Æneadem.
Radicem autem non ex terrâ matre emisit, sed è petrâ.
Cæsari autem parere me lapis quidem non potest.

In laurum securi succisam.

Quorsũ abijt Phœbus, Mars cũ cõmiscereturDaphnæ?

In lectulum meretricis è lauru.

Lectum unius fugiens, cubile multis facta sum.

Hermocreontis.

Conside sub umbrosâ platano, ô hospes, hâc, prateriens,
Cujus molli Zephyrus flamine folia agitat.
Vbi me Nicagoras inclytum posuit Majæ filiũ Mercu-
Agri fructiferi servatorem, & opum. (rium,

Tanquam à Pane diceretur.

Veni, & juxta meam conside pinum quæ suaviter
Ad molles resonat reclinata Zephyros.
En tibi & torrentem mellifluum, vbi canens
Dulcem solitarijs somnum traho calamis.

Υψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
Φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶμον ὑπὸ ζεφύροις.
Καὶ σοι καγχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
Θελγομένῳ, ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

Εἰς τινὰ θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς
περσικῶν μήλων.

Εκ φονίων περσῶν φόνιον φυτὸν ἤγαγε περσεὺς
Παιδὶ θεογνώστου τοῦ θανάτου πρόφασιν.

Εἰς ἀναδενδράδα.

Οχνη, χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος· ἦ μὲν ἐφ' ὑγρῷ
Φλοιῷ φλοιὸν ἔδησα θέρει. πτόρθον δ' ἐπὶ δένδρῳ
Ριζώθη. δένδρου δὲ τομὴ καὶ καρπὸν ἄμειψεν.
Νέρθε μὲν ἀχρὰς ἔτ' ἔστιν, ὕπερθε δ' ἄρ' εὔπνοος (ὄγχνη.

Αδηλον.

Δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
Ενθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
Αμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
Κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη·
Ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι,
Μέλποισαι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα.

Αδηλον.

Ιζεῦ ἅπας ὑπὸ τῆς δὲ δάφνης εὐθαλέα φύλλα,
Ωραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἡδὺ πόμα·
Οφράτοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα,
Αμπαύσῃς πνοιῇ τυπτόμενα ζεφύρου.

ΑΝΤΙ-

Alticomam juxta hanc pinum conside vocalem
Insonantem crebris lascivum cantum Zephyris.
Et tibi strepentes meos apud fontes fistula
Delectato adducet altum somnium oculis.

In quendam mortuum ex satietate Persicorum malorum.

E mortiferis Persis mortiferam arborẽ attulit Perseus,
Puero Theognostæ mortis causam.

In arbustum.

Pyrus, manus meæ dulcis labor. Siquidem ego tenero
Cortice corticẽ ligavi in æstate. Ramus verò in arbore
Radices egit. Arboris verò sectio, & fructus reposuit:
Infra pyraster adhuc, supra verò benè spirans pyrus.

Incerti.

Lauru, & myrtis, & flagranti Cypariſſo,
Vbiq; circumfunditur botri filia capreolo
Vitis. Vernæ autem dulce sonantibus cantilenis
Merulæ queruntur, variè balbutiendas cantilenas,
Celeres autem luscinie querulæ sonitu contra resonant,
Canentes ore mellifluam vocem.

Incerti.

Conside, quicunq; es sub hujus lauri benè virentia folia,
Et limpidi hauri fontis dulce poculum.
Vt fessa tibi per labores æstatis amica membra
Recrees spiramine, afflicta, Zephyri.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Μῆλον ἐγὼ στρούθειον ἀφ' ὁπλοτέρης ἐτι ποίης,
Ωριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον,
Ασπίλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχνοον ἀρτιγόνοισιν,
Ακμὴν εὐπετάλοις συμφυὲς ἀκρέμοσιν,
Ωρης χειμερίης σπάνιον γέρας. εἰς σὲ δ' ἄνασσαν
Τοίην χὠ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ.

ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ, κεφ. κα.

Αδηλον.

Τίς σε δικαιοσύνη βροτὸς ἤκαχεν; ὅστος ὁ κλέπτης
Ενθάδε με στήσας, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμὲ.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ηθελε μὲν βασιλεύς σε βοηθόον εἰσέτι πέμπειν
Αστεσι τειρομένοις δευομένων μερόπων,
Τιτιανὲ χρύσειε· σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ
Πατρίδα καὶ κλῆρον σὸν προβέβουλας ἔχειν,
Αὔξων σῶν προγόνων κτέρας ἔν δικον. ἀρχομένων γὰρ
Πλοῦτον ὅτι στυγέεις, συνθρόνος οἶδε δίκη.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τραπεζίτην κάϊκον
διασυρκτικόν.

Αστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα.
Θεὶς, ἀνελεῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
Αλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα κάϊκος
Χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

ΕΙΣ

ANTIPHILI.

Malum ego Struthêum ex recentiore adhuc folio
Maturum in juvenili quasi corpore conseruatum
Immaculatum sine rugis, simili cum infantib. lanugine
Adhuc bene foliatis adnatum ramis.
Tempore hiemali rarum munus. In te verò heram
Talem etiam nivalis algor poma confert.

IN IVSTITIAM, Cap. XXI.

Incerti.

Quis te, ô justitia homo, tristem reddidit? Hic latro
Hoc loco me constituens nil habuit contra me.

IVLIANI.

Voluit quidem rex te adjutorem adhuc mittere
Vrbibus vexatis indigentium virorum,
Titiane auree. Tu verò in vitæ tranquillitate
Patriam & fortunam tuam maluisti tenêre (enim
Aucturus tuorũ majorum possessionẽ justam. Subditorũ
Opes quod averseris judicio tibi assidẽs scit justitia.

LEONIDÆ in trapezitam Caicum, cavillatorium.

Civibus & hospitibus æqualiter se habet hæc mensa
Pone, aufer, calculus cum ad æstimationẽ procedit.
Alius quispiam causam dicat. Alienas verò Caicus
Divitias etiam noctu, si quis velit, numerat.

IN

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ, ΕΝ Ω ΚΑΙ ΕΙΣ πρόνοιαν, κεφ. κβ.

Αδηλον.

Ασπίδ' ἀχιλλῆος τὴν ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
Λάρτιάδης δαναῶν εἷλε κακοκρισίῃ·
Ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον
Αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, οὐκ ἰθάκῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλὰ ποσειδάων δίκασεν πολὺ μᾶλλον ἀθήνης,
Καὶ κρίσιν ἑλλήνων συγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα.
Ασπὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ, καὶ σῆμα τινάσσει,
Αὐτόν σ' ἐκκαλέουσα τὸν ἄξιον ἀσπιδιώτην,
Εγρεο παῖ τελαμῶνος, ἔχεις σάκος αἰακίδαο.

Αδηλον.

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατοιχομένου τὶς ἐσαθρῶν,
Εἰκόνα τὴν κοινὴν οὐκ ἐδάκρυσε βίου·
Δεξιτερὴν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἧκε,
Κωφὸν μὲν δοκέοντ', ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
Οστέον ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφήλατο, καὶ τὸν ἀφέντα
Πήρωσε, γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας.
Καὶ πάλιν εἰς ἀΐδην ἐκολάζετο· τὴν ἰδίην δὲ
Εκλαύσεν χειρῶν εὔστοχον ἀφροσύνην.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Αγγελίην πὰρ ζηνὸς ἐπεὶ φέρεν ἠεροδινὴς
Αἰετὸς, οἰωνῶν μοιῶος ἐνουράνιος,

Οὐκ

Incerti.

Hastam Achillis Hectoris sanguinem bibentem
Laërtiades Græcorum abstulit malo judicio.
Naufragio verò mare abstulit, & ad tumulum
Ajacis natatilẽ cũ impetu compulit, nõ in Ithacam.

In idipsum.

Recta judicavit Neptunus multò magis, quã Minerua,
Et judiciũ Græcorũ odio dignum demonstravit mare,
Hasta in littore resonat, & sepulchrum quatit,
Ipsum te invocans dignum hastæ jaculatorem.
Evigila puer Telamonis: habes hastam Aeacidæ.

Incerti.

Cranium in trivijs mortui aliquis intuens
Effigiem communem non deflevit vitæ.
Dexteram autem in terram misit, & lapidem projecit,
Surdum quidem visum, sed spirantem pœnas.
Os enim cum percussisset, subsiliit, & illũ qui se miserat
Mutilavit, dulci visu ipsum priuans.
Et rursus in orco pœnas dedit. Propriam verò
Deflevit manuum in jaculando peritam stultitiam.

BIANORIS.

Nuncium aliquod à Iove cum ferret in aëre se librans
Aquila avium sola cælestis,

Non

Οὐκ ἔφθη τὸν κρῆτα, θοὴν δ' ἐνετείνατο νευρὴν,
Πτηνὸν δ' ὁ πτερόεις ἱὸς ἐληΐσατο.
Ζηνὸς δ' οὔτι δίκην ἔλαθεν νόμος· ἔμπεσε δ' ὄρνις
Ανδρὶ, τὰ δ' εὐστοχίης ἀνταπέτισε βέλη·
Αὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἥπατι κοίμισεν αὐτός.
Εν δὲ βέλος δισσῶν αἷμ' ἔπιεν θανάτων

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βαιὸν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύπτων
Κριὸς ἑλιξόκερως, θεῖνε θρασυνόμενος·
Κάπρος δ' ἡράκλειος ἀπόρρηξας ἀπὸ δεσμῶν,
Ες νηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβαψε γένυν,
Ζωὴν νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσσατο· ἆρ' ἀπὸ ἥρης,
Ηρακλέης βρεφέων ὤκτισεν ἡλικίην.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Γήθησαν περὶ παιδὸς ἀριστίπποιο τοκῆες,
Καὶ κλαῦσαν· μοίρης δ' ἦμαρ ἐν ἀμφοτέρης.
Εὖτε γὰρ αἰθόμενον δόμον ἔκφυγεν, ἰθὺ κεραυνοῦ
Ζεὺς κατά οἱ κεφαλῆς ἄσπετον ἧκε σέλας.
Τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν ὅσοι νέκυν ὠδύροντο,
Ὦ πυρὶ δαιμονίῳ τλῆμον ὀφειλόμενε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ιοτυπὴς διὸς ὄρνις ἐτίσατο κρῆτα φαρέτρης,
Οὐρανόθεν τόξῳ τόξον ἀμυνόμενος.
Κεῖνον δ' εὐθὺς ἄκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα.
Ηερόθεν πίπτων δ' ἔκτανεν, ὡς ἔθανεν.

Μηκέτ'

Non effugit Cretensem sagittarium. Velocem. a. interdit
Volucremq; alata sagitta prædam accepit. (arcũ,
Iouis autem lex non pœnã fefellit. Incidit enim avis
In virum, & ob dexteritatẽ rursus ultra est sagitta,
Cervici. a. telum infixit, quod epati consopivit ipsa,
Vnum telum duorum sanguinem bibit fatorum.

PHILIPPI.

Parvum errabundũ matre destitutũ puerũ cornu feriens
Aries curvis cornibus percussit laserviens.
Aper autem Herculeus erumpens fractis è vinculis
In ventrem arietis omnem intinxit dentem.
Vitamq; infanti dedit. Sanè propter Iunonem
Hercules infantium miserius est & aratem.

APOLLONIDÆ.

Gavisi sunt ob puerum Aristippi parentes,
Et fleverunt. Sortis autem vnus dies utriusq.
Cum enim arden em domum effugisset, statim fulminis
Iupiter illi in caput immensum demisit fulgur.
Hoc verò verbum tunc dicebant, qui mortuũ lugebant
O igni divino, miser, qui debitus es!

Ejusdem.

Telo læsus Iovis ales punivit Cretensem ob pharetram,
Cœlitus sagittâ sagittam vleiscens.
Illum enim statim cuspide retortâ interemit.
Ex aere decidens occîdit, cum occideret.

Non

Μηκέτ' ἐφ' ὑμετέροις ἀψευδέσι κρῆτες ὀϊστοῖς
Αὐχεῖθ'· ὑμνείσθω καὶ διὸς εὐστοχίη.

ΑΡΧΙΟΥ.

Εν ποτε παμφαίνοντι μελάντερος αἰθέρι νωμῶν
Σκορπίον ἐκ γαίης οἶδε θορόντα κόραξ.
Ον μάρψων ὤρουσεν. ὁ δ' ἀΐξαντος ἐπ' οὖδας
Οὐ βραδὺς εὐκέντρῳ πέζαν ἔτυψε βέλει,
Καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν· ἴδ' ὅσσον ἔτευχεν ἐπ' ἄλλῳ,
Εκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

Αδηλον.

Ανδροφόνω σαθρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώοντι
Νυκτὸς ἐπιστῆναί φασι σάραπιν ὄναρ.
Καὶ χρησμωδῆσαι, κατακείμενος ὄντος ἀνίστω,
Καὶ κοιμῶ μεταβὰς ὦ τάλας ἀλλαχόθι.
Ος δὲ, διυπνισθεὶς μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκεῖνο
Τειχίον ἐξαίφνης εὐθὸς ἔκειτο χαμαί.
Σῶτρα δ' ἕωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος,
Ηδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
Αλλ' ὁ σάραπις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστὰς,
Κήδεσθαί με δοκεῖς ἄθλιε τῶν ἀδίκων;
Εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκα θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον
Νῦν ἔφυγες, σταυρῷ δ' ἴσθι φυλαττόμενος.

ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ.

Σμίνθος ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος, οὐδὲ μυάγρης
Δειλὸς, ὁ κἀκ θανάτου κέρδεα λῃζόμενος,

Νευρο-

Non amplius vestris certis, Cretenses, sagittis
Insolescite. Laudetur v. & Iovis jaculandi peritia,

Archii.

In toto quondam fulgente niger æthere volans
Scorpium in terrâ vidit salientem corvus.
Quem corripiens impetum fecit. Is v. rapientis è terrâ
Non tardus aculeato pedem pupugit jaculo.
Et vitâ ipsũ privavit. Ecce quod machinatus est alij,
Ex illo miser ipse sortitus est mortem.

Incerti.

Latronem ruinosum ad murum dormientem
Noctu surgere iussisse, ajunt, Serapin in somnijs,
Et vaticinatum: Quî sic recumbis? surge,
Et dormi discedens, ô miser, alibi:
Hic verò evigilans discessit, Ibi verò ruinosus ille
Murus extemplo subitus ponebatur humo.
Sospita autem mane soluit Diis gaudens, ille malignus,
Delectari ratus Deum homicidis.
Verum Serapis vaticinatus est rursus nocte astans,
Curare me censes, ô miser, injustos?
Licet n. jam non sivi te mori mortẽ quidem, sine dolore
Effugisti, nunc. cruci autem scito quod conservêris.

Tvllii Gemini.

Mus omnium epularum heluo, nec muscipulam
Curans, qui etiam ex morte lucra prædaretur.

Νευρολάλον φοίβου χορδὴν θρίσεν· ἡ δ' ἐπὶ πήχυν
Ἑλκομένη, θηρὸς λαιμὸν ἀπεβρόχισεν.
Τόξων εὐστοχίην θαυμάζομεν· ὃς δὲ κατ' ἐχθρῶν
Ἤδη καὶ κιθάρην εὔστοχον ὅπλον ἔχει.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἰχθύσι καὶ ποταμῷ κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
Ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
Ἀλλὰ δίκα μιν ἔθαψεν. ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθη
Πᾶν δέμας ἐς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν.
Κεῖται δ' οὐχ ὑδάτεσσι διοίβροχος· αἰδομένα δὲ
Γᾶ κεύθει τὸν ἑᾶς ὅρμον ἐλευθερίας.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ,
κεφ. κγ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εβρου θρηϊκίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ
Νήπιος ἐκβαίνων, οὐκ ἔφυγεν θάνατον.
Ἐς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαρούμενον ἴχνος ὀλισθὼν
Κρυμῷ σοῦν ἁπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη.
Καὶ τὸ μὲν ἐξεσύρη λοιπὸν δέμας· ἡ δὲ μένουσα
Ὄψις ἀναγκαίην εἶχε τάφου πρόφασιν.
Δύσμορος ἧς ὠδῖνα διείλετο πῦρ' τε καὶ ὕδωρ·
Ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, οὐδένος ἐστιν ὅλος.

ΑΝΤΙ-

Nervi loquã Phœbi chordã incidit. Quæ ad verticillos
Retracta muris guttur strangulauit. (citharæ
Sagittandi peritiam miramur, vt quam contra hostes
Iã quoq; citharam jaculandi peritum telum habeat.

BIANORIS.

Piscibus & fluvio Cletonymum hostilis turba
Abjecit, cum in arcem venisset tyrannicida.
Sed justitia ipsum sepelijt. Divulsa enim ripa
Totum corpus ad verticem à pede usq; obruit.
Iacet autem non aquis madidus. Erubescens enim
Terra occultat suum portum libertatis.

IN INFELICITATEM, Cap. XXIII.

PHILIPPI.

Hebri Thracij glacie concretam aquam
Puer conscendens non effugit mortem.
In fluvium verò lubrico vestigio prolapsus
Glacie teneras cervices abscissus est.
Tractum a. est à flumine reliquum corpus. Reliquum a.
Caput necessariam habuit sepulturæ ansam.
Infelix mater! cujus partum diripuit ignisq; & aqua,
Cumq; verius q; videatur nullius est totum.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἶχεν ἀριστείδης ὁ βοκέρριος οὐκ ἀπὸ πολλῶν
Πολλὰ, μιῆς δ' ὄϊος καὶ βοὸς εὐπορίην.
Ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὐτῷ
Θῆρες ὄϊν, τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη.
Μισήσας δ' ἀβληχὲς ἐπαύλιον, ἅμματι πήρης
Ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδος ἐκρέμασεν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Πλοῦτος ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
Ἦν ὄϊς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρης.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ὠδὶς
Τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
Προδέτῳ δ' ὄγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώ-
Οἰκτρὸς ἀμυκήτῳ κάτθανε πὰρ καλύβῃ. (σας

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ἠρίθμει πολὺν ὄλβον ἀριστείδης ὁ πενιχρός.
Τὴν ὄϊν, ὡς ποίμνην. τὴν βόα δ', ὡς ἀγέλην.

Τὰ λοιπὰ ὡς τὰ πρὸ τούτου. Ἤμβροτε, καὶ ἑξῆς.

Ἀδήλον.

Αἱ τρισσαί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλῃσιν ἔπαιζον
Κλήρῳ, τὶς προτέρη βήσεται εἰς ἀΐδην.
Καὶ τρεῖς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον, ἦλθε δὲ πασέων
Ἐς μίαν· ἡ δ' ἐγέλα κλῆρον ὀφειλόμενον.
Ἐκ τέγεος δ' ἄρ' ἄελπτον ἀπωλίσθησε πέσημα.
Δύσμορος. εἰς ἀΐδην δ' ἤλυθεν ὡς ἔλαχεν.

Ἀψευ-

Antipatri.

Habebat Aristides Bocerrius non à multis
Multa, sed unius ovis & vaccæ divitias.
Qui tamen licet pauper non effugit fortunã. Sed uno die
Feræ ovem, vaccã vero perdidit difficultas partus.
Odio verò habens balatu carentem villam, vinculo peræ
Pyrastro ex hoc vicino vitam suspendit.

Ejusdem in idem.

Opes Aristidæ bucula una, & lanigera
Erat ovis. His famem expulit à januâ.
Privatus a. est utrâq; ovem. n lupus occidit, partus
Buculam, pauperis verò perdidit armentum.
Peræ vero corrigiâ hic circa cervicem nodum flectens
Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.

Philippi in Idem.

Numerabat multas divitias Aristides pauper,
Ovem tanquam gregem, & vaccam tanquam armentũ.
Reliqua ut supra: Privatus autem est, &c.

Incerti.

Ternæ olim puellæ inter se invicem ludebant
Sorte, quænam prior descenderet ad inferos:
Et tres quidẽ è manu projecerunt sortẽ. Venit a. omniũ
In unam. Hæc autem risit sortitionem debitam.
E recto sanè insperato cecidit casu,
Infelix, in infernum autem venit, ut sortita erat.

Αψευδὴς ὁ κλῆρος, ὅτῳ κακόν· ἐς δὲ τὸ λῷον
Οὔτ' εὐχαὶ θνητοῖς εὔστοχοι, οὔτε χέρευ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Δειματόεις ἐλάφων κεραὸς λόχος, εὖτε κρυώδεις
Πλῆσαν ὀρῶν κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες,
Δείλαιαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν ἐλπίσι χρησταῖς,
Χλιῆναι νοτεροῖς ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ.
Τὰς δὲ περιφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφνω,
Χειμερίῃ συγεροῦ δῆσε πάγοιο πέδῃ.
Πληθὺς δ' ἀγροτέρων ἀλίνου θοινήσατο θήρης,
Η φύγεν ἀρπεδόνην πολλάκι καὶ στάλικας.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ παστάσιν οὐχ ὑμέναιος,
Αλλ' ἀΐδης ἔστη πικρογάμου πετάλης.
Δείματι γὰρ μόβοϊν πρωτόζυγα κύπριν ἀν' ὄρφνην
Φεύγουσαν, ξυνὸν παρθενικῇσι φόβον,
Φρουροδόμοι νηλεῖς κυνὲς ἔκτανον. ἢν δὲ γυναῖκα
Ελπὶς ἰδεῖν, αἴφνης ἔσχομεν οὐδὲ νέκυν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν πᾶς ὁ βίος βραχὺς ἐστὶ·
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

ΕΙΣ ΕΛΕΟΝ, κεφ. κδ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Καὶ τὸν ἀρουραῖον γυρητόμον αὔλακα τέμνει
Μηρουτοπεῖ κέντρῳ πειθομένη δάμαλις,

Καὶ

Nẽ mendax fors illi, cui malũ imminet. Ad melius v.
Nec preces hominibus certæ, nec manus.

APOLLONIDÆ.

Timidũ cervarum cornigerum agmen, cum horrendos
Implerunt montium vertices nivales nivis casus,
Miseræ ad flumina accesserunt bonâ spe
Vt tepefacerent humenti anhelitu velocia genua.
Quas circundans hostilis fluctus confertim repente
Hibernâ horribilis ligavit glaciei compede.
Turba vero rustica sine reti comedit, prædam
Quæ fugerat laqueum sæpe, & perticas bifurcas.

ANTIPHANIS.

Infelicium thalamorum in cænaculis non Hymenæus,
Sed mors stetit acerbè nuptæ Petalæ.
Timore enim Moboin, primijugam Venerem per noctẽ,
Fugientem, communi virginibus timore,
Domus custodes truces canes occiderũt. Quã v. feminã
Sperabant videre, repente habuimus nec mortuam.

LVCIANI.

Illis qui feliciter agunt omnis vita brevis est,
Illis a. qui malè vna nox immensum tempus.

IN MISERICORDIAM, Cap. XXIV.

PHILIPPI.

Et ruralem curvisectum sulcum dividit,
Femur pulsanti stimulo obtemperans bucula:

Καὶ μετ' ἀροτροπόνου ζεύγλας πάλι τῷ νεοθηλεῖ
Πινομένη μόσχῳ, δεύτερον ἄλγος ἔχει.
Μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γεωμόρος· οὗτος ὁ βαιὸς
Μόσχος, ἐὰν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.

Τίνας ἂν εἴποι μελέαγρος, βοὸς μέλλοντος
θύεσθαι τῷ διΐ, καὶ μυκωμένου.
Αὐτὸς ὁ βοῦς, ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέριε ζεῦ,
Μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
Ἀλλὰ μέθες κρονίδη τὸν ἀροτρέα· καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
Πορθμεὺς εὐρώπης ταῦρος ἄναξ ἐγένου.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ, κεφ. κε.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Ἐλπὶς ἀεὶ βιότου, κλέπτει νόον· ἡ πυμάτη δὲ
Ἠὼς τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας.

Ἀδηλον.

Ἐλπὶς καὶ σὺ τύχη μέγα χαίρετε. τὴν ὁδὸν εὗρον,
Οὐκ ἔτι γὰρ σφετέροις ἐπιτέρπομαι. ἔρρετε ἄμφω,
Οὕνεκεν ἐν μερόπεσσι πολυπλανέες μάλα ἐστέ.
Ὅσσα γὰρ ἀτρεκέως οὐκ ἔσσεται, ὔμμεν ἐν ἡμῖν
Φάσματα ὡς ἐν ὕπνῳ ἐμβάλλετε, οἷά τ' ἐόντα.
Ἔρρε κακὴ γλήνη, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμφω.
Παίζοιτε, στροφέοιτε ὅσους ἐμεῦ ὕστερον ὄντας,
Εὕροιτ' οὐ νοέοντας ὅπερ θέμις ἐστὶ νοῆσαι.

Αδη-

Et postẽ aratri laborum juga rursus à nuper nato
Exsiccata vitulo, secundam molestiam habet.
Ne adflixeris illam, ô agricola, Hic enim parvus
Vitulus si matri pepercerit, tibi enutritur juvẽcus.

Quæ dixerit verba Meleager, cum bos mactandus esset Iovi, & mugiret.

Ille bos, supplex altari impositus, cælestis Iupiter,
Mugit animam liberare desiderans à morte.
Sed dimitte, ô Saturnie, aratorẽ bovem. Namq; tu ipse
Potitor Europæ taurus rex factus es.

IN SPEM, Cap. XXV.

Iulii Polyæni.

Semper futuræ vitæ spes aufert mentem. Vltima verò
Lux multas præoccupat molestias.

Incerti.

Spes, & tu fortuna longum valete. Semitam inveni,
Non n. amplius rebus vestris delector. Pereatis ambæ,
Eo quod in mortalibus erronei valdè sitis.
Quæcunq; enim verè non erunt, vos in nobis
Horũ apparentias ut in somno inijcitis, quasi jam sint.
Peri mala pupa, calamitosa. Perite ambæ.
Ludatis, versetis, quicunque postẽ me sunt,
Inveniatis, qui non sapiant, quod fas est cognoscere.

Αδηλον.

Ἐλπίδα καὶ νέμεσιν εὔνους παρὰ βωμὸν ἔτευξα,
Τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίζῃς· τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἔχῃς.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Εἰ βίον ἐν μερόπεσσι τύχης παίζουσιν ἑταῖραι
Ἐλπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαριζόμεναι,
Παίζομαι, εἰ βροτός εἰμι. βροτὸς δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
Θνητὸς ἐὼν, δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παιζόμενος,
Αὐτὸς ἑκοντὶ γέγηθα πλανώμενος· οὐδὲ γενοίμην
Εἰς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς ἀριστοτέλης.
Τὴν γὰρ ἀνακρείοντος ἐνὶ πραπίδεσσι φυλάσσω
Παρφασίην, ἔτι δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πανδώρης ὁρόων γελόω πίθον, οὐδὲ γυναῖκα
Μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ πτερὰ τῶν ἀγαθῶν.
Ὡς γὰρ ἐπ' οὐλύμποιο μετὰ χθονὸς ἤθεα πάσης
Πωτῶνται, πίπτειν καὶ κατὰ γῆν ὄφελον.
Ἡ δὲ γυνὺ μετὰ πῶμα κατωχρήσασα παρειὰς,
Ὤλεσεν ἀγλαΐην ὧν ἔφερεν χαρίτων.
Ἀμφοτέρων δ' ἤμαρτεν ὁ νεῦν βίος, ὅττι καὶ αὐτὴν
Γηράσκουσαν ἔχει, καὶ πίθος οὐδὲν ἔχει.

ΕΠΑΙΝΟΙ, κεφ. κϛ.

Αδηλον.

Μουσάων ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Ἔγραφε παμαίνων (ὡς λόγος) ἡσίοδος.

Μῆνιν

Incerti.

Spem & Nemesin benivolus ad aram constituì,
Illam quidē, vt speres, hanc verò, vt nihil habeas.

MACEDONII Principis.

Si vitam inter mortales fortunæ ludit comes
Spes, cum cunctatione omnia præbens, (& ipse
Illudor, mortalis si sum. Mortalis a. cum sim, benè scio
Quod sim mortalis, longâ verò spe illusus,
Ipse sponte lætatus sum deceptus. Nec vnquam fiam
In hanc sententiā nostrā severus aliquis Aristoteles.
Nam Anacreontis in pectore conservo
Consilium, quod deceat curam non retinere.

Ejusdem.

Pandoræ videns rideo dolium, nec mulierem
Reprehendo, sed ipsorum alas bonorum.
Vt enim in cælū potē terræ habitationes vniversæ
Subvolant, decidere etiam ad terram debebant.
At mulier sublato operculo pallida admodū in genis
Perdidit venustatem gratiæ, quam ferebat.
Virisq; autem privata est nunc vita: jam ipsam &
Senescentem habet, & dolium nil habet.

LAVDES, Cap. XXVI.

Incerti.

Musarum Heliconidum incipiamus canere
Scripsit pastor (vt sermo est) Hesiodus.

Iram

Μῆνιν ἄειδε θεὰ, καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα,
Εἶπεν ὁμηρείῳ καλλιόπη στόματι.
Κἀμὲ δὲ δεῖ γράψαι τὶ προοίμιον. ἀλλὰ τὶ γράψω
Δεύτερον, ἐκδιδόναι βιβλίον ἀρχόμενος;
Μοῦσαι ὁ λυμπιάδες, κοῦραι διὸς, οὐκ ἂν ἐσώθην
Εἰ μή μοι καῖσαρ χαλκὸν ἔδωκε νέρων.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ Σαρδιανοῦ τοῦ διοπείθους.

Αἰγιβότου σκύροιο λιπὼν πέδον, ἴλιον ἔπλω
Οἷος ἀχιλλείδης πρόσθε νεοπτόλεμος,
Τοῖος ἐν αἰνεάδῃσι νέρων ἀγὸς ἄστυ ῥέμοιο
Νεῖται, ἐπ' ὠκυρόην θυμβριν ἀμειψάμενος,
Κοῦρος, ἔτ' ἀρτιγένειον ἔχων χνόον. ἀλλ' ὁ μὲν, ἔγχει
Οὖεν· ὁ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δορὶ καὶ σοφίῃ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἡδὺ παρηΐδων πρῶτον θέρος ἤματι τούτῳ
Κείρεο, καὶ γενύων ἠϊθέους ἕλικας,
Γάϊε. σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξεται εὐκτὸν ἴουλον
Λεύκιος, αὐξομένου πουλὺν ἐς ἠέλιον.
Δωρεῦνται χρυσέοισιν, ἐγὼ δ' ἱλαροῖς ἐλέγοισιν.
Οὐ γὰρ δὴ πλούτου μοῦσα χερειοτέρη.

Ἀδηλον.

Ἐσθλὰ λέγειν αἰεὶ πάντας, καλόν· αἰσχρὰ δὲ, δεινόν
Κἂν ὦσιν τούτων ἄξιοι, ὧν λέγομεν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Σοί με θρηϊκίης σκυληφόρε θεσσαλονίκη,
Μήτηρ ἡ πάσης πέμψε μακηδονίης.

Λείδω

Iram cane Dea, & virum' dic mihi Musa,
Dixit Homerico Calliope ore. (*scribam*
Et me sanè docet scribere aliquod proëmium. Sed quid
Secundum edere librum incipiens?
Musæ cælestes, filiæ Iouis: Non seruatus essem
Nisi mihi Cæsar as dedisset Nero.

DIODORI Sardiani Dropethis filij.

Capras pascentis Scyri relinquens terrã, Iliũ nauigauie
Qualis Achillides ante Neoptolemus;
Talis in Aeneadis Nero dux vrbem Remi
Redit ad celeriter fluentem Tybrim transiens
Adolescens primam habens lanuginẽ. Sed ille hastâ
Excellebat. Hic autẽ vtrôq, & hastâ, & sapientiâ.

APOLLONIDÆ.

Dulce maxillarum ver die hoc
Detonde, & genarum juveniles cincinnos,
Cai. Tuã verò pater accipiet manu amabilẽ lanuginẽ
Lucius, crescentis ad multum tempus.
Diuites munifici sunt aureis: ego verò jucundis Elegis.
Non enim diuitijs Musa inferior.

Incerti.

Bona semper verba dicere in omnes bonũ; turpia v.
Quãvis sint hisce digni, quibus dicuntur. (*malum,*

ANTIPHILI.

Tibi me Thraciæ spoliatrix Thessalonice
Mater omnis misit Macedoniæ.

Cant

Λείδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον ἄρεα βέσσων,
Ὅσσ' ἐδάην πολέμου πάντ' ἀναλεξάμενος.
Ἀλλά μοι ὡς θεὸς ἔσσο κατήκοος, εὐχομένου δὲ
Κλῦθι· τίς ἐν μούσας οὔατος ἀσχολίη;

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ, κεφ. κζ.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τρισσαὶ μὲν χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι ὧραι,
Τρεῖς δέ με θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
Ἦ γάρ τοι τρία τόξα κατήρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων
Οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας;

Ἀδηλον.

Αὐτὸ τὸ πῦρ καύσειν διζήμενος οὗτος, ὁ νύκτωρ
Τὸν καλὸν ἱμείρων λύχνον ἀναφλογίσαι,
Λεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἅψον σέλας. ἔνδοθι γάρ μου
Καιόμενον, πολλὴν ἐξανίησι φλόγα.

Ἀδηλον.

Τίς θεὸν εἶπεν ἔρωτα; θεοῦ κακὸν οὐδὲν ὁρῶμεν
Εργον· ὁ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
Οὐ θεὸν ἐν παλάμαις κατέχει ξίφος. ἠνὶ δ' ἄπιστα
Τῆς θεοδηλήτου σκῦλα μιαιφονίης.
Μήτηρ μὴν σὺν παιδὶ κατέφθιτο· αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς
Ποίνιμος ἔκτεινεν φῶτα λιθοκτονίη.
Καὶ ταῦτ' οὔτ' ἄϊδος, οὔτ' ἄρεος, ἔργα δ' ἔρωτος
Λεύσσομεν, οἷς παίζει κεῖνος ὁ νηπίαχος.

ΛΕΩ-

Cano autem à te domitum Martem Bessorum,
Quæcunq; novi bellj omnia mecum reputans.
Sed tu mihi tanquã Deus esto attentus, precantẽ verò
Audi. Quænã autẽ ad Musas audiendas occupatio.

IN AMOREM, Cap. XXVII.

MELEAGRI.

Ternæ quidẽ charites, tres virginitatis studiosæ Horæ,
Tria a. me insana puellarum agunt desideria.
Certè enim tres sagittas detraxit, tanquam volens
Non vnum vulnerare, sed tria in me corda.

Incerti.

Ipsum ignem excitare quærens heus tu, qui nocte
Pulcrum desideras lychnum accendere,
Huc, ex meâ animâ accende jubar. In me enim
Flagrans, multam emittit flammam.

Incerti.

Quis Deũ dixi amorẽ? Dei nullũ malũ esse videmus
Opus. Hic vero hominum sanguine lætatur.
Non acutum in manibus tenet gladium. Ecce a. incre-
A Deo immissæ spolia cædis. (dibiliæ
Mater cum filiâ perijt. Sed ob illas
Vltrix interemit virum lapidis projectio.
Atq; hæc non Orci, Non Martis, opera vero amoris
Videmus, quibus ludit ille puer.

LEO-

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τοξοβόλον τὸν ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ,
Τὸν ποτὲ μηδ' αὐτοῦ ζηνὸς ἀποσχόμενον;
Οψέ ποθ' ἡφαίστῳ κεῖται σκοπὸς, ὃν κοθορᾶσθαι
Επρεπεν οὐκ ἄλλως ἢ πυρὶ τυφόμενον.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ ζφραγῖδος ἔρωτα
Χερσὶ λεοντείαν ἁνιοχεῦντα βίαν·
Ος τᾶ μὲν μάστιγα κατ' αὐχένος, ᾇ δὲ χαλινοὺς
Εὐθυύει· πολλὰ δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
Φρίσσω τὸν βροτολοιγόν· ὁ γὰρ καὶ θῆρα δαμάσδων
Αγριον, οὐδ' ὀλίγων φείσεται ἀμερίων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μὴ κλαίων τὸν ἔρωτα δόκει τηλέμβροτε πείσειν,
Μηδ' ὀλίγῳ παύσειν ὕδατι πῦρ ἀπνεές.
Χρυσὸς ἔρωτος ἀεὶ παιώνιος· ἐσβέσθη δὲ
Οὐδὲ τότ' ἐν πολλῷ τικτόμενος πελάγει.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Μήποτε κοιλήνης παφίη νόον. ἀντιτίπου γὰρ
Εὐθὺς ἀποθρώσκει κοῦφος ἔρως κραδίης.
Οἶστρος ὀλισθήεσσαν ἔχει φύσιν· ἢν τις ὀϊστοῦ
Ακρον ἕλῃ φλογέου, δύεται ἐντὸς ὅλος.
Ελπίδι μὴ θέλξῃς φρένα μαχλάδι. γυιοβόρον γὰρ
Πῦρ ὑπορριπίζει, θυμὸν ἐφελκομένη.

Τίνας

Leonidæ.

Sagittarum jaculatorem amorem quis finxit ex thure,
Illum ne quidem ab ipso Iove abstinentem. (deri
Tandē aliquādo Vulcano proponitur scopus. Quem vi-
Fas est, non aliter, quàm igne consumendum.

Argentarii.

Contemplor inevitabilem in sigillo amorem.
Manibus leonis instar aurigæ moderantem vim.
Qui hâc manu flagrum cervici, illâ verò habenas
Dirigit, multa verò circumundiq; floret Gratia.
Exhorreo homicidam. Nam qui feram domat
Agrestem, parum parcet mansuetis.

Antipatri.

Non flens amorem videris, Telembrote, flexurus,
Nec pauca exstincturus aquâ ignē valde spirātem.
Aurū amoris semper est Pæonius medicus. exstinctus
Ne tunc quidē, cum in magno generaretur pelago.

Pavli Silentiarii.

Nunquam expandas Veneri mentem. à repugnante n.
Statim exsilit levis amor corde.
Libido lubricam habet naturam. Si quis sagittæ
Summitatē attrahat igneæ ingreditur intus totus.
Spe ne demulceas mentā lascivâ. Membra depascentē
Ignem excuscitat animum auferens.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἔρως ἐρῶν.
Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασσε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
Τίς κατ' ἐμῆς νεύρης ἑτέρην ἐτανύσατο νευρήν;
Καινὸς ἔρως κατ' ἔρωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζει.

ΜΟΣΧΟΥ ἔρως δραπέτης.

Α κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει.
Εἴτις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
Δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἐξεῖ. (νιν,
Μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἐξεῖς.
Εστι δ' ὁ παῖς πείσαμος· ἐν εἰκόσι πᾶσι μάθοις νιν·
Χρῶτα μὲν οὐ λευκὸς, πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὐτοῦ,
Δριμύλα καὶ φλογόεντα. καὶ καὶ φρένες, ἁδὺ λάλημα.
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται, ὡς μέλι, φωνά·
Ην δὲ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἠπροπευτὰς,
Οὐδὲν ἀλαθεύων. δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
Εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον
Μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει·
Βάλλει κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.
Καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
Ανέρας, ἠδὲ γυναῖκας. ἐπὶ σπάγχνοις δὲ κάθηται.
Τόξον ἔχει μάλα βαίον, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον.
Τυτθὸν ἑοῖ τὸ βέλεμνον, εἰς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται·
Καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον· ἔνδοθι δ' ἐντὶ
Τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἀμὲ τιτρώσκει.

Πάντα

Quæ verba dixerit amor amans

Quis igne ignẽ domuit? quis exstinxit lampade flãmam?
Quis contra meum nervum alium extendit nervum?
Novus amor contra amorẽ meo robori æqualiter ar-
matus est.

MOSCHI Amor fugitivus.

Cypris amorem filium diu quærebat:
Si quis in trivijs errantem vidit amorem
Fugitivus ille meus est. Index munus habebit,
Precium erit osculũ Veneris. Si verò adduxeris ipsum
Non nudũ hoc osculũ tu, verũ ô hospes & plus habebis.
Est autẽ hic puer insignis in viginti omnib. noscas ipsũ
Cutis quidẽ non alba, sed igni similis. Oculi verò ejus
Acres, & flammantes, mala mens, dulcia verba.
Non enim æquale sentit & loquitur. Vt mel vox ejus.
Sin irascitur mens est truculenta, deceptor,
Nihil veri dicens, dolosus puer, crudelia ludens,
Bene comatum caput, habet impudentem faciem.
Parvæ quidem illi manus, Longè verò jaculatur.
Jaculatur verò etiã in Acherontẽ, & ad inferũm regẽ,
Corpus quidẽ illi est nudũ, mens verò illi densè velata
Et volucris velut ales volat alias super alios (est.
Viros & mulieres. In visceribus autem considet,
Arcũ habet valdè parvum, Super arcu verò sagittã.
Exigua illi sagitta; ad æthera verò usq; fertur,
Et auream in dorso pharetram. Intus verò sunt
Illi graves calami, quibus me quoq; sæpe vulnerat.

Πάντα μοὶ ἄρρια, πάντα· πολὺ πλεῖον δέ οἱ ὠπὶ
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
Ἦν τύ γ' ἔλῃς τιῶν, δάσσεις ἄγε, μηδ' ἐλεήσῃς.
Κλὺ ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ·
Κλὺ γελάᾳ, τύ νιν ἕλκε· κλὺ ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὸ κείλεα φάρμακον ἐντί.
Ἦν δ' λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὤπλα,
Μή μι θίγῃς· πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς ἔρωτα πεισθεὶς ἀνὴρ ἐρῶσα τὸ πρῶτον.

Εἰ πρᾶγμα μ' ἐδίδαξας ἐν εὕρεσι πᾶσιν ἀλήτην,
Μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλην ἄνδρα καλέσω.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μεθύοντων γλῶσσαν, ἀλλ' ἀκολάστους
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔλαθ' ὁ ἔρως πεφάσεις.

Ἀδήλου.

Παρθενικῷ θρασύδουλε σιγῶν ἀθέσις ὑπ' ἔρωτι
Ἀθυμαίνεις, δελφὶς ὥς τις ὑπ' αἰγιαλοῦ,
Κύμασι μερόπων· ἀπέπαυον δὲ ζοι σὺν τὸ πρηστέως
Ἀρκεῖ ὑπὲρ μῆκος δίκτυον ᾧ δέδεσαι.

Ἀδήλου.

Ἐρωτα παύσῃ λιμός· εἰ δὲ μή, κρεμόσῃ.
Εἰ δὲ μηδὲ ταῦτα τοὶ φλόγα ζέσῃ,
Θεραπεία σοι πλοιάν ἡρτήσθω βρόχος.

ΖΗΝΟ-

Omnia quidē crudelia, omnia. Multo grauius verò
Parua fax existens solem ipsum perurit. (illi ipsi
Si caperis ipsum, vinctum duc, nec miserere,
Si qua videas flentem, cave ne te decipiat. (lari
Si verò rideat, tu ipsum constringe: & si voluerit te oscu-
Cave, malum est osculum; labra venenum sunt.
Sin autē dicat: accipe hæc, do tibi quæcunq; mihi arma.
Ne quid tetigeris, fallacia munera: hæc enim igni o-
mnia tincta,

Quæ dixerit verba ad amorem Pasiphaë amans taurum.

Si amare me docuisti in montibus taurum vagum,
Etiam mugitum me doceas, vt amicum virum vocem.

LVCIANI.

Non amor injuriâ adsicit hominum genus,
Animis hominum est amor prætextus.

Incerti,

Virginali Thrasydule irritatus ab amore
Anhelas, Delphin vt aliquis in littore,
Flumen desiderans. Falx autem ne tibi quidem Perseï
Sufficit, ad abscindendum rete, quo ligatus es.

Incerti.

Amorem sedat fames, si non tempus,
Sin verò ne hæc quidem flammam exstinguat
Medicina tibi deinceps adaptetur laqueus.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ.

Τίς γλύψας τὸν ἔρωτα παρὰ κρήνῃσιν ἔθηκεν,
Οἰόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι;

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ, κεφ. κη.

ΚΑΡΦΥΛΛΙΔΟΥ.

Ἰχθύας ἀγκίστρῳ τὶς ἀπ' ἠόνος εὔριχι βάλλων,
Εἵλκυσε ναυηγοῦ κρᾶτα λιποτριχέα.
Οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον, ἐξ ἀσιδήρου
Χειρὸς ἐπισκάπτων, λιτὸν ἔχωσε τάφον.
Εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κτέαρ. ἦ ῥα δικαίοις
Ανδράσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Οἴκῳ ἐν ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον ἔσχε
Ξυνὸν, ἀεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν,
Εκ σέθεν ἀρχομένοις, ὦ πότνια. κηδόμενοι γὰρ
Αθανάτων, αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Εἰ καί σοι ἑδραῖος ἀεὶ βίος, οὐδὲ θάλασσαν
Επλως, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδοὺς.
Εμπης κεκροπίης ἐπιβήμεναι· ὄφρ' ἐν ἐκείναις
Δήμητρος μεγάλας νύκτας ἴδῃς ἱερῶν.
Τῶν ἄπο, κἂν ζωοῖσιν ἀκηδέα, κεὖτ' ἂν ἵκηαι
Ες πλεόνων, ἕξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

ΕΙΣ

ZENODOTI.

Quis sculpens amorem apud fontes posuit,
Existimans exstinguendum hunc ignem aquâ?

IN PIETATEM, Cap. XXVII.

CARPHYLLIDIS.

Pisces hamo aliquis in litus è setis benefacto proijcieus
Traxit naufragi caput crine carens,
Miseratus verò mortuũ sine corpore, sine ligone ferreo
Cum manu fodiens vilem erexit tumulum.
Invenit verò reconditam auri possessionem. Sanè iustis
Viris pietatis gratia non perijt.

THEOCRITI.

Dono in Amphicleis, in quo & liberos & vitã habebat
Communẽ. Semper autẽ illis melius quotannis erat
A te incipientibus, ô Diva, Qui enim curant
Diuos, ipsi meliùs habent mortales.

CRINAGORI.

Quamvis tibi stabilis semper vita, neq; mare
Navigasti, terrestresq; non calcâsti vias,
Tamen Cecropiam Atticam ingrediens, vt in illâ
Cereris magnas noctes videas sacrorum.
A quibus, & in viventibus securam, & cum veneris
In defunctorum (sedem) habebis animum hilariorẽ.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ, κεφ. κθ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Η Ἐ ἔτ' ἐκ βρέφεος κοιμωμένη ἀντιοδημὶς,
Πορφυρέων πάφιης νοσσὶς ἐπὶ κροκίδων·
Η τακεραῖς λεύσσουσα κόραις μαλακώτερον ὕπνου,
Λυσίδος ἁλκυὼν τερπνὸν ἄθυρμα μέθης.
Υδατίνους φορέουσα βραχίονας· ἡ μόνη ὀστοῦν
Οὐ λάχεν· (ἢν γὰρ ὅλη τοὐν ταλάροισι γάλα)
Ιταλίην ἤμειψεν, ἵνα πτολέμοιο καὶ αἰχμῆς
Αμπαύσῃ ῥώμην μαλθακίνῃ χάριτι.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Εκ θοίνης φάος ἔσχεν ἐπ' ἀχράδα μηκὰς ἰοῦσα,
Εκ δ' ἐφάνη τυφλὴν μηκέτ' ἔχουσα κόρην.
Δισσῶν τὴν ἑτέρην γὰρ ἐκέντρισεν ὀξὺς ἀκάνθης
Οζος. ἴδ' ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

Αδηλον.

Οταν θέλῃ τὶς ἡμέραν ἰδεῖν καλὴν,
Συντυγχάνων σοι, γίγνεται καλήμερος.
Τοὐναντίον δὲ, καί τις εἰ μέλλει παθεῖν,
Μὴ τυγχάνων σοι, γίγνεται καχήμερος.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ἀχαρίστους, κεφ. λ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Αντίπατρος πείσωνι γενέθλιον ὤπασε βίβλον
Μικρὴν, ἐν δὲ μιῇ νυκτὶ πονησάμενος.

Ιλαος

IN FELICITATEM, Cap. XXIX.

ANTIPATRI.

Quæ inde usq; ab infante jacens Antiodemis
Purpureis Paphiæ pullus in puluinaribus,
Quæ mollibus aspiciens oculis dulcius somno
Effrenis Alcyon suavis ludus ebrietatis,
Molliculos ferens lacertos, quæ sola os
Non sortita (erat enim tota vt in vasis lac)
Italiam pervenit vt à bello & prælijs
Requiescere faciat Romam molli suâ gratiâ.

ANTIPHILI.

Ex cibo oculum habuit, cũ pyrastrum capra transiret,
Vnde apparuit cæcã non amplius habens pupillã.
E duabus enim alteram pupugit acutus spinæ
Ramus. Vide quomodo ipsa arte arbor sit validior.

Incerti.

Quando vult aliquis diem videre pulcram,
Obviam factus tibi pulcram sortitur diem.
Contra autem si quis debeat infelix esse,
Non adsequens te infelicem sortitur diem.

IN GRATOS ET Ingratos, Cap. XXX.

ANTIPATRI.

Antipater Pisoni natalitium munus dedit librum
Parvum, quem vna nocte elaborauit.

Ιλαος ἀλλὰ δέχοιτο, ἐ αἰνήσειεν ἀοιδὸν
Ζεὺς μέγας, ὡς ὀλίγῳ πειθόμενος λιβάνῳ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ωκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ
Πᾶσα χάρις, κενεὴ, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

Αδέσποτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
Αλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
Αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται.
Η χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ψαῦλος ἀνὴρ, πίθος ἐστὶ τετρημένος· εἰς ὃν ἁπάσας
Ανθλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

Τίνας αὖ εἴποι λόγους κλυταιμνήστρα, μέλλοντος
αὐτὴν σφάξειν ὀρέστου.

Πῆ ξίφος ἰθύνεις; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
Γαστὴρ, ἥ σ' ἐλόχευσεν, ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸν ἐν ἰλίῳ
ναὸν ἀθηνᾶς.

Ιλήκοις πολιοῦχε, σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ,
Ως θέμις, ἡ τλήμων ἴλιος ἠγασάμην.
Αλλὰ σύ με προλέλοιπας ἑλώριον· ἀντὶ δὲ μήλου
Πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
Αρκιον ἢν θνήσκειν τὸν βουκόλον, εἰ γὰρ ἄθεσμος
Επλετο, τῆς πάτρης οὐκ ἀλίτημα τόδε.

ΕΙΣ

Lætus autem accipiat, & laudet Poëtam,
Iupiter magnus vt paruo placatur thure.

LVCIANI.

Celeriora beneficia jucundiora. Sin verò tardum sit
Omne beneficiũ vanũ est, nec dicatur beneficium.

Incerti.

Lupum ex proprijs vberibus nutrio nolens,
Sed me cogit pastoris stultitia.
Vbi verò adoleverit per me contra me rursus fera erit.
Beneficium mutare naturam non potest.

LVCIANI.

Malus vir dolium est pertusum, in quem omnia
Hauriens beneficia frustra, effudisti,

Quæ dixerit verba Clytemnæstra, cum vellet illam jugulare Orestes.

Quorsum ensem intendis? ad ventrem, an ad vbera?
Venter enim te peperit, nutrierunt verò vbera.

AGATHII Scholastici, in, quod fuit in Ilio, templum Minervæ.

Propitia sis vrbis patrona te quidem auro fulgenti tẽ-
Vt fas, misera ego Troja venerata sum. (plo
Sed tu me deseruisti spolium, pro pomo autem
Omnem decerpsisti arcis pulcritudinem.
Satius erat mori illum pastorem. Si enim impius ille
Fuit, patriæ non peccatum hoc.

IN

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ, κεφ. λα.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΔΥΑΙΝΟΥ.

Εἰ καὶ ζεῦ πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκουὰς
Ἡ φόβος εὐχομένων, ἢ χάρις εὐξαμένων,
Ζεῦ, σχερίης ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
Κλῦθι, καὶ ἀψευδεῖ νεῦσον ὑποσχεσίῃ,
Ἤδη μοι ξενίης εἶναι πέρας, ἐν δέ με πάτρῃ
Ζώειν τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

ΚΑΛΛΙΝΙΟΥ.

Πηρὸς, ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
Εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης.
Τίκτε γὰρ εὐθὺς ἄελπτα μετ' εὖ πολὺ, καὶ τριπίθητον
Αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάους.
Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἥ τε λοχείης
Μαῖα, καὶ ἀργενῶν φωσφόρος ἡ σελάων.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἀδρήστειά τε δῖα καὶ ἰχναίη σε φυλάσσοι
Παρθένος, ἡ πολλοὺς ψευσαμένη νέμεσις.
Δείδια ζόν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἠδὲ σὰ κοῦρε
Δηνέα, θεσπεσίης καὶ μένος ἠνορέης,
Καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιάδε τέκνα,
Δροῦσε, πέλειν μακάρων πευθόμεθ' ἀθανάτων.

Ἀδέσποτον.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύ-

IN PRECES, Cap. XXXI.

Iulii Polianeni.

Quam vis tuas multisonus semper impleat aures
Vel metus precantium, vel gratia precatorum,
O Iupiter Scheriæ qui regis sacrũ solũ, tamen & nostra
Audi, & veraci annue mihi promissione,
Vt jam mihi peregrinationis sit finis. & in meâ patriâ
Vivam longis quiescens à laboribus.

Callinii.

Cæca & sterilis, vel ad lucẽ videndã, vel puerũ gene-
Precata duplicẽ consecuta est felicitatẽ. (randũ
Peperit n statim præter spẽ nõ diu post, & optatissimũ
Eodem die jucundum lumen vidit solis,
Diana in vtroq; fuit obsequens, quæ & puerperij
Obstetrix, & nuper nati fuit lucifera jubaris.

Diodori.

Et Adrastea diuina, & vestigia sequens te custodiat
Virgo, multos frustrata Nemesis.
Metuo tuæ indolis amabilem formam, & tua, ô puer,
Consilia, & diuini robur fortitudinis,
Et sapientiam, & consilium prudens. Tales a. pueros,
Druse, esse beatorum audimus immortalium.

Incerti.

O Iupiter bona & precantibus, & non precantibus
Nobis

Αμμι δίδου· τὰ δ' λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Κύπρι γαλαναίη, φιλονύμφιε, κύπρι δικαίοις
Σύμμαχε, κύπρι πόθων μῆτερ ἀλλοπόδων.
Κύπρι, τὸν ἡμίσπαστον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ παστῶν,
Τὸν χιόσι ψυχὴν κελτίσι νιφόμενον,
Κύπρι, τ' ἡσιχίον με, τὸν οὐδὲν κωφὰ λαλεῦντα,
Τὸν σέο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
Κύπρι φιλομίστειρα, φιλόργιε, σῶζέ με κύπρι
Ρωμαϊκοὺς ἤδη δεσπότι πρὸς λιμένας.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Οτ' ἐκ ζαήτου λίβυος, ἐκ ζαοῦς νότου
Συνεζοφώθη πόντος, ἐκ δ' νειάτων
Μυχῶν βυθῖτις ψάμμος ἐξηρεύγετο,
Ιστὸς δ' πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα πτύσας,
Φορτὶς δ' ἐσύρετ' εἰς ἀΐδαν πλανώμενος,
Αρωγοναύτας δαίμονας λυσίστρατος
Ελιπάρησεν· οἱ δ' τῷ νεηκόρῳ
Μουνῷ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Πολλάκις εὐξαμένῳ μοι ἀεὶ θυμῆρες ἔδωκας
Τέκμαρ ἀκυμάντου ζεῦ πάτερ εὐπλοΐης.
Δοίης μοι καὶ τοῦτον ἔτι πλόον, ἠδὲ σαώσαις
Ηδη, κἀκ καμάτων ὅρμισον εἰς λιμένας.

Nobis da. Mala autem etiam à precantibus averte.

PHILODEMI.

Cypri serena, sponsorum amica, Cypri justis
Opem ferens, Cypri amorum mater velocium,
Cypri semiavulsum à croceis me cubilibus
Et nivibus animâ meâ Celticis aspersum,
Cypri tacitum me, & nil unquam stultè locutum
Tuo purpureo immersum pelago.
Cypri portuũ potens, orgiorum amans serua me Cypri
Romanos jam, ô domina, ad portus.

PHILIPPI.

Cum ex valde flante Libye, & impetuoso Noto
Una obscuraretur pontus, & ex ultimis
Recessibus profunda arena eructaretur,
Malus autem totus decidit in mare spuens:
Oneraria verò navis trahebatur ad inferos errans,
Auxiliatores nautarum Deos Lysistratus
Assiduè precatur. Hi verò æditue
Soli mare crudele placaverunt.

IVLIANI.

Sæpius precato mihi semper gratum dedisti
Iudicium tranquillæ Iupiter pater navigationis.
Da mihi hanc etiam adhuc navigationem, & serua me
Iam, & ex laboribus subduc me in portum,

IN

ΕΙΣ ΕΧΘΟΥΣ, κεφ. λϐ.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Πένθιμον ἡνίκα πατρὶ πολυξείνης ὑμέναιον
Ηνυσεν ὀγκωτοῦ πύῤῥος ὕπερθε τάφου,
Ὡδε πολυκλαύστοιο κόμας λακίσασα καρήνου
Κισσηΐς τεκέων κλαῦσε φόνους ἑκάβη.
Πρόσθε μὲν ἀξονίοις φθιτὸν εἴρυσας ἕκτορα δεσμοῖς,
Νῦν δὲ πολυξείνης αἷμα δέχῃ φθίμενος
Αἰακίδη. τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύσσαο νηδύν;
Παισὶν ἔφυς γὰρ ἐμοῖς ἤπιος οὐδὲ νέκυς.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

α Πορφυρέαν τοι τάνδε λεωνίδα ὤπασε χλαίναν
Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεᾶς ἀρετᾶς.
β Οὐ δέχομαι· προδόταις αὐτὰ χάρις. ἀσπὶς ἔχει με
Καὶ νέκυν· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον.
α Αλλ' ἔθανες. τί τοσόν δε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθὴς
Πέρσαις; β οὐ θνάσκει ζᾶλος ἐλευθερίας.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Εἰ μὲν οὖν ἀπὸ ἄλφα μόνους κέκρικας κατορύσσεν
Λούκιε βουλευτὰς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχεις.
Εἰ δ' (ὅπερ εὔλογόν ἐστι) κατὰ στοιχεῖον ὁδεύεις,
Ηδη σοι προλέγω ὠριγένης λέγομαι.

STATYLLII FLACCI.

Luctuosum cum patri Polyxenæ Hymenæum
Perficeret edito Pyrrhus super tumulo,
Sic multùm deflendi comas lacerans capitis
Cisseis liberorum deflevit mortem Hecuba,
Prius q. currui nexis mortuũ raptasti Hectora vinclis.
Iam vero Polyxenæ sanguinem capis mortuus,
Æacida. Quidnam tantopere meo iratus es ventri?
Pueris enim fuisti meis mitis ne mortuus quidem.

ANTIPHILI.

a Purpuream tibi hanc Leonida donavit lænam
Xerxes, obstupescens opera tuæ virtutis. (me
c Nõ accipio. Proditoribus hæc gratia. Clypeus habet
Et mortuum. Opes verò non mea funeris vestis.
a At qui mortuus es, Qui tantũ vel inter mortuos hosti-
Pertis? c non moritur Zelus libertatis. (lis es

ABBIANI.

Siquidẽ illos, qui ab A incipiunt, iudicasti occidendos,
Luci, Senatores: Ergo & fratrem habes.
Si verò, quod verisimile est p litteras Alphabeti transis.
Iam tibi prædico Origenes appellor.

ΕΙΣ ΖΩΑ, κεφ. λγ.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Δορκάδος ἀρτιτόκοιο τιθηνητήριον οὖθαρ
Εμπλεον εἰδοῦσα πικρὸς ἔτυψεν ἔχις.
Νεβρὸς δ' ἰομιγῆ θιλὴν σπάσε, καὶ τὸ δυσαλθὲς
Τραύματος ἐξ ὀλοῦ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
Αδὴν δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλέϊ μοίρῃ
Ην ἔπορεν γαστὴρ, μαστὸς ἀφείλε χάριν.

ΤΥΒΕΡΙΟΥ ΙΛΛΟΥ.

Κεμμάδος ἀρτιτόκου μαζοῖς βρίθοισι γάλακτος
Η φονίη δακετῶν ἰὸν ἐνῆκεν ἔχις.
Φαρμαχθὲν δ' ἰῷ μητρὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας,
Χείλεσι τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ κύνες, οὐ στάλικές με κατηνύσαν, οὐχὶ κυνηγοὶ
Δορκάδα· τὴν δ' ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ πλῆσα μόρον.
Εξ ὕλης πόντῳ γὰρ ἐπέδραμον· εἶτά με πλεκταὶ
Ελξαν ἔπ' αἰγιαλοὺς δικτυβόλων παγίδες.
Ηλιτον, ἡ χέρσοιο μάτην φυγάς· οὐκ ἀδίκως με
Εἷλε σαγηνευτὴς τἀμὰ λιποῦσαν ὄρη.
Οὔποτ' ἄγρης ἁλιῆες ἔτ' ἄστοχον οἴσετε χεῖρα,
Χέρσῳ καὶ πελάγει κοινὰ πλέκοντες ὕφη.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νηδύϊ βριθομένην δάμαλιν λητωΐδι κούρῃ
Στῆσαν νηοκόροι, θῦμα χαριζόμενοι.

POLIÆNI.

Capreæ, quæ nuper pepererat, nutritium vber
Cum plenum videret, amara pupugit vipera,
Hinnuleus v. venenatũ vber sugens, traxit, & ægrè
Vulnere ex pernicioso graue exsuxit lac. (curabile
Mortem verò permutarunt. Et statim crudeli morte
Quod dederat venter, vber recepit beneficium.

TIBERII ILLI.

Cervæ nuper parientis vberibus distensis lacte
Exitialis mordens virus immisit vipera.
Infectum vero veneno matris lac hinnuleus emulgens
Labris, illius ebibit mortem.

Ejusdem.

Nõ canes, nõ pernicæ venatorũ me occiderũt, nõ vena-
Cervam, sed è terrâ in mari implevi fatum. (tores
E terrâ enim in mare effugi. Dein me complicati
Traxerunt ad littora piscatorum laquei.
Erravi, ipsam terram frustra fugiens. Non injustè me
Traxit piscator meos reliquentem montes. (num
Nũquã capturæ piscatores ãplius vanã adhibebitis ma-
Qui terræ & mari communia texitis & retia.

PHILIPPI.

Vtero gravidam juvencam Latonæ filiæ puellæ
Statuerunt sacrifici, hostiam exhibentes.

Ης ἀοίδιμω μέλλοντα τεθέφθαι εὔτυχ' ὠδίς·
Πέμφθη δ' ἐις ἀγέλλω τεκνογονεῖν ἄφετ'.
Η θεὸς, ὠδίνων δ' ἀπίπτοπ', τόδ' ἐδίκαζε
Τικτούσας κλαίειν, ἃς ἐλεᾶν ἔμαθεν.

Τῶ αὐτῶ.

Ταῦροι πρηὺτένοντες, ἀροτρίδαι ἀρούρης,
Εἰν ἀλὶ τοῦ γαίης ἀντέχεμεν καμάτους
Αὔλακα τὴν ἀσίδηρον ἐν ὕδασιν ἕλκομεν ἄμφω,
Μακροτέρων ἀρότων ἄμμιν ἀγλυόδοντον.
Ιχθύσι δ' ἐκ τεχνῶν λαβρόμεν οἱ θαλασσοροί.
Ηδη καὶν πελάγη καρπὸν ἀροῦσι βόες.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οὐ μόνον εὐάραπον βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν,
Αλλ' (ἴσθε) καὶκ πόντου νῆας ἀφελκόμεθα.
Ερχα δ' ἁρπίης δεδιδάγμεθα. Ἐκ δὲ θαλάσσας
Δελφῖνας γαίη ζεῦξαν ἀροτροφορεῖν.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ καίσαρ'.

Οὔρε' ἐξ ὑπάτοιο λαγὼς πέσεν ἔς ποτε βοῦθ',
Εκ τεθρυγεῖν μεμαὼς τρηχὺ ὀδόντα κυνὸς.
Αλλ' τόδ' ὡς ἤλυξε κυνὸν μόθεν· αὐτίκα γάρ μιν
Εἰνάλιος μάρψας πυθμὴν ὠρφάνισεν.
Εκ πυρὸς ὡς αἰνῶς πέσες ἐς φλόγας. ἦ ῥά σε δαίμων
Κὴν ἁλὶ, κὴν χέρσῳ θρέψε κυέουσι βορήν.

Τῶ αὐτῶ.

Εκ κυνὸς ἆλε κύων με. τί τὸ ξένον; εἰς ἐμὲ θῆρες
Ιχθοὶ κὴ πεζοὶ θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.

Αἰθέρα

Cujus mortem futuram antevertit ingeniosus partus,
Missa vero est ad armentum, ut pareret liberata.
Dea partuum præfecta enim est. Non justum censuit
Parientes interimere, quarum misereri didicit.

Ejusdem.

Tauri mansuefacti aratores agri,
In mari terræ retinemus labores,
Sulcum sine ferro in aquâ ducimus ambo
Longiorum funium laqueum sagenæ alligatum.
Piscibus verò post arationem inservimus laborioſi.
Iam etiam ex pelago fructum piscantur boves.

ARCHII.

Non solum bene aratum boves novimus sulcum secare,
Sed vide etiam ex ponte naves extrahimus.
Opera enim pactis docti sumus. Et tu mare
Rursus delphînas in terrâ junge, ut aratrũ trahãt.

GERMANICI Cæsaris.

Monte ex alto lepus decidit quõdã in profundum mare
Effugere cupiens asperum dentem canis.
Sed ne sic quidẽ effugit malam mortẽ. Statim n. ipsum
Marinus corripiens spiritu privavit. (fatum
Ex igne quàm grauiter incidisti in flammã. Equidẽ te
Sive in mari, sive in terrâ nutrivit escam canibus.

Ejusdem.

E cane capit canis me. Quid hoc novi? in me feræ
Humidæ & terrestres animum habent vnum.

Αἰθέρα λοιπὸν ἔχοι τε λαγοὶ βατὸν. ἀλλὰ φοβοῦμαι
Οὐρανὲ, καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κύνα.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ.

Δίκτυον ἐκ θρώσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγωὸν
Σεῦε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδην.
Τρηχὺν ὁ δ' ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον, ἐς βαθὺ πόντου
Ηλατ', ἀλυσκάζων κῦμα παρακτίδιον.
Εἰνάλιος τὸν δ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσι
Μάρψε. κυσὶ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφειλόμενος.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νηὸς ἐπειγομένης ὠκὺν δρόμον ἀμφεχόρευον
Δελφῖνες, πελάγευς ἰχθυφάγοι σκύλακες.
Καπροφόνος δὲ κύων θηρσὶ κείνους ἰκελώσας,
Δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορεν.
Ωλετο δ' ἀλλοτρίης θήρης χάριν. οὐ γὰρ ἐλαφρὸς
Πάντων ἐστὶ κυνῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ωκείαις ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα
Εγκυος ἡλκώθη παιδόπορον γένεσιν.
Πᾶσα δὲ συγκατέμυσε, καθουλωθεῖσα χρόνοισιν.
Ηδη δ' ἡ τοκετῶν ὥριος ἦν βάσανος.
Πολλὰ δ' ἐπωρύουσαν ἀνὴρ ἐσιδηροτόμησεν,
Καὶ σκύλακες φίλιο νηδύος ἐξέθορον.
Αρτέμιδος λέλυται λοχίων χάρις· ἔμπαλι δ' ἄρης
Ηρκῆ μαιοῦσθαι γαστέρας ἡμετέρας.

ΑΝΤΙ-

Ahera reliquum habeatis lepores pervium. sed metue,
Cælum & tu fers sidereum canem.

TIBERII.

Rete venatorium, exsilientem nodosum jam leporem
Sequitur canis talidis vestigijs, velocem pedibus.
Asperũ v. cum effugisset celer collem, in profundũ maris
Desilijt fluctum litoreum fugiens.
Marinus v. hunc statim canis fremebundus dentibus
Corripuit. Canibus miser erat profecto debitus.

PHILIPPI.

Navi vectâ celeri cursu circumsiliebant
Delphines pelagi piscivori canes,
Caprorum v. interemtor canis feris illos similes ratus
Infelix tanquam in terram in profundum insiluit.
Perijt a. ob alienam venationem. Non enim facilis
Omnium est canum cursus in pelago.

Ejusdem.

Celeribus cervis canis æqualiter currens
Gravida exulceravit catulos pergenerantẽ vterũ.
Prorsus a. praeclusit. Sanata vero tempore cum esset
Iam ipsius partus tempestiva erat tortura.
Multum v. ejulantem vir ferro desecuit,
Et catuli cari ex utero excidêrunt. (Mara.
Arte medis perijt puerperiorum beneficium, Rursus v.
Incepit, ut obstetrix adjuvare nostros uteros.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Θηρευτὴν λάμπωνα μίδου κύα δίψα κατέπτα,
Καίπερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον.
Ποσσὶ γὰρ ὤρυσσε νοτερὸν πέδον· ἀλλὰ τὸ νωθὲς
Πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐπάχυνε ὕδωρ.
Πίπλε δ' ἀπαυδήσας. αἱ δ' ἔβλυσαν πέρσαι νύμφαι
Λάμπωνι κταμένῳ μιλῶϊν ἔθεσ' ἐλάφων.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ὁ πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας τολέος αἰετὸς ἵππων,
Ὁ πρὶν ὑπαὶ μίτρας κῶλα καθαψάμενος,
Οὐ φοίβῃ χρησμῳδὸς ἀέθλιον ἕσσεφε πυθὼ,
Ὀρνύμενον παιοῖς ὠκυπέτας ἵκελον,
Καὶ νεμέη βλωσυρὸν ἰηθμὸν ἀερτάζοντα λέοντα,
Πῖσύ τε, καὶ δοιὰς ἠόνας ἰαθμὸς ἔχων·
Νῶϊ κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένον, οἷα χαλινῷ,
Καρπὸν ἐλᾶν δηΐοις ὀκρυόεσσι λίθῳ·
Ἰσθμοῦ μοῖραν ἔχων ἡρακλέης καὶ νῦν ὀκέλλει
Τόσσ' ἀνύσας, δούλιον ζεῦγλαν ἐφαρμόσας.

Ἀδήλου.

Σοὶ πελὲ θεσσαλίη πωλοτρόφε μέμβλιν ἀνάπτω
Πήγασον, ὡς ἀδίκου τέρμα φυγὴν λιτίασα.
Ὃς πυθοῖ, κλυὼ ἰαθμῷ ἐκώμασα, κἠπὶ νέμεσιν
Ἔλθω, καὶ δρηκανιδὼν ἤλυθον ἀκρέμονας.
Νῶϊ δ' ἅρπης πέτρης νιφόεσσ' ἔγκυκλον ἕλκω,
Λεπτῶν δηΐων καρπὸν ὑπ' ἀσπιχύων.

ANTIPATRI.

Venaticum Lamponem Midæ filium sitis occîdit,
Quamvis ob vitam multa laboraſſet.
Pedibus enim effodijt humidam terram: ſed languor
Ex cæco fonte non celeriter produxit aquam.
Cecidit v. defatigatus. Quæ a. ſcaturiebãt prope aquæ
Lamponi mortuo iram impoſuerunt ob ceruos.

ARCHII.

Qui prius velocium ſplenduit multùm ut aquila equorũ
Qui prius ſub phaleris membra ſua aptabat.
Quem Phœbi fatidica certatorem equum coronavit
Incitatum volucribus velocibus ſimilem. (Pytho,
Et Nemea rigidi nutrix leonis,
Piſaq́, & gemina litora Iſthmus habens:
Nunc trunco per collum alligatus, tanquam freno
Fructum agitat Cereris rigido lapide.
Æqualem ſortem habens cum Hercule: Nam & ipſe
Cum tanta perfeciſſet ſervile jugum induebat.

Incerti.

Te mater Theſſalia equorum nutrix reprehendo
Pegaſus, quod iniquum finem adeptus ſim.
Qui in Pytho & in Iſthmo luſi, & ad Nemeum
Iovem, & Arcadicos veni ramos,
Iam verò pondus petræ è Niſyro inſulâ circulare trabo
Attennans Cereris fructum è ſpicis excuſſum.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Πῶλον τῶν πεδίων, ἀλλ' οὐχ ἁλὸς ἱππάδα τῆρα,
Νηΐ Δρωπλώειν πόντον ἀναινόμενον,
Μὴ ἁμὸς χερμέζοντα, ἓ ἐν ποσὶ λαὸς πατέοντα
Τοίχους, ἢ ἰυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.
Ἀχθηται ἐὶ φόρῳ μέρος ἔρχεται. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλοις
Κῦδος τῶν πάντων ἔπεσεν ὠκύποδον.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Παμφάγος ἐρπυστὴς κῆρ δώματα λυχνοδόρος μῦς,
Ὄρσεν ἀθρήσας κέρμεσι πεπαμένον,
Πώγωνος διερῷο νόθῳ ὠδάξατο ζάρκα.
Αὐτίκα δ' ὀρανιάδης ἔπλατάγησε δόμος.
Ἁρμόδιη δ' ὀδυρόμενον ὁ δ' ἐν κλίνεσσιν ἀφύκτοις
Ληφθεὶς, αὐτοφόνον πότμον ἔπεσπάσατο.

Τῷ αὐτῷ.

Ψῆγμα πυρὸν χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
Ῥινηθεὶ, λιβυκῆς κουφότερον ψαμάθου,
Μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο· πᾶσα δ' ἠνδύς
Συνομόρη βεβαρύπωτο ἧκε τὸν ὠκύπτατον.
Ληφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης ἀνελέμενος κλέμμα χατρὸς,
Ἧς ἄρα κὴν ἀλόγοις χρυσὸς, κακοῦ σόφασις.

Νέστορος εἰς τὸν πύθιον δράκοντα.

Εἶπε δράκων, ἢ ἔπιεν ὕδωρ· ζεύνυτο δ' ἠπειροῖ,
Καὶ πολεμὸς κεκόνιστο, ἢ λαὸς ἐλὺ διψαλέος ἦεν.
Εἶπε τὸ μὲν, τὸ δ' ἔμελλε, τὸ δ' ἐλυὸ ἐλκυσθεὶς ἐν

BIANORIS.

Pullum eamporum, sed non maris equitem
Navi pertransire pontum recusantem,
Ne formides hinnientem, & pedum calce conculcantem
Navis latera, & animo suo vincula rumpentem.
Indignatur si oneris portiuncula veniat. Non n. alijs
Im poni, omnium fas erat velocissimum.

ANTIPHILI.

Cuncta vorans, reptilis per ædes lychni arrosor mus
Conchylium inspiciens labijs apertum.
Mento madido notham arrodebat carnem,
Statim a. testacea concrepuit domus,
Concluſa a. est præ dolore. Hic v in claustris ineuit ādis
Concluſus spontaneam mortem sibj contraxit.

Ejusdem.

Ramentum flavum auri ferreis à dentibus
Limâ politum Libycâ levius arenâ,
Mus parvus, gravem cœnā comedebat. Omnis v. ūsus
Distentus tardum fecit aliàs celerrimum,
Capto vero è medio exsecabantur furta ventre,
Eras sane & in brutis aurum mali causſa.

NESTORIS In Pythium draconem.

Repsit draco & bibit aquam, exstinguebantur v. fontes,
Et fluvius ab arenâ epotabatur, & adhuc sitiebat fera
Et pars serpebat, pars reptura erat, pars tarda in cubili.

Verum

Αὐτὰρ ὁ διψήσας ποταμῷ ὑπέθηκε γένειον.
Πᾶς δ' ἄρα κηφισσὸς εἴσω ῥέεν· ἀργαλέον δὲ
Ἀνθερεὼν κελάρυζε. κατερχομένου δὲ ῥεέθρου,
Κηφισσὸν κώκυον ὀλωλότα πολλάκι νύμφαι.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Αἶγά με τὴν εὔθηλον, ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεὺς
Οὔθατα, πασάων πουλυγαλακτοτάτην,
Γευσάμενος, μελιηδὲς ἔπειτ' ἐφράσσατο πῖαρ
Καῖσαρ, κὴν νηυσὶ σύμπλοον ἠγάγετο.
Ἤξω δ' αὐτίκα που καὶ ἐς ἀστέρας. ᾧ γὰρ ἐπέσχον
Μαζὸν ἐμὸν, μείων οὐδ' ὅσον αἰγιόχου.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Εἰς βαθὺν ἥλατο νεῖλον ἀπ' ὀφρύος ὀξὺς ὁδίτης,
Ἡνίκα λαιμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην.
Ἀλλάμιν ἀγρεύσαντο δι' ὕδατος· ἔβρυχε δ' ἄλλος
Ἄλλον ἐπουραίῳ δήγματι πλεξάμενος.
Μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός· ἔφθανε δ' ἄνδρα
Νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Τίπτε τ' ὀγκηστὴν βραδύπουν ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
Γυρὸν ἀλωεινᾶς ἐξελάατε δρόμον;
Οὐχ ἅλις ὅττι μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης
Σπειρηδὸν σκοτόεις κυκλοδίωκτος ἔχω,
Ἀλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν; ἦ ῥ' ἔτι λοιπὸν
Ἦν μοι τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀρουῦ.

Ἄδηλον.

Verum hic sitiens fluvio imposuit mentum:
Et sanè totus Cephissus fluxit in guttur. graviter autẽ
Mentum resonuit. Cum ingressus a. esset fluvius
Cephissum deflebant quòd perijsset sæpe Nymphæ.

CRINAGORI.

Caprã me mammosã, quariũcunq, euacuauit mulctrale
Vbera, omnium maximè lacte abundantem
Gustans, cum nectareum intellexit pingue lactis,
Cæsar etiam in navi sociam duxit. (bui
Pervenero statim forte etiam inter stellas. Cui n. præ-
Vber meum, minor nec tantillum quidem est Iove.

BIANORIS.

In profundum desiliit Nilum è colle acer viator
Cum voracium vidit luporum gregem.
Sed ipsum venabantur per aquas. Fremebat v. alius
Alium caudato morsu retinens, (nit a. viro
Longè a. velut ponte sternebatur lupis fluvius. Præve-
Natantium ferarum per se edoctus Mars.

SECVNDI.

Cur rudentem tardum asinum simul cum equabus
In rotundũ in areis triturantibus agitatis cursu?
Nõne satis est quod molæ circularium onus necessitatis
Convolutim oculis clausis in gyrum actus, habeo?
Quin adhuc cũ equis cursu contendamus? An adhuc
Opus obliquam dorso terram arem?

Incerti.

Αδηλον.

Τίπτε με τὸν φιλέρημον ἀναιδέϊ ποιμένου ἄγρῃ
Τέττιγα δροσερῶν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων;
Τὴν νυμφῶν παροδῖτιν ἀηδόνα; καύματι μέσσῳ
Οὔρεσι καὶ σκιεραῖς ξουθὰ λαλεῦντα νάπαις;
Ἠνὶ δὲ καὶ κίχλην καὶ κόσσυφον, ἠνὶ δὲ τόσσους
Ψᾶρας ἀρουραίης ἅρπαγας εὐπορίης.
Καρπῶν δηλητῆρας ἑλεῖν θέμις· ὄλλυτ' ἐκείνους.
Φύλλων καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου;

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς στρατὸς, ἠνίκ' ἐσύλων
Γειομόρου μελιχρὴν (μηνοδόκου χάριτα,
Μηνίσας ὁ πρέσβυς, ἐς ὕδατα κρωσσὸν ἔβαψεν,
Ενθάδε τοῦ ἀπὸ γῆς οὐ δοκέων πελάσειν.
Οἱ δὲ, νέας κούφας ἀχυρτίδας ἀντιφέροντες,
Αὐτοκυβερνητὶ πρὸς τάχος ἐτρόχασαν.
Ἡ ῥα φίλη γαστὴρ καὶ βαιοτάτους ἀνέπεισεν
Εκ χθονὸς, εἰς νύμφας καινοτάτους ἐρέτας.

Αδηλον.

Λεπτὸν ὑφηναμένα ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσὶν ἀράχνη,
Τέττιγα σκολιαῖς ἔνδον ἔχεσκε πάγαις.
Αλλ' οὔ μιν λεπταῖσιν ὑπαιάζοντα ποδάγραις,
Τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα παρετρόχασα.
Αὔσας δ' ἐκ βροχίδων, ἀπεκούφισα, καὶ τόδ' ἔλεξα.
Σώζου μουσείῳ φθεγγόμενος κελάδῳ.

ΛΕΩΝ.

Incerti.

Quid me solitudine lætam impudenti pastoris venatione
Cicadam roridis abstrahitis à ramis
Nympharum iuxta viam cantatricem, calore medio,
In montibus, & umbrosis argutè canentẽ saltibus?
En ecce & turdum, & merulam, Ecce autem tot
Sturnos agrestium raptores fructuum.
Fructuum vastatores capere oportet. Perdite illos,
Foliorũ a. & viridis quanam est invidia roris?

Philippi.

Glebas excavantes formicæ, terræ exercitus cũ pdatus
Agricola nectaream Smenodeci gratiam, (esset
Iratus senex in aquam vrceũ (melle plenum) immersit
Huc è terrâ formicas non ratus accessuras.
Hæ autem recentes leues paleolas referentes,
Suo ipsarum remigio celeriter accurrebant.
Nimirũ amicus venter etiam minutissimis persuasio
E terrâ ad aquas recentissimis remigibus.

Incerti.

Subtile contexens tenuibus sub pedibus aranea
Cicadam tortuosis intus habebat retibus.
Verum non ipsam tenuibus sublamentantem pedicis
Canorum videns puerum prætercurri.
Solvens vero è laqueis liberavi, & hoc dixi:
Servare, Musico qui resonas strepitu.

Leon.

ΛΕΟΝΤΕΩΣ.

Ὁ πρὶν ἐπ' ἀλφειῷ στεφανηφόρος ὦ 'νερ, ὁ τὸ πρὶν
Δισσάκι κηρυχθεὶς κασταλίης παρ' ὕδωρ,
Ὁ πρὶν ἐγὼ νεμέῃ βεβοημένος, ὁ πρὶν ἐπ' ἰσθμῷ
Πῶλος, ὁ πρὶν πτηνοῖς ἶσα δραμὼν ἀνέμοις·
Νῦν ὅτε γηραιὸς, γυροδρόμον (ἤνιδε) πέτρον
Δινεύω, στεφάνων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες· οὔτι πενιχρὴ
Μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε λεωνίδεω.
Αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχειν ἅλα καὶ δύο κρῖμνα·
Ἐκ πατέρων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτήν.
Τῷ, τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχὸν ὦ φιλόλιχνε,
Οὐδ' ἀποδειπνιδίου γαυσόμενος σκυβάλου;
Σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι· τἀμὰ δὲ λιτὰ,
Ὧν ἄπο πλειοτέρην οἴσεαι ἁρμαλίην.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

Ὦ μύες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', ἐς μυχὸν ἄλλον
Στείχετ', (ἐπεὶ λιτὴν οἰκέομεν καλύβην)
Οὗ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψεσθε, καὶ αὖην
Ἰσχάδα, καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.
Εἰ δ' ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καταθήξετ' ὀδόντα,
Κλαύσετε, οὐκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

ΑΝΥΤΗΣ.

Ηνία δή τοι παῖδες ἔνι τράγε φοινικόεντα
Θέντες, ἐς λασίῳ φιμὰ περὶ στόματι,

Ἱππιά

LEONTEI.

Qui prius apud Alpheum coronatus sum, ô vir, qui
Bis proclamatus Castaliæ prope aquas, (prius
Qui prius ego in Nemeis laudatus, qui prius in Isthmo
Equus, qui prius velocibus par cucurri ventis:
Nunc quando senex, in orbem ductum, en ecce saxum
Converto, coronarum injuriam agitans.

LEONIDÆ.

Fugite è tugurio tenebriones mures. Non paupercula
Mures capsa nutrire novit Leonidæ.
Sibi sufficit senior, si habeat salem, & duos panes hor-
E majoribus hunc laudamus victum. (dei,
Huic quid perforas hoc conclave, ô lichnorum amator
Ne quidē, q̄ è cænâ supersunt quisquilias gustaturus.
Festinans alias domus ingredere, (mea enim tenuia)
E quibus copiosiorem referes cibum.

ARISTONIS.

O mures, si ob panem venistis in alienam domum
Pergite, Cum tenue inhabitemus tugurium.
Ubi & pinguem caseum decerpetis, & aridam
Ficum, & cænam densam è reliquijs.
Quod si in meos libros rursus posueritis dentes
Flebitis, ad non bonum convivium progressi.

ANYTES.

Habenas tibi puerì, hirce, purpureas
Imponentes, & hirsutum capistrum in os,

Ιππια παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
Οφρ' αὐτοῦ φορέῃς ἤπια τερπομένους.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Κειράμενος γονίμην τὶς ἀπὸ φλέβα μητρὸς ἀγύρ-
Βησσήεντας ἀνὰ πρῶνας ἐβουνοβάτει· (της,
Τῷ δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίναν
Χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάρυγος.
Δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς αὔδαξε,
Τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης,
Χὠ μὲν ἐνέκλεισεν φονίαν γένυν, ἐκ δὲ τενόντων
Ενθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιζε φόβην.
Κεῖνος δὲ προφυγὼν ὀλοὸν μόρον, εἴσατο ῥείῃ
Θῆρα τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῆ κυβέλης.

Αδηλον.

Χειμερίην διὰ νύκτα, χαλαζήεντά τε συρμὸν,
Καὶ νιφετὸν φεύγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
Μουνολέων, ἐς δὴ κεκακωμένος ἀθρόα γυῖα,
Ηλθε φιλοκρήμνων αὖλιν ἐς αἰγονόμων.
Οἱ δ' οὐκ ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι, ἀλλὰ περὶ
Εἵατο, σωτῆρα ζῆν' ἐπικεκλόμενοι. (σφέων,
Χεῖμα δὲ δὴ μείνας θὴρ νύκτιος, οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
Οὔτε βοτῶν βλάψας, ᾤχετ' ἀπαυλόσυνος.
Εὖ δὲ παθόντες, ἄγαλμα τόδ' εὐγραφὲς ἀκρολοφῖται
Ζανὶ, παρ' εὐπρέμνῳ τᾷδ' ἀνέθεντο δρυΐ.

ΝΙΚΙΟΥ.

Equestria ludunt dei apud templum certamina,
Vt ipsos portes blandè exhilaratos.

ALCAEI.

Qui præsecuit seminalem venam Deum matris præsti-
Flexuosos per colles proficiscebatur: (giator
Huic a. leo obviã factus immẽsus, tanquã ad conuiuiũ
Rictum ferens gravem esurientis gutturis.
Reformidans autẽ crudelis feræ mortem, cũ clamasset
Tympanum è sacro increpuit saltu.
Et hic quidẽ otcluſit mortiferũ rictum, è ceruice autem
Vt numine afflatus in rhombi modũ voluit jubam.
Ille verò cum effugisset exitialẽ mortẽ simulacrũ posuit
Statuã feræ, quæ saltationes per se didicisset Cybeles.

Incerti,

Hiemalem per noctem, & grandinosum tractum
Et nivalem fugiens, & frigidum collem
Solitarius leo, & defatigatus solidis suis membris
Venit amantiũ præcipitia in stabulum capratiorũ.
Hi verò non de capris sollicíti, sed de se ipsis
Sedebant Servatorem Iovem invocantes.
Tempestatẽ a. vt cessaret exspectans fera nocte, nullũ
Nec pecorũ nocens abijt nihil caulis nocens. (virũ
Pro beneficio a. simulacrũ hoc elegans pastores in colli-
Iovi prope ramosam hanc posuerunt quercũ. (bus

ΝΙΚΙΟΥ.

Αἰόλον, ἡμεροθαλὲς ἔαρ φαίνουσα μέλισσα,
Ξουθὰ ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
Χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πωτωμένα, ἔργα τίθεσσο,
Οφρα τεὸς πλήθῃ κηροπαγὴς θάλαμος.

Αδηλον.

Τραυλὰ μινυρομένα πανδιονὶ κάμμορε φωνᾷ,
Τηρέος οὐ θεμιτῶν ἀψαμένα λεχέων,
Τίπτε πανημέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδὼν;
Παῦσαι· ἐπεί σε μένει δάκρυα τὰ κατόπιν.

ΑΔΑΙΟΥ.

Τῇ βαιῃ καλαθίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεούσῃ
Λητωΐς κούφην εὐτοκίην ἔπορεν.
Μουνάις οὔτι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
Συνθήρους ζώζειν ἄρτεμις οἶδε κυνάς.

ΕΙΣ ΖΩΗΝ, κεφ. λδ.

Αδηλον.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μή που θανόντες, τῶ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ελλήνεσ ἄνδρεσ, συμφορᾷ πεπτωκότες,
Ονειρον εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
Εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τοῦ βίου τεθνηκότος;

ΑΝΤΙ-

NICIÆ.

Vario & benignè florente vere apparens apis
Flaua tempestivos flores ardentius appetens.
In locum suaviter spirantem volans, opera pone
Vt tuus impleatur è cerâ confectus thalamus.

Incerti.

Blæsè conquerens Pandionis infelix voce
Tereos incestos quæ tetigisti thalamos,
Quidnam totâ die gemis in domo hirundo?
Quiesce cum te exspectent lacrumæ imposterum.

ADAEI.

Parvæ in calatho gestãdæ caniculæ ob catulos laborãti
Latona facilem partum exhibuit.
Non solis mulieribus benigna: Nam & ipsas
Vna secum venantes servare Diana novit canes.

IN VITAM, Cap. XXXIIII.

Incerti.

Multa intersunt inter calicem, & labrum supremum.

PALLADAE.

Nondum mortui opinione vivimus tantum,
Græci viri, calamitate oppressi.
Somnium assimulantes esse vitam.
Si vivimus nos modò vita cum sit mortua.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θετταλοῦ.

Τρὶς δέκα με πνεύσειν καὶ δὶς τρία μάντιες ἄστρων
φασίν· ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκὰς ἡ τριτάτη.
Τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος. οἱ δ' ἐπὶ τούτοις,
Νέστορι. καὶ νέστωρ δ' ἤλυθεν εἰς ἀΐδην.

Αδηλον.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν
Ημετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
Αρκοῦμαι τούτοισιν. ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἄριστον
Ηλικίης. ἔθανεν χὠ τριγέρων πύλιος.

ΕΙΣ ΗΧΩ, κεφ. λε.

ΑΡΧΙΟΥ.

Εὔφημος γλώσσῃ παραμείβεο τὰν λάλον ἠχὼ,
Κοὐ λάλον. ἢν τι κλύω, τοῦτ' ἀπαμειβομέναν.
Εἰς σὲ γὰρ ὃν σὺ λέγεις, στρέψω λόγον· ἢν δὲ σιωπᾷς,
Σιγήσω. τίς ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη;

Ομηρόκεντρα εἰς τὸν πρώτως ἀκού-
σαντα ἠχοῦς.

Ω φίλοι ἥρωες, δαναοὶ, θεράποντες ἄρηος,
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω. κέλεται δέ με θυμός.
Αγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δείδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ναίει εὐπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Η θεὸς, ἠὲ γυνή. τοὶ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες.
Εἰδὴ φθεγξαμένου τε καὶ αὐδήσαντες ἀκούσοι,
Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύει.

Αλλὰ

Ter decem me victurum, & bis tres vates astrorum
Dicunt. Mihi verò sufficit etiam decas tertia.
Hicn. hominibus vitæ terminus, qui autem posᵗ hos
Nestori. Sed tamen & Nestor venit in infernum.

Incerti.

Tres annorũ decades, & triades duas terminũ posuere
Nostræ vitæ vates ætherij.
Acquiesco hisce. Hoc enim tempus flos optimus estᵗ
Iuventutis. Mortuus etiam est ter senex Pylius.

IN ECHO, Cap. XXXV.

ARCHII.

Sonora lingua præteri vocalem Echo
Et non vocalem, si aliquid audiã hoc respondentẽ.
In te enĩ quẽ tu dixeris sermonẽ convertã. Sin a. tace-
Tacebo. Quænam me lingua sit iustior? (as

Homerici Centones in illum qui primus audivit Echo.

O' amici heroẽs Danai, famuli Martis
Mentiar an verum dico. Iubet verò me animus
Agro in extremo vbi arbores proceræ proveniunt
Habitat pulcricoma gravis Dea loquens.
Sive Dea, sive mulier, qui loquuntur ipsam appellantes
Si autem loquentem, & vocem edentem audiat
Subito validâ æmulatione quæ dicta sunt eloquitur.

Αλλὰ τίη τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἕκαστα;
Τήνδ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύναμ' ἀντίον, οὔτε νοῆσαι.
Οπποῖον κείπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ, κεφ. λϛ.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροκάλῃσι θαλάσσης
Χερνῆτις, διεροῦ τυτθὸν ὕπερθε πάγου,
Χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι,
Δειλαιη πικροῦ κῦμ' ἔπιεν θανάτου.
Πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο. τίς κ' ἐνὶ νηῒ
Θαρσήσαι πεζοῖς τὴν ἀφύλακτον ἅλα;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Εὐβοϊκοῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
Πλαγκτὸν ὕδωρ, ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον,
Ηελίῳ κὴν νυκτὶ τεταγμένον, ἐς τρὶς ἄπιστον
Ναυσὶν ὅσον πέμπεις χεῦμα δανειζόμενον,
Θαῦμα βίου, θαμβῶ σε τὸ μυρίον, οὐδὲ ματεύω
Σὴν στάσιν. ἀῤῥήτῳ ταῦτα μέμηλε φύσει.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΙΣ
θανόντας, κεφ. λζ.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα;
Τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας;
Μουνῶς ἅπαξ θνητοῖς παραγίγνεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸν
Εἶδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον.

Αἱ δὲ

Sed quorsum tibi hæc enarrare singula opus?
Quam neq; intueri possum contra, neq; scire.
Quale autem dixeris verbum tale & audies.

IN MARE, Cap. XXXVI.

CRINAGORI.

Indumentum eluens in litore maris
Manuũ labore vivens muliercula, humido paululũ
A terram intrante abrepta fluctu, (super colle
Misera gravis undam bibit mortis.
Spiritus autẽ vnà cũ paupertate abijt. Quis a. in navi
Confidat, quod in terrâ cõstitutis evitari nequit mare?

ANTIPHILI Byzantij.

Euboici sinus revolutum mare
Errabunda aqua proprijs fluctibus contraria,
Sole atq; in nocte ordinata ter incredibilem
Navibus quantum mittis fluctum accumulatum,
Miraculũ vitæ, cũ stupore miror te millies, nec inquiro
Tuum statum. Ineffabili hæc curæ sunt naturæ.

IN MORTEM ET IN mortuos, Cap. XXXVII.

AGATHIAE.

Mortem quid formidatis tranquillitatis parentem,
Quæ sedat morbos & paupertatis dolores?
Sola semel mortalibus contingit, nec unquam ipsam
Vidit quis mortalium iterum venientem.

Αἱ δὲ νόσοι, πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
Ερχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, καὶ τρεφόμεσθα.
Ως ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα πάθος ψυχῆς, ᾅδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
Καὶ δῆμος κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων.
Αλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
Τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Αδηλον.

Χαίρει τὶς θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
Χαιρήσει. θανάτω πάντες ὀφειλόμεθα.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Ηὼς ἐξ ἠοῦς παραπέμπεται· εἶτ' ἀμελουύτων
Ημῶν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος·
Καὶ σὺ μὲν τήξας, σὺ δ' ὀπτήσας, ἐνίους δὲ
Φυσήσας, ἄξει πάντας ἐς ἓν βάραθρον.

Αδηλον.

Γῇ μὲν, ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον· αἰθέρι δ' ἄστρα·
Ελλάδι δ', ἥδε χθὼν· οἵδε δὲ, τῇδε πόλει.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Μὴ εἴποις θάνατον βιοτῆς ὅρον· εἰσὶ καμοῦσιν
Ως ζωῆς ἀρχαὶ συμφορέων ἑτέρων.
Αθρει νικίεω κώου μόρον· ἤδη ἔκειτ'
Εἰν ἀΐδῃ, νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἠέλιον.

Αστοὶ

At verò morbi multi & varij alias super alium
Venientes mortalium, & inter se mutati.

PALLADAE.

Omnes morti servamur & nutrimur (ratione.
Quemadmodum grex porcorum mactatorum sine

Ejusdem.

Corpus affectio animæ, infernus, fatũ, onus, necessitas,
Et populus validus, & pœna tormentorum.
Verùm vbi egreditur è corpore tanquam è vinculis
Mortis, fugit ad Deum immortalem.

Incerti.

Gaudet aliquis ob Theodorum mortuum, alius ob ipsũ
Gaudebit. Morti omnes debemur.

ABBIANI.

Aurora ex auroâ transit. Deinde non curantibus
Nobis è vestigio veniet mors.
Et hos quidẽ tabefaciens, illos vero coquẽs, quosdã verò
Inflans, deducet omnes in vnum Barathrum.

Incerti.

Terræ ver ornatus est multis arboribus, ætheri astra,
Græciæ verò hæc terra, hi verò huic civitati.

CRINAGORI.

Ne dicas mortem vitæ terminum, sunt mortuis
Tanquam vitæ principia calamitatum aliarum.
Inspice Niciæ Coi mortem. Iam iacet
In inferno, mortuus vero venit in solem.

Cives

Ἀσὶ δὲ τύμβοιο μετοχλίσαντες ὀχῆας,
Εἶρυσαν εἰς πινὰς τλήμονα διφανέα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἡ πυελὶ πάντα τεκοῦσα Φιλαίνιον, ἡ βαρύπενθος
Μήτηρ, ἡ τέκνων τειοτὸν ἰδοῦσα τάφον,
Ἀλλοβίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα. ἦ δὲ ἐώλπειν
Πάντως μοι ζήσειν τοῦτον ὃν οὐκ ἔτεκον.
Ἠδ' εὔπαις, θεὸν ἰὸν ἀνήκαγον· ἀλλά με δαίμων
Ἠθελε μηδ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα.
Κληθεὶς ἠμέτερος δὲ ἀπέφθιτο. νῦν ἰὼ τεκοῦσαις
Ἠδη καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγενα.

Τὰ αὐτά.

Ἠείθμουν ποτὲ πάντες ἀριζηλοδίκλω κλυτόπαιδα,
Ἑξάκις ὠδίνων ἄχθος ἀπωσαμένω.
Ἠμεν δ' εἰς αὐτὼ ὕδωρ χθονί. τρεῖς δὲ ὄλοντο
Νούσῳ, λειπόμενοι δ' ἤμυσαν ἐν πελάγει.
Λιὴ δ' ἡ βαρύδακρυς, ὀπὶ σήλαις μὲν ἀηδὼν,
Μεμφομένη ἢ βυθοῖς ἀλκυονὶς βλέπεται.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Παίδων ὃν μὲν ἔκαμε ἀρίστιον, ὃν δ' ἐσάωσε
Ναυηγὸν· διοσὸν δ' ἄλγος ἔτηξε μίαν.
Αἰ, αἰ, μητέρα μοῖρα διέλεθ', τλιὴ ἴσα τέκνα.
Καὶ πυελὶ καὶ πικρῷ νειμαμένω ὕδατι.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τὸ βρέφος ἑρμώναξ δι' ἐχεζήσατο μέλισσαν,
(φεῦ κακόν) ἐρπυστὴν, κηέλα μυρμήκων.

Πολλὰς

Cives enim tumbæ aperientes feras
Traxerunt ad pœnas miserum bis mortuum.

PHILIPPI.

Quæ igni omnia peperit Philænium luctuosa
Mater, quæ liberorum trium vidit sepulturam.
Alienis partus doloribus q. ad portum appuli. Certò
Omnino mihi victurũ hũc, quẽ nõ peperi. (sperans
Hæc vero satis fœcũda adoptivũ filiũ adduxit. Sed me
Voluit ne alterius quidẽ matris habere gratiã. (fatũ
Cũ enim diceretur noster perijt. Iam vero parientibus
Nunc etiam alijs luctus ego facta sum.

Ejusdem.

Censebãt quõdã omnes Aristodicen multâ prole nobilem
Sexies dolorum partus onus deponentem.
Contendit vero in ejus perniciẽ aqua cũ terrâ. Tres n.
Morbo, reliqui obierunt in pelago. (luscinia,
Semper autẽ hæc graviter lacrumans. In cippis quidẽ
Cõquerens verò in profũditatib. Halcyonis apparet.

ONESTI.

Puerorũ aliũ quidẽ cõbusit Aristiõ, aliũ vero audivit
Naufragum. Duplex vero dolor mordebat vnã.
Æ, æ. Matrem fatum distraxit quæ æqualiter liberos
Et igni, & gravi distribuit aquæ.

ANTIPATRI.

Infantem Hermonactem interfeciſtis apes,
(Vah canes!) repentem, favos inquirentem.

Sapius

Πολλάκι δ' ἐξ ὑμέων ἐστιγμένον ὠλέσατ' (αἶ, αἶ)
Κέντροις· οἱ δ' ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα.
Πείθεο λυσιδίκῃ καὶ ἀμύντορι, μηδὲ μελίσσας
Αἰνεῖν· κἀκείναις πικρὸν ἔνεστι μέλι.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἡδὴ καὶ ῥόδον ἐστὶ καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
Καὶ καυλοὶ κράμβης ζώσυλε πρωτοτόμου·
Καὶ μαίνη ζαλαγαῦσα, καὶ ἀρτιπαγὴς ἁλίτυρος,
Καὶ θριδάκων οὔλων ἀφροφυῆ πέταλα.
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὔτ' ἐν ἀπόψει
Γιγνόμεθ', ὡς αἰεὶ ζώσυλε τοπρότερον·
Καὶ μὴν ἀντιγένης καὶ βάκχιος ἔχθες ἔπαιζον,
Νῦν δ' αὐτοὺς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ὀρέγμα πάλαι λαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κέλυφος
Ὀμματος, ἀγλώσσου θ' ἁρμονίη στόματος,
Ψυχῆς ἀσθενὲς ἕρκος, ἀτυμβεύτου θανάτοιο
Λείψανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
Κεῖσο πέλας σὺ κατὰ πρέμνοιο παρὰ τρόπον, ὄφρα
Αθρήσαις τί πλέον φειδομένῳ βιότου.

ΤΡΥΦΩΝΟΣ τοῦ ἑρμοῦ εἰς τέρπην κιθαρῳδὸν, ἐν σκιάδι τῇ λακωνικῇ σύκῳ βληθέντα καὶ ἀποθανόντα.

Τέρπης εὐφόρμιγγα κρέκων σκιάδῃσιν ἀοιδὸς,
Κάτθανεν ἐξαπίνης ἐν λακεδαιμονίοις,

Οὐκ

Sapius autem à vobis conpunctum perdidistis (æ, æ)
Aculeis. Nos autem serpentum lustra incusamus.
Persuade Lysidicæ & Amyntori, ne quidem apes
Vt laudent. Et ipsis acerbum inest mel.

PHILODEMI.

Iam & rosa est, & florens cicer,
Ei caules crambæ, Sosyle, primum recisæ
Et Mæne herba crepitans, & nuper coagulatus caseus
Et lactucæ crispa spumam emittentia folia.
Nos verò neq; ad littera exspatiamur, nec in edito loco
Sumus veluti semper, Sosyle, prius.
Etenim Antigones & Bacchius heri ludebant,
Iam vero ipsos vt sepeliantur hodie efferimus.

ANTIPHILI.

Calvaria quondam pilosa solitariaq; testa,
Oculi, & muti harmonia oris,
Animæ imbelle septum, insepulti cadaveris
Reliquiæ, in viâ fletus ambulantium
Iaces prope tu apud stipitem præter decorem, ut
Videas (viator) quid relinquatur illi qui vitæ parcit.

TRYPHONIS Mercurij in Terpen Citharœdum in Sciadi Laconicâ ficu percussum & mortuum.

Terpes pulcram citharam pulsans Sciadis cantor
Mortuus est repente in Lacedæmonijs.

Nos

Οὐκ ἄορι πληγεὶς, οὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ
Χείλεα. Φεῦ, προφάσεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος.

ΠΑΛΛΑΔΑ ἐπὶ δυσὶ βρέφεσιν ἅμα τεχθεῖσι, καὶ εὐθὺς ἀποθανοῦσι.

Γραμματικοῦ θυγάτηρ ἔτεκεν φιλότητι μιγεῖσα
Παιδίον ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Κοῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάζιον ἑρμώνακτα,
Φεῦ βρέφος ὡς ἀδίκως εἵλετε βουγενέσι.
Ηγνοίησεν ὁ δεῖλος ἐς ὑμέας οἷα μελίσσας
Ελθών. αἱ δ' ἔχεων ἦτε χερειότεραι.
Αντὶ δέ οἱ θοίνης ἐσεμάξατε φοίνια κέντρα.
Ὦ πικραὶ, γλυκερῆς ἀντέπαλοι χάριτος.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ημάξευσα καὶ αὐτὸς ὁ τριδύστηνος ἀγάναξ
Τοῦτον δύστωον κἀβίοτον βίοτον.
Οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα. λὰξ δὲ πατήσας
Λυσσώδη ζωὴν, ἤλυθον εἰς ἀΐδεω.

Αδηλον.

Εἰς ἀΐδην ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ' ἀπ' ἀθηνῶν
Στείχεις, εἴτε νέκυς νείσεαι ἐκ μερόης,
Μή σε γ' ἀνιάτω πάτρης ἄπο τῆλε θανόντα.
Πάντοθεν εἷς ὁ φέρων εἰς ἀΐδην ἄνεμος.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
Καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.

Τοῦ

Non enſe percuſſus, nec ſagitta, ſed ficu
In labijs. Hei! occaſione non indiget mors.

PALLADÆ in duos infantes ſimul natos, Et ſtatim mortuos.

Grammatici filia peperit amore commixta
Puerum maſculum, ſemineum, & neutrum.

BIANORIS.

Puerum errantem & lactantem Hermonactem
Hei mihi infantem quam iniquè perdiderunt apes!
Ignoravit enim infelix ad vos qualiter apes
Veniſſet. Vos autem ſerpentibus fuiſtis peiores.
Pro dapibus enim illi impreſſiſtis mortiferos aculeos,
O acerbæ, dulci adverſariæ mellis gratiæ.

LVCILLII.

Vexi & ego ter infelix Aganax
Hanc miſeram & minimè vitalem vitam.
Non ſanè ipſam in multum tempus provexi, ſed calce
Rabioſam vitam veni in infernum. (percutiens

Incerti.

Ad inferos rectus eſt deſcenſus: ſiue ex Athenis
Properes, ſive mortuus iter facias è Meroë,
Ne te offendat patria procul morientem.
Vbiq; vnus eſt qui ferat in infernum ventus.

PALLADAE.

Non facit mortem ſolam natura, ſed ipſam
Etiam multa crapula ſæpius produxit.

Τοῦ δ' ὁ τυραννήσας διονύσιος ἡρακλείας
Τῆς ἐν τῷ πόντῳ μάρτυς, ὁ τοῦτο παθών.

Αδηλον.

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε· μένεις δέ τε καὶ σὺ τιν' ἄλ-(λων,
Πάντας ὁμῶς θνητοὺς εἷς ἀΐδης δέχεται.

Αδηλον.

Γῆ μου ἐὰ μήτηρ κικλήσκετο· γῆ με καλύπτει
Καὶ νέκυν. σὺ κείνης ἥδε χερειοτέρη.
Εσσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μητρὸς
Ηρπασεν ἠελίου καῦμα τὸ θερμότατον.
Κεῖμαι δὲ ξείνῃ ὑπὸ χερμάδι μακρὰ γοηθεὶς
Ιναχος, εὐπειθὴς κριναγόρου θεράπων.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ;
Τίς φλὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἠελίου;
Δάκρυσιν ἀγρικόλα τετρίμμεθα· πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
Ην ποτὸν, ἡ κείνου διψὰς ἔχει σποδιή.

Αδηλον.

Εν μέμφει λόγος ἐστὶ μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοίρην
Εὔδοξον ἄπιδος τοῦ καλλίκερω παρὰ ταύρου.
Κοὐδὲν ἔλεξε· (πόθεν; βοΐ γὰρ λόγον οὐ πόρε φύτλη,
Οὐ δὲ λάλον μόσχῳ ἄπιδι στόμα) ἀλλὰ παρ' αὐτὸν
Λέχρια κείνος στὰς, προφανῶς ἐλιχμήσατο λώπην·
Δηλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ βιοτὴν ὅσον οὔπω.
Καὶ δή οἱ ταχέως ἐπελήλυθεν αὐτίκα πότμος,
Ηελίους δεκάκις πέντ' ἠδὲ τρεῖς ἐσιδόντι,

Αδηλον.

Hujus rei rex Dionysius Heracleæ,
Quæ est in Ponto, testis sum, qui illud passus.

Incerti.

Mortuus sũ sed exspecto te, exspectas v. & tu quendã,
Omnes simul mortales vnus infernus capit.

Incerti.

Terra mea etiã mater vocabatur: terra me abscondit
Et mortuum non illa, patriâ hac aliena pejor est.
Ero in hac diuturnum tempus. Me verò in matre
Eripuit solis æstus calidissimus.
Iaceo vero peregrino sub saxo, longum deploratus
Inachius obediens Crinagori famulus.

ANTIPHILI.

Fontales scaturigines quid aufugistis? vbi tantũ aquæ,
Quæ flamma semper fluentes exstinxit solis?
Lacrumis ob mortẽ Agricolæ exhaustæ sumus. Omne n.
Erat potabile illius, siccus tenet cinis. (quãtũ nobis

Incerti.

In Memphi sermo est didicisse proprium quondam fatũ
Eudoxum, Apide pulcra cornua habente ex tauro.
Et nihil dixit. (Vnde r. hoc? Bovi n. sermonẽ nõ dedit
Neq; vocale vitulo Apidi os) Sed apud ipsũ (naturæ
A lævâ ex obliquo ipse stans, perspicue lambit vestem.
Significans quod exuendus vitâ sit paullo post.
Et sane ipsi statim supervenit illico mors.
Annos decies quinq;, & tres intuenti.

Αδηλον.

Οἶνος, καὶ τὰ λοετρὰ, καὶ ἡ περὶ κύπριν ἐρωή,
Οξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς ἀΐδην.

ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ, κεφ. λη.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ανθρώπους μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπόν τι ποιήσας·
Οὐ λήσεις δὲ θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος.

Αδέσποτον.

Ζεὺς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἔρωτα
Λήδης, εὐρώπης, ἀντιόπης, δανάης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εὔκολος ἑρμείας, ὦ ποιμένες, ἐν δὲ γάλακτι
Χαίρων καὶ δρυΐνῳ σπενδόμενος μέλιτι.
Αλλ' οὐχ ἡρακλέης· ἕνα δὲ κτίλον, ἢ παχὺν ἄρνα.
Αἰτεῖ, καὶ πάντως ἓν θύος ἐκλέγεται.
Αλλὰ λύκους εἴργει. τί δὲ τὸ πλέον, εἰ τὸ φυλαχθὲν
Ολλυται, εἴτε λύκοις, εἴθ' ὑπὸ τοῦ φύλακος;

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ω τάνδε στείχοντες ἀταρπιτὸν, οἵ τε ποτ' ἀγροὺς
Δαμόθεν, οἵ τ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
Αμμες ὅρων φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, ἑρμᾶς,
Οἷον ὁρῇς μ'· οὗτος δ' ἅτερος, ἡρακλέης.
Αμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι· ἀλλὰ ποθ' αὐτοὺς.
Αὐτῷ μοι παραθεὶς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν,

Ναὶ

Incerti.

Vinum, & balnea, & circa Venerem impetus nimius
Celeriorem mittit viam ad infernum.

IN DEOS, Cap. XXXVIII.

Lvciani.

Homines quidem forte latebis, injusti aliquid faciens,
Non latebis verò Deos, & ne cogitans quidem.

Incerti auctoris.

Iupiter cygnus, taurus, Satyrus, aurum, propter amorẽ
Ledes, Europes, Antiopes, Danaes,

Antipatri.

Non fastidiosus Mercurius, ô pastores, & lacte
Gaudens, & querno placatus melle.
Sed non Hercules, vnum vervecem aut pinguem ovem
Poscit, & omnino vnam victimam eligit.
Sed lupos arcet. Quid autem prodest, si quod servatur
Perit, sive à lupis, sive à custode?

Leonidæ.

Qui hanc properatis viam, sive ad agros
E populo, sive ab agris tenditis ad arcem.
Nos terminorũ custodes duo Dij, quorũ hic quidẽ Mer-
Vt vides me, Hic autem alter Hercules. (curius
Ambo quidẽ mortalibus salutares. Sed erga illos,
Nã mihi ipsi appositus pyra sylvestria devoravit.

Ναὶ μὰν ὡσαύτως τοὺς βότρυας, οἵ τε πέλονται
Ωριμοι, οἵ τε χύδην ὄμφακες, εὐτρέπικεν.
Μισέω τὰν μετοχὰν, οὐδ' ἥδομαι· ἀλλ' ὁ φέρων τὶ,
Αμφω μὴ κοινῇ τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
Καὶ λεγέτω, τῇ τοῦθ' ἡράκλεσ· ἄλλό τε τοῦτο,
Ερμᾶ. καὶ λύει τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Λιτός μοι δόμος οὗτος (ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῷ
Ιδρυμαι, νοτερῆς δεσπότις ἠϊόνος)
Αλλὰ φίλος· πόντῳ γὰρ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι
Χαίρω, καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωζομένοις.
Ιλάσκευ τὴν κύπριν. ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
Οὔριος, ἢ χαροπῷ πνεύσομαι ἐν πελάγει.

ΑΝΥΤΗΣ.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ
Αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,
Οφρα φίλον ναύτῃσι τελῇ πλόον, ἀμφὶ δὲ πόντος
Δειμαίνῃ, λαμπρὸν δερκόμενος ξόανον.

ΛΕΩΝΙΛΟΥ.

Εἶπέ ποτ' εὐρώτας ποτὶ τὰν κύπριν, ἢ λάβε τεύχη,
Η 'ξιθι τὰς σπάρτας· ἁ πόλις ὁπλομανεῖ.
Αδ' ἁπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀτευχὴς,
Εἶπε, καὶ οἰκήσω τὰν λακεδαιμονίαν.
Χἁ μὲν κύπρις, ἄνοπλος· ἀναιδέες οἱ δὲ λέγουσιν
Ιστορες, ὡς ἁμῖν χἁ θεὸς ὁπλοφορεῖ.

ΝΙΚΑΡ-

Et profecto consimiliter vuas, quarum hæ sunt
Maturæ aliæ copiosè immaturæ, instruxit.
Odi hãc (Herculis) societatẽ, nec lætor. Sed qui fert a-
Ambobus, nõ in commune duobus apponat, (liquid
Et dicat.? Accipe hæc Hercules, & aliud hoc
Mercuri, & solve contentionem vtriusq;.

ANTIPATRI.

Vilis mihi domus hæc (postquam iuxta fluctum solidum
Statuor, humidi domina littoris)
Sed grata. Ponto enim latè perculso
Delector, & nautis, qui ope meâ servantur
Propitiã redde Venerem. Ego vero tibi aut in amore
Secundus ventus, aut horrendo flabo in pelago.

ANYTAE.

Cypridos hic locus est, postquam gratum fuit illi
Semper è terrâ splendidum videre mare.
Vt prosperam nautis faciat navigationem. Circa vero
Formidat splendidam intuitus statuam. (pontus

LEONIDÆ.

Dixit aliquando Eurotas ad Venerẽ. aut sume arma
Aut è spartâ exi, hæc vrbs armorũ studio insanit.
Hæc vero suaviter ridens: Et semper ero inermis,
Dixit, & inhabitabo Lacedæmonem.
Et Venus quidẽ inermis. Impudentes vero, qui dicunt
Historici, quod apud nos etiã Venus Dea armaferax.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Παρθένε τριτογένεια τί τὼ κύπριν ἄρτι με λυπεῖς;
Ἁρπάξασα σ' ἐμὸν δῶρον ἔχεις παλάμῃ;
Μέμνησαι, τοπάρεθεν ἐν ἰδαίοις σκοπέλοισιν
Ὡς πάρεις οὔ σε καλῶ, ἀλλ' ἔμ' ἔδεγμάλισε;
Σὸν, δόρυ καὶ σάκος ἐστὶν· ἐμὸν δ' τὸ μῆλον· τὼ ἀρχά.
Ἀρκεῖ τῷ μήλῳ κεῖνος ὁ πρὶν πόλεμος.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τὸν διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον ἅλα,
Τὸν πρὶν ἐν εὐχωλαῖς, νηῒ παρερπόμενον·
Ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον, ἀλεξίκακε τριτέλλων,
Μηδέ ποθ' ἡμηθεὶς, σήμερον ἐξεπάθης.
Νυκτὶ δ' μειδιόων με θεὸς πεφυτεύκατο παρθεναῖς,
Καιρῷ δουλεύειν καὶ θεὸς ὢν ἔμαθον.

ΑΡΧΙΟΥ.

Βαιὸς ἰδεῖν ὁ πρίηπος· ἀπ' αἰγιαλίδα ναίω
Χηλὼ, αἰθυίας οὔποτε ἀνιδρίης.
Φοξὸς, ἄπους, οἷόν κεν ἐρημαίησιν ἀκταῖς
Ξέσσειαν μογερῶν ἰχθυβόλων.
Ἀλλ' ἰὼ τις ἐρίπδις με βοηδρόον ἢ καλαμοῦτις
Φωνήσῃ, πνοιῆς ἔεμμι ὀξύτερος.
Λοῦσαι καὶ τὰ θέοντα κατ' ὕδατος. ἢ δὲ δοτ' ἔργων
Δαίμονες, οὐ μορφᾶς γνωστὸν ἔχουσι τύπον.

Εἰς Βάκχον.

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλδίον, ἐραμριώτην,
Ἀβρομόμον, ἀγρεῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλαόμορφον,

Βοιώτιον

Nic'archii.

Virgo Pallas, quid Venerem jam me dolore adficis.
Rapiens vero meum munus (pomum) tenes manu,
Memento quod antea Idæis in scopulis
Paris non te pulcram, sed me iudicavit.
Tuũ hasta & clypeus est, Meũ vero hoc pomum est.
Sufficiat pomo illud priùs bellum.

Palladae.

Iovis in trivijs demiratus sum æneum filium
Quoi prius supplicabant, jam vero abjectum.
Indignatus verò dixi, ô mali propulsatur tribus nocti-
Nunq̃ superate, hodie humi prostratus es. (bus genite
Nocte verò ridens me Deus compellavit astans,
Tempori inservire & Deus existens didici.

Archii.

Parvus aspectu Priapus in littore habito
Pilã saxeã, mergo nõ ãplius in conspectũ veniente.
Capite turbinato, sine pede, qualẽ solitarijs in littoribus
Polierunt labriosorum filij piscatorum.
Verum si quis piscator, me adiutorem, aut messor
Vocet, vento festino velocior.
Et video quæ currũt in aquâ. Profecto n. ab operibus
Dij, non à simulacro notam habent figuram.

In Bacchum.

Canamus regem evandi cupidum, Iovis femori insutũ
Comatum, agrestem, decantatum, formosum.

Βοιωτὸν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην,
Γηθόσυνον, γονόεντα, γιγαντολέτην, γελόωντα,
Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, διόνυσον,
Εὔϊον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίκωμον,
Ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα,
Ηπιον ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἠπεροπῆα,
Θυρσοφόρον, θρήϊκα, θιασώτην, θυμολέοντα,
Ινδολέτην, ἱμερτὸν, ἰοπλόκον, εἱραφιώτην,
Κωμαστὴν, κεραὸν, κισσοστέφανον, κελαδεινὸν,
Αυδὸν, ληναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμνον,
Μύστην, μαινόλιον, μεθυδώτην, μυριόμορφον,
Νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον,
Ξυστοβόλον, ξυνὸν, ξενοδώτην, ξανθοκάρηνον,
Οργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὐρεσιφοίτην,
Πουλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυστέφανον, πολύκωμον,
Ρηξίνοον, ῥαδινὸν, ῥικνώδεα, ῥηνοχορῆα,
Σκιρτητὴν, σάτυρον, σεμεληγενέτην, σεμελῆα,
Τερπνὸν, ταυρωπὸν, τυῤῥηνολέτην, ταχύμηνιν,
Υπνοφόβην, ὑγρὸν, ὑμενήϊον, ἡλήεντα,
Φηρομανῆ, φρικτὸν, φιλομειδέα, φοιταλιώτην,
Χρυσίκερον, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρυσεομίτρην,
Ψυχοπλανῆ, ψεύστην, ψοφομήδεα, ψυχοδαϊκτὴν,
Ωριον, ὠμηστὴν, ὀρεσίτροφον, ὠρεσίλοιπον.

Εἰς ἀπόλλωνα.

Υμνείω παιᾶνα, μέγαν θεὸν ἀπόλλωνα.
Αβροτον, ἀγλαόμορφον, ἀκερσεκόμην, ἁβροχαίτην,

Βριθύ-

In Bœotiâ editũ, Bromiũ, frementẽ, racemis coronatũ,
Lætitiæ datorẽ, fœcundũ, gigantas interimẽtẽ, ridẽtẽ,
Ioue natũ, bis natũ, e duabus ianuis euntem, Dionysiũ.
Eviũ, indetõsũ, vitib. abũdãtẽ, convivarũ ſuſcitatorẽ.
Invidum, iracundum, Zelotypum, Zeli datorem
Clementem, cujus potus ſuavis, dulciloquum, mendacẽ,
Thyrſiferũ, Thracẽ convivatorẽ, animũ leonis habẽtẽ,
Indiæ ſubactorẽ, deſiderabilẽ, violas plicãtẽ femori in-
Ebriũ, cornutum, hederâ coronatum, tumultuosũ. (ſutũ
Lydis cultũ Leneũ, curarũ obliviſcẽtẽ, ſolvẽtẽ ærũnas,
Sacerdotẽ, inſanũ, ebrietatis datorẽ, innumeras habẽtẽ
Nocturnũ, paſtoralẽ cervinis pellibus indutũ (formas,
Haſtã iaculãtẽ, indiſcretum, hoſpitij datorẽ, flavicomũ
Iracũdũ, magnanimũ, in vmbris montium verſantem,
Multibibũ, attonitũ, varie coronatũ, multũ cõmeßãtẽ
Bellicoſum delicatũ, tremẽdũ, choreas inter pecudes du-
Saltatorẽ, Satyrũ, Semele natũ, Semeleum, (centem.
Suavẽ, tauriformẽ, Tyrrh. occiſorẽ, celeriter inaſcentẽ
Dormientes perterrẽtẽ, madidũ, Hymeneiũ, ſyluoſũ,
In feras furioſum, horrendũ, amãtem riſus, errabundũ,
Aureis cornibus gratioſũ, delirũ, aureâ mitra, (torem,
Animo vacillantẽ, mendacẽ, clamoſũ, animorũ direm-
Maturã, crudelẽ, in montib. educatũ, fines relinquẽtẽ.

In Apollinem.

Cano Pæana, magnum Deum Apollinem. (ſariem,
Divinum, pulcrum, intonſum, mollem habentem cæ-

Pruden-

Βριθύνοον, βασιλῆα, βελεσσιχαρῆ, βιοδώτην,
Γηθόσυνον, γελόωντα, γιγαντολέτην, γλυκύθυμον,
Διογενῆ, διόπαιδα, δρακοντολέτην, δαφνογηθῆ,
Εὔλαλον, εὐρυβίην, ἑκατηβόλον, ἐλπιδοδώτην,
Ζωογόνον, ζάθεον, ζηνόφρονα, ζηνοδοτῆρα,
Ηπιον, ἡδιεπῆ, ἡδύθροον, ἠπιόχειρα,
Θηροφόνον, θαλερὸν, θελξίφρονα, θελγεσίμυθον,
Ιαφέτην, ἱμερτὸν, ἰήϊον, ἱπποκορυστὴν,
Κοσμοπλόκον, κλάριον, κρατερόφρονα, καρπογένεθλον,
Λητογενῆ, λαρὸν, λυρογηθέα, λαμπετόωντα,
Μυστοπόλον, μάντιν, μεγαλήτορα, μυριόμορφον,
Νεβροχαρῆ, νοερὸν, νηπενθέα, νηφαλέον τε,
Ξυνοχαρῆ, ξυνὸν, ξυνόφρονα, ξυνοδοτῆρα,
Ολβιον, ὀλβιοεργὸν, ὀλύμπιον, οὐρεσιφοίτην,
Πρηὺν, πανδερκῆ, παναπήμονα, πλουτοδοτῆρα,
Ρυσίπονον, ῥυδόχροιν, ῥηξύνορα, ῥηξικέλευθον,
Σιγαλόεντα, Σοφὸν, Σελαηγενέτην, Σωτῆρα,
Τερψίχορον, τιτᾶνα, τελέστορα, τιμήεντα,
Υμναγόρην, ὕπατον, ὑψαύχενα, ὑετόεντα,
Φοῖβον, Φοιβάζοντα, Φιλοστέφανον, Φρενογηθῆ,
Χρησμαγόρην, χρύσεον, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμνον,
Ψαλμοχαρῆ, ψάλτην, ψευσίστυγα, ψυχοδοτῆρα,
Ωκύπον, ὠκυεπῆ, ὠκύσκοπον, ὠρεσιδώτην.

ΕΙΣ

Prudentem, regem, telis gaudentem, vitam largientẽ
Lætũ, ridentẽ, gigantum interemtorem, dulcẽ animo,
Ioue natũ, Iouis filiũ, Draconis occisorẽ, lauru delectatẽ
Vera dicentẽ latè potentẽ, procul iaculantẽ, spei datorẽ.
Gignentem sanctũ Iouis mente præditum, vitæ datorẽ,
Clementẽ, suavidicũ, suaviter sonantẽ, manu benignũ,
Ferarum occisorẽ, florentem, animos oblectantẽ verbis
Sagittariũ desiderabilẽ medicabilẽ, galeatũ (mulcentẽ,
Mundũ ornantem, Clarium, animosum fructus producentem
Latonâ genitum, iucundum, lyrâ gaudentem, lucentẽ
Sacerdotẽ, vatẽ magnanimũ innumeras habẽtẽ formas
Hinnulis gaudentem, sapientẽ, sine tristitia, sobrium,
Communitate gaudentẽ, cõmunẽ, cõcordẽ, cõmunitatis datorem,
Beatũ, beatos facientẽ, cœlestẽ, in mentibus versantẽ,
Placidũ, omnia videntẽ, prorsus innoxium, divitiarũ datorem,
Labore liberantẽ, roseo colore, bellicosũ, viã perrũpẽtẽ,
Splendidum, sapientem, jubaris patrem, servatorem,
Choreis gaudentem, Titanem, initiatorem, preciosum,
Carmina dicentem, supremum, gloriosum, pluentem,
Phœbum, vaticinantem, corollis delectantem, hilarem,
Oracula dicentem, aureum, aureo colore & sagittis,
Cantu gaudentẽ, cantorẽ, mendacij osorem, vitæ datorẽ,
Celerẽ, loquacẽ, celeriter videntẽ, tẽporũ vices dantẽ.

IN

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ, κεφ. λθ.

ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ, οἱ ἢ, ΒΑΣΣΟΥ,
εἰς ἱπποκράτην.

Ἱπποκράτης φάος ἦν μετόπων, καὶ σώετο λαῶν
Εθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν ἀΐδῃ.

Ἀντιστρέφον.

Εἰν ἀΐδῃ σπάνις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
Σώετο, καὶ μετόπων ἦν φάος ἱπποκράτης.

Εἰς τὴν ὀρειβασίου βίβλον.

Δίου ὀρειβασίου, τὸν ἀθανάτην διὰ τέχνην
Πολλάκι δειμαίνουσα, μίτους ἀνεβάλλετο μοίρη.

Εἰς νίκανδρον.

Καὶ κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πτολίεσσι τέτυκται,
Δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀριστονόους.
Πρωτοτόκον μὲν ὅμηρον, ἀτὰρ νίκανδρον ἔπειτα,
Αμφοτέρους μούσαις εὐρανίῃσι φίλους.

Αδηλον.

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ (λυγρά
Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπιστάμενος πέρι πάντων
Ανθρώπων. ἦ γὰρ παιήονός ἐστι γενέθλης.

Αδέσποτον.

Παιήων, χείρων, ἀσκληπιὸς, ἱπποκράτης τέ.
Τοῖς δ' ἐπὶ νίκανδρος προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μάγνον, ὅτ' εἰς ἀΐδην κατέβη, τρομέων ἀϊδωνεὺς
Εἶπεν· ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας.

Τοῦ

IN MEDICOS, Cap. XXXIX.

NICOMEDIS, vt alij BASSI in Hippocratem.

Lux erat Hippocrates hominũ, & ſervabat populorũ
Cœtus, & mortuorum erat egeſtas in inferno.

Converſum.

In inferno egeſtas erat mortuorum, & cœtus populorũ
Servabat, & hominum erat lux Hippocrates.

In Oribaſij librum.

Divini Oribaſij, quem immortalem propter artem
Sæpius reformidans, ſtamina diſtulit fatum.

In Nicandrum.

Et Colophon clariſſima inter vrbes exiſtit,
Duos producens filios ſapientes,
Priorem quidem Homerum, ſed Nicandrum poſtea,
Ambos Muſis cœleſtibus amicos.

Incerti.

Pharmaca multa quidẽ bona cõmixta multa v. mala,
Nicander dixit ſapiens ſuper omnes
Homines. Certè enim ex Pæonis eſt generatione.

Incerti auctoris.

Pæon, & Chiron, Aſclepius Hippocratesq;
Poſt hos Nicander clariſſimã conſecutus eſt laudẽ.

LVCILLII.

Magnon, cum ad inferos deſcendit, trepidans Pluto
Dixit: reſuſcitaturus venit etiam mortuos.

Ejuſdem.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀεὶ νοσοῦντας.

Τοὺς καταλείψοντας γλυκερὸν φάος οὐκ ἔτι θρηνῶ,
Τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐκ ἀλόγως ἐν διζύθοις δυνάμιν τινα θεῖαν
Εἶναι ἔφην. χθὲς γοῦν δίζυθον ἐν χρονίῳ
Ηπιάλῳ κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα,
Καὶ γέγονεν ταχέως οἷα κρότων ὑγιής.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κονδίτου μοι δεῖ. τὸ δὲ κονδῖτον πόθεν ἔσχε
Τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστὶ γὰρ ἀλλότριον
Τῆς τῶν ἑλλήνων· εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
Αὐτὸν ἂν εἰδείης, ῥωμαϊκώτατος ὤν.
Σκεύασον οὖν μοι τοῦτο. τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
Τοῦ στομάχου, χρῄζειν τοῦδε λέγουσι ποτοῦ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ, κεφ. μ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θετταλοῦ.

Πούλυπος εἰναλίῃ ποτ' ἐπὶ προβλῆτι τανυσθεὶς,
Ηελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα.
Οὔπω δ' ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα· τοὔνεκα καί μιν
Αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἔμαρψεν ἰδών.
Πλοχμοῖς δ' εἱλιχθεὶς πέσεν εἰς ἅλα δύσμορος. ἦ ῥα
Αμφω καὶ θήρης ἤμβροτε, καὶ βιότου.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου.

Αἰγιαλοῦ τενάγεσσιν ὑποπλώοντα λαθραίῃ
Εἰρεσίῃ φαίδων εἴσιδε πουλυπόδην.

Μάρψας

Ejusdem in semper ægrotantes.

Qui reliquerunt dulce lumen non amplius lugeo,
Sed illos qui in exspectatione semper vivunt mortis

PALLADAE.

Nõ absurde in DiZythis potentiã quandam divinã
Esse dixi, heri igitur DiZythum in diuturnâ
Febre laboranti quartanâ applicavi,
Et factus est celeriter vt Croton sanus.

Ejusdem.

Condito mihi opus est. Sed conditum vnde habuit
Nomen? à voce enim alienum est
Græcorum. Si Latinè verò appellatur
Ipse tu scieris Latinissimus existens.
Compone igitur mihi hoc. Qui n. cohibet me morbus
Stomachi, illum indigêre dicunt hâc potione.

IN PISCES, Cap. XL.

ANTIPATRI Thessali.

Polypus marino aliquando sub saxo extensus
A sole siccari multum permisit pedem.
Nondũ autem erat petræ similis colore. Propterea &
Aquila è nubibus celer rapuit videns. (ipsum
Cirrus verò complicata incidit in mare infelix. Et cer-
Virinq́, & venatione frustrata est, & vitâ. (tę

ANTIPHILI Byzantij.

Litoris in limo natantem occultâ
Remigatione Phædon vidit Polypum.

Μάρψας δ' ὀξὺς ἔρυψεν ἀπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖ-
Πλέξαι βρύγδην ὀκτατόνους ἕλικας. (ρας
Δισκάθεις δ' ἅπτ' ἄμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγωοῦ,
Εἰλήδην πεινῆ πλωκὸς ἔδησε πόδας.
Εἷλε δ' ἀλκύς. σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέ-
Λαρης χερσαίης, πρέσβυ, καὶ ἐναλίης. (ρωθεν,

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Μεμφομένη βορέλῳ, ἀπεπωλώμην ὡσεὶ ἄλμης·
Πνεῖ γὰρ ἐμοὶ θρήκης ἵππος ὁ δ' ἄνεμος.
Ἀλλά με τὼ μελίγηρω ἀνδόνα δέξατον νώτοις
Δελφῖν, καὶ πλωτῷ πόντος ἡνιόχῳ.
Πιστότατῳ δ' ἑρέτῃ πορθμεύομεν, τὸν ἄκωπον
Ναύτιλον τῇ σαρκὶ θέλγον ἐγὼ κιθάρῃ.
Εἰρεσίλῳ δελφῖνες ἀεὶ μέσσῃσιν ἄμιλλαν
Ἤνυσαν. ὁ ψεύστης μῦθος ἐρίνης.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ αἰγυπτοδότου.

Πούλυπον ἀγρεύσας ποτὲ γυμνὸς, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
Ἐρρίψαν, δείσας ἥρπας ἰμαντοπέδιλον.
Ἀλλ' ὅ δ' ἐφ' ἑρπύσαντα πεσὼν ἐνέδησε λαγωὸν,
Φεῦ, τάχα θηρευτὰς ἄρτι φυγόντα κυνας.
Ἀγρεύθεις δ' ἤρευσεν. ὁ δ' εἰς ἅλα γύννιχος ἰχθὺς
Ἦκε πάλιν ζωῆς λύτρα λαγωὸν ἔχων.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἀνέρα θῆρ, χερσαῖον ὁ πόντος, ἄπνουν ἐμπνεῖς,
Ἀφαμος λοφιῆς ὑγρὸν ὕπερθε νάκους,

Rapiēs verò celeriter projecit in terrā, antequā circa
Implicaret strictim octenes criniū eōplexus (manus
Iactatus vero instar disci in fruticē in timidā domū le-
Arcte celeris leporis complicavit pedes. (poris
Capit vero captus. Tu vero insperatū habes munus v-
Venationis terrestris, senex, & marinæ. (trinq;

PHILIPPI.

Reprehendens Boream volabam super mare.
Spirat n. mihi Thraciæ secundus ne ventus quidē.
Sed me dulcisonam luscíniam excepit dorso
Delphin, & volucrem marinus vexit.
Fidelissimo autem remige trajecta, sine remo
Nautam, oris demulcebam ego citharâ.
Remigium Delphines semper Musis gratis
Perfecerunt. Non mendax fabula Arionis.

ISIDORI Ægeodoti.

Polypū venatus aliquādo Gynnichus, è mari in terrā
Projecit, reveritus feræ cirros perplexos.
Verum hic in dormientem incidens implicavit leporē,
Vah, qui celeriter venaticos modo effugerat canes.
Captus verò capit. In mare vero Gynnichus piscem
Misit rursus, vitæ lytra leporem habens.

ANTIPHILI.

Verum fera, terrestrem marina, mortuum viva
Ferens cervicem humidum super mortuum,

Ες ψαμάθους ἐκόμισσα· τὸ δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
Νηξάμενος, φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.
Δαίμονα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμεν· ἡ μὲν ἐκείνου
Χθών, ἐμέ· τὸ δ' ἀπὸ γῆς, ἔκτανε τοὐμὸν ὕδωρ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Φῶρες ὅτ' εἰνάλιοι τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
Φορμικτὰν ἀκάτου θῆκαν ὑπερβύθιον,
Αὐτίκα μιν κιθάρῃ λιγυηχέϊ δέξατο δελφὶν
Συνθρόνον, ἐκ δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἑλισσόμενος.
Μέχρις ἐπ' ἰσθμὸν ἔκελσε κορίνθιον. ἦ ῥα θάλασσα
Ιχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρους.

ΦΑΝΙΟΥ.

Ακτίτα καλαμευτὰ, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας,
Καί με λάβευ ἀρχὰν πρώϊον ἐμπολέα.
Αἴτε σύγ' ἐν κύρτῳ μελανουρίδας, αἴτε τιν' ἀγρεῖς
Μορμύρον, ἢ κίχλην, ἢ σπάρον, ἢ σμαρίδα.
Αὐτόν τ' αὐγάσσεις με τὸν σὸ κρέας, ἀλλὰ θάλασσαν
Τιμῶντα, ψαφαρῦ κλάσματος εἰς ἀπάτην.
Χαλκίδας ἢν δὲ φέρῃς φίλ' ἀκανθίδας, ἤ τινα
Εὐάγρει. λιθίναν σὸ γὰρ ἔχω φάρυγα. (θρίσσον,

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ, κεφ. μα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βουκόλος ἔπλεο φοῖβε· ποσειδάων δὲ, καβάλλης,
Κύκνος, ζεύς· ἄμμων δ', ἀμφιβόητος ὄφις.

Χοὶ

In areã transportavi. Et quod maius e mari in terrã
Natans, transvectionis precium habeo mortem.
Fortunã v. inter nos permutavimus. Illius n. quidẽ
Terra me, illum verò è terrâ interemit mea aqua.

BIANORIS.

Latrones cum marini Tyrrhenum prope gurgitem
Citharœdum è naui projecerunt in profundum.
Statĩ illũ cũ cithara suauiter resonãte excepit Delphin
Consessorẽ, ex profundo verò nabat circumvolutus
Donec ad Isthmum appelleret Corinthium. Sane mare
Pisces hominibus habuit justiores

PHANIÆ

Littoralis piscator, ad siccum veni à 'petrâ,
Et me accipe primum matutinum emtorem. (ris
Siue tu in vase piscatorio Melanuros, sive aliquẽ vena-
Mormyrum, sive turdũ, sive sparum, sive manam.
Ipsum aspicies me, qui non carnem, sed mare
Colo, tenuis fragmenti in deceptionem.
Ericas sin verò feras, amice, spinosas, aut aliquã clupeã
Vale, lapideum enim non habeo guttur.

IN PVLCRITVDINEM, Cap. XLI.

ANTIPATRI.

Pastor fuisti Phabe: Neptunus verò caballus,
Cycnus Iupiter: Ammon verò nobilis serpens.

Χοὶ μέν, ἔπ' ἠϊθέας, σὺ δὲ, παιδικὸς, ὄφρα λάθοιτε.
Εστὲ γὰρ σὺ πειθοῦς εὐνέται, ἀλλὰ βίης.
Εὐαγόρας δ' ὢν καλὸς, ἄτερ δόλου αὐτὸς ἁλίσκει
Πάντας καὶ πάσας, σὺ μεταβαλλόμενος.

Εἰς εὔμορφον κολυμβῶσαν ἐν τῷ
νείλῳ.

Α κύπρις πρώαν γυμνάν σε βόασεν ἰδοῦσα,
Φεῦ, φεῦ, πῶς σταγόνων ἔκτοθεν σὐρανίων
Ζαλώσας ὠδῖνα θαλάσσιον· ὁ θρασὺς ἄλλαν
Νεῖλος ἀπὸ γλυκερῶν κύπριν ἀνῆκε βυθῶν.

Τί ἂν εἴποι εἰδοθέα ἰδοῦσα τὴν ἑλένην
ἐν φάρῳ.

Οἰκτείρω σέο κάλλος, ἐπεὶ διός ἐσσι γενέθλης.
Εἰσορόω γὰρ ἄγαλμα διοτρεφές. ἀτρεκέως γὰρ
Τρωσὶ τε καὶ δαναοῖσι μάχη δεκέτηρος ἐτύχθη.
Ποῦ διὸς αἰγιόχοιο τεῦ γενετῆρος ἀρωγαί;
Εμπης δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἀπήμονα νόστον ἑλοῦσα,
Εἰδοθέης ἰότητι, κακῆς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης.

Αδηλον.

Αἱ χάριτες, τρεῖς εἰσι, σὺ δὴ, μία ταῖς τρισί ταύταις
Γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ χάριτες χάριτα.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ, κεφ. μβ.

ΒΙΣΑΝΤΙΝΟΥ.

Εἴτις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
Πολλοὺς ἐκδώσει τοῖς μιαροῖς στόμασιν.

Ὥστε

Et hi quidē ob mulieres, tu vero pueri amator, vt late-
Estis n. nō persuasionis mariti, sed violētiæ. (retis,
Evagoras vero pulcer existens sine dolo ipse capit
Cunctos & cunctas non transmutatus.

In pulcram natantem in Nilo.

Venus nuper nudam te inclamavit videns;
Heu, heu, quomodo guttis absq; cæleſtibus
Æmulata es partum marinum. Audax aliam
Nilus è dulcibus Venerem emisit aquis.

Quid dixerit Idothea videns Helenam in Pharo.

Miseror tuam pulcritudinem, cum Iovis sis generis.
Video enim ornamentum à Iove nutritum. Certè enim
Troianis & Danais bellum decennale fuit.
Vbi Iovis caprā in clypeo habentis tui patris auxilia?
Cito autem veni celeriter innoxium reditum capiens
Idotheæ consilio mali in dorsa maris.

Incerti.

Charites tres sunt, tu vero vna ex tribus his
Nata es, vt habeant Charites quarin.

IN ADVLATORES, Cap. XLII.

BISANTINI.

Si quis vir imperans cupiat adulatores tolerare,
Multos tradet impuris tribus.

Ὡς τε χρὴ τὸν ἄριστον ἀπεχθαίροντα δικαίως,
Ὡς κόλακας μισεῖν σοῦ κολακευομένους.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ανθρώπου καθαρὰν ψευδομένου φιλίην. (πῶντες
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγα-
Ως φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ην ὁ φίλος τὶ λάβῃ, δόμινε φράτερ, εὐθὺς ἔγραψεν·
Ην δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ φράτερ εἶπε μόνον.
Ωνια γὰρ ἐς ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ ἐθέλω δόμινε, σὺ γὰρ ἔχω δόμεναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρῶ καὶ λάμβδα μόνον κόρακας κόλακάς τε διϊστᾶ·
Οὐκοῦν ταυτὸ κόραξ βωμολόχος τε κόλαξ.
Τοὔνεκά μοι βέλτιστε τόδε ζῶον πεφύλαξο,
Εἰδὼς καὶ ζώντων σοῦ κόλακας κόρακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδὸν,
Ὡς περ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα·
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, σὺ προφυλασσόμεθα.
Εχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρὺν ὅς ποτε λάθρῃ
Τὴν ἀπὸ τῆς φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Αδηλον.

Vnde fas est illum, qui optimus, iratum iustè
Tãquã adulatores odisse illos qui adulatores ferũt.

LVCIANI

Nil homines inter natura molestius invenit
Homine puram mentiente amicitiam.
Non enim adhuc hostem cavemus, sed amantes
Vt amicum, in hoc ipso graviter lædimur.

PALLADÆ.

Si amicus, quid accipiat, Domine frater statim scripsit,
Sin vero rursus non accepit, frater dixit solum.
Venalia enim & hæc verba. Verum ego
Non volo domine, non enim habeo quod dem.

Ejusdem.

Rho & Lambda solum adulatores & corvos discernũt,
Ob id idem corvus & sacrilegus adulator,
Ob id mihi optime hoc animal reformida
Sciens etiam viventium esse adulatores corvos.

Ejusdem.

Non ita nocet, qui odisse se dicit manifestè
Vt ille qui puram mentitur amicitiam,
Osorem enim præscientes evitamus,
Illum verò qui dicit se amare, non cavemus.
Hostem ego ipsum iudico gravem quicunq; occultè
Ab amicitiâ fidem habens nocet.

Αδηλον.

Πλασὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα· φόβῳ ἢ φιλεῖς ἢ ἀνάγκῃ.
Τῷ ἢ φιλεῖν οὕτως, οὐδὲν ἀπιστότερον.

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ, κεφ. μγ.

Αδηλον.

Θαρσαλέαι κελτοὶ πολεμῷ ζηλήμονι ῥώμῃ
Τέκνα πελασθύουσι, ἓ σὸ πάρος εἰσὶ τοκῆες
Πρὶν πίειν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι ζωμῷ.
Αἷμα γὰρ ἡνίκα μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
Νηπιάχου, πρῶτον ποσχέι δάκρυ, τὸ μὲν ἀείρας
Αὐτὸς ἀπ' ἀσπίδι θῆκε νέον πίειν, σὸς ἀλεγίζει.
Οὔπω γὰρ γλυκερὸν φέρει νοῦν πρίν γ' ἐσαθρήσῃ
Κεκραμένον λουτροῖσιν ἐλεγχομένῳ πολεμοῖο.
Ἡδὲ μετ' ἐλείθυιαν ἀπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχουσα
Μήτηρ, ἀκὴ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
Ἐκδέχεται τρομέουσα τί μήσεται ἄσχετον ὕδωρ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐδεὶς κὴ καθαρὸν κὴ μείλιχον ἤλυθεν ἄρχων.
Ἐν γὰρ ἑνὸς δουρὶ δόγμα πολὺ ἀντίπαλον.
Τὸ γλυκὺ δ' κλέπτουσι· ὑπερφιάλου δ', τὸ ἀγνάμπτου
Ὁρμαναὶ τῆς ἀρετῆς πολλὰ δύ' ἐστὶ πάθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μή ποτε δηλήσασα γυνὴ, δέσποινα γένοιτο,
Ἐσθὶ πανδημιακόν. τῶν δ' ἔθ' ὅμοιον ἐρῶ,
Μήτε δίκην δικάσῃ ἀνὴρ γεγονὼς δικαλέκτης,
Μηδ' ἀνὶ ἰσκεράτεω ῥητορικώτερος ἦ.

Πᾶς

Fictum habes amorem, timore verò amas & necessitate.
At verò, quam sic amare, nihil est infidelius.

IN IVDICES, Cap. XLIII.

Incerti.

Animosi Celtæ fluvio Zelum habente Rheno
Natos explorant, & non prius sunt parentes,
Quam viderint puerum ablutum flumine venerando.
Statim enim vbi matris lubricè excidens per sinum
Infans, primũ quidẽ profundit lacrumas, illũ attollens
Ipse scuto imposuit novum puerum, neq; curat.
Nondũ enim genitoris fert animũ antequã intueatur
Iudicatum flumine lectum reprehendentis fluvij.
Hæc verò à partu post dolores habens
Mater, quamvis etiam pueri verum novit patrem
Excipit trepidans, quidnã machinetur instabilis vnda.

PALLADÆ.

Nemo & purus & blandus venit princeps,
Vnũ enim alterius videtur dogmatis adversariũ.
Id quod dulce est ipsius fallẽtis, austeri vero quod sanctũ.
Organa virtutis hi duo sunt adfectus.

Ejusdem.

Ne aliquando quæ servijt mulier domina fiat,
Vt est in Paræmia. Huic adhuc consimile amo,
Neq; justum judicet vir, qui factus est rabula,
Ne si vel Isocrate eloquentior esset.

Omnes

Πᾶς γὰρ ὁ μισθαρνεῖν εἰθισμένος, οὐδ' ἐν ἑταίρῳ
Σεμνότερον δικάσαι μὴ ῥυπαρῶς δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεὸν,
Βλασφημίαις τὸν εὐθὺς οὐ θυμούμενον,
Χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας
Τὰς τῶν πονηρῶν καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Στυγνὴν τὴν νίκην τὶς ἰδὼν κατὰ τὴν πόλιν ἐχθὲς,
Εἶπε, θεὰ νίκη, τίπτε πέπονθας ἄρα;
Ἡδ' ἀποδυρομένη, καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν,
Οὐκ ἔγνως σὺ μόνος; πατρικίῳ δέδομαι.
Ἦν ἄρα καὶ νίκη πολυώδυνος, ἢν παρὰ θεσμὸν
Πατρίκιος ναύτης ἥρπασεν ὡς ἄνεμον.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ ΗΤΟΙ
ἐποποιΐαν, κεφ. μδ.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Φημὶ πολυστιχίην ἐπιγράμματος οὐ κατὰ μούσας
Εἶναι. μὴ ζητεῖτ' ἐν σταδίῳ δολιχόν.
Πόλλ' ἀνακυκλεῖται δολιχοῦ δρόμος· ἐν σταδίῳ δὲ
Ὀξὺς ἐλαυνόμενος, πνεύματός ἐστι τόνος.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ.

Πᾶν καλόν ἐστ' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον· ἢν δὲ παρέλθῃς
Τοὺς τρεῖς, ῥαψῳδεῖς, κοὐκ ἐπίγραμμα λέγεις.

Δηλον.

Omnis n. qui quæstum facere consuevit, ne amico quidē
Rectius iudicare non avarè potest.

Ejusdem.

Esse censeo Philosophum, & Deum
Calumnijs statim qui non irascatur.
Sed tempore adauget pœnas
Malorum & miserorum hominum.

Ejusdem.

Tristem victoriam quis videns per civitatem heri,
Dixit, Dea victoria, quare passa es hæc?
Hæc vero lugens & reprehendens iudicium dixit
Non novisti tu solus? Patritio data sum.
Erat sane & victoria luctuosa, quam præter meritum
Patritius nauta rapuit vt ventum.

IN HISTORIÆ SCRIPTIONEM vel Heroicorum carminum, Cap. XLIV.

PARMENIONIS.

Dico versuum multitudinem, in Epigrammate non
Esse, ne quærite in stadio dolichum. (iuxta Musas
Multum circũvolvitur dolichi cursus. In stadio verò
Acutè agitatus, spiritus est intentio.

CYRILLI. (sueris

Distichon omne bonum est Epigramma. Sin v. appo-
Tres loquaciter recitas, & non Epigramma dicis.

Incerti.

Αδηλον.

Οἴγνυμεν ἐξ ἑτέρης πόμα πίδακος, ὥστ' ἀρύσασθαι
Ξεῖνον μουσοπόλον, γράμμα λεωνίδεω.
Δίστιχα γὰρ ψήφοισιν ἰσάζεται· ἀλλὰ σὺ μῶμε
Εξιθι, κεἰς ἑτέρους ὀξὺν ὀδόντα βάλε.

Εἰς τὸν φαίδωνα διάλογον πλάτωνος, νοθευόμενον ὑπὸ παναιτίου.

Εἴμε πλάτων οὐ γράψε, δύω ἐγένοντο πλάτωνε·
Σωκρατικῶν ὀάρων ἀνθεα πάντα φέρω.
Αλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσσε παναίτιος· ὅς ῥ' ἐτάλασσε
Καὶ ψυχὴν θνητὴν κἀμὲ νόθον τελέσαι.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Νικήτης ὀλίγος μὲν ἐπὶ προτόνοισιν ἀήτης
Οἷά τε πρηείης ἄρχεται ἐκ μελέτης.
Αλλ' ὅταν ἐμπνεύσῃ, κατὰ δ' ἱστία πάντα φέρηται,
Λαίφεα πακτώσας, μέσσα θέει πελάγη,
Ναῦς ἅτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
Ελθῃ, ἀκυμάντους ἔμπορος εἰς λιμένας.

Αδηλον εἰς θουκυδίδην.

Ω φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δέ γε πάμ-
Νηῖς ἔφυς μουσάων, ῥίψον ἃ μὴ νοέεις. (παν
Εἰμὶ δέ γ' οὐ πάντεσσι βατός· παῦροι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην ὀλόρου, κεκροπίδην τὸ γένος.

Αδηλον.

Πᾶς λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ·
Καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

ΕΙΣ

Incerti.

Aperimus ex alio potum fonte vt hauriamus
Novum poëtam, distícha Leonidæ.
Distícha n. suffragijs coæquantur. At vero tu Mome.
Exi, & in alios acutum dentem mitte.

In Phædonem Dialogum Platonis corruptum à Panætio.

Si me Plato non scripsit duo fuerunt Platones,
Socraticorum colloquiorum flores omnes fero.
Sed corruptum me fecit Panætius. Qui sane ausus est
Et animam mortalem, & me notham facere.

AVTOMEDONTIS.

Nicetæ sedatus quidē est in primâ navis parte ventus
Et veluti sedatâ incipit ex curâ.
Verū ubi inspiraverit, & iuxta vela omnia latus fuerit
Vela expandens, medium curris in pelagus.
Navis velut infinita vehēs onera, donec ad metā sermo-
Venerit, sedata vectrix ad litora. (num

Incerti in Thucydidem.

O amice, si sapiēs es, sume me in manus. Si v. omnino
Insciens es Musarum, abijce quæ non noscis.
Sum n. non omnibus pervius. Pauci vero veneranti sūt
Thucydidem Olori filium, Cecropem genere.

Incerti.

Omnis sermo vanus est, qui non perfectus est opere.
Et omnis actio sermonem opus habet.

IN

ΕΙΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ, κεφ. με.

Κοινῇ πὰρ κλισίῃ ληθαργικὸς ἠδὲ φρενοπλὴξ
Κείμενοι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
Εξέθορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύσσης,
Καὶ τὸν ἀναίσθητον παντὸς ἔτυπτε μέλους.
Πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος· αἷς ὁ μὲν αὐτῶ
Εγρετο, τὸν δ' ὕπνου πουλὺς ἔριψε κόπος.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ, κεφ. μϛ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς ἄρατον.

Γράμμα τόδ' ἀρήτοιο δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
Φροντίδι δηναιοὺς ἀστέρας ἐφράσατο,
Απλανέας τ' ἄμφω ἐ ἀλήμονας, οἷσιν ἐναργὴς
Αλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται.
Αἰνείσθω δὴ καμὼν ἔργον μέγα, καὶ διὸς εἶναι
Δεύτερος, ὅστις ἔθηκ' ἄστρα φαεινότερα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μάντιες ἀστερόεσσαν ὅσοι ζητεῖτε κέλευθον,
Ἐρροιτ' εἰκαίης ψευδολόγοι σοφίης.
Υμέας ἀφροσύνη μαιώσατο, τόλμα δ' ἔτικτε
Τλήμονας, οὐδ' ἰδίην εἰδότας ἀκλείην.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Θειογένης πείσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
Πέμπει· χωροῦμεν δ' οὐρανὸν ἀμφότερα.

Δοιὰ

IN FVRIOROS, Cap. XLV.

Communi in lecto Lethargicus & Phreneticus
Iacentes ab invicem morbum profligarunt.
Exsilijt enim è lecto ille qui audax erat ob furorem,
Et insensatũ Lethargicũ toto verberabat corpore.
Plagæ verò vtrisq; factæ sũt remediũ. Quibus hic quidẽ
Evigilavit; illũ v. in somnũ cõjecit multus labor.

IN MATHEMATA, Cap. XLVI.

ANTIPATRI in Aratum.

Scriptum hoc Arati Prudentis, qui olim subtili
Observatione longævas stellas enarravit,
Inerrantes pariter & errantes, quibus splendens
Semper fluens circulis cœlum illigatur.
Laudetur verò cũ elaborarit opus magnũ, quod vel lu-
Secundus, quicũq; posuit astra lucidiora. (piter sit

LEONIDÆ.

Vates stellatam quotquot inquiritis semitam
Perite, variæ mendaces sapientiæ.
Vos stultitia obstetrix curauit, & audacia peperit
Infelices, neq; propriam scientes infamiam.

ANTIPATRI.

Theogenes Peisoni artificiosa hæc pocula
Mittit. Capimus verò cælum vtráq;

Δοιὰ γὰρ ἐκ Σφαίρης τετμήμεθα· καὶ τὸ μὲν ὑμῶν,
Τοὺς νοτίους, τὸ δ' ἔχει τείρεα τὰν βορέῃ.
Ἀλλὰ σὺ μηκέτ' ἐς ἄρκτον ἐπίβλεπε· δοιὰ δ' ἐν ἀμ-
Μέτρα πιὼν, ἄθρει πάντα τὰ φαινόμενα. (φοῖν

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμορος· ἀλλ' ὅταν ἄστρων
Μαστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας,
Οὐκ ἔτ' ἐπιψαύω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
Ζηνὶ διοτρεφέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Πρόβλημα.

Παλλὰς ἐγὼ τελέθω Σφυρήλατος· αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
Αἰζηῶν πέλεται δῶρον ἀοιδοπόλων.
Ἥμισυ μὲν χρυσοῖο, χαρίσιος· ὀγδοάτην δὲ
Θέσσις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔθηκε σόλων.
Αὐτὰρ ἐεικοστὴν, θεμίσων· τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
Εννέα, καὶ τέχνη, δῶρον ἀριστοδίκου.

Ἄλλο πρόβλημα.

Αὐγείην ἐρέεινε μέγα σθένος ἀλκείδαο,
Πληθὺν βουκολίων διζήμενος· ὃς δ' ἐπάμειπτο,
Ἀμφὶ μὲν ἀλφειοῖο ῥοὰς, φίλος, ἥμισυ τῶνδε·
Μοίρη δ' ὀγδοάτη ὄχθον κρόνου ἀμφινέμονται·
Δωδεκάτη δ' ἐπάνευθε ταραξίπποιο παρ' οὖρον.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἤλιδα δῖαν ἐεικοστὴ νεμέθονται·
Αὐτὰρ ἐν ἀρκάδίῃ τριηκοστὴν προλέλοιπα·
Λοιπὰς δ' αὖ λεύσσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοντα.

Ἄλλο

In duas partes n. ex sphærâ divisa sumus. Et hoc quidē
Australes, hoc v. habet animalia in Boreâ. (è nobis
Verū tu nō āplius Arctū introspice. Duas v. in vtrisq;
Mensuras bibens, intuêre omnia apparantia.

PTOLOMÆI.

Scio quod mortalis ego, & brevis vitæ, sed vbi astrorū
Indago densos convertibiles gyros,
Non amplius attingo pedibus terram, sed apud ipsum
Iovem Deos nutriente impleor ambrosiâ.

Problema.

Pallas ego sum fabricata, sed aurum
Iuvenum est munus Poëtarum.
Dimidium quidem auri Charistus, octavam verò
Thespis, & decimam partem posuit Solon.
Sed vigesimam Themison. Reliqua vero Talenta
Novem & artificium munus est Aristodici.

Aliud Problema.

Augeam interrogavit magnum robur Alcidæ
Multitudinem boum inquirens. Qui respondit:
Circa quidem Alphei flumen amice dimidium horum.
Pars vero octaua collem Cronium circumpascitur
Duodecima verò extra Taraxippi terminos.
Circa verò Elidem divinam vigesima pascitur.
Sed in Arcadiâ tricesimam reliqui. (ta.
Reliqua verò rursus videbis armēta hic quinquagin-

Αλλο πρόβλημα.

Χάλκεός εἰμι λέων· κρουνοὶ δέ μοι ὄμματα δοιὰ,
Καὶ στόμα. Σὺν δὲ θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.
Πλήθει δὲ κρατῆρα δύ' ἤμασι δεξιὸν ὄμμα,
Καὶ λαιὸν τρισσοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ.
Αρκιον ἐξ ὥραις πλῆσαι στόμα. εἰ δ' ἅμα πάντα,
Καὶ στόμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ, εἰπὲ πόσον;

Αλλο πρόβλημα.

Αμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μνᾶς ἕλκομεν,
Ζῆθός τε, χὠ ξυύαιμος· ἢν δέ μου λάβῃς
Τρίτον, τὸ τέτρατόν τε τοῦδ' ἀμφίονος·
Εξ πάντ' ἀνευρὼν, μητρὸς εὑρήσεις σταθμόν.

Αδέσποτον.

Τὸν Σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μουσικὸν ἀνδροτίωνα.
Ηρετό τις τοίην κρουματικὴν Σοφίην,
Δεξιτερὴν ὑπάτην ὁ πότε πλήκτροισι δονήσω,
Η λαιὴ νήτη πάλλεται αὐτομάτως,
Λεπτὸν ὑποτρίζουσα, καὶ ἀντίτυπον τερέτισμα
Πάσχει, τῆς ἰδίης πλησσομένης ὑπάτης.
Ωστέ με θαυμάζειν πῶς ἄπνοα νεῦρα ταθέντα
Η φύσις ἀλλήλοις θήκατο συμπαθέα.
Ος δὲ, τὸν ἐν πλήκτροισιν ἀριστόξεινον ἀγητὸν
Ωμοσε μὴ γνῶναι τὴν δε θεημοσύνην.
Εστι δ', ἔφη, λύσις ἥδε· τὰ νευρία πάντα τέτυκται
Εξ ὄϊος χολάδων ἄμμιγα τερσομένων.

Τουνέκεν

Aliud Problema.

Ex ære sum leo fontes verò mihi oculi duo,
Et os. Simul vero vola dexteri pedis.
Implet vero craterem duobus diebus dexter oculus,
Et sinister tribus, & quatuor vola.
Sufficit sex horis vt impleat os. Si verò simul omnia,
Et os, & oculi, & vola. Dic quanto tempore.

Aliud Problema.

Ambo quidem nos viginti minas pendemus
Zethusq́, & frater. Sin autem mei capias
Tertium, & quartum hujus Amphionis,
Sex omnia vbi inveneris, matris invenies strateram.

Incertum cujus.

Sapientem in citharâ Musicum Androthionem
Interrogauit quis talẽ Musicæ scientiæ quæstionẽ.
Dexteram Hypatem quando plectris mouebo
Sinistra nete vibratur suâ sponte,
Leviter stridens, & repercutientem stridorem
Patitur, propriâ percussâ hepate.
Vnde demiratus sum, cur inanimos nervos intensos
Natura invicem fecerit consensu adfectos.
Hic verò per, qui in plectris, Aristoxenum, clarus fuit
Iuravit nescire se hanc divinitatem.
Est autem, dixit, solutio hæc. Nervi omnes existunt
Ex ovis intestinis impermixtim siccatis.

Τοὔνεκεν εἰσὶν ἀδελφὰ, καὶ ὡς ξύμφυλα ζωπχεῖ,
Συγχρὺς ἀλλήλων φθέγμα μεμιζόμεναι.
Γνήσια γὰρ τάδε πάντα, μιᾶς ἀπὸ μαζοὺς ἐόντα,
Καὶ τῶν ἀνιτύπων κληδονομεῖ πατάγων.
Καὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κακωύμενον ὄμμασι λαιῷ,
Πολλάκις οὐ ἰδίως ἀνιαδιδόασι πόνους.

ΕΙΣ ΜΕΘΗΝ, κεφ. μζ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μηδ' ὅτ' ἂν ἀγκύρη ὀλκὴ πίσα θαλάσσης
Ναυτίλε, μηδ' εἴτοι πείσματα χέρσῳ ἔχῃ.
Καὶ γὰρ ἴων ὁρμῷ ἔνι κάπασεν· ἐς ὃ κόλυμβον
Ναύτου τὰς πτυνὰς οἶνος ἔδησε χέρας.
Φεῦγε χορεύτυπίλω δεινήϊον. ἐχθὲς ἰάκχῳ
Πόντος τυρσώσας τοῦτον ἔθεντο νόμον.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Κωμάζω, χρύσεον ἐς ἀστερίων χορὸν ἄστρων
Λάθρων, σὺν δ' ἄλλων λαὸς ἑβάρυνα χορούς.
Στέψας δ' ἀνθοβόλου κρατὸς τρίχα, τὴν κελαδεινὴν
Πηκτίδα μακεπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα. (νλω
Καὶ τάδε δρῶν, εὔκοσμον ἔχω βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Κόσμος ἀνάλυτε λύρης ἔπλετο καὶ στεφάνου.

Αδηλον.

Ὁ πρὶν ἀεὶ βρεμίης μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ,
Σωτῆρος εὐάσας, αἰγοπόδης σάτυρος,
Διχθάδιον κῦμα κώλων ἁλυκοπέδησι λυγωθείς,
Εντεα παρδὶ θεᾶς χαλκηρεῖ θέλγετο.

Οὐ

Quid sunt fraterni, & tanquam cognati consonante.
Ingenitum invicem sonitum distribuentes.
Geuini enim hi omnes, vnius quicunq; ventris sunt,
Et repercutientem sortiuntur strepitum.
Nam & dexter oculus malè adfectus oculo sinistro
Sepe proprios retribuit morbos.

IN EBRIETATEM, Cap. XLVI.

ANTIPATRI

Neq; cum in anchorâ est nauis exitiali crede mari,
Nauta, neq; licet funes nauticos continens habeat.
Etenim Ion in portu cecidit. In natando verò
Nautæ celeres vinum alligâret manus.
Evita tripudium nauale. Hostis Baccho
Pontus. Tyrhreni hanc posuere legem.

ARGENTARII.

Saltans, eo aureum ad occidentalium chorum astrorum
Videns, neq; aliorum vnquam pede pulsaui choro.
Coronatus a flores emittentes capitis capillos, obstrepera
Megadin Musicis digitis pulsavi.
Et hæc faciens formosam habeo vitam. Neq; enim ipse
Mundus sine lyra est, & coronâ.

Incerti.

Qui prius semper Bacchi inebriatus fuit vinosa fonte
Nutritus cũ ijs qui Bacchi festa celebrãt, caprinis
Vtroq; pede compedibus ligatus (pedibus Satyrus.
Arma filio Deæ ærea facit Thetidos.

Οὐ σοφὸν ἐκ τέχνας ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πενιχρὰν
Εργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

Αδηλον.

α Πῦ σοι κεῖνα κύπελλα λαφύστιε, πῦ καλὰ θύρσων
Πήγματα, καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη σάτυρε;
Τίς σε παρὰ σμίλαισι ποδίκροτον ἅμμα καθάψας
Θήκατο, τὸν βρομίῳ σπάργαν' ἑλιξάμενον;
β Αἰσχήμων ἔνδεια καὶ ἁ πάντολμος ἀνάγκα,
Αμε παρ' ἡφαίστῳ θῆκε μαριλοπόταν.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ, κεφ. μη.

ΒΑΣΣΟΥ.

Μήτέ με χείματι πόντος ἄγοι θρασὺς, οὐδὲ γαλήνην
Αργὴν ἠσπασάμην τὴν πολυνηνεμίην.
Αἱ μεσότητες ἄρισται, ὅπη δέ γε πρήξιες ἀνδρῶν,
Καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τἄρκιον ἠσπασάμην.
Τοῦτ' ἀγάπα φίλε λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλ-
Εἰσὶ τινὲς πρηεῖς καὶ βιότου ζέφυροι. (λας.

Αδηλον.

Πᾶν τὸ περιττὸν, ἄκαιρον· ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιὸς
Ως καὶ οὐ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Οἶκος ἐ πάτρη, βιότου χάρις· αἱ δὲ περισσαὶ
Φροντίδες ἀνθρώποις, οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

ΕΙΣ

Non eximium ex arte laborem, sed miseram
Laboriosam ex laboribus consolans vitam.

Incerti.

α *Vbi tibi illa pocula, helluo, vbi pulchra thyrsorum*
Pegmata, & commessationes saltator Satyre?
Quis apud scalpro pedi inditum vinculum adaptans
Posuit, qui Bromio infanti olim fasces involvit.
β *Turpis indigentia, & omnia audens necessitas,*
Quæ me apud Vulcanum fecit favillæ potorem.

IN MEDIOCRITATEM, Cap. XLVIII.

BASSI.

Nec me hieme pontus agat audax, neq; tranquillitatē
Ociosam prætulerim admodum tranquillam.
Mediocritates optimæ. Vbi vero opera sunt hominum
Et maximè mediocritatem ego sufficientem laudo.
Hanc ama amice Lampi, malasq; auersare tempestates
Sunt quædam dulces & vitæ occupationes.

Incertum.

Omne nimium intempestivum; cum vetustus sermo sit
Quod & mellis abundantia sit fel.

IVLIANI.

Domus & patria vitæ sunt Gratiæ. At verò vlteriores
Curæ hominibus non vita, sed labor.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ, κεφ. μθ.

Αδηλον.

Εὐστέφιός μ' ἐδάμασσεν ὁμοῦ καὶ πρώϊος ἵπνος,
Ος μὲν, ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ καλέσας.
Ων ἐξ ἀμφοτέρων, ὁ μὲν ἐρρέτω, ὃς δὲ παρείη
Ιλαος, ὡράων μέτρον ἐπιστάμενος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ, κεφ. ν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Στήλην μητρυῆς, μικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
Ως βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος.
Ηδὲ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
Φεύγετε μητρυῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Αδηλον.

Μητρυαὶ προγόνοισιν ἀεὶ κακόν· οὐδὲ φιλοῦσαι
Σώζουσιν. φαῖδραν γνῶθι καὶ ἱππόλυτον.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ μακεδόνος.

Μητρυῆς δύσμηνις ἀεὶ χόλος, οὐδ' ἐν ἔρωτι
Ηπιος. οἶδα πάθη ζώφρονος ἱππολύτου.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ, κεφ. να.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Μνήμη καὶ λήθη μέγα χαίρετον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἡ δ' ἐπὶ λευγαλέοις.

ΕΙΣ

INODIVM, Cap. XLIX.

Incerti.

Bacchus me domuit simul & matutinus somnus.
Ille quidem me prægravans, hic verò non vocans.
Quibus ex vtriq; ille quidem pereat, hic vero adsit
Clemens, temporum mensuram sciens.

IN NOVERCAM, Cap. L.

CALLIMACHI.

Cippum novercæ parvum lapidem coronavit puer
Vt vitam, sic mutasse & mores existimans.
Hic vero sepulchro inclinatus interemit puerũ cadens,
Fugite novercæ & tumulum, ô privigni.

Incerti.

Novercæ privignis semper malum. Neq; amãtes illos
Servant, Phædram cognosce & Hyppolytum.

PARMENIONIS Macedonis.

Novercæ implacabilis semper ira. Neq; in amore
Clemens. Novi calamitates casti Hippolyti.

IN MEMORIAM, Cap. LI.

MACEDONII principis.

Memoria & oblivio longũ salvete. Illa quidẽ in rebus
Memoria bonis, hæc verò in adversis.

IN

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, κεφ. νϐ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ ζφρηγὶς ἐπικείσθω.
Κρείσσων γὰρ μύθων ἢ κτεάνων φυλακή.

ΕΙΣ ΜΕΜΨΙΝ, κεφ. νγ.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἡ γραῦς εὐϐούλη, ὅτέ οἱ καταθύμιον ἦν τι,
Φοίϐου τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἄειρε λίθον,
Χείρεσι πειράζουσα. καὶ ἦν βαρὺς ἡνίκα μήτι
Ἤθελεν· εἰ δ' ἐθέλοι, κουφότερος πετάλων.
Αὐτὴ δὲ πρήσσουσα τό οἱ φίλον. ἦν ποθ' ἁμάρτοι,
Φοίϐῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράφετο.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ, κεφ. νδ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ κραναᾶς βαϐυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος,
Καὶ τὸν ἐπ' ἀλφειῷ ζῆνα κατηυγασάμην,
Κάπων τ' αἰώρημα, καὶ ἠελίοιο κολοσσὸν,
Καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κάματον,
Μνᾶμά τε μαυσώλοιο πελώροον· ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδον
Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
Κεῖνα μὲν ἠμαύρωτό τε, κἠν ἴδε νόσφιν ὀλύμπου
Ἅλιος, οὐδὲν πω τοῖον ἐπαυγάσατο.

Τοῦ

IN MYSTERIVM, Cap. LII.

LVCIANI.

Arcanorum sermonum linguâ signum imponatur,
Melior enim sermonum, quam opum custodia.

IN REPREHENSIONEM, Cap. LIII.

LVCIANI.

Anus Eubule, cum ei quid cordi erat,
Phœbi ante pedes vaticinantẽ elevavit lapidem.
Manibus tentans, Et erat gravis cum non aliquod
Volebat: Sin vellet levior foliis. (raret
Hæc vero faciens quod ipsi gratũ erat. Cũ aliquãdo er-
Phœbo errantes manus imputabat.

IN TEMPLA, Cap. LIV

ANTIPATRI.

Et duræ Babylonis incursibilem curribus murum,
Et sub Alphæo Iouem vidi,
Et hortorum suspensionem, & solis colossum,
Et magnum excelsarum Pyramidum laborem.
Et monumentũ Mausoli ingens. Verũ vbi intuitus sũ
Artemidos ad nubes usq; excurrentem domum,
Illa quidem obscurabat. Atq; ecce excepto cælo
Sol nullum vnquam tale illustrauit.

Ejusdem

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες αἰωροῦσι τανυπτερύγων ἐπὶ νώτων
Νῖκαι ἰσηρίθμους υἱέας ἀθανάτων·
Α μὲν, ἀθηναίαν πολεμαδόκον, ἁ δ', ἀφροδίταν,
Α δὲ, τὸν ἀλκείδαν, ἁ δ', ἀφόβητον ἄρη,
Σεῖο κατευόροφον γραπτὸν τέγος. ἐς δὲ νέονται
Οὐρανόν. ὦ ῥώμας γαῖε πάτρας ἔρυμα.
Θείη ἀνίκατον μὲν ὁ βουφάγος· ἁ δέ γε κύπρις,
Εὔγαμον· εὔμητιν παλλὰς, ἄτρεστον ἄρης.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Στῶμεν ἁλιῤῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου
Δερκόμενοι τέμενος κύπριδος εἰναλίας,
Κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον. ἧς ἀπὸ νᾶμα
Ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἁλκυόνες.

ΑΔΡΙΑΝΟΥ βασιλέως εἰς τάφον πομπηΐου ἐν αἰγύπτῳ.

Τῷ ναοῖς βρίθοντι πόση σπάνις ἔπλετο τύμβου.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ, κεφ. νε.

ΖΩΣΙΜΟΥ θασίου.

Οὐ μόνον ὑσμίνῃσι καὶ ἐν στονόεντι κυδοιμῷ
Γύομ' ἀρειτόλμου θυμὸν ἀναξιμένους,
Αλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὁπότ' ἔσχισε νῆα θάλασσα,
Ασσὶς, ἐφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος.
Εἰμὶ δὲ κὴν πελάγει καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλπὶς ἐκείνῳ,
Τὸν θρασὺν ἐκ δίπλων ῥυσαμένη θανάτων.

ΘΕΩ-

Ejusdem.

Quatuor in sublime attollũt extensis alis super humeros
Victoriæ numero æquales filios immortalium.
Hæc quidẽ Palladẽ bellæ suscipientẽ: Hæc a. Venerẽ,
Hæc v. Herculẽ, illa denique Martẽ imperterritũ.
Tuam bene tectã scriptam domum. Ingrediũtur autẽ
Cœlum. O Romæ Cai patriæ custodia.
Fecit invictam quidem Hercules, Venus autem
Felicẽ in nuptijs, sapientẽ Pallas, intrepidũ Mars.

MNASALCI.

Stamus fluentis apud planam terram Ponti
Intuentes delubrum Cypridis marinæ,
Fontemq; populis opacum, è quo fluvium
Flavæ hauriunt labris Alcyones.

ADRIANI Regis in tumulum Pompei in Ægypto.

Illi qui templis abundat quam penuria est tumuli?

IN NAVFRAGIVM, Cap. LV.

ZOSIMI Thasij

Non solum in pugnis, & in gemebundo tumultu
Servavi Martij animum Anaximenis,
Sed etiam è ponto cum dissecaret navem mare,
Scutum in nostrâ natantem tabulâ.
Sum vero & in pelago, & in terrâ spes ei
Audacem ex duplici liberans morte.

THEO-

ΘΕΩΝΟΣ ἀλεξανδρέως.

Ἡ πάρος ἀντιπάλων γε ἐπίκρανος ἀσπίς ἀκόντων,
Ἡ φόνιον στυγνοῦ κῦμα φέρουσα μόθου,
Ἀγρίον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτὶ,
Καὶ πικρὴ ναυτέων ἔπλετ' ἀλιφθορίη,
Συζυγίης ἀμέλησα· καλὸ δέ σε φόρτον ἄγουσα,
Ναὶ φίλος εὐκαίων ἄχρις ἔβην λιμένων.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰν ἑνὶ κινδύνους ἔφυγον δύο μυρτίλος ὅπλῳ,
Τὸν μὲν, ἀριστεύσας, τὸν δ' ἐπινηξόμενος,
Ἀργέστης ὅτ' ἔδυσε νεὼς τρόπιν· ἀσπίδα δ' ἔσχον
Σωθεὶς κεκριμένην ὕδατι καὶ πολέμῳ.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λεξαιμί σε, τὴν ἐπὶ πολλοὺς
Ἀντιπάλους πιστὴν σύμμαχον ὡπλισάμην.
Εἴτε δὲ βαιὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος, ἥ μ' ἀπὸ νηὸς
Ὀλλυμένης κόμισας νηκτὸν ἐπ' ἠϊόνας.
Ἄρεος ἐν πολέμοις ἔφυγον χόλον, ἐν δὲ θαλάσσῃ,
Νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Νηὸς ἀληστρέπτου πλαγκτὸν κύτος εἶδεν ἀπ' ἀκτῆς
Μηλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον·
Χεῖρα δ' ἐπέρριψεν· τὸ δ' ἐπεσπάσατ' ἐς βυθὸν ἅλ-
Τὸν σώζονθ'· οὕτω πᾶσιν ἀπηχθάνετο. (μης
Ναυηγὸν δ' ὁ νομεὺς ἔσχεν μόρον. ὦ δι' ἐκείνην
Καὶ δρυμοὶ χῆροι πορθμίδα καὶ λιμένες.

ΦΙΛΙΠ-

THEONIS Alexandrij.

Qui prius hostiliũ tegumentum eram clypeus jaculorũ,
Qui mortiferum horribilis fluctum tuli belli,
Horridũ neq; cum pontus tumultum excitaret homini,
Et graue nautarum esset in mari periculum,
Societatem aspernatus. Sed pulchrum te onus ferens
Et amicus exoptata usq; perveni ad littora.

IVLII LEONIDÆ.

In vno pericula effugi duo Myrtilus clypeo,
Illud quidem prælio superans, hoc verò enatans,
Argestes cũ mersit navis carinã. Clypeũ vero habebam
Cum servaret, exploratum in mari & bello.

IVLII DIOCLIS.

Nescio an Clypeum dicam te, quo contra multos
Hostes fideli adiutore armatus fui.
An v. parvã mihi in ponte nauiculam, quæ me à navi
Fractâ portans nauigabilem ad littus.
Martis in bellis effugi iram. In mare autem
Nerei. Tu verò sanè fuisti telum in vtrisq;.

ANTIPHANIS

Navis à mari subversæ errabũdã cauitatẽ vidit à lit-
Pastor terribilibus fluctibus tractam. (tore
Manũ v. extẽdit. Hoc a.traxit ipsũ in profũdũ maris
Se servare cupientem. Sic omnes odio habuit.
Naufragam verò pastor habuit mortem. Hei ob ipsam
Et silvæ viduæ, nauiculam, & portus!

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος, ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
Πλαζομένῳ φύσιος νῆα ποθεινοτέρην.
Πατρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίριον ἐλθὸν,
Μουνερέτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.
Ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με καὶ ἔσπειρεν δὶς ὁ πρέσβυς,
Νήπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγει.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ μακεδόνος.

Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν ἑλλήσποντος,
Ξεῖνε· κλεωνίκης πεύθεο δυῤῥχίδος.
Πλῶε γὰρ ἐς σηστὸν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
Φορτίδι τὴν ἕλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
Ἠρὼ δειλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, δηΐμαχος δὲ,
Νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ νικαέως.

Αβάλε χειμερίου με κατέκλυσε κύματα πόντου
Δειλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην.
Αἰδέομαι ζωθεῖσα· τί μοι πλέον ὅρμον ἱκέσθαι,
Δευομένῃ φωτῶν πείσματα δησομένων;
Κωκυτοῦ με λέγοιτε βαρὺ σκάφος. ὤλεσα φῶτας,
Ὤλεσα· ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἱκαρίην τὸ πάρος πλώων ἅλα, νηὸς ἀλισθὼν
Δᾶμις ὁ νικαρέτου, κάππεσεν ἐς πέλαγος.
Πολλὰ πατὴρ δ' ἠρᾶτο πρὸς ἀθανάτου, καὶ ἐς ὕδωρ
Φθέγγεθ', ὑπὲρ τέκνου κύματα λισσόμενος.

Ὤλετο

PHILIPPI.

Navẽ quidẽ perdidit Pontus. Mihi v. præbuit Deus
Erranti naturæ navim (patrem) desiderabiliorem.
Patris videns n. ego corpus ad me in tempore veniens
Solus remex conscendi, onus debitum.
Duxit vero ad litora me, & seminauit bis senex
Infantem in terra, iterum in pelago.

ANTIPATRI Macedonis.

Semper mulieribus aqua malum Hellespontus,
Hospes, Cleonicam interroga Dyrrachidem.
Navigabat enim Sestum ad sponsum. In vero nigrâ
Oneratiâ navi Helles fatum effinxit.
Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus verò
Sponsam in paucis perdidistis stadijs.

ÆMILIANI Nicaensis.

Vtinam hiemalis me submersissent fluctus ponti
Infelicem mortuorum onus traijcientem.
Erubesco quod servata sim. Quid mihi prodest in portũ
Indigenti viris funes religantibus. (venire
Cocyti me dicite gravem navim. Perdidi homines,
Perdidi. Naufragi vero sunt in portu.

PHILIPPI.

Icarium prius navigans mare, è naui prolapsus
Damis Nicareti filius decidit in mare,
Multa v. pater deprecatus est ad immortales, & in æ-
Dixit pro filio fluctus supplex orans. (quam

Ωλετο δ' οἰκτίστως ἁλὶ βρυχθείς. κεῖνο δὲ πατρὸς
Εκλυεν ἀράων οὐδὲ πάλαι πέλαγος.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Καὶ πότε δινήεις ἄφοβος πόρος, εἰπὲ θάλασσα;
Εἰ δὲ ἐν ἀλκυόνων ἤμασι κλαυσόμεθα;
Αλκυόνων, αἷς πόντος ἀεὶ στηρίξατο κῦμα
Νηνέμον, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστοτέρην.
Αλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα, καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
Αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δύσας ἀριστομένην.

ΒΑΣΣΟΥ.

Οὐλόμεναι νήεσσι καφηρίδες, αἵ ποτε νόστον
Ωλέσαθ' ἑλλήνων, καὶ στόλον ἰλιόθεν,
Πυρσὸς ὅτε ψεύστης χθονίης δνοφερώτερα νυκτὸς
Ηψε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπις
Χοιράδας ἐς πέτρας, δαναοῖς πάλιν ἴλιος ἄλλη
Επλετο, καὶ δεκέτους ἐχθροτέρη πολέμου.
Καὶ τὴν μὲν τότ' ἔπερσαν, ἀνίκητος δὲ καφηρεὺς
Ναύπλιε. σοὶ γὰρ πᾶν ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Εθραύσθης ἠλεῖα παρ' οἰνοπότῃσι λάγηνε,
Νηδύος ἐκ πάσης χευαμένη βρόμιον.
Τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σε βαρύστονος, οἷα κεραυνὸς,
Οὐ διὸς ἐκ χειρῶν, ἀλλὰ δίωνος ἔβη.
Ην δὲ γέλως ἐπὶ σοὶ, καὶ σκώμματα πολλὰ, τυπείσης,
Καὶ πολὺς ἐξ ἑτάρων γιγνόμενος θόρυβος.

Οὐ

Perijt verò miserabiliter à mari devoratus. Illud v.
Audiuit preces ne ante quidem pelagus. (patris

APOLLONIDÆ.

Et quãdo vorticosus non timendus transitus, dic mare?
An & Alcyonum diebus plorabimus?
Halcyonum, quibus mare semper stare facit fluctus
Vento carentẽ vt iudices ipsã terrã et periculosiorẽ.
At verò etiam cum te terræ & hominibus innoxium
Iactas, cum mercibus obruisti Aristomenem.

BASSI.

Pernicioſæ navibus Capharides, quæ olim reditum
Perdidistis Græcorum, & classem ab Ilio.
Facula cum mendax infaustâ tenebrosior nocte
Accendit iubar, cæca verò cucurrit omnis carina
Sub mare latentia in saxa, Danais rursũ clades alia
Fuit, & decennali hostilior bello.
Et hanc quidẽ tũ perdiderunt. Invictus v. Caphareus
Nauplie. Tibi n. omnẽ Græcia plorauit lacrumã.

ARGENTARII.

Fracta es Elea apud vinipoteres lagena,
Gremio ex omni effundens vinum.
Eminus enim lapis in te graviter sonans, vt fulmen
Non Iovis è manibus, sed Dionis decidit.
Erat a. risus super te, & multa scõmata, cũ percutereris
Et multus inter socios factus tumultus.

Οὐ θρηνῶ σε λάγυνε, τὸν εὐαστῆρα τεκοῦσαν
Βάκχον, ἐπεὶ σεμέλη καὶ σὺ πεπόνθατ' ἴσα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κλασθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδασι, δῆριν ἔθεντο
Δισσοὶ ὑπὲρ μουνίης μαρνάμενοι σανίδος.
Τύψε μὲν ἀνταγόρης πεισίστρατον· οὐ νεμεσητόν·
(Ην γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς) ἀλλ' ἐμέλησε δίκη.
Νήχεθ' ὁ μὲν, τὸ δ' εἷλε κύων ἅλιος. παναλάστωρ
Κήρων οὐδ' ὑγρῷ παύεται ἐν πελάγει.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ,

κεφ. νς.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Γειαράτης ἄρχιππος ὅτ' ἐκ νούσοιο βαρείης
Αρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς ἀΐδην,
Εἶπε τάδ' ἡήεσσιν, ὦ φίλα τέκνα μάκελλαν
Καὶ τὸν ἀροτρητὴν στέρξατέ μοι βιότον.
Μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον στονόεντα θαλάσσης,
Καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίης κάματον.
Οσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
Τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου.

Τολμα, νεῶν ἀρχηγὲ, σὺ γὰρ δρόμον ηὔραο πόντου,
Καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας,
Οἷον ἐτεκτήνω δόλιον ξύλον, οἷον ἐνῆκας
Ανθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον.

Ην

Nõ deploro te lagena celebratorẽ Bacchanaliũ generãt ẽ
Bacchum, cum Semele & tu paria pertuleritis.

PHILIPPI.

Fracta quondam navi in aquis contenderunt
Duo super vna pugnantes tabulâ. (prehensione
Verbera vit quidẽ Antagoras Pisistratũ. Sanè sine re-
(Erat n. de vitâ pugna) sed curâ habuit justitia.
Natabat hic quidẽ, illũ v. rapuit canis marinus, Vin-
Parcarum ne humido quidem cessat in pelago. (dex

IN NAVIGATIONEM, Cap. LVI.

ANTIPATRI

Arator Archippus cum ex morbo gravi
Iam animam relinquens transit ad inferos,
Dixit hæc filijs, ô cari liberi, ligonem
Et rusticam amate mihi vitam.
Non fallacis laudate laborem arumnabilem maris.
Et gravem noxiæ navigationis arumnam.
Quanto novercâ dulcior est mater,
Tanto mari cano terra est desiderabilior.

ANTIPHILI Byzantij.

Audacia, juvenum dux, tu enim cursũ invenisti pontì
Et animas virorum lucro inescasti.
Quale fabricasti dolosum lignum, quale immisisti,
Hominibus morte lucrum quod coarguitur!

Ην ὄντως μετρόπων χρύσεον γένος, εἴγ' ἀπὸ χέρσου
Τηλόθεν ὡς ἀΐδης πόντος ἀπεβλέπετο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλαῦκος ὁ νεσσαίοιο διαπλώουσιν ὁδηγὸς
Πορθμοῦ, καὶ θασίων ἔντροφος αἰγιαλῶν,
Πόντου ἀροτρευτὴρ ἐπιδέξιος οὔποτ' ἔκνωσε
Πλαζομένῃ στρωφῶν πιδάλιον παλάμῃ,
Μηριετὴς, ἁλίοιο βίου ῥάκος, οὐδ' ὅτ' ἔμελλε
Θνήσκειν, ἐκτὸς ἔβη γηραλέης σανίδος.
Τοὶ δὲ κέλυφος ἔκλεισαν ἐπ' ἀνέρι, τόφρα γαραιὸς
Πλώσῃ ἐπ' οἰκείης εἰς ἀΐδην ἀκάτου.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ο πλόος, ὡραῖος· ἐς γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
Ηδη, μέμβλωκεν, χὠ χαρίεις ζέφυρος.
Λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι· σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
Κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη.
Αγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἑλκύσαιο γύαια,
Ναυτίλε, καὶ πλώοις, πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.
Ταῦθ' ὁ πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτης
Ανθρωφ', ὡς πλώεις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Ακμαῖος ῥοθίῃ νηῒ δρόμος· οὐδὲ θάλασσα
Πορφύρει τρομερῇ φρικὶ χαρασσομένη.
Ηδη δὲ πλάσσει μὲν ὑπώροφα γυρὰ χελιδὼν
Οἰκία, λειμώνων δ' ἁβρὰ γελᾷ πέταλα.

Τοὔνεκα

Esset revera mortalium aureum genus, si à littore
Procul tanquam infernus pontus aspiceretur.

Ejusdem.

Glaucus Nessæi traijcientibus viæ dux
In freto, & Thasijs nutritus in littoribus
Ponti arator, egregius, nunquam dormierat
Vagabundâ convertens clavum manu.
Valde senex, marinæ vitæ lacera vestis, neq; cum vellet
Mori egrediebatur vetustam naviculam.
Hunc tabulato navis incluserunt virum, vt senex
Navigaret propriâ ad inferos cymbâ.

LEONIDÆ.

Navigatio tempestiva. Etenim vocem edens hirundo
Iam adest, & gratiosus Zephyrus.
Prata verò florent: Obmutuit autem mare
Fluctibus, & horribili vento effervescens.
Anchoras solvas, & trahas navium retinacula,
Nauta, & navigabis omni extenso velo.
Hæc Priapus ego impero, portibus præfectus,
O homo, vt naviges ad omnem mercaturam.

ANTIPATRI Sidonij.

Tempestivus impetuosæ navi cursus, neq; mare
Turbulentum est formidabili æstu pictum.
Et iam sublimes sibi format hirundo rotundos
Nidos, pratorum verò mollè rident folia.

Τοὔνεκα μηρήσασθε λιάβροχα πείσματα ναῦται,
Ελκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων.
Λαίφεα δ' εὐφέα προτονίζετε. ταῦθ' ὁ πρίηπος
Υμμιν ἐνορμίταις παῖς ἐνέπω βρομίου.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Λῦσον ἀπ' εὐόρμων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν,
Εὔτροχα δ' ἐκπετάσας λαίφεα, ποντοπόρει,
Εμπορε. χειμῶνες γὰρ ἀπέδραμον, ἄρτι δὲ κῦμα
Γλαυκὸν θηλυύει πρηΰγελος ζέφυρος.
Ηδη καὶ φιλότεκνος ὑπὸ τραυλοῖσι χελιδὼν
Χείλεσι καρφίτην πηλοδομεῖ θάλαμον.
Ανθεα δ' ἀντέλλουσι κατὰ χθόνα. τῷ, σὺ πριήπῳ
Πειθόμενος, πάσης ἅπτεο ναυτιλίης.

ΣΑΤΥΡΟΥ ΘΥΙΛΛΟΥ.

Ηδη πηλοδομεῦσι χελιδόνες, ἤδη ἀν' οἶδμα
Κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας ζέφυρος,
Ηδη καὶ λειμῶνες ὑπὲρ πετάλων ἐχέαντο
Ανθεα, καὶ τρηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος.
Σχοίνους μηρύεσθε ἐφ' ὁλκάδα, φορτίζεσθε
Αγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ἔφεσθε κάλοις.
Ταῦθ' ὑμῖν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίην ὁ πρίηπος
Ο λιμενορμίτης ναυτιλίῃ γράφομαι.

ΣΑΤΥΡΟΥ.

Ηδη μὲν ζεφύροιο πλοητόκου ὑγρὸν ἅημα
Ηρέμα λειμῶνας πνείει ἐπ' ἀνθοκόμους,

Κεκρε-

Ob id coordinate modefactos funes nauticos, nautæ,
Trahite vero anchoras absconditas è portibus.
Vela verò bene texta extendite. Hæc Priapus
Vobis in portu consistentibus puer dico Bacchi.

MARCI ARGENTARII.

Solve à bonũ portum habentibus longos funes navibus,
Bene currentia vero extendens vela in mari curre,
Mercator. Hiemes enim transierunt, jam vero fluctũ
Cæruleum sedat placidum ridens Zephyrus.
Iam & sobolis amatrix blesis hirundo
Labris è festucis sibi constituit thalamum.
Flores vero oriuntur in terra, hoc tu, Priapo
Credens, omnem tange navigationem.

SATYRI THYILLI.

Iam nidulantur hirundines, jam in vnda
Velificat mollia in vela nautica Zephyrus,
Iam & prata super foliorum effunduntur
Flores, & difficilis tacitè murmurat navigatio.
Funes contexite in onerariam navem, adferte
Anchoras, & omne velum imponite lignis.
Hæc vobis navigantibus ad mercaturam Priapus
Portuum præfectus ad navigationem præcipio.

SATYRI.

Iã quidẽ Zephyri navigationẽ parientis molles flatus
Placidè prata inspirat floribus coronata,

Hirun-

Κεκροπίδες δ' ἠχεῦσι, γαληναίη δὲ θάλασσα
Μειδιάει, κρυερῶν ἄτρομος ἐξ ἀνέμων.
Ἀλλ' ἴτε, θαρσαλέοι πρυμνήσια λύετε ναῦται,
Πίτνατε δὲ πτερύγων λεπταλέας στολίδας.
Ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην πίσυνοι χαρίεντι πριήπῳ,
Ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

ΑΡΧΙΟΥ.

Τοῦ δέ με κυματοπλῆγος ἐπὶ σκοπέλοιο πρίηπον
Ναῦται θρηϊκίου θέντο πόρου φύλακα.
Πολλάκις οἷς ἤϊξα ταχὺς καλέουσιν ἀρωγὸς
Ξεῖνε, κατὰ πρύμνης ἡδὺ ἄγων ζέφυρον.
Τοὔνεκεν οὔτ' ἄκνισσον, (ὅπερ θέμις) οὔτ' ὑπιδεύῃ
Εἴαρος ἀθρήσεις βωμὸν ἐμὸν στεφάνων,
Ἀλλ' αἰεὶ θυόεντα καὶ ἔμπυρον. ἐν δ' ἑκατόμβῃ
Τόσσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἀνδάνεται.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Εὔδια μὲν πόντος πορφύρεται. σὺ γὰρ ἀήτης
Κύματα λευκαίνει φρικὶ χαρασσόμενα.
Οὐκ ἔτι δὴ σπιλάδεσσι περικλασθεῖσα θάλασσα,
Εμπαλιν ἀντωπὸς πρὸς βάθος εἰσάγεται.
Οἱ ζέφυροι πνείουσιν· ἐπιτρύζει δὲ χελιδὼν,
Κάρφεσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον.
Θάρσει ναυτιλίης ἐμπείραμε, κἂν παρὰ ζύρτιν,
Κἂν παρὰ σικελικὴν ποντοπορῆς κροκάλην.
Μοῦνον ἐνορμίταο παραὶ βωμοῖσι πριήπου
Ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλέξον ἐρευθομένους.

ΠΑΥΛΟΥ

Hirundines vero resonant tranquillum autem mare
Ridet, horribilibus imperturbatum à ventis
Verum ite confidentes, & funes soluite nautæ,
Extendite vero velocium navium tenues rugas.
O ite in mercaturam obedientes gratioso Priapo,
O ite sanè portuum Dæmoni morem gerentes.

ARCHII.

In hoc ab undis pulsato scopulo Priapum
Nautæ Thracij posuerunt transitus custodem.
Sapius ad quos festinavi celer me invocantes adjutor,
O hospes, juxta prorã suavẽ adducens Zephyrum.
Ob id non sine sacrificio, vt fas, neq; indigentem
Vernis intuebere aram meam sertis.
Sed semper odoriferam & ignitam. In sacrificio autẽ
Tantum, quantum honor Dijs placet.

AGATHIAE Scholastici.

Tranquillè quidem mare fluctuat. Non enim ventus
Fluctus dealbat fremitu agitatos.
Non vero amplius saxis fractum mare
Vicissim resplendens ad profundum ducitur.
Zephyri spirant, obstrepit hirundo,
E festucis conglutinatum compingens thalamum.
Confide navigationis perite, quamvis juxta Syrten,
Quamvis apud Siculum naviges litus.
Solum portuum præfecti in aris Priapi,
Aut scarum, aut bocas pisces vre rubentes.

PAV-

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ηδη μὲν ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
Εἴαρος εὐλείμων θελξινόοιο χάρις.
Αρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίσθησε κυλίνδροις
Ολκὰς, ἐπ' ἠϊόνων ἐς βυθὸν ἑλκομένη.
Λαίφεα κυρτώσαντες ἀταρβέες ἔξιτε ναῦται,
Πρηὺν ἀμοιβαίης φόρτον ἐς ἐμπορίης.
Πιστὸς νηυσὶ πρίηπος, ἐπεὶ θέτιν εὔχομαι εἶναι
Ημετέρου πατρὸς ξεινοδόκον βρομίου.

ΘΕΛΙΤΗΤΟΥ σχολαστικοῦ.

Ηδη καλλιπέτηλον ἐπ' εὐκάρποισι λοχείαις
Λήϊον ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ καλύκων.
Ηδη ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπαρίσσων
Μουσομανὴς τέττιξ θελγει ἀμαλλοδέτην.
Καὶ φιλόπαις ὑπὸ γεῖσσα δόμους τεύξασα χελιδὼν,
Εκγονα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.
Υπνώει δὲ θάλασσα φιλοζεφύροιο γαλήνης,
Νηοφόροις νώτοις εὔλια πεπταμένης.
Οὐκ ἐπὶ πρυμναίοισι καταιγίζουσα κορύμβοις,
Οὐκ ἐπὶ ῥηγμίνων ἀφρὸν ἐρευγομένη,
Ναυτίλε, ποντομέδοντι καὶ ὁρμοδοτῆρι πρίηπος
Τευθίδος ἢ τρίγλης ἀν[illegible]μόεσσαν ἴτην,
Η σκάφον αὐδήεντα παρὰ βωμοῖσι πυρώσας,
Ἄτρομος ἰονίου τέρμα θαλασσοπόρει.

ΕΙΣ

Iam quidem Zephyris clausum sinum aperit
Veris beneflorens animum demulcentis gratia.
Iam vero ligneis devoluta est cylindris
Navis è litoribus in profundum protracta.
Vela incurvantes intrepidi exite nautæ
In mercem vtilem mutuæ negotiationis.
Fidelis navibus Priapus, postquam Thetin opto esse
Nostri patris hospitem Bromij.

THEÆTETI Scholastici.

Iam pulcrifolia benè facundis partubus
Seges ex roseis flores producit è calicibus,
Iam in ramis æqualium cupressorum (tes,
Musico furore acta cicada delectat manipulos ligã-
Et amans liberorum sub suggrundijs nidum fabricans
Pullos cæno fusis hospitio excipit thalamis. (hirũdo
Dormit vero mare, amante Zephyrum tranquillitate
Naves ferentibus humeris tranquillè expansâ.
Non in prorea impetuosè flans cacumina,
Non in litore spumam eructans.
Nauta ponto imperanti & portuum datori Priapo
Sapia aut mulli pisces floridam circumferentiam,
Aut scarum vocalem super aram incendens
Intrepidus Ionij fines in mari pete.

IN

ΕΙΣ ΝΗΑΣ, κεφ. νζ.

ΖΗΛΩΤΟΥ.

Εκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς· ἐς τί με πόντῳ
Στέλλετε, ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίης;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ες τί πίτυν πελάγει πιστεύετε γομφωτῆρες,
Ης πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
Αἴσιον οὐκ ἔσομαι πόντου σκάφος, ἐχθρὸν ἀήταις
Δένδρεον· ἐν χέρσῳ τὰς ἁλὸς οἶδα τύχας.

Αδέσποτον.

Αρτιπαγῆ ῥοθίῃσιν ἐπὶ κροκάλῃσί με νῆα,
Καὶ μήπω χαροποῦ κύματος ἁψαμένην,
Οὐ δ' ἀνέμεινε θάλασσα· τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρε
Χεῦμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἥρπασεν ἠϊόνων,
Ολκάδα, τῇ δείλαιος ἀεὶ κλόνος, ἦ γε τὰ πόντου
Χεύματα κὴν χέρσῳ λοίγια, κὴν πελάγει.

ΚΥΛΛΗΝΙΟΥ ΠΕΤΙΑΝΟΥ.

Οὔπω ναῦς, καὶ ὄλωλα· τί δ' ἂν πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνων
Ετλην; φεῦ πάσαις ὁλκάσι μοῖρα κλύδων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αρτι με πηγνυμένην ἀκάτου τρόπιν ἔσπασε γείτων
Πόντος, κὴν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μαινόμενος.

Αδέσποτον.

Εκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς· τί με τεύχετε νῆα,
Ναυηγῶν ἀνέμων χερσόθι γευσαμένην;

Αδέσπο-

IN NAVES, Cap. LVII.

ZELOTI.

Fracta sum in terrâ vento pinus. Cur me ponto
Mittitis fractum ramum ante navigationem?

Ejusdem.

Cur pinum pelago committitis navium fabricatores,
Cujus multus è montibus radicẽ dissolvit Notus,
Auspicatum non ero ponto navigium, hostile ventis
Lignum, in terrâ maris didici fortunas.

Incerti.

Nuper compactam impetuosis in litoribus me navem
Et nondum horribilem fluctum tangentem
Ne quidem exspectavit mare. Sed horribilis inundauit
Fluctus, & ex stabilibus eripuit litoribus (ti
Navẽ, cui calamitosa semper maris turbatio, & cui põ-
Fluctus & in littore pestifer, & in pelago.

CYLLENII PETIANI.

Nondũ navis, & iperij, quid a. plus, si profũdũ intrasse
Pertulisse? Hei cũctis navibus fatalis tẽpestas maris.

Ejusdem.

Iam me compactam navis carinam abstulit vicinus
Pontus, etiam in littore in me furiosus.

Incerti.

Fracta sum ventis pinus, quid me fabricatis navem
Naves frangentes ventos in litore experta sum.

Αδέσποτον.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑέτιός με
Πρόῤῥιζον γαίης ἐξεκύλισσε νότος.
Ενθεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι,
Ανθρωποι, τόλμης οὔποτε φειδόμενοι.

Αδηλον.

Τίπτέ με τὴν ἀνέμοισιν ἁλώσιμον ἠλεὲ τέκτων,
Τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
Οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
Εν χθονί; πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐκ πελάγει;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου.

Μυρία μετρήσασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
Κύματα, καὶ χέρσῳ βαιὸν ἐρεισαμένην,
Ωλεσεν οὐχὶ θάλασσα, νεῶν φόβος, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
Ηφαιστος. τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον;
Ενθεν ἔφυν ἀπόλωλα. παρ' ἠϊόνεσσι δὲ κεῖμαι,
Χέρσῳ τὴν πελάγευς ἐλπίδα μεμφομένη.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Ολκὰς ἀμετρήτου πελάγευς ἀνύσασα κέλευθον,
Καὶ τοσάκις χαροποῖς κύμασι νηξαμένη,
Ην ὁ μέλας οὔτ' εὖρος ἐπόντισεν, οὔτ' ἐπὶ χέρσον
Ηλασε χειμερίων ἄγριον οἶδμα νότων,
Εν πυρὶ νῦν ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφομ' ἀπίστῳ,
Νῦν ἁλὸς ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

ΛΕΩ-

Incerti.

Montibus in longis virentem pinum pluvioſus mē
Radicitus è terrâ evertit notus.
Vnde navis fiebam ventis rurſus vt pugnem.
Homines, audaciâ nondum abſtinentes!

Incertum cujus.

Quid me ventis captivam ſtolide faber
Hanc pinum fabricas navim pontigradam?
Neq; augurium extimuiſti, quod Boreas me ſubvertit
In terrâ, quomodo ventos effugiam in pelago?

ANTIPHILI Byzantij.

Mille metientem immenſurabilis maris
Fluctus, & terræ paullulum innixam,
Perdidit nō mare, navtiū formido, ſed in terrâ (lius?
Neptunus. Quis dicit mare (impoſterū terrâ) infide-
Vnde nata ſum, inde perij. In littoribus vero jaceo,
In terrâ pelagi ſpem reprehendens.

SECVNDI.

Navis immenſi pelagi abſolvens curſum,
Et toties gravibus fluctibus innatans.
Quam niger neq; Eurus ponto immerſit, neq; in terram
Afflixit hiemalis horribilis fluctus Noti.
In igni iā naufragiū paſſa ego terrā reprehēdo infidelē
Iam maris noſtri aquas inquirens.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου.

Ολκάδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσην ἅλα μετρήσασαν
Εν χθονὶ, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένῃ.
Ην πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνας· ἀλλὰ θαλάσσης
Γὴν ἐμὲ γειναμένην εὗρον ἀπιστοτέρην.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αἰγυπτίου.

Ολκὰς ὕδωρ προφυγοῦσα πολυφλοίσβοιο θαλάσ-
Εν χθονὸς ἀγκοίναις ὤλετο μητερίαις. (σης,
Ισταμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεγε· καιομένη δὲ
Δυσμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλει.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θεσσαλοῦ.

Τὴν μικρὴν με λέγουσι, καὶ οὐκ ἴσα πόντο πρεύσαις
Ναυσὶ διϊθύνειν ἄτρομον εὐπλοΐην. (θαλάσσῃ
Οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγώ βραχὺ μὲν σκάφος, ἀλλὰ
Πᾶν ἴσον. οὐ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
Εστω πηδαλίοις ἑτέρῃ πλέον. ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
Θάρσος· ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σωζομένη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Υλοτόμοι παύσασθε νεῶν χάριν· οὐκ ἔτι πεύκη
Κύματος, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ἐπιτροχάει.
Γόμφος δ' οὐκ ἔτι χαλκὸς ἐν ὁλκάσιν, οὐδὲ σίδη-
Αλλὰ λίνῳ τοίχων ἁρμονίη δέδεται. (ρος,
Τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέας, ἄλλοτε γαῖα,
Πηκτὸν ἁμαξίτην φόρτον ἀειρομένας.
Αργὼ μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος· ἀλλὰ σαβίνῳ
Καινοτέρην πῆξαι παλλὰς ἔνευσε τρόπιν.

ΜΑΙ-

Leonidæ Tarentini.

Navem ignis me combuſsit, tantũ mare quæ mẽſa ſum
In terrâ: quæ piceas in me incîdit.
Quam pelagus ſervavit in litoribus. Sed ipſo mari
Terram me pruducentem inveni infideliorem.

Iuliani de principibus Ægypti.

Navis aquam effugiens turbulenti maris
In terræ vlnis perijt maternis.
Stantem enim ignis combuſſit. Combuſta verò
Inimicarum aquarum auxilium invocavit.

Antipatri Theſſali.

Parvã me dicunt, & nõ æqualiter in põto navigãtibus
Nauibus ad dirigendam intrepidam navigationẽ.
Nõ nego v. ego q. ſim brevis navis. at mari (fortunâ.
Omnia paria ſunt, non de menſurâ iudicãdũ, ſed de
Sit gubernaculo flecti alij facilius. Alia enim alij naui
Audacia. Ego verò ſim à Dijs ſervata.

Antiphili.

Lignatores quieſcite naviũ gratiâ, non amplius pinus
In mari, ſed iam corium currit.
Clavus autem non amplius æs in navibus, aut ferrũ,
Sed lino laterum harmonia alligatur.
Has ipſas quondam pontus habet naves. Alias terra
Concretum curule onus ferentes.
Argo quidem veteribus Veneranda fuit. Sabino
Magis novam fabricare Pallas oſtendit carinam.

ΜΑΙΚΙΟΥ.

Ναῦν ἱεροκλείδης ἔσχεν σύγγηρον, ὁμόπλουν,
Τὴν αὐτὴν ζωῆς καὶ θανάτου ζυνόδον,
Πιστὴν ἰχθυβολεῦντι ζυνέμπορον. οὔτις ἐκείνης
Πώποτ' ἐπέπλωσεν κῦμα δικαιοτέρη.
Γήραος ἄχρις ἔβοσκε πονεύμενον, εἶτα θανόντα
Εκτέρισεν· ζυνέπλω δ' ἄχρι καὶ ἐς ἀΐδην.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Πῦῤῥος ὁ μουνερέτης, ὀλίγῃ νηῒ λεπτὰ ματεύων
Φυκία, καὶ τριχίνης μαινίδας ἐκ καθέτου,
Ηϊόνων ἀποτῆλε τυπεὶς, κατέδουπε κεραυνῷ.
Νηῦς δὲ πρὸς αἰγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη,
Αγγελίην θείῳ καὶ λιγνύϊ μηνύουσα,
Καὶ φράσεν, ἀργώην δ' οὐκ ἐπόθησε τρόπιν.

Αδηλον.

Η ναῦς ἀπ' ἔργων κύπριδος γομφουμένη,
Πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἤλυθον θεοῦ.
Ανὴρ γὰρ ὥρης μ' ἔμπορος τεκτήνατο,
Καλέσας ἑταίρην. εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη.
Εμβαινε θαῤῥῶν· μισθὸν οὐκ αἰτῶ βαρύν.
Ελθόντα δέχομαι· πάντα βαστάζω ξένον.
Ως ποτ' ἐπὶ γαίης, κὴν βυθῷ μ' ἐρέσσετε.

ΕΙΣ ΝΗΣΟΥΣ, κεφ. νη.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ, ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἴθέ με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι ἀήταις,
Η λητοῖ στῆναι μαῖαν ἀλωομένῃ.

Οὐκ

Nauē Hieroclides habuit vnà consenescentē, & nauigantem
Eandem vitæ & mortis comitem,
Fiddem piscanti sociam. Neq; quis illâ
Vnquam navigavit fluctus justior,
Ad flectutē usq; nutrivit laborantē. Deinde mortuū
Humavit. Cum eo navigauit etiā usq; ad inferos.

ANTIPATRI

Pyrrhis vnus remex parvâ navi tenues inquirens
Phucas, & ex setâ mænas hamo.
A litore procul compulsus cecidit fulmine,
Navis verò ad littus sponte cucurrit.
Nuncium sulphure & flamma indicans,
Et dixit. Argiuam vero non desiderauit carinam.

Incerti.

Navis à quæstu meritorio constructa
Ad parentem pontum venit Deæ.
Vir enim pulcritudinis, me, mercator fabricavit
Vocans meretricem. Sum enim omnibus amica.
Ingredere confidens. mercedem non peto gravem.
Venientem excipio, omnem porto hospitem.
Vt quā olim in terrâ, etiam in profundo me exagitetis.

IN INSVLAS, Cap. LVIII.

APOLLONIDÆ, vt alij ANTIPATRI.

Vtinam me omnibus adhuc agitaretis ventis
Ne Latonæ sisteritis me obstetricem erranti.

Οὐκ ἂν χητοσύνην τόσον ἔστενον. οἳ ἐμὲ δειλὴν,
Ὀσσαις ἑλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι,
Δῆλος ἐρημαίη, τὸ πάλαι σέβας, ὀψέ, πη ἥρη
Λητοῦς, ἀλλ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυληναίου.

Λητοῦς ὠδίνων ἱερὴ τροφὲ, τὴν ἀσάλευτον
Αἰγαίῳ κρονίδης ὡρμίσατ' ἐν πελάγει,
Οὐ νύ σε δειλαίην μὰ θεοὺς δέσποινα βοήσω
Δαίμονας, οὐδὲ λόγοις ἕψομαι ἀντιπάτρου.
Ολβίζω δ' ὅτι φοῖβον ἐδέξαο, καὶ μετ' ὄλυμπον
Αρτεμις οὐκ ἄλλην ἤ σε λέγει πατρίδα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Κλεινὴν οὐκ ἀπόφημι. σὲ γὰρ προπάροιθεν ἔθηκαν
Κλῄζεσθαι πτηνοὶ τῆνε βορηϊάδα.
Αλλὰ καὶ ὀρτυγίην εἶχε κλέος, οὔνομα δ' αὐτῆς
Ηρχετο ῥιπαίων ἄχρις ὑπερβορέων.
Νῦν δὲ σὺ μὲν ζώεις, ἡ δ' οὐκ ἔτι. τίς κεν ἐώλπει
Οψεσθαι τήνου δῆλον ἐρημοτέρην;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Η τερεβινθώδης ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιὴ
Νησὶς, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα καὶ ἀστύφελος.
Αἱ δ' ἀγχοῦ, μεγάλαι τε καὶ εὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πουλὺ
Τρηχεῖαι· μεγέθει τοῦτο περισσότεραι.
Καρποῖς οὐ σταδίοισιν ἐρίζομεν. οὐδὲ γὰρ αὖλαξ
Αἰγύπτου, λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται.

Τοῦ

Non vastationem adeo lamentarer. Hei me miseram
Quantis Græcorum navibus circumnavigor.
Delus deserta, quæ quondam fulgor. Sero quidem Iuno
Latonæ, sed horribilem hanc imposuit panam.

ALPHÆI Mitylinæi.

Latonæ partuum sancta nutrix, quam inagitabilem
Iupiter Ægæo stabilivit in pelago.
Non sane miseram te, per Deos, regina clamabo
Dæmonas, aut sermones sequar Antipatri,
Felicẽ v. prædico, quod Phœbũ susceperis, & post olympũ
Diana nullam aliam, quàm te vocat patriã.

ANTIPATRI.

Claram non nego. Te enim iam ante indulserunt
Gloriam consequi, ô Tene, volucres Boreæ filij.
Sed etiam Ortygien habuit decus. Nomen verò eius
Venit Riphæos usq; ad Hyperboreos.
Nunc tu quidẽ vivis, illa non adhuc. Quis a sperasset
Videre Teno Delum desertiorem?

ANTIPHILI.

Terebynthis ferax & paucis vitibus, vt parva
Et æqualis omnis & in accessa.
Quæ v. vicinæ magnæ sunt, latæ sed magna ex parte
Asperæ, magnitudine ob id antecellunt.
Fructibus haud stadijs contenãmus, neq; enim sulcus
Ægypti Libyæ arenam curat.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς πάρος ἀλλοίου, νῦν καίσαρος ἡ ῥοδός εἰμι
Νᾶσος· ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
Ἤδη σβεννυμένων με νέα κατεφώτισεν ἀκτὶς,
Ἁλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε νέρων.
Πῶς εἴπω; τίνι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὃς μὲν, ἔδειξεν
Ἐξ ἁλός· ὃς δ' ἤδη ῥύσατο δυομένην.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ, κεφ. νθ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὑδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἄγχι παραστὰς
Χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων βάκχος ἔλεξε τάδε,
Εὔδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεχθομένων ἀφροδίτῃ.
Εἰπέ μοι, ὦ νήφων, πεύθεαι ἱππολύτου;
Τάρβει μὴ τι πάθῃς ἐναλίγκιον. ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
Ὤχετ'· ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκ ἔτι τερπνὸν ὕδωρ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εὐθαλέα πλάτανόν με νότου βαρυλαίλαπες αὖραι
Ῥίζης ἐξ αὐτῆς ἐστόρεσαν δοπέδῳ.
Λουσαμένη βρομίῳ δ' ἔστην πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
Χείματι καὶ θάλπει, τοῦ διὸς ἡδύτερον.
Ὀλλυμένη δ' ἔζησα· μόνη δὲ πιοῦσα λυαῖον,
Ἄλλων κλινομένων, ἐρθοτέρη βλέπομαι.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Αἱ νύμφαι τὸν βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλαθ' ὁ κοῦρος,
Νίψαν, ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.

Τοὔνεκα

Ejusdem.

Qui prius Solis, jam Cæsaris Rhodus sum
Insula, æqualem verò jacto lucem ab vtrisq;,
Iam verò obscuratam me nouus illuminauit radius,
O Sol, & iuxta tuum lumen resplendit Nero.
Quomodo dico? Cui prius debeo? ille n. demonstravit
E mari, hic verò iam liberavit mergendam.

IN VINVM, Cap. LIX.

ANTIPATRI.

Aquâ merâ satiato prope adstans
Heri mihi iratus dixit hæc Bacchus.
Dormis dignũ somnum illis, qui invisi sunt Veneri
Die mihi, ô sobrie an obtemperas Hippolyto?
Time ne quid patiaris simile. Sic quidem hic dicens
Abijt. Mihi verò ex illo non amplius grata aqua.

PHILIPPI.

Benè florentẽ platanũ me Noti cũ gravi turbine ventò
Radice ex ipsâ straverunt solo.
Irrigato autem Baccho steti rursus, vmbram habens
Hieme & æstate ipsius Iovis suaviorem (imbre).
Mortua vixi. Sola verò bibens Lyæum
Alijs incortis rectior appareo.

MELEAGRI.

Nymphæ Bacchum, cum ex igni exsiliret puer
Laverunt in cinere jam involutum.

Τοὔνεκα σὺν νύμφαις βρόμιος φίλος· ἢν δέ νιν εἴρ-
Μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον. (γῃς

ΕΠΙΓΟΝΟΥ θετταλοῦ.

Αργυρέη κρηνίς με τὸν οὐκ ἔτι μακρὰ βοῶντα
Βάτραχον οἰνηραῖς ἔσχεν ὑπὸ σταγόσιν.
Κεῖμαι δ' ἐν νύμφαις, κείναις φίλος, οὐδὲ λυαίῳ
Εχθρὸς, ὑπ' ἀμφοτέρων λυόμενος σταγόσιν.
Οψέ ποτ' εἰς διόνυσον ἐκώμασα. φεῦ, τίνες ὕδωρ
Πίνουσι, μανίην σώφρονα μαινόμενοι;

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ βασιλέως εἰς οἶνον
ἀπὸ κριθῆς.

Τίς; πόθεν εἷς διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα βάκχον,
Οὔ σ' ἐπιγιγνώσκω· τὸν διὸς οἶδα μόνον,
Κεῖνος νέκταρ ὄδωδε· σὺ δὲ, τράγον. ἦ ῥά σε κελτοὶ,
Τῇ πενίῃ βοτρύων, τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων·
Τῷ σὲ χρὴ καλέειν δημήτριον, οὐ διόνυσον,
Πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ βρόμον, οὐ βρόμιον.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Οἶνος καὶ κένταυρον ἐπίκρατες, οὐχί σε μοῦνον
Ωλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν καλλίου ἡλικίην.
Οντως ὠμοχάρων ὁ μονόμματος, ᾧ σὺ τάχιστα
Τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ αἰδέω πρόποσιν.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΥ.

Οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος ἀοιδῷ·
Υδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.

Ταῦτ'

Ob id cũ Nymphis Bacchus gratus. Sin v. ipsũ impedi-
Miſceri, accipies ignem adhuc ardentem. (eris

EPIGONI Theſſali.

Aureus fons me nondum magnum clamantem
Ranam vineis habuit ſub guttis.
Iaceo vero in Nymphis, illis amica, neq; Baccho
Hoſtis, vtriusq; ſoluta guttis.
Sero aliquando in Dionyſum cõmiſſatus ſum. Vah! qui
Bibunt, inſaniam ſobriam inſanientes? (aquã

IVLIANI Regis in vinum ex hordeo.

Quis? Vnde es Bacche? Per enim verum Bacchum,
Non te, novi Iovis ſolum, novi filium.
Ille nectar olet, tu vero hircum. Profecto te Celtæ
Inopia vuarum fecerunt è ſpicis.
Vnde te fas eſt vocari Demetrium, non Dionyſum.
Et potuis ex igne genitũ, & bromon, non Bromiũ.

ALCAEI.

Vinum centaurum etiam, ô Epicrates, non te ſolum
Perdidit, amabilem Callij iuventutem.
Revera crudelis fuit vnoculus, cui tu celerrimè
Eandem mittes ex inferno potionem.

NICERATI.

Vinum ſane gratioſo magnus eſt equus Cantori.
Aquam vero bibens gratioſũ non produces verbũ.

Hæc

Ταῦτ' ἔλεγλν δόνυσε, κὴ ἔπεσεν σὺχ' ἑνὸς ἀσκοῦ
Κεραπῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὄδωδεν πίθου.
Τοὶ γὰρ ὑπὸ σεφάνοις μέγας ἔβρυεν, εἶχε δ' ἱσοῦ
Μέτωπον, ὥσπερ κὴ σὺ, κεκερκωμυλόν.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ, κεφ. ξ.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Μηκέτι νῦν μινύεσθε παρὰ δρυΐ, μηκέτι φώνῃ
Κλωνὸς ὑπ' ἀκροπάτου κάσυφε κεκλιμένος.
Ἐχθρὸν σοι τόδε δένδρον, ὑπείροπος ἅμπελος ἅπτω
Ἀντέλλῃ, γλαυκῶν ζύσκιος ἐκ πετάλων.
Κάνης παρὸν ἔρεισον ὑπὸ κλάδον, ἀμφί τε κείνῃ
Μέλπε λιγυὸ ποικέων ἐκ σύριγος κέλαδον.
Δρῦς γὰρ ὑπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξὸν,
Ἡδὲ, βόσιμον. σέργε δ' ὑμνοπόλους ἐρέμου.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ὁ πρὶν ἐγὼ ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ἱεροῖς ὄρνις,
Ὁ πρὶν κερκαφίδεσσι αἰετὸς ἰσορέπης,
Τψιπετῆ τότε πρῶτον ἀνὰ πλατὺ ἦερ' ἀερθείς,
Ἠλυθον, ἠελίου νῆσον ὅτ' εἶχε νέρων.
Κάνου δ' αὐλίσθην ἐπὶ δώμασι, χειρὶ ζωσθεὶς
Κεμπτῆρος, ὃ φεύγων ζωὸν τὸν ἐσόμενον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φιθιακὸς ὁ βροτόγηρυς, ἀφεὶς λυγρὸν δυσέα κύρτον,
Ἠλυθεν εἰς δρυμοὺς ἀντοφυεῖ πτέρυγι.
Αἰεὶ δ' ἐκμελετῶν ἀπατάσμασι κλίσαρχα κλεινὸν,
Οὐ δ' ἀν' ὕρη λήθῃσιν ἠχῆς ὀνόματος.

Εθραμε

Hæc dixit, ô Bacche, & oluit non ex vno vera
Cratinus, sed omnia olebat dolia.
Huic n. è coronis conspicuus scaturivit. Habuit v. he-
Frontem, vt & tu redimitam. (dera

IN AVES, LX.

ARGENTARII.

Non amplus canta in quercu, non amplius vocem ede
Ramo in summo merula insidens.
Hostilis tibi hæc arbor. Propera eo, vitis vbi
Oritur, viridibus vmbrosa folijs.
Illius pedem fige in ramo, Et circa ipsam
Canta, sonoram profundens ex ore cantilenam.
Quercus enim super aves producit inimicum viscum.
Hæc verò vuam. Amat vero cantores Bacchus.

APOLLONIDÆ.

Quæ prius ego Rhodijs inaccessa sacra avis,
Quæ prius Cercaphidis aquila fui historia,
Alti volantem tunc plantam per latum aëra extendẽs
Veni, Solis insulam vbi habet Nero.
Ejus vero nidũ exstruxi in domibus, manu mãsuetus
Crantoris, non fugiens Iovem futurũ.

PHILIPPI.

Psittacus humanã edens vocẽ, relinquens è virgis textã
Venit in silvam densam floridâ alâ. (caveam
Semper vero meditans salutationibus Cæsarem inclytũ,
Neq; per montem obliuionem induxit nominis,

Accessit

Εδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνὸς, ἐρίζων
Τίς φθῆναι δύναται δαίμονι χαῖρ' ἐνέπειν.
Ορφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν οὔρεσιν, ἐς δέ σε καῖσαρ
Νῦν ἀκέλευστος ἅπας ὄρνις ἀνακρέκεται.

ΑΡΧΙΟΥ.

Αὐταῖς σὺν κίχλῃσιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεὶς
Κόσσυφος, ἠερίης κόλπον ἐδυ νεφέλης.
Καὶ τὰς μὲν συνοχηδὸν ἀνέκδρομος ὤχμασε θώμιγξ,
Τὸν δ', μόνον πλεκτῶν αὖθι μεθῆκε λίνων.
Ἱερὸν ἀοιδοπόλων ἐτύμως γένος. ἦ ἄρα πολλὴν
Καὶ κωφαὶ πτηνῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγαι.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ορθριος εὐπλέκτοιο λίνου νεφοειδέϊ κόλπῳ
Εμπεσε σὺν κίχλῃ κόσσυφος ἡδυβόας.
Καὶ τὰν μὲν πανάφυκτος ἕλε βρόχος· ὠκὺ δ' ἀπέ-
Εξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸς ἐρημόφιλος. (πτα
Η τάχα που τριμάκαιρα φιλαγρέτις ὄρνιν ἀοιδὸν
Αρτεμις εὐμόλπου λῦσεν ἄνακτι λύρης.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Α καλὸν αὐτοπόνητον, ἐν αἰθέρι ῥεῦμα μελισσῶν,
Αἱ πλασταὶ κηρῶν αὐτοπαγεῖς θαλάμαι.
Προίκιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, οὐχὶ μακέλλας,
Οὐ βοὸς, οὐ γαμψῶν δευομένα δρεπάνων,
Γαυλοῦ δ' σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα
Πηγάζει σκήνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου.

Χαί-

Acceſsit verò celeriter diſcens omnis avis, contendens
Quæ properare poſſet Deo ſalve dicere.
Orpheus feris perſuaſit in montibus, in te vero Cæſar
Iam ſine iuſſu omnis avis loquitur.

ARCHII.

Ipſis cum turdis in ſepibus venatione petita
Merula aërij ſinum ſubit retis,
Et has quidem arctè ſuperiniectus continet funiculus
Hanc verò ſolam textis rurſus emiſit filis.
Sacrum cantorum revera genus. Sanè multam
Etiam ſurda volucrum curam habent retia.

PAVLI SILENTIARII.

Mane cantillans benetexti fili nubiformi in ſinu
Incidit cum turdo merula ſuavè clamans (aufugi.
Et illũ quidẽ inevitabilis abſtulit laqueus, celeriter v.
E laqueis avium Cantor gaudens ſolitudine.
Forte ter beata venatrix avem cantorem
Diana bene ſonantis ſolvit regi Lyræ.

ANTIPHILI.

Heu, quã pulcrũ ex ſe proveniens in æthere flumẽ apiũ,
Formata Cerarum per ſe conſtructa cella.
Spontanea mortalium vitæ gratia, non ligone,
Non boue, non curuis indigens falcibus;
Alueo tantum paruo. vbi dulcem fontem apis
Stillat vaſculo abundè ex paruo.

Χαίροισθ' εὐαγέες, καὶ ἄνθεσι πιμαίνοισθε.
Αἰθερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργάτιδες.

ΖΩΝΑ.

Εἰδ' ἄγετε, ξυθαὶ συμβληΐδες ἄκρα μέλισσαι
Φέρβεσθ' ἢ θύμων ῥικνὰ πεικνίδια,
Η πετάλας μάκωνας, ἢ ἀσταφιδίτιδα ῥᾶγα,
Η ἴον, ἢ μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον.
Πάντα πεικνίξασθε, καὶ ἄγγεα κηρώσασθε,
Οφρα μελισσοσίος πὰν ἐπικυψέλιος
Γεύσηται τὸ μὲν αὐτός· ὁ δὲ βλυστηρίδι χειρὶ
Καπνώσας, βαιὴν κῦμμι λίπῃ μερίδα.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Ιπποι μὲν, Σφηκῶν γένεσις· ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τίπτε πανημέριος πανδιονὶ κάμμορε κούρη,
Μυρομένη κελαδεῖς τραυλὰ διὰ στομάτων;
Ητοι παρθενίης πόθος ἵκετο, τήν τοι ἀπηύρα
Θρηΐκιος τηρεὺς, αἰνὰ βιασσάμενος;

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ορνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἡδὺ δὲ πύῤῥης
Εἴδωλον κοίτης ᾤχετ' ἀποπτάμενον;
Ητάδε θρέπτρα τίνεις ὅτι θῆκά σε δύσμορε πάσης
Ωοτόκου κραίνειν ἐν μεγάροις ἀγέλης;
Μὰ βωμὸν καὶ σκῆπτρα Σαράπιδος, οὐκ ἔτι νυκτὸς
Φθέγξεαι, ἀλλ' ἕξεις βωμὸν ὃν ὠμόσαμεν.

ΑΝΤΙ-

Salvete ô puræ, & in floribus pascimini,
Ætherij volucres nectaris operatrices.

ZONÆ.

Agedum flavæ alveatrices summitates apes
Depascimini, & thymi curvos surculos.
Aut florentia papavera, aut vueum acinum
Aut violas aut malorum lanuginem fructiferam.
Omnia decerpite, & vasa cerâ inducite
Vt apum servator Pan subalvearius
Gustet hoc quidem ipse. Hic verò castrante apes manu
Fumũ excitans parvã & nobis relinquat partem.

NICANDRI.

Equi vesparum generatio, tauri verò apum.

PALLADÆ.

Cur per totam diem, ô hirundo infelix puella,
Lamentans canis blesa per os.
An virginitatis desiderium venit? quam tibi abstulit
Thracius Tereus, graviter te cõgens.

ARGENTARII.

Avis, quid mihi carũ sonũ abstuliſti? suaue a Pyrrhæ.
Simulacrum concubitus abijt avolans. (nè
An nutritionis præmia rependis, qui feci te infelix om-
Ovum parienti imperare in ædibus meis gregi?
Per aram sceptrumq́, serapidis, Non amplius nocte
Cantabis, sed habebis aram quem iuravimus.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δισσᾶν ἐκ βροχίδων ἁ μὲν μία πίονα κίχλαν,
Αμία δ' ἱππεία κόσσυφον εἷλε πάγᾳ.
Αλλὰ τὸ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας ἐς φάος ἠοῦς
Οὐκ ἔτ' ἀπὸ πλεκτᾶς ἧκε δεραιοπέδας·
Αδ' αὖθις μεθέηκε τὸν ἱερὸν. ὦ ἄρ' ἀοιδῶν
Φειδὼ κὴν κωφαῖς ξεῖνε λινοστασίαις.

Αδηλον.

Ατθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἁρπάξασα
Τέττιγα, πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεσιν.
Τὸν λάλον, ἁ λαλόεσσα· τὸ εὔπτερον, ἁ πτερόεσσα,
Τὸν ξένον, ἁ ξεῖνα, ἀρινὸν, ἠερινά.
Οὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις οὐδὲ δίκαιον
Ολλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν.

ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑΝ, κεφ. ξα.

ΑΓΑΔΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὰ λυτὰ ζήνωνος τοῦ βασιλέως.

Οὐτιδανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
Οὔτινος ἐς μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα.
Οἱ δ' ἀγαθοὶ, κὴν μηδὲν, ἀναπνεύσωσι δὲ μοῦνον,
Ως λίβυς εἶπεν ἀνὴρ, τοῦτ' ἀδάμαντι μένει.
Δήποτε γὰρ ζήνωνα πολισσοῦχον βασιλῆα
Παίγνιον ἀφράστων ἐκ τελέοντα κύβων,
Τοίη ποικιλότευτος ἕλεν θέσις, εὖτ' ἀπὸ λευκοῦ
Τοῦ καὶ ὀπισθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένου.

Επτὰ

Duobus ex laqueis, hic quidem vnus pinguem turdum,
Vna verò equina merulam cepit seta,
Sed turdi quidem floridum corpus in lucem auroræ
Non amplius à contexto venit laqueo.
Hæc vero rursus dimisit sacrum. Erat sanè Cantorũ
Parsimonia etiam in surdis, ô hospes, laqueis.

Incerti.

Attica puella, nutrita, vocalis vocalem rapiens
Cicadam, volucribus escam fers pullis.
Vocalem vocalis, alatam alata,
Hospitem hospes, vere canentem verna,
Nonne mox abijcies illam? Non enim fas, neq; iustũ
Perire canentes canentum oribus.

IN LVDVM, Cap. LXI.

AGATHIÆ Scholastici in ludum Zenonis regis.

Viles homines, licet magnum faciamus opus,
Nullius in memoriam diu pervenimus.
Reges verò, licet nihil, respirent verò solum,
Vt Libycus dixit vir, hoc perpetuo manet.
Etenim Zenonem vrbis præsidem regem,
Ludum impervestigabilium perficientem cuborum,
Talis variè traxit positio. cum ab albo
Etiam posticam in viam perveniente.

Επτὰ μὲν ἕκτος ἔχεν, μίαν εἴνατος· αὐτὰρ ὁ σοῦμμος
Δισσὰς ἀμφιέπων, ἶσος ἔην δεκάτῳ.
Ος δὲ πέλει μετὰ σοῦμμον, ἔχεν δύο· μουνάδα δ' ἄλλην
Ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος.
Αλλὰ μέλας δισσὰς μὲν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ,
Καὶ τόσσας ἑτέρας ἐς θέσιν ἐνδεκάτης.
Αμφὶ δυωδέκατον δὲ διέπρεπον εἴκελοι ἄλλαι,
Καὶ τρισκαιδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία.
Δίζυγες ἀντίγονον διεκόσμεον· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
Ισος ἔμιμνε τύπος πεντεπικαιδεκάτῳ,
Οκτωκαιδεκάτῳ παρομοίϊος· εἰσέτι δ' ἄλλας
Εἶχεν διχθαδίας τέτρατος ἐκ πυμάτου.
Αὐτὰρ ἄναξ λευκοῖο λαχὼν σημήϊα πεσσοῦ,
Καὶ τὴν ἐσσομένην σὺ νοέων παγίδα,
Τριχθαδίας ἀδόκητα βαλὼν ψηφῖδας ἀριθμοῦ,
Πύργου δουρατέου κλίμακι κευθομένην,
Δοιὰ καὶ ἓξ ἐς πέντε κατήγαγεν· αὐτίκα δ' ὀκτὼ
Αζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.
Ταύλην φεύγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτὸς
Κείνης τὰς ἀλόγους οὐχ ὑπάλυξε τύχας.

ΕΙΣ ΠΑΝΟΥΡΓΟΥΣ,
κεφ. ξβ.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ψευδόμενοι ῥινῶν ὀξὺν στίβον, ὦ κακὸν εὑρεῖν
Ρηΐτεραι λιγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν.

Τίνας

Septem quidem sextus habebat, vnã nonus, sed sũmus
Binas continens aqualis erat decimo.
Et qui est post summum habet duo. Vnitatẽ v. aliã
Calculum vltimum continebat dãbus.
Sed niger duplices quidẽ in octauo relinquebatur choro
Et tantus alius in positionem vndecimus.
Circa duodecimum verò excellebant similes aliæ
Et decimo tertio calculus ponebatur vnitas.
Bijuges Antigonum ornarunt. Sed & ipsi
Similis manebat typus decimo quinto,
Decimo octavo similis, insuper alias
Habebat divisas quartus ex vltimo.
Sed rex albi sortitus signa calculi
Et futurum non sciens decipulum:
Triplices cũ ex improuiso projecissẽt calculos numeri.
Turriculæ ligneæ in gradibus reconditam,
Bina, & sex, & quinq; duxit, Statim verò octo,
Impares habuit omnes totas prius divisas.
Tabularum ludum fugite omnes, postquam & rex ipse
Eius irrationales non evitavit fortunas.

IN VERSVTOS, Cap. LXII.

CRINAGORI.

Mentientes bubulæ pellis acutam viam. O malum
Invenire faciliora Libycorum consilia, quã bonũ!

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς ἰδὼν ὀδυσσέα ἐν ᾅδου.

Ατρεκέως πάντων πολυμήχανός ἐστιν ὀδυσσεύς·
Ζωὸς ἐὼν ἐνόησεν ἃ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδέσθαι,
Νερτέριον κευθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων.
Πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη
Ηγεγεν οὐκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
Εν χθονὶ καὶ πελάγεσσι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ὀδυσσεύς.

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ, κεφ. ξγ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εσθιε, πῖνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν. οὐ γὰρ ἔοικε
Γαστέρι πενθῆσαι νεκρὸν, ὅμηρος ἔφη.
Καὶ γὰρ ὁμοῦ θάψασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα.
Σίτου μνησαμένην τὴν νιόβην παράγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Προσδοκίη θανάτου, πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη.
Τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
Μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἐποιχόμενον βιότοιο.
Οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερόν ἐστι πάθος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρίπτε γόους, μὴ κάμνε, πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνεις,
Ως πρὸς ἐκεῖνον ἕλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον;
Πρὶν τοίνυν σκώληκα βαλεῖν, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
Μὴ δαμάσῃς ψυχὴν ζῶν ἔτι κρινομένην.

ΕΙΣ

Quæ dixerit verba Achilles videns Vlyſſem in inferno.

Revera omnium ſolertiſſimus eſt Vlyſſes.
Viuus cum eſſet, cognovit, qua non fas eſt videre,
Infernum ſpecum & dolores acerbos mortuorum.
Quomodo a. ſuſtinuit relinquere ſacrũ lumen. a. quæ-
Duxit nolentem? doli inſatiabilis fuit (nã neceſſitas
In terra, & pelago, & in mortuis Vlyſſes.

IN CONSOLATIONEM, Cap. LXIII.

PALLADÆ.

Ede, bibe, oculus claudens ad dolores, non n. convenit
Ventre dolere mortuum, Homerus ait.
Nam ſimul ſepelientem mortuos duodecim liberos
Cibi meminiſſe Niobem repræſentat.

Ejusdem.

Exſpectatio mortis luctuoſus eſt dolor.
Hoc verò lucratur mortalis moriens,
Non igitur flebis egredientem è vitâ;
Nulla enim poſt mortem altera eſt calamitas.

Ejusdem.

Mitte luctum, ne labores, quanto tempore hic manes,
Quantũ pertinet ad illã totam quæ futura eſt vitã?
Antequã i. vermibus ſcateas, & in ſepulcrũ proijciare
Noli cogere animã viuens, de quâ adhuc iudicatur.

ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ, κεφ. ξδ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ως οὐδὲν γλύκιόν γ' ἧς πατρίδος, εἶπεν ὅμηρος.
Εν γὰρ τοῖς κίρκης ἔκχυτον οὐκ ἔφαγεν.
Οὗ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντ' ἐνόησεν,
Εἶπεν ἂν οἰμώζειν καὶ δέκα πηνελόπας.
Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὀδυσσεὺς ἐπι-
βὰς ἰθάκης.
Χαῖρ' ἰθάκη· μέτ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσ-
Ασπασίως τεὸν οὖδας ἱκάνομαι, ὄφρα νοήσω (σης,
Λαέρτην, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μοῦνον.
Σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα δὲ αὐτὸς
Εἰς οὐδὲν γλύκιόν γ' ἧς πατρίδος, ἠδὲ τοκήων.

ΕΙΣ ΠΗΓΑΣ, κεφ. ξε.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

a Σιγήσας ἄρυσαι. b τίνος οὕνεκα; a μηκέτ' ἀρύου.
b Τεῦ χάριν; a ἡσυχίοις ἡδὺ λέλογχα ποτόν.

Αδέσποτον.

a Δύσκολος εἶ κρήνη. b γεῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
Δύσκολον. a ὦ πικροῦ νάματος. b ὦ λαλιῆς.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἦν καθαρὴ (νύμφαι γὰρ ἐπώνυμον ἔξοχον ἄλλων
Κρήνῃ πασάων δῶκαν ἐμοὶ λιβάδων)
Ληϊστὴς ὅτε μοι παρακλίντορας ἔκτανεν ἄνδρας,
Καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λοῦσε χέρα,

Κεῖνον

IN PATRIAM, Cap. LXIV.

PALLADÆ.

Quàm nihil dulcius est patriâ suâ, dixit Homerus,
In Circes n. ædibus quod infusum erat non biberat.
Cuius solum si vel fumum evolantem cognosset,
Iussisset lugere vel decem Penelopas.

Quæ dixerit verba Vlysses ingrediens Ithacam.

Salve Ithaca, post bella, post dolores graves maris,
Lubenter in tuum solum venio, vt cognoscam
Laërten, coniugemq́, & clarum filium vnum.
Tuus enim amor irretivit meum animum. Scio n. ipse
Quod nil dulcius est patriâ suâ, atq; parentibus

IN FONTES, Cap. LXV.

STATVLLII FLACCI.

α. Tacens hauri. β. Quã ob causã? α. Non hauseris.
β. Quare? α. Tacentibus dulcẽ præbeo potum.

Incerti.

α. Ingratus es fons. β. Gusta, & magis dices me
Ingratũ. α. heu acerbũ fontẽ! β. Heu garrulitatẽ!

APOLLONIDÆ.

Erã purus (Nymphæ n. cognomẽ eximiũ præ reliquis
Fonti omnium mihi dederunt aquarum)
Latro cum apud me recubantes occidit viros,
Et lethalem sancto flumine lauit manum,

Illum

Κεῖνον ἀναστρέψασα γλυκὺν ῥόον, οὐκ ἔθ' ὀδίταις
Βλύζω. τίς γὰρ ἐρεῖ τὴν καθαρὴν ἔτι με;

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ, εἰς τὴν αὐτήν.

Ἡ πάρος εὐύδροισι λιβαζομένη προχοῇσι,
Πτωχὴ νῦν νυμφῶν μέχρι καὶ ἐς σταγόνα.
Λυθρώδεις γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας
Ἀνδροφόνος, κηλῖδ' ὕδασιν ἐγκεράων.
Ἐξ οὗ μοι κοῦραι φύγον ἥλιον, εἰς ἕνα βάκχον,
(Εἰποῦσαι) νύμφαι μισγόμεθ', οὐκ ἐς ἄρη.

ΣΑΤΥΡΟΥ.

Ἡ καλὸν αἱ δάφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθμέσιν ὕδωρ
Πιδύει, πυκινὸν δ' ἄλσος ὑποσκιάει,
Τηλεθάον, ζεφύροισιν ἐπίδρομον ἄλκαρ ὀδίταις
Δίψης, καὶ καμάτου, καὶ φλογὸς ἠελίου.

Αδηλον.

Εἴτις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
Ἐξ ἱερᾶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

Εἰς τὴν Σαλμακίδα, Αδηλον.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἥκεις, ἄρυσαι ξένε τῆσδ' ἀπὸ πηγῆς·
Εἰ δὲ φύσει μαλακὸς, μή με πίῃς πρόφασιν.
Ἀῤῥεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον ἀρέσκω·
Τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς ἡ φύσις ἐστὶν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ, κεφ. ξς.

Αδηλον.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι.
Ὦ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις.

Ος

Illũ revocavi dulcẽ fluxum. Nec amplius viatoribus
Scaturio. Quis enim dicet purum adhuc me?

ANTIPHANIS in eundem.

Qui prius bonæ aquæ stillavi flumine
Inops nunc aquarum etiam usq; ad guttam.
Cruentas enim meis lavit fluminibus aquas
Homicida, maculam aquis commiscens.
Ex eo mihi aquæ fugerunt lucem, in vnum Bacchum
(Dicentes) Nymphæ miscemur, non in Martem.

SATYRI.

Certè pulcrum sunt lauri, pulcra verò & in fundo aqua
Scaturit, densum vero nemus obumbrat,
Germinans, Zephyris expositũ, præsidium viatoribus
Situs, & laboris, & flammæ solis.

Incerti.

Si quis suffocari quidem timet, mortem verò desiderat,
Ex sacrâ civitate frigidam aquam bibat.

In Salmacidem incerti.

Si quidem vir venis, hauri hospes hoc ex fonte,
Sin v. naturâ mollis, ne me bibas (huius rei) causã,
Virilis ego votus sum & viris solummodo placeo,
Naturâ verò mollibus ipsa natura est aqua.

IN DITESCENTES, Cap. LXVI.

Incerti.

Eram juvenis, sed mendicus, nunc senex dives sum,
Heu mihi qui solus inter omnes miser sum in vrbe,

Qui

Ος τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην ὁπότ' οὐδεὲν εἶχον·
Νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Χρυσὲ, πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱὲ,
Καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ', ὀδύνη.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθὴς·
Τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
Τὸν δὲ πολυκτέανον καὶ πλούσιόν ἐστι δίκαιον
Κλῄζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν ἀεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις,
Μοχθήσει, ἑτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πλουτεῖς; καὶ τί τὸ λοιπόν; ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτοῦ
Τὸν πλοῦτον σύρεις εἰς σορὸν ἑλκόμενος;
Τὸν πλοῦτον συνάγεις, δαπανῶν χρόνον. οὐ δύνασαι δὲ
Ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φεύγετε τοὺς πλουτοῦντας, ἀναιδέας, οἰκοτυράννους,
Μισοῦντας πενίην μητέρα σωφροσύνης.

Αδηλον.

Βάπτων πάντα βαφεῦ, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
Καὶ πενίην βάψας, πλούσιος ἐξεφάνης.

Εἰς

Qui tunc quidem vti poteram, cum nihil haberem,
Iam verò cum vti non possum, tunc habeo.

PALLADÆ.

Aurum pater adsentatorum, doloris, & curæ fili,
Et te habere est metus, & non habere te dolor.

LVCIANI.

Dives animo, dives solus est verè,
Reliqua verò habet ipsa potiora possessionibus.
Illum verò locupletem & diuitem est iustum
Vocari, qui vti bonis potest.
Si quis verò in calculis tabesit, alias super alias
Coacervando semper diuitias accumulat,
Hic, qualis apis multiforaminibus in favis
Laborabit, alijs colligentibus mel.

PALLADÆ.

Diteſcis; at quid præterea: num moriens tecum
Diuitias trahis in cumulum contrahens?
Diuitias colligis insumens tempus. Non potes autem
Vitæ coacervare terminos vlteriores.

Ejusdem.

Fugite diteſcentes, impudentes, in ædibus acerbos,
Odio habentes paupertatem matrem temperantiæ.

Incertum.

Omnia tingens tinctor, & coloribus transmutans,
Et paupertatem tingens dives apparuisti.

Εἰς κλέπτην δειλὸν, εὑρόντα ξίφος χρυσοῦν.
Καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δήϊον ἄρεα φεύγω.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ, κεφ. ξζ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ταραντίνου εἰς ὅμηρον.

Ἄστρα μὲν ἠμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης,
Ἄξονα δινύσας ἔμπυρος ἠέλιος.
Ὑπνοπόλους δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν ὅμηρος,
Λαμπρότατον μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυληναίου εἰς αὐτόν.

Ἀνδρομάχης ἔτι θρῆνον ἀκούομεν, εἰσέτι τροίην
Δερκόμεθ' ἐκ βάθρων πᾶσαν ἐρειπομένην,
Καὶ μόθον αἰάντειον ὑπὸ στεφάνῃσι πόλης,
Ἠδὲ τὸν ἐξ ἵππων ἕκτορα συρόμενον,
Μαιονίδαο διὰ μοῦσαν· ὃν σὺ μία πατρὶς ἀοιδὸν
Κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς ἰλιάδα καὶ ὀδύσσειαν.

a Αἱ βίβλοι, τίνος ἐστέ; τί κεύθετε; b θυγατέρες μὲν
Μαιονίδου, μύθων δ' ἴστορες ἰλιακῶν.
Ἀμία μὲν μηνιθμὸν ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρὸς
Ἑκτορέας, δεκέτους τ' ἆθλα λέγει πολέμου.
Ἀδ' ἑτέρα, μόχθον τὸν ὀδυσσέος, ἀμφί τε λέκτροις
Χηρείοις ἀγαθᾶς δάκρυα πηνελόπας.
a Ἰλατε σὺν μούσαισι. μέθ' ὑμετέρας γὰρ ἀοιδὰς,
Εἶπεν ἔχειν αἰὼν ἕνδεκα πιερίδας.

Ερώ-

In furem timidum inuenientem ensẽ aureũ.
Et aurum amo, & infestum Martem fugio.

IN POETAS, Cap. LXVII.

LEONIDÆ Tarentini In Homerum.

Astra quidem obfuscavit, & sacros circulos Lunæ
Axem volvens igneus Sol.
Poëtas vero gregatim demolitus est Homerus,
Lucidißimum Musarum jubar exhibens.

ALPHÆI Mitylinæi in eundem.

Andromaches adhuc ejulatũ audimus, adhuc Trojam
Videmus ex imus sedibus omnem dirutam,
Et pugnam Ajacis sub propugnaculis vrbis,
Et ab equis Hectora tractum,
Mæonidem ob solum, quem non patria vna Poëtam
Exornat, terræ sed vtriusq; climata.

ANTIPHILI in Iliada & Odysseam.

α. Libri cuius estis? quid occultatis? β. Filiæ quidem
Mæonidæ, fabularum historiæ Iliacarum.
Vnus quidem iram Achillis, operaq; manus
Hectoreæ, decennalisq; pugnas dicit belli.
Alter vero laborem Vlyssis, & in lectis
Viduatis bonæ lacrumas Penelopæ.
α. Este propitij cũ Musis. Post vestras n. cantiones,
Dixit habere hæc ætas vndecim Pierides.

Ερώτησις ὁμήρου.

Ανδρες ἀπ' ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Απόκρισις.

Οσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσσ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς ὅμηρον.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει, ἢ τάχα νυκτὸς
Ηέλιος φαιδρὴν ὄψιν ἀπεργάσεται,
Καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀροτύσιμον ἕξει,
Καὶ νέκυς εἰς ζωῶν χῶρον ἀναδράμεται.
Η ποτὲ μαιωνίδαο βαθυκλεὲς οὔνομ' ὁμήρου
Αἴθη γηραλέων ἀρπάσεται σελίδων.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀπόλλων
περὶ ὁμήρου.

Ηεῖδον μὲν ἐγὼν, ἐχάρασσε δὲ θεῖος ὅμηρος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θετταλοῦ.

Τάσδε θεογλώσσους ἑλικὼν ἔθρεψε γυναῖκας
Υμνοις, καὶ μακεδὼν πιερίας σκόπελος,
Πρηξίλλαν, μυρὼ, ἀνύτης στόμα, θῆλυν ὅμηρον,
Λεσβιάδων σαπφὼ κόσμον ἐϋπλοκάμων,
Ηριννᾶν, τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σὲ κόριννα,
Θοῦριν ἀθαναίης ἀσπίδα μελψαμέναν,
Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα μύρτιν,
Πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων.
Εννέα μὲν μούσας μέγας οὐρανὸς, ἐννέα δ' αὐτᾶς
Γαῖα τέκε θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

ΑΝΤΙ-

Interrogatio Homeri

Viri ex Arcadiâ piscatores: An habemus aliquid?

Responsio.

Quæcunq; cepimus reliquimus, quæcũq; a. nõ capimus,
ferimus.

PHILIPPI, In Homerum.

Cælum astra citius exstinguet, & forte nocte
Sol lucidam faciem præstabit,
Et non salsum fontẽ mare mortalibus arabile habebit,
Et mortuus in viventium regionem recurret,
Quã aliquãdo Mæonidæ profũdæ laudis nomẽ Homeri
Obliuio senio confectis auferat libris.

Quæ dixerit verba Apollo de Homero.

Cecini quidem ego, exaravit verò divinus Homerus.

ANTIPATRI Thessali.

Has divinis linguis Helicon nutrivit mulieres
Hymnis, & Macedon Pierias scopulus,
Prexillam, Myro, Anyte os, fœminam Homerum
Lesbidum Sappho ornamentum capillatarum.
Erinnam Telesillam nobilem, teq; Corinna,
Serenuum Palladis scutum quæ cecinit.
Nossidem muliebri linguâ, & dulcisonam Myrtin.
Omnes immortalium operatrices librorum
Novem quidem Musas magnum cælum novem Vrillas
Terra genuit hominibus immortalem lætitiam.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Μνημοσύναν ἕλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνου
Σαπφοῦς, μὴ δεκάταν μοῖσαν ἔχουσι βροτοί.

Αδηλον εἰς τοὺς ἐννέα λυρικοὺς.

Πίνδαρε, μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε σειρὴν
Βακχυλίδη, σαπφοῦς τ' αἰολίδες χάριτες,
Γράμμα τ' ἀνακρείοντος, ὁμηρικὸν ὅστ' ἀπὸ ῥεῦμα
Εσπασας οἰκείοις στησίχορ' ἐν καμάτοις,
Ητε σιμωνίδεω γλυκερὴ σελὶς, ἡδύ τε πειθοῦς
Ιβυκε και παίδων ἄνθος ἀμησάμενε,
Καὶ ξίφος ἀλκαίοιο, τὸ πολλάκις αἷμα τυράννων
Εσπεισεν, πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
Θηλυμελεῖς τ' ἀλκμᾶνος ἀηδόνες, ἵλατε· πάσης
Αρχὴν τῆς λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Εκλαγεν ἐκ θηβῶν μέγα πίνδαρος. ἔπνεε τερπνὰ
Ηδυμελιφθόγγου μοῦσα σιμωνίδεω.
Λάμπει στησίχορός τε καὶ ἴβυκος· ἦν γλικὺς ἀλκμάν·
Λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο βακχυλίδης·
Πειθὼ ἀνακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾷ
Αλκαῖος, κύκνος λέσβιος, αἰολίδι.
Ανδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
Εν μούσαις δεκάτη μοῦσα καταγράφεται.

Εἰς σαπφὼ, Αδηλον.

Ελθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν ἥρης
Λεσβίδες, ἁβρὰ ποδῶν βήματ' ἐρεισάμεναι·

Ενθα

Mnemosynem capit metus, cum audivit dulciſonam
Sappho, ne decimã Muſam forte haberent homines.

Incerti, in nouem Lyricos.

Pindare Muſarum ſacrum os, & vocalis Siren
Bacchalides, Sapphusq; Æolides Charites,
Carmenq; Anacreontis Homericum, quiq; flumen
Traxiſti familiaribus Steſichore in laboribus,
Pagina Simonidæ dulcis, dulcisq; ſuäda
Ibice, & puerorum florem decerpens.
Enſis & Alcæi, qui ſanguinem ſæpe tyrannorum
Libavit patriæ jura liberans. (omnis
Molliter canentesq; Alcmanis luſciniæ, Eſtote propitij.
Principium Lyricæ, & metam abſtraxiſtis.

In eosdem.

Clãxit ex Thebis magnũ Pindarus, Spiravit a dulcia
Suave canentis Muſa Simonidis.
Lucet Sleſichorusq; atq; Ibicus, Erat dulcis Aleman,
Grata vero ex ore profudit Bacchiides,
Suada Anacreontem ſubſequitur, varia verò canit
Alcæus, Cycnus Lesbius Æolidi.
Virorum vero non nona Sappho fuit, ſed amandis
In Muſis decima Muſa ſcribitur.

In Sapph, Incerti.

Venite ad delubrum cæſios oculos habentis inclytæ Iu-
Lesbides, mollia pedum veſtigia figentes. (nonis

Ενθα καλὸν στήσασθε θεῇ χορὸν. ὕμμι δ' ἐπάρξει
Σαπφὼ, χρυσείην χερσὶν ἔχουσα λύρην.
Ολβιαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος, ἦ γλυκὺν ὕμνον
Εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε καλλιόπης.

ΠΛΑΤΩΝΩΣ εἰ τὴν αὐτὴν.

Εννέα τὰς μούσας φασίν τινες ὡς ὀλιγώρως.
Ηνὶ δὲ καὶ σαπφὼ λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

Εἰς ἤρινναν, Αδηλον.

Λέσβιον ἠρίννης τόδε κηρίον ἁδύ τι μικρὸν,
Αλλ' ὅλον ἐκ μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.
Οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι, ἶσοι ὁμήρῳ,
Τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτευς.
Η καὶ ἐπ' ἠλακάτη, μητρὸς φόβῳ, ἢ καὶ ἐφ' ἱστῷ
Εστήκει, μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σαπφὼ δ' ἠρίννης ὅσσον μελέεσσιν ἀμείνων,
Ηριννα σαπφοῦς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις.

Ω ἀπὸ τῆς βιβλου λυκόφρονος.

Αδηλον.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
Ρηϊδίως προμόλοις εὖ φάος, αἴκε τύχης.
Τοίους γὰρ πριαμὶς κασσάνδρη φοίβασε μύθους
Αγγελος, οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.
Εἰ δέ σε φίλατο καλλιόπη, λάβε μ' εὖ χέρας· εἰ δὲ
Νῆϊς ἔφυς μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

Εἰς

Hæ pulcrũ ordinabitis Deæ chorũ. Inter vos a. prima
Sappho, auream manibus habens lyram. (erit
Felices ob lætam nimis ſaltationẽ. Sanè dulcẽ hymnũ
Audire ipſius credite Calliopes.

PLATONIS in eandem.

Novem Muſas dicunt quidam vt negligenter.
Ecce vero & Sappho è Lesbo decima.

In Erinnam, Incerti.

Lesbus Erinnæ hic favus ſuavis aliquis, parvus,
Sed totus ex Muſarum mixtus melle.
Sed trecenti eius verſus æquales Homero.
Et virginis novendecim annorum.
Quæ & ad colum, matris metu, & ad telam
Stetit, Muſas famula attingens.
Sappho verò Erinnâ quanto in Melicis melior,
Erinna ipſâ Sappho tantum in Hexametris.

Tanquam à libro Lycophronis, Incerti.

Non in noſtris multiflexis Labyrinthis.
Facilius veneris ad lucem, ſi in his verſeris.
Tales n. Priami filia Caſſandra divinavit ſermones,
Nuncia, quos regi dixit in ambages excurrẽs.
Si autem te dilexit Calliope, ſumeme in manus. Sin v
Alienus es à Muſis, manibus onus fers.

Αδηλον.

Αρχιλόχου τάδε μέτρα, καὶ ἠχήεντες ἴαμβοι.
Θυμοῦ καὶ Φοβερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.

Εἰς Ἀριστοφάνην, Αδηλον.

Βίβλοι Ἀριστοφάνους, θεῖος πίνος, αἷσιν ἀχαρνεὺς
Κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔπεισε κόμην.
Ηνὶ δ' ὅσον διόνυσον ἔχει σελὶς, οἷα δὲ μῦθοι
Ηχεῦσιν, Φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
Ω καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ ἑλλάδος ἤθεσιν ἶσα
Κωμικὲ, καὶ στίξας ἄξια, καὶ γελάσας.

Εἰς Μένανδρον, Αδηλον.

Αὐταί σοι στομάτεσσιν ἀνηρείψαντο μελίσσαι
Ποικίλα μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι.
Αὐταὶ καὶ χάριτές σοι ἐδωρήσαντο μένανδρε,
Στωμύλον εὐστοχίην δράμασιν ἐνθέμεναι.
Ζώεις δ' εἰς αἰῶνα. τὸ δέ κλέος ἐστὶν ἀθήναις
Τοὐκ σέθεν, οὐρανίων ἁπτόμενον περάτων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θετταλοῦ.

Αρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος, ἀλλὰ πιόντες
Λείδειν κύκνων εἰσὶ γεγανότεροι.
Ως καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀνταποδοῦναι
Υμνους εὐέρκταις οἶδε παθὼν ὀλίγα.
Τοὔνεκα σὺ πρώτως μὲν, ἀμειβομένην δ' ἐθέλουσι
Μοῖραν, πολλάκι μου κείσεαι ἐν σελίσιν.

ΚΑΛ-

In Archilochum Incerti.

Archilochi hæc metra, & sonori Iambi
Iræ, & horrendæ telum conviciorum iaculationis.

In Aristophanem Incerti.

Libri Aristophanis divinus labor, quibus Achranẽsis
Hedera super viride multa quatit caput.
Ecce quantũ habeat Bacchũ pagina, & qualia sermones
Resonent horrendis pleni gratijs.
O & animo optime & Græciæ moribus æqualis
Comice, & pungens, rectè, & irridens.

In Menandrum incerti.

Ipsæ tibi in os consẽderunt apes
Varios Musarum flores decerpentes,
Ipsæ & Charites tibi dederunt Menander
Suavem dexteritatem tabulis imponere.
Vivis verò in sæculum. gloria verò est Athenis
Ex te, quæ cælestes attingit fines.

ANTIPATRI Thessali.

Sufficit ad cicadas inebriandas ros. Verum cũ biberũt
Ad canendum cycnis sunt vocaliores.
Sic & Poëta vir munerum gratiam reddere
Hymnos pro beneficijs novit, cũ pauca acceperit.
Propterea tu primario quidẽ (Nam respondente volũ-
Fata) sæpius meis ponēris in libris.

Ἦλθε ϑεαίτητ☉ καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ὅτι κιασὸν
Τὸν τεὸν, οὐχ αὕτη βάκχε κέλευθ☉ ἄγει.
Ἄλλων μὲν κήρυκες ὅτι βεβαχὼ σιὼπομαι καινὸν
Φθέγξονται, κείνῃ δ' ἑλκὰς ἀεὶ ζοφίαν.

Τὸ αὐτό.

Μικρὴ τις διόνυσε καλὰ πεπασονὶ πιητῇ
Ῥῆσις. ὁ μὲν, νικῶ, φησὶ, τὸ μικρόπλοον.
Ὡι δὲ σὺ μὴ πνεύσης ἐν δέξι☉, ἦν τις ἔρηται
Πῶς ἔβαλες, φησὶ, σκληρὰ τὰ γιγνόμενα.
Τῷ μερμηρίξαντι τὰ μήνδικα, τοῦτο χἠοιτο
Τέχν☉, ἐμὲ δ' ὦναξ ἡ βεβαχυσυλλαβίη.

Οσην μοῦσαν κὴ εἶσα.

Καλλιόπη ζοφίλῳ ἡρωϊδ☉ εὗρεν ἀοιδῆς·
Κλειὼ, καλλιχόρου κιθαρίης μελιηδέα μολπὼ.
Εὐτέρπη, τραγικοῖο χορὸν πολυηχέα φωνῶν·
Μελπομένη θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον ἧρε·
Τερψιχόρη καρέεσσα πόρεν τεχνήμονας αὐλοὺς·
Ὑμνους ἀθανάτων ἐρατὼ πολυτερπέας εὗρε·
Τέρψιας ὀρχηθμοῖο πολύμνια πάνσοφ☉ εὗρεν·
Ἁρμονίῃ πάσαισι πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς.
Οὐρανίη πλόον εὗρε καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων·
Κωμικὸν εὗρε θάλεια βίον τε, καὶ ἦθεα κεδνά.

Εἰς τὰς αὐτάς.

Οὐκ ἴδε τερψιχόρῃ ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ἰτὼ τέχνης
Ψεύδεται ὀφθαλμούς, ἔμπεδος ἀτρεκίη.

Εἴπα

Venit Theætetus per puram viam. si autem ad hederã
Tuam, non hæc, Bacche, via agit.
Aliorum quidem præcones brevi nomen tempore
Loquentur, Illius verò Græcia semper sapientiam.

Ejusdem.

Parva quidem Bacche, præclare facienti Poëtæ
Oratio. Hic quidem vinco dicit, quod est minimũ.
Cui verò tu non spiraveris secundus, si quis interroget,
Quomodo iaculatus es, dicit gravia quæ facta sunt.
Illi, qui meditatur illegitima, hoc contingat verbum,
Mihi vero, ô rex, brevissima dictio.

Quot Musa, & quales.

Calliope sapientiam Heroicæ invenit cantilenæ,
Cleio, amabilis citharæ dulcem cantum,
Euterpe Tragici chori multisonam vocem,
Melpomene mortalibus melliſuauem barbiton sustulit.
Terpsichore gratiosa præbuit artificiosos tabicines.
Hymnos immortalium Erato valde suaves invenit.
Voluptates saltationis Polymnia sapiens invenit.
Harmoniam omnibus Polymnia dedit cantilenis,
Urania cælum invenit, & cælestium chorum astrorum,
Comicum invenit Thalia vitam, & mores probatos.

In easdem.

Non vidit Terpsichoren pictor, sed ab arte
Effingit oculos, similis veritati.

In

Εἴποτε τερψινόοιο φίλος φόρμιγγος ἀκούσεις,
Τὴν ἐρατὼ θαύμαζε τόσης εὑρήτορα τέχνης·
Εὐτέρπη δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνει,
Πνεῦμα σοφῆς ὀχετηγὸν ἐπισσείρουσα μελίσσης.
Κωμικὸν ἀμφιέπω θαλίη μέλος, ἔργα δὲ φωτῶν
Οὐχ ὁσίων θυμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.
Εἰκόνα τῆς σοφίης ποτιδέρκεο. καλλιόπης γὰρ
Εἰκόνα σῇ κραδίῃ λάμβανε τὴν σοφίην.
Δαφνοκόμοις φοίβοιο παρὰ τριπόδεσσι κελεύω
Κλειὼ μαντοσύνης μοῦσα καὶ ἱστορίης.
Οὐρανίη ψήφοιο θεορρήτῳ τινὶ μέτρῳ
Αστρώην ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην.
Σκέπτεο χαλκεόφωνον ἐπισσέρχουσαν ἀοιδὴν,
Μελπομένην, ἐρατῆς ἱστορα εὐεπίης.
Σιγῶ φθεγγομένης παλάμης, θελξίφρονα παλμὸν,
Νεύματι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπήν.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε. δή γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ωνὴρ τοῦ μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως.
Λείδει δ' ἐκάλης τε φιλοξείνοιο καλιὴν,
Καὶ θησεῖ μαραθὼν τοῦ ἐπέθηκε πόνους.
Τοῦ, σοὶ καὶ νεαρῶν χειρῶν σθένος εἴη ἀρέσθαι
Μάρκελλε, κλεινοῦ τ' αἶνον ἴσον βιότου.

Αδηλον.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς.
Αἴτιος ὁ γράψας αἴτια καλλιμάχου.

Αδέσπο-

Si quãdo animum oblectantem, amice, citharã audieris
Erato admirare tantæ inventricim artis.
Euterpe arundinibus multis foraminibus resonat,
Spiritum sapientis derivatum seminans apis.
Comicum attingo Thalia carmen, Opera verò hominũ
Non bonorum in pulpitis plausum amantibus ludo.
Effigiem sapientiæ aspice. Calliopes enim
Effigiem tuo corde accipe sapientiã.
Lauro coronatas Phœbi apud Tripodas impero
Cleo vaticinij Musa, & Historiæ,
Vrania numeri divinã quapiam mensurã
Cælestem docui reciprocam cursus necessitatem.
Cõsidera ferrea voce præditam vehementem cantilenã,
Melpomenem amabilis peritam eloquentiæ.
Taceo loquentis manus delectabilem vibrationem
Nutu vocale denunciantem silentium.

CRINAGORÆ.

Callimachi limatum carmen hoc. Sanè enim in hoc
Hic vir Musarum omnes movit rudentes,
Canit verò Hecales hospitibus amabilis casulam
Et Theseo Marathon quos imposuit labores.
Cuius & tibi nõ lassatarũ manuũ robur cõtingat efferre
Marcelle, & illius parem gloriam vitæ.

Incerti.

Callimachus illud piaculum, hæ nugæ, hæc mens lignea,
Culpæ reus est quisquis scripsit ætia Callimachi.

Inceri.

Αδέσποτον.

Ηρόδοτος μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἑκάστη
Αντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίην.

Αδηλον.

Ησιόδου ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἑλίσσων,
Πυῤῥὴν ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην.
Βίβλον δὲ ῥίψας ἐπὶ γῆν χερὶ, τοῦτ' ἐβόησα,
Εργα τί μοι παρέχεις ὦ γέρον ἡσίοδε;

Αδηλον εἰς νόννον.

Νόννος ἐγώ, πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν φαρίῃ δὲ
Εγχεϊ φοινήεντι γονὰς ἤμησα γιγάντων.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ην ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μοῦνον ἔτερπον,
Οὐδ' ὄναρ εὐγενέταις γνώριμος ἰταλίδαις·
Αλλὰ τανῦν πάντεσσιν ἐράσμιος. ὀψὲ γὰρ ἔγνων
Οππόσον σοφανίην καλλιόπη προφέρει.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ, κεφ. ξη.

ΓΛΑΥΚΟΥ.

α Νύμφαι, πευθομένω φράσατ' ἀτρεκὲς εἰ παροδεύ-
Δάφνις τὰς λευκὰς ὧδ' ἀνέπαυσ' ἐρίφους; (ων
β Ναὶ ναὶ παὶ συρικτὰ, καὶ εἰς αἴγειρον ἐκείναν
Σοί τι κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε λέγειν.

Παὶ,

Incerti.

Herodotus Musas hospitio suscepit. Cui sanè vnaquæq;
Pro grato hospitio librum dedit vnum.

Incerti auctoris.

Hesiodi aliquando librum meis manibus versans
Pyrrham continuo vidi super venientem.
Librum v. proijciens in terram manu, hoc exclamaui
(Opera) negotia quid mihi exhibes ô senex Hesiode?

Incerti in Nonnum.

Nonnus ego, Panos quidem mî vrbs. In Ægypto verò
Ense cruento genua messui gigantum.

LEONIDÆ.

Erat tempus cum lineis meam mentem solã oblectarẽ
Ne per somnum quidem nobilibus notus Romanis.
Sed iam omnibus amabilis. Serò enim didici
Quantum Vraniam Calliope antecellat.

IN PASTORES. Cap. LXVIII.

GLAVCI.

α. *Nymphæ interroganti dicite verè, an transiens*
Daphnis candidos hic refecit hædos?
β. *Certè certè Pan fistulator. etiam in alnum illam*
Tibi in cortice litteram inscripsit, quam legas.

Pan,

Παῦ, παῦ, ποῖς μαλέαν, ποῖς ὄρος ψωφήδιον ἔρχῃ.
a Ἰξάμαν. νύμφαι χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

a Βακέλε, ποῖς τῶ πανός, ὁ φήγινος (εἰπὲ) κολοσσός
Οὗτος, ὅτῳ ζπένδεις τὸ γλάγος, ἐσὶ τίνος;
b Τῶ λεον το πάλα περινθίω. οὐδὲ τὰ τέξα
Νήπιε, κὴ σκυπάλλω ἀγελίαιον ὁρῆς;
a Χαίροις ἀλκείδα δαμαλιφάγε, κὴ πάδε φρόρει
Αὔλια, κὴξ ὀλίγων μυελόβοια πίθι.

ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Κάπρον μὲν χέρσῳ κάδρος ἔκλινε, τὸν δ' ἔπεκεῖαν
Εἰν ἀλὶ κὴ χαροπῖς κύμασιν εἵλ' ἔλαφον.
Εἰ δ' ἦν κὴ πάνυ θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν ἀνὴρ ἀθρήσω
Τὸν κείνε κείνῳ ἄρτεμις εἶδε χέρα.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Βόρχος ὁ βακχίμβω ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον ἔρπεν,
Αἰγίλιπα χοίνῳ πέτρον ἐπερχόμενον,
Εἵπετό οἱ σκυλάκων τις, ὁ κὴ βοσὶν, ὃς φάγε λεπτὸν
Σχοῖνον, ἀνελκομένῳ χραισμοσύλῳ μελίπ.
Κάπεσε δ' εἰς αἰδαο· τὸ δ' ἄρυγὲς ἀνδράσιν ἄλ-
Κᾶνο μέλι, ψυχῆς ὤνιον ἐρύσατο. (λοις

Ἀδέσποτον.

Ω παὶ Φερβομένας ἱερὰν φάτιν ἄπυε πίμνας,
Κυρτὸν ὑπὲρ χρυσέων χείλος ἰὼν δονάκων,
Ὄφρ' αἱ μὲν λευκῆσι βεβελόπι δῶρα γάλακτι
Οὔθασιν ὀκλυμένε πυκνὰ φέρωσι δόμον.

Σοὶ δ'

Pan Pan ad Maleam, ad montem Psophidem veni
α. Veniam. Nymphæ valete, ego abeo.

ERYCII.

α. Pastor, per Pana, faginus (dic) colossus
Hic, cui effers lac, est cuius?
β. Cum leone pugnantis Tirynthij. Neq; sagittas
O infans, & clavam ex silvestri oleastre vides?
α. Alcida vaccarum absumtor, & hæc custodi
Stabula, & ex paucis magnum gregem effice.

MACEDONIS.

Caprum quidem in litore Codrus interemit, hunc v. ve-
In mari & horridis fluctibus, capit cervum. (locē
Si etiam fuisset volucris ferarum natura, neq; in aëre
Eius frustratam Artemis vidit manum.

ANTIPHILI.

Borchus boum pastor, cum ad dictum favum accessisset
Excelsum cum fune saxum ascendit.
Secutus est cum catulus, & boves sequens qui tentum
E junco funem, tracto illitum melle. (comedebat,
Cecidit v. ad inferos. illā a. mellis vindemiā alijs viris
Illud mel, cum vitâ emtam attraxit. (inaccensā,

Incerti.

O Pan pastis sacram vocem ede gregibus ovium
Incurvum ad aureas labrum admovens arundines.
Vbi quidem candidi aggravata munera lactis
Vberibus in Clymeni crebra ferant domum.

Σοὶ δὲ καλῶς βωμοῖσι παριστάμενος πίσις αἰγῶν,
Φοίνιον ἐκ λασίου στήθεος αἷμ' ἐρύγῃ.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ,
κεφ. ξθ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Σκύλλος ὅτε ξέρξου δολιχὸς στόλος ἑλλάδα πᾶσαν
Ηλαυνεν, βυθίην εὕρατο ναυμάχίην,
Νηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλώσας τενάγεσσι,
Καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὅρμον ἔκειρε νεῶν.
Αὔτανδρος δ' ἐπὶ γῆς ὀλίσθανε περσὶς ἄναυδος
Ολλυμένη, πρώτη πεῖρα θεμιστοκλέους.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Οὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχας ἐπὶ δῆριν
Ασχετος ὁρμαίνει μυριόδους ἐλέφας,
Αλλὰ φόβῳ στείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέ-
Αντυγα διφρουλκεῖ καίταρος σὐρανίου. (σμους,
Εγνω δ' εἰρήνης καὶ θὴρ χάριν, ὄργανα ῥίψας
Αρεος εὐνομίης ἀντανάγει πατέρα.

Αδηλον.

Αρτεμίς ἱδρώουσα, προάγγελός ἐστι κυδοιμοῦ.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ, κεφ. ο.

ΕΥΗΝΟΥ εἰς τροίαν.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν, ἴλιον ἱρὴν,
Τὴν παρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,

Αἰῶνος

Tibi verò ritè ad aras astans vir caprarum
Cruentum exhirsuto pectore sanguinem effundat.

IN BELLVM, ET PACEM, Cap. LXIX.

APOLLONIDÆ.

Scyllus cum Xerxis ingens classis Græciam totam
Vexavit profundam invenit navium pugnam,
Nerei occultum natans ad limum,
Et ab anchora retinaculum abscidit navium,
Vna v. cũ viris capta in terrã cecidit Persia muta
Perdita, Primum facinus Themistoclis.

PHILIPPI.

Non amplius turritus cum phalangibus stans in acie
Impetuosus irruit magnis dentibus Elephas,
Sed timore demittẽs profundam cervicem ad lorum te-
Currum trahit Cæsaris cælestis. (monis
Nouit v. pacis etiã fera gratiã, instrumẽta abijciens
Martis, bonæ constitutionis sursum vehit patrem.

Incerti.

Artemis sudans, prænuncia est tumultus.

INCIVITATES, Cap. LXX.

EVENI in Trojam.

Hospites nobilem me civitatem, Ilium sanctum
Quæ prius bene turritis mœnibus inclusa fuit,

Αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν· ἀλλ' ἐν ὁμήρῳ
Κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν.
Οὐκ ἔτι με σκάψει τρωοφθόρα δούρατ' ἀχαιῶν,
Πάντων δ' ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόμασιν.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ὦ πόλι, πῆ σέο κεῖνα τὰ τείχεα; πῆ πολύολβοι
Νηοί; πῆ δὲ βοῶν κράατα τεμνομένων;
Πῆ παφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς;
Πῆ δὲ τριτογενοῦς δείκελον ἐνδαπίης;
Πάντα μόθος, χρονίη τε χύσις, καὶ μοῖρα κραταιὴ
Ἥρπασεν, ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχην.
Καί σε τόσον νίκησε βαρὺ φθόνος· ἀλλ' ἄραιμοῦνον
Οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος οὐ δύναται.

ΒΑΣΣΟΣ ΛΟΛΛΙΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ἀῤῥηκτοι μοιρῶν πυμάτην ἐσφρήγισαν ὅρκοι
Τῷ φρυγὶ πὰρ βωμῷ τὴν πριάμου θυσίην.
Ἀλλὰ σοὶ αἰνεία στόλος ἱερὸς ἰταλὸν ἤδη
Ὁρμον ἔχει, πάτρης φροίμιον οὐρανίης.
Ἐς καλὸν ὤλετο πύργος ὁ τρώϊος. ἡ γὰρ ἐν ὅπλοις
Ἠγάρθη κόσμου παντὸς ἄνασσα πόλις.

ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, οἱ δὲ, ΓΕΡ-
ΜΑΝΙΚΟΥ, εἰς τὸ αὐτό.

Ἔρτορ, ἀρήϊον αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴπου ἀκούεις,
Χαῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος.
Ἰλιον οἰκεῖται, κλεινὴ πόλις ἄνδρας ἔχουσα
Σοῦ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ' ἔτ' ἀρηϊφίλους.

Μυρμι-

Ævi cinis devoravit. Sed in Homero
Iaceo, æneārum sepimentum habens portarum.
Nō amplius me fodient Trojā perdētes hastæ Grætorū
Omnium verò Græcorum versabor in ore.

AGATHIÆ Scholastici in idem.

O civitas, ubi tua illa mœnia, ubi verò ditia
Templa, ubi verò boum capita mactatorum.
Ubi Veneris alabastra, & totæ aureæ vestes,
Ubi vero Palladis simulacrum indigenæ?
Omnia bellum & temporalis confusio, & parca valida
Abstulit, longè aliam circumfusa fortunam.
Et te usq; eo vicit gravis invidia. Sed sane solum
Nomen tuum abscondere & laudem non potest.

BASSI LOLLII in idem.

Infracta parcarum ultimam insignierunt iuramenta
Phrygiam ad aram Priami victimam.
Sed tibi, Ænea, classis sancta, Italum iam
Portum habet, patriæ proœmium cœlestis.
Feliciter perijt turris Trojana. Hæc enim in armis
Excitata est mundi omnis regina civitas.

ADRIANI CÆSARIS, vt alij GERMANICI, in idem.

Hector, Martialis sanguis, in terra sicubi dicens
Salve, & respira paululum super patriâ.
Ilium inhabitatur, præclara vrbs, viros habens
Te quidem debiliores, sed adhuc tamen bellicosos.

Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο· παρίστασο, καὶ λέγ' ἀχιλλεῖ
Θεσσαλίην κεῖσθαι πᾶσαν ὑπ' αἰνεάδαις.

Τούτοις ὑπέγραψε λάθρα σπαρτιάτης
ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ.

Θάρσυνοι. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι πρόσωπον.

Ζητηθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως, αὖθις
προσέθηκεν,

Εἰμὶ μὲν εὐθώρηκος ἐνυαλίου πολεμιστὴς,
Εἰμὶ δὲ καὶ θεράπων ἑλικωνίου ἀπόλλωνος.

ΑΓΑΘΙΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὲν ἀπὸ Σπάρτης τὶς ἔφυς, ξένε, μή με γελάσσῃς·
Οὐ γὰρ ἐμοὶ μουνῇ ταῦτ' ἐτέλεσσε τύχη.
Εἰ δέ τις ἐξ ἀσίης, μὴ πεύθεο. δαρδανκοῖς γὰρ
Σκήπτροις αἰνεαδῶν πᾶσα νένευκε πόλις.
Εἰ δὲ θεῶν τεμένη καὶ τείχεα καὶ ναετῆρας
Ζηλήμων δῃῶν ἐξεκένωσεν ἄρης,
Εἰμὶ πάλιν βασίλεια· σὺ δ' ὦ τέκος ἄτρομε ῥώμη,
Βάλλε καθ' ἑλλήνων σῆς ζυγόδεσμα δίκης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἅδε ποθ' ἁ κλεινὰ πριάμου πόλις, ἂν ἀλαπάξαι
Ἑλλάνων δεκέτης οὐκ ἐτάλασσεν ἄρης
Ἀμφαδὸν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ξύλον. αἴθε δ' ἐπειὸς
Κάτθανε πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα.
Οὐ γὰρ ἂν ἀτρειδᾶν ὀροφηφάγον ἁψαμένων πῦρ,
Οὕτω ἐφ' ἁμετέροις λάεσιν ἠρίπομαν.

ΑΝΤΙ-

Myrmidones verò perierunt. Adsiste, & dic Achilli
Thessaliam positam esse omnem sub Æneadis.

Hisce subscripsit clam Spartanus

DAMARATVS:

Confidentes sunt. Non enim meæ galeæ vident faciem.

Quæsitus verò à rege
rursus addidit.

Sum quidem benè loricati Martis bellator,
Sum verò etiam minister Heliconij Apollinis.

AGATHIÆ in idem.

Si quidem ex Spartâ quis es, hospes, ne me irriseris,
Non enim mihi soli hæc fecit fortuna.
Si verò quis ex Asiâ, noli inquirere, Dardanicis enim
Sceptris Æneadũ omnes vrbs nutavit.
Licet a. Deorum delubra & muros, & inhabitatores,
Invidus vastans exinaniverit Mars:
Sũ (tamẽ) rursus regina. Tu v. ô filia intrepida Romæ
Conijce contra Græcos tuæ iugum pœnæ.

Ejusdem in idem.

Hæc quondam inclyta Priami civitas, quam evertere
Græcorum decennalis non sustinuit Mars,
Apertè sed equi malum lignum. Vtinam autem Epeus
Mortuus esset antequã fabricasset ligneum decipulũ.
Non enim Alcidis tecta vorantem accendentibus ignẽ
Sic super meum populum cecidisset.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Δέρκεο τὸν τροίας δεκέτη λόχον, εἴσιδε πῶλον
Εὐόπλου δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.
Τεκταίνει μὲν ἐπειὸς, ἀθηναίη δὲ κελεύει
Εργον· ὑπὲρ νώτου δ' ἑλλὰς ὅλη δύεται.
Ἡρα μάτην ἀπόλοντο τόσος στρατὸς, εἰ πρὸς ἄρηα
Ην δόλος ἀτρείδαις ἐσθλότερος πολέμου.

ΠΟΜΠΗΙΟΥ, οἱ δὲ, ΜΑΡΚΟΥ νεωτέρου, εἰς μυκήνην.

Εἰ καὶ ἐρημαίη κέχυμαι κόνις ἔνθα μυκήνη,
Εἰ δὲ ἀμαυροτέρη παντὸς ἰδεῖν σκοπέλου·
Ιλου τὶς καθορῶν κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα
Τείχεα, καὶ πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον,
Γνώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔσθενον· εἰ δέ με γῆρας
Υβρισεν, ἀρκουμαι μάρτυρι μαιονίδῃ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θετταλοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ηρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄμμασιν, αἱ δέ τε λοιπαὶ
Πατρίδες, σὺ πολλῶν αἰπάτεραι πεδίων.
Οἴην καὶ σὲ τάλαινα παρερχόμενός γε μυκήνην,
Εγνων αἰπολίου παντὸς ἐρημοτέρην.
Αἰπολικὸν μήνυμα. γέρων δέ τις, ἡ πολύχρυσος
Εἶπεν, κυκλώπων τῇδ' ἐπέκειτο πόλις.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ἀργείου εἰς τὸ αὐτό.

Ηπολύχρυσος ἐγὼ τοπάλαι πόλις, ἡ τὸν ἀτρειδῶν
Οἶκον ἀπ' οὐρανίου δεξαμένη γενεῆς,

Ητροίην

ANTIPHILI in idem.

Intuere Trojæ decennales insidias, intuere equum
Bene armatæ Danaûm gravidum tranquillitatis.
Fabricat quidem Epeus, Pallas verò jubet
Opus, sub cujus dorso Græcia tota absconditur.
Sanè frustra perijt tantus exercitus, si ad victoriam
Fuit dolus Atridis utilior, quàm bellum.

POMPEII, vt alij MARCI iunioris In Mycenam.

Quamvis deserta, fusa sim pulvis hic Mycenæ
Quamvis etiam obscurior omni videar scopulo,
Illi quis intuens inclitam civitatem, cujus conculcavi
Muros, & Priami vniuersam vacuavi domum.
Cognoscet inde, quantũ prius valui. Licet v.me senectus
Attriverit contentus sum teste Homerico.

ANTIPATRI Thessali in idem.

Heroum paucæ quidem in oculis, quæ verò reliquæ
Patriæ, non multo sublimiores solo.
Qualem & te, misera, præteriens Mycenam
Cognovi scopulo omni desertiorem.
Caprarium indicium. Senex autem quis, aurea,
Dixerit, Cyclopum hic sita fuit civitas.

ANTONII Argini in idem.

Aurea ego quondam civitas, quem Atridarum
Familiam à cœlesti accepi genere.

Ἡ τροίην πέρσασα θεόκτιτον, ἡ βασίλειον
Ἀσφαλὲς ἑλλήνων οὖσά ποθ' ἡμιθέων,
Μηλόβοτος κεῖμαι καὶ βουνόμος ἔνθα μυκήνη,
Τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὔνομ' ἔχουσα μόνον.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυληναίου.

Ἄργος, ὁμηρικὲ μῦθε, καὶ ἑλλάδος ἱερὸν ὕδας,
Καὶ χρυσέη τοπάλαι περσέος ἀκρόπολι,
Ἐσβέσαθ' ἡρώων κείνων κλέος οἵ ποτε τροίης
Ἤρειψαν κατὰ γῆς θειοδόμον στέφανον.
Ἀλλ' ἡ μὲν, κρείσσων ἐστὶ πτόλις· αἱ δὲ, πεσοῦσαι,
Δείκνυσθ' εὐμύκων αὔλια βουκολίων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο δωρὶ κόρινθε;
Ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ τὰ τάλαι κτέανα;
Ποῦ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες
Σισύφιαι, λαῶν θ' αἱ ποτὲ μυριάδες;
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος πολυκάμμορε σεῖο λέλειπται,
Πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πτόλεμος.
Μοῦναι ἀπόρθητοι νηρηΐδες ὠκεανοῖο
Κοῦραι; σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

ΟΝΕΣΤΟΥ κορινθίου.

Ἔστην ἐν φόρμιγγι, κατηρείφθην δὲ σὺν αὐλῷ
Θήβη· φεῦ μούσης ἔμπαλιν ἁρμονίης.
Κωφὰ δέ μοι κεῖται λυροθελγέα λείψανα πύργων
Πέτροις μουσοδόμοις, τείχεσιν αὐτομόλοις.

Σῆς

Quæ Trojam delens à Dijs fabricatam, quæ regia
Firma Græcorum fui quondam semideorum.
Ovium pascuum iaceo & boum hic Micena
Illorũ quæ in me magna fuerunt nomen habens solũ.

ALPHEI Mitylænej.

Argus, Homerice sermo, & Græciæ sacrum solum,
Et aurea quondam Persei arx,
Exstincta es, heroum illorum decus, qui quondã Trojæ
Dejecerunt ad terram Dijs inhabitatam coronam.
Sed hæc quidem melior est civitas. vos verò prolapsæ
Ostendimini mugientium stabula armentorum.

ANTIPATRI.

Vbi conspicua pulcritudo tua, Dorica Corinthe?
Vbi coronæ turrium, vbi antiquæ apes?
Vbi templa Deorum & domus? Vbi vxores
Sisyphiæ & populorum quondam myriades?
Neq; enim vestigium, ô multum misera, tui relinquitur
Omnia verò corripiens absumsit bellum.
Solæ non eversæ Nereides Oceani (cyones.
Nymphæ tuarum calamitatum meminimus Al-

ONESTI Corinthij.

Surrexi cum cithara, desolata verò fuit cum tubis
Thebe. Heu Musæ contrariæ harmoniam!
Surdæ verò mihi iacent à lyra oblectatæ reliquiæ turrẽ
In petris à Musis cõstructis, & muris sponte coactis.

Tuæ

Σῆς χερὸς ἀμφίων ἄπονος χάρις· ἑπτάπυλον γὰρ
Πάτρην ἑπταμίτῃ τείχισας ἐν κιθάρῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αρμονίης ἱερὸν φήσεις γάμον, ἀλλ' ἀθέμιτον
Οἰδίποδος· λέξεις ἀντιγόνην ὁσίην,
Αλλὰ κασίγνητοι μιαρώτατοι· ἄμβροτος ἰνὼ,
Αλλ' ἀθάμας τλήμων· τειχομελὴς κιθάρη.
Αλλ' αὐλὸς δύσμουσος. ἴδ' ὡς ἐκεράσσατο θήβῃ
Δαίμων ἐσθλὰ κακοῖς, κ' εἰς ἓν ἔμιξεν ἴσα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Εν θήβαις κάδμου κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μυσαχθὴς
Οἰδίποδος· τελετὰς εὔιος ἠσπάσατο,
Ας γελάσας πενθεὺς ὠδύρατο· τείχεα χορδαῖς
Εστη, καὶ λωτοῖς ἔστενε λυόμενα.
Αντιόπης ὁσίη, χαλεπὴ δ' ὠδὶς ἰοκάστης,
Ην ἰνὼ φιλόπαις, ἀλλ' ἀσεβὴς ἀθάμας.
Οἰκτρὸν ἀεὶ τολίεθρον. ἴδ' ὡς ἐσθλῶν περὶ θήβας
Μύθων καὶ στυγνῶν ἤρκεσεν ἱστορίη.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Σάρδιες αἱ τοπάλαι γύγου πόλις, αἵ τ' ἀλυάττου
Σάρδιες, ἁ βασιλεὶ περσὶς ἐν ἀσιάδι,
Αἵ κροίσῳ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον,
Ολβον πακτωλοῦ ῥεύματι δεξάμεναι·
Νῦν δ' ὅλαι δύστηνοι ἐς κακὸν ἁρπασθεῖσαι,
Ες βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρέπετε.

Βοῦρα

Tuæ manus Amphion facilis gratia. Septem portarum
Patriam septichordâ munisti in citharâ.

Ejusdem.

Harmoniæ sacras dixeris nuptias, sed illegitimas
Oedipodis. Dixeris Antigonam Sanctam.
Sed fratres sceleratissimi. Felix Ino
Sed Athamas miser. Muros excitans citharâ,
Sed tibia destruens Musica. Vide quî miscuerit Thebes
Deus bona malis, & in unum miscuit paria.

PHILIPPI in idem.

Thebis Cadmi inclytæ nuptiæ, sed abominabilis
Oedipodis, orgia Bacchus amavit,
Quæ ridens Pentheus indoluit, muri fidibus
Steterunt, & tibijs ingemuêre dissoluti.
Antiopes sanctus est, gravis est partus Iocastæ,
Ino amabat liberos, erat impius Athamas.
Miserandum semper opidum, vide quî bonorum circa
Sermonem & horribilium sufficiat historia. (Thebas

BIANORIS.

Sardus, quæ olim Gyges civitas, quæq; Halyatti
Sardus, quæ regi Persis in Asia.
Quæ Crœso quondam exstruxistis atrium
Divitias Pactoli è flumine haurientes.
Iam verò totæ infelices in unum malum abreptæ
In profundum ex immenso chasmate corruistis.

Burs

Βέρεσι κἠν ἐς ἑλίκωπα κεκλωσμένοι, αἳ σ' ἐνὶ χέρσῳ
Σάρδιες, ἐν βυθίοις ἐς σὲ ἔκειθε τέλος.

ΔΟΥΡΙΔΟΣ ἐλεάτου εἰς κατακλυσμὸν ἐφέσιον.

Ἠέλιον νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πόωσιν,
Νυκτὶ ζοὴ ἀσεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε;
Οὐ λιβύης, ἐφέσου ἢ τὰ μυελία κεῖνα παλαίνης
Αὔλια, κἠ μακάρων ἐξ ἑτέως κτέανα.
Πῆ ἦ ζαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτρεπον ὄμμα;
Αἶ, αἶ, τῶν ἰάδων πολλὸν ἀοιδοπάτων.
Κεῖνα ἦ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα.
Εἰς ἅλα ζωὸ πλαμοῖς ἔδραμε πεπαμένοις.

ΙΩΑΝΝΟΥ πιητοῦ ἐς βαρβουκάλλα ἐπὶ τῇ κατακαύσῃ βηρυτοῦ.

Ἀσὶ ἐγὼ ἀτλάμων ἄπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
Ἐνναέτας κείμαι ἀ παναπτόμοπτε.
Ἠφαίστου μ' ἐδάμασσε, μὴ κλέπτον ἐννοσιγαίου.
Φεῦ, ἀπὸ τοσσατίης κάλλεος ἐμὶ κόνις.
Ἀλλὰ παρασείχοντες ἐμὰν συναχήσατε μοῖραν,
Σπείσατε βηρυτῷ δάκρυα ἢ φθιμένᾳ.
Τῇ αὖθ' ἑὸς τὸ αὐτό.
Πῶ πελέθῃ κύπρις πολιήοχος, ὄφρα νοήσῃ
Ἐνδιον ἐδώλων, τῶν πρὶν ἔδος χαρίτων;
Τοῦ αὐτὸ ἑὸς τὸ αὐτό.
Τύμβος ἀπερχύτων μεροπῶν πόλις, ἧς ἐγὼ τὸ φρὶν
Αἰ βερόης πλατὺ κείμεθα χιλιάδες,

Γεφύρα

Buræ & in Helicen absorptæ. Quæ v. in terra
Sardies, cum insulis in vnum ponimini exilium.

DVRIDIS Eleatæ in diluvium Ephesi.

Aeriæ nubes, vnde aquas graves bibentes
In nocte lamentabili omnia inundâstis?
Non Libyæ (desertæ) sed Ephesi infinita illa miseræ
Stabula, & fertilibus ex annis opes.
Quî autem salvatores tunc Dij averterunt oculum?
Æ, æ, inter Ionicas valde celeberrimam!
Illa verò fluctibus omnia voluentibus similia
In mare cumaquis cucurrerunt decidentibus.

IOANNIS Poëtæ Barbucalli de incendio Beryti.

Hæc ego misera non vrbs vrbs, simul cum mortuis
Habitatoribus iaceo infelicissima.
Vulcanus me domuit postĕ mortem Neptuni,
Hei mihi ex tanto ornatu sum cinis.
Sed prætereuntes meam deflete sortem,
Litate Beryto lacrumas vel mortuæ.

Ejusdem in idem.

Vbi estĕ Venus tutelaris, vt sciam
Domiciliũ mortuorum, quæ prius erat sedes Cha-

Ejusdem in idem. (ritum

Sepulcrũ insepultorũ hominum vrbs, cuius sub favillâ
Beroê multæ jacemus Chiliades,

Sci-

Γράψαθ' ἑνὸς καθύπερθε λίθου φίλα λείψανα φω-
Βηρυτὸς γοερὴ κεῖται ὑπὲρ δαπέδων. (τῶν,

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ναυτίλε, μὴ στήσῃς δρόμον ὁλκάδος εἵνεκ' ἐμεῖο,
Λαίφεα μὴ λύσῃς· χέρσον ὁρᾷς λιμένα.
Τύμβος ὅλη γενόμην, ἕτερον δ' ἐς ἀπενθέα χῶρον
Δουπήσει κώπη, νηὸς ἐπερχομένης.
Τοῦτο ποσειδαίωνι φίλον ξενίοις τε θεοῖσι.
Χαίρεθ' ἁλιπλανέες, χαίρεθ' ὁδοιπλανέες.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ἀργείου.

Ἡ πρὶν ἐγὼ χερσῆος ἀκρόπτολις αἰθερίοιο,
Ἡ πικρὸν ἰλιάδαις ἀστέρα θρεψαμένη;
Αἰπολίοισιν ἔναυλον ἐρημαίοισιν ἀνεῖμαι,
Τίσασα πριάμου δαίμοσιν ὀψὲ δίκας.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ, κεφ. οα.

Ἀδηλον.

Φασὶ παροιμιακῶς, κἂν μῦς δάκοι ἄνδρα πονηρόν·
Ἀλλὰ τόδ' οὐχ' οὕτω φημὶ προσῆκε λέγειν,
Ἀλλὰ, δάκοι κἂν μῦς ἀγαθοὺς καὶ ἀπράγμονας ἄν-
Τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς δήξεται οὐδὲ δρακῶν. (δρας·

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ τοὺς ἀνδροφόνους εὐδαίμονας ὄντας ὁρῶμεν,
Οὐ πάνυ θαυμάζω· τοῦ διός ἐστι γέρας.
Τὸν γὰρ γεννήσαντα μεμισηκώς καὶ ἐκεῖνος
Κτεῖνεν ἂν εἰ ὁ κρόνος θνητὸς ἐτύγχανεν ὤν.

Αντὶ

Scribite vnum super lapidem amicas reliquas hominũ
Berytus luctuosa jacet super solum.

Ejusdem in idem.

Nauta ne instituas cursum navis meâ causâ
Vela ne solvas, littus vides hunc portum.
Sepulcrum tota facta sum. Aliam v. in non luctuosam
Sonabit remus navis supervenientis, (regionem
Ita Neptuno gratum est & hospitibus Dijs
Valete in mari errantes, valete pedites.

ANTONII Argivi.

Illa ego, quæ prius fui Persei summa arx ætherij,
Quæ gravem Iliadis stellam educavi.
Caprarijs stabulum solitarijs jaceo
Expendens Priami manibus sero pœnas.

IN MALOS, Cap. LXIX.

Incerti.

Dicunt juxta Paræmiam. Vel mus mordeat malũ vi-
Sed illud non sic dico, convenit dicere. (rum;
Sed mordeat vel mus bonos & litium fugitantes viros,
Malum verò timens mordeat ne draco quidem.

PALLADÆ.

Quod homicidas beatos esse videmus
Non adeo miror, Munus enim hoc Iovis est.
Nam parentem odio habens & ipse
Occidisset si Saturnus mortalis fuisset.

Αντὶ δὲ τοῦ κτεῖναι, σὺν τοῖς τιτῆσι κολάζει,
Δέσμιον ὡς λῃστὴν εἰς τὸ βάραθρον ἐνείς.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ο σταφυλοκλοπίδας ἑκατώνυμος εἰς ἀΐδαο
Εδραμε, μαστιχθεὶς κλήματι φωριδίῳ.

Αδηλον.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
Χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ, κεφ. οϐ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τὴν κίρκην οὔ φημι, καθὼς εἴρηκεν ὅμηρος,
Αντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἠὲ λύκους,
Τοὺς αὐτῇ προσιόντας· ἑταίρα δ' οὖσα πανοῦργος
Τοὺς δελεασθέντας πτωχοτάτους ἐποίει.
Τῶν δ' ἀνθρωπείων ἀποσυλύσασα λογισμῶν,
Εἶτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι,
Ετρεφεν ἔνδον ἔχουσα, δίκην ζώων ἀλογίστων,
Εμφρων δ' ὢν ὀδυσεὺς, τὴν νεότητα φυγὼν,
Οὐχ ἑρμοῦ, φύσεως δ' ἰδίας δώρημα λογισμὸν
Εἶχε, γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εὐφρὼ καὶ θαΐς καὶ βοίδιον, αἱ διομήδους
Γραῖαι, ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι,
Απιν καὶ κλεοφῶντα, καὶ ἀνταγόρην ἔν' ἑκάστη
Γυμνοὺς ναυηγῶν ἥσσονας ἐξέβαλον.

Αλλὰ

Sed pro homicidio ipsum cum Titantibus punit
Dũ ipsum vinctũ tanquã latronẽ in tartarũ mittit.

ARCHII.

Vvarum fur Hecatonymus ad orcum
Cucurrit flagellatus palmite furto ablato.

Incerti.

Odi virum duplicem existentem
Bonum sermone, hostem verò moribus.

IN MERETRICES, Cap. LXX.

PALLADÆ.

Non dico Circen velut olim dixit Homerus
Pro viris facere aut sues aut lupos
Ad se accedentes, Meretrix vero existens versuta,
Inescatos pauperrimos faciebat.
At vero humanis privans rationibus ipsos
Postea de proprijs nihil habientes reliqui
Nutrivit intus habens, velut ipsa animalia bruta
Prudens verò erat Vlysses juventutem evitans,
Non Mercurij, sed naturæ propriæ munus rationem
Habuit incantationis pharmacum antidotum.

SIMONIDÆ.

Euphro, & Thais, Bœdium, Diomedis
Anus, nauclerorum naves viginti remorum,
Apida, & Cleophontem & Antagorã vnum vnaquæq;
Nudos naufragis inferiores ejecerunt.

Αλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ τὰ λῃστρικὰ τῆς ἀφροδίτης
Φεύγετε. Σειρήνων αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τῇ μὲν γαστρὶ λαβοῦσα φιλαίνιον, ἡλιοδώρῳ
Θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταυτομάτου.
Τοῦ δ' ἐπὶ θηλείῃ λυπουμένου, ἐξ διαλείπει
Ἡμάτα, καὶ τίκτειν ἄρσενα παῖδ' ἔφατο.
Οὕτω βούβαστις καταλύεται. εἰ γὰρ ἑκάστη
Τέξεται ὡς αὐτὴ, τίς θεοῦ ἐστι λόγος;

ΕΠΙΓΟΝΟΥ.

Ἡ τοπάλαι λαΐς πάντων βέλος, οὐκ ἔτι λαΐς,
Αλλ' ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ νέμεσις.
Οὐ μὰ κύπριν, οὐδ' ἡ κύπρις ἔστιν ἐμοὶ ὅσον ὅρκος]
Γνώριμος, οὐδ' αὐτῇ λαΐδι λαΐς ἔτι.

Αδηλον.

Ἡ τοπρὶν αὐσχήσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασταῖς,
Ἡ νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεὸν,
Μίσθια νῦν σπαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει·
Οψὲ τ' ἀθηναίη κύπριν ἐληΐσατο.

ΣΤΑΤΩΝΟΣ.

Εστι δράκων τὶς ἔφηβος, ἄγαν καλὸς· ἀλλὰ δράκων
Πῶς εἰς τὴν τρώγλην ἄλλον ὄφιν δέχεται; (ὢν,

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ, κεφ. ογ.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Λαβροπόδη χείμαῤῥε, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ,
Πεζὸν ἀποκλείων ἴχνος ὁδοιπορίης;

Ημε-

Atqui cum ipsis navibus furtiva hæc Veneris
Fugite, Sirenibus hæc sunt hostiliora.

NICARCHI.

In ventre concipiens Philænium Heliodore
Femellam parit puellam spontaneo.
Hoc v. ob femellam dolore adfecto, sex intermisit
Dies, & parere masculum puerum se dixit.
Sic autem Diana evertitur. Si enim vnaquæq;
Pariet, vt hæc, quænam Deæ est ratio?

EPIGONI.

Illa ego quæ quondam omnium sagitta, nõ ãplius Laïs
Sed ob annos nota omnibus ego Nemesis.
Non per Venerem, neq; Venus est mihi tanquam ius-
Nota, neq; ipsi Laidi Laïs adhuc. (iurãdum

Incerti.

Quæ prius superbivi multùm aureos ob amatores,
Quæ Nemesin gravem nunquam osculata sũ Deã,
Mercedis caussa nunc instrumẽto tectorio misero telam
Tandemq; Minerva Cyprin deprædata est. (pulsat

STRATONIS. (cum sic

Est Draco aliquis Ephebus, validè pulcher. Sed Draco
Quomodo in foramen alium serpentem accipit?

IN FLVVIOS, Cap. LXXI.

ANTIPHILI.

Vehemens pede torrens, quid sanè adeo huc conatus per-
Pedestre excludens vestigium itineris? (fluis,

Ἡ μεθύεις ὄμβροιο, καὶ σὺ νύμφαισι διαυγὲς
Νᾶμα φέρεις, θολεραῖς δ' ἠράνισ' ἐν νεφέλαις;
Ὄψομαι ἠελίῳσε κεκαυμένον, ὅς τις ἐλέγχειν
Καὶ γόνιμον ποταμὸν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Λάρνακα πατρώων ἔτι λείψανα κοιμίζουσαν
Νεκρῶν χειμάῤῥῳ παῖς ἴδε συρομένην
Καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο, χεῦμα δ' ἀναιδὲς
Εἰσέθορεν, πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.
Ὀστέα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος, ἀντὶ δὲ τούτων,
Αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεύματος ἐφθάνετο.

Λδηλον.

Ἱμερόεις ἀλφειὲ, διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ,
Ὃς διὰ πισσαίων πεδίων κεκονιμένος ἔρπεις,
Ἡσύχιος τοπρῶτον· ἐπὴν δ' ἐς πίντον ἵκηαι,
Ὀξὺς ἀμετρήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,
Νυμφίος αὐτοκέλευθος ἐὼν ὀχετηγὸς ἐρώτων,
Ἐς σικελὴν ἀρέθουσαν ἐπείγεαι ὑγρὸς ἀκοίτης.
Ἡδέ σε κεκμηῶτα καὶ ἀσθμαίνοντα λαβοῦσα,
Φῦκος ἀποσμήξασα καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
Χείλεα μὲν στομάτεσσι συνήρμοσεν, οἷα δὲ νύμφη
Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἡδέϊ δεσμῷ,
Κείμενον ἐν κόλποισιν ὀλύμπιον εὔνασεν ὕδωρ.
Καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι λιβὰς κατεκίρνατο πηγή.
Οὐδὲ συρακοσίης ἔτι σοὶ μέλεν ἵμερος εὐνῆς,
Πορφυρέῃ δ' ἀνέκοπτες ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,

φειδό-

An ebrius es ob imbram, & Nymphis non pellucidam
Aquam fers, turbidis emendicâsti ex nubibus?
Videbo Sole te ambustum, qui discernere
Et flumen naturale, & notham novit aquam.

Bianoris.

Vrnam paternorum adhuc reliquias ferentem
Cinerum torrente puer vidit abripi
Et ipsum dolor audaciâ impleuit. flumen verò impu-
Insiluit, & grave venit in auxilium. (dens
Ossa enim seruavit quidem ab aquâ, pro his autem
Ipse ab horribili occupatur flumine.

Incerti.

Desiderabilis Alphee Iovis coronam ferens aqua.
Qui per Pisæos campos pulvere sordidatus fluis.
Tranquillus initio, vbi verò in pontum veneris
Celer immensi cadens in fluctus maris,
Sponsus spontaneus existens irrigator amorum
In Sicubam Arethusam vrgeris madidus maritus.
Hæc verò te defatigatum & anhelantem accipiens
Spumam purgans, & flores graves maris.
Labra quidem ori applicuit, vt verò Nympha
Sponsum circumfusa circumplicitum suavi vinculo,
Iacentem in sinu cælestem sopit aquam.
Et Lethali guttæ guttam commiscuit aqua.
Neq; Siracusii adhuc tibi curæ est amor lecti.
Purpureo verò repulisti aquam repressam verecundiâ,

Φειδόμεν☉ δ' ἑπάντων ὁμοῦ κἠν λέκτρα μιγλῶσι.
Πολλάκι δ' εὐναίων ὀάρων βεβιημεν☉ ὁρμῇ,
Αὐτὼ ἐς φιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο περήσας,
Ἑσπέριος ἄκρητον ὁρῶν ἀρεθούσιον ὕδωρ.
Ἡδέ σε παπταίνουσι πηλωριάδ☉ κ' πάτρης
Ἀκρυσι κυμαίνοντα, καταικτείρουσι κ' αὐτὴ
Εὐειδὴς ἀρέθουσα, φίλους ἀνεκόπτετο μαζοὺς,
Καὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυομένῳ δὲ
Πιοσαίῳ πλαμῷ σικελὴ ἐσεσμύρετο πηγή.
Οὐδὲ δίκλω ἔλαθεν παυδερκέα φοίνι☉ ἀνὴρ
Ἑλλάδ☉ ἀμώων ἀχαμων σέχων· ὧ ἔπι πολλὰ
Ἡρώων ἄλοχοι μινυώρια τέκνα πεπύσμ,
Μαψιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναῖκες.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Αὔλιν ἀρισταίρεω κ' κτήματα μυρί☉ ἀρθεὶς
Νῆλε μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
Αὐτὸς δ' οἰκείης ὀμέρων ἀπεννήξατο βώλου
Ναυηγὸς, πάσης ἐλπίδ☉ ὁλυμενίης,
Γείτον☉ ἠμίθραυστον ἀπ' αὔλιον, ὦ πολὺς, εἶπας,
Μόχθ☉ ἐμὸς, πολιῆς τ' ἔργα θεᾶς ἀχεος.
Ὕδωρ πάντ' ἐγλύφθη· τὸ δ' ἡγλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς
Κῦμ' ἀπ' ἀρισταίρεω ἔδραμε πικρότατον.

ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Ἀβρεχον ἐν πλάγεσι δ' ὕδατ☉ ἔπλεεν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ, κεφ. οδ.

ΦΙΛΙΠ-

Nolens & pontum simul & lectum miscere.
Sæpiùs verò colloquiorum in cubili oppressus impetu
Ipsam in amicitiam fluentis conjugis cum pervenerit
Stas imperturbatam cernens Arethusiam aquam,
Hæc verò te aspiciens Pelorium prope saxum
Lacrumis fluentem, miserata & ipsa
Formosa Arethusa caras abscidit mamillas
Et velut ros in rosis liquefacta est. Inuncto verò
Pisæo fluvio Siculus vna cum eo vnctus est fons.
Neq; pœnam effugit omnia videntem lethalis vir, (ta
Græciæ demetēs qui nōdū nuptarum spicam, Quo mul-
Heroum coniuges brevis temporis partus edentes
Frustra partus fleverunt mulieres.

DIOSCORIDIS.

Prædiolum Aristagoræ, & opes immense attollens
Nile per temerariam abstulisti viam,
Ipse verò proprio senex natabat in solo
Naufragus, omni spe abiectâ,
Vicini semifractum ad prædium; O multus, dixit,
Labor meus, & candidæ præclara opera manus
Aqua omnia facta estis. & dulcis hic agricolis
Fluctus in Aristagoram cucurrit grauissimus.

NESTORIS.

Immixta in pelago per aquam mansit aqua.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Αιμὸν ὀϊζυρὴν ἀπαμυνομένη πολύγηρως
Νικὼ, ζὺν κούραις ἠκρολόγει στάχυας.
Ωλετο δ' ἐκ θάλπους. τῇ δ' ἐκ καλάμης ζυνέρι-
Νῆσαν πῦρ, καὶ ἦν ἄξυλον, ἐκ σταχύων. (θοι
Μὴ νεμέσα δήμητερ, ἀπὸ χθονὸς εἰ βροτὸν οὖσαν
Κοῦραι τῆς γαίης σπέρμασιν ἠμφίεσαν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτὸς, οὐδ' ἀποθνήσκει.
Καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.
Οἱ δὲ τύχας μεγάλας καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
Οὗτοι τὸν θάνατον πτῶσιν ἔχουσι βίου.

Αδηλον.

Εἰ κρίσις ἐστὶ κάτω, καὶ τάνταλος, οὐδὲν ἀπιστῶ
Τῇ πενίῃ, μελετῶν τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

Αδηλον.

Οὗτος ὁ μηδὲν, ὁ λιτὸς, ὁ δὲ λάτρις, οὗτος ὁρᾶται;
Εστι τίνος ψυχῆς κύριος ἀλλοτρίης;

Αδέσποτον.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίγνεται· οὐκ ἀλεγίζω,
Μισείτω με τάλας χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ, κεφ. οε.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ημεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπή.
Μάρτυρα πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω.

Ος

PHILIPPI.

Famem ærumnabilem expellens valde senex
Nico, cum filiabus curiosè legit spicas,
Perijt verò ex æstu. Huic verò è stipulis mercenariæ
Constituxerunt rogum, & erat sine ligno è spicis.
Ne irascere Ceres, è terrâ si hominem existentem
Mulieres terræ seminibus circundederunt.

PALLADAE.

Qui nunquam vixit pauper homo, neq; moritur unquã,
Nam dum videtur vivere, vt mortuus erat miser.
Qui verò fortunas magnas, & opes multas consecutæ
Hi mortem casum habent vitæ. (sunt

Incerti.

Si est iudicium infra, & Tantalus, nihil dubito
De paupertate, dum considero eius sub terrâ pœnã.

Incerti

Hic qui nihil est, & simplex, & famulus etiam, qui vi-
Cuius est animæ alterius dominus? (detur?

Incerti.

Opes etiam meretricibus contingunt. Non curo,
Odio me habeat, miserum aurum meretrices amãs.

IN SILENTIVM, Cap. LXXV.

PALLADAE.

Magna doctrina est in hominibus silentium.
Testem Pythagoram sapientem ipsum habeo.

Qui

Ος λαλέειν εἰδὼς, ἑτέρους ἐδίδασκε Σιωπᾶν,
Φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑράμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατός ἐστι Σιωπῶν,
Τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἰσχρότατον.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ, κεφ. ος.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Αχρι τεῦ ὦ δείλαιε κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι θυμὲ
Πωτηθεὶς ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων,
Αλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψεις ἀφένοιο;
Κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδεὲν αὐτόματον.
Μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· ταῦτα δ' ἀμυ-
Εἴδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μέθες. (δρὰ

ΑΠΟΛΛΟΝΙΔΟΥ.

Αἴλιος, αὐσονίων ὕπατον κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
Εὐρώταν, Σπάρτης χαῖρε φέριστον ὕδωρ.
Μουσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυΐστορι βίβλῳ,
Εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς Σύμβολον εὐμαθίης.
Κίττας, μιμηλὸν βιότου πτερὸν, ἐν σκιεροῖσιν
Αγκεσι παμφώνων μέλπον ἀπὸ στομάτων·
Ὡρμήθη δ' ἐπὶ τᾶς δε. τί δ' οὐ ζηλωτός ὁ μόχθος,
Εἰ καὶ πτηνὰ ποθεῖ γάρυος ἡμετέρης;

ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Τίπτέ με θρυλλύσαντες, ἐμὴν ἀπεπαύσατ' ἀοιδήν;
Ἱππεὺς ἱππεύειν ἐδάη, καὶ ἀοιδὸς ἀείδειν.

Ην δέ

Qui loqui cum sciret reliquos docuit tacere,
Qui pharmacũ tranquillitatis fortissimum invenit.

Ejusdem.

Omnis stultus sapientissimus est dum tacet.)mũ.
Dum sermonem occultat tanquam morbum turpissi-

IN SAPIENTIAM, Cap. LXVI.

CRINAGORÆ.

Quousq; ô miser, vanâ spe, anime,
Sublatus frigidas prope nubes
Alia post alia insomnia consignabis divitiarum?
Perpetuum enim mortalibus nihil perse est.
Musarum verò ad dona transi. Hæc verò obscura
Simulacra illis qui animi vani sunt relinque.

APOLLONIDAE.

Ælius Ausoniorum supremum decus dixit intuitus
Eurotan Spartæ salve optima aqua.
Musarum verò manum admovens multiscio libro
Vidit in summitate symbolum præclaræ doctrinæ,
Picas. imitandi solertia præditã vitæ avem, in umbris
Vallium omnisono canentem ore. (bor,
Incitatus a. est propter has. Quidni appetendus sit la-
Si etiam volucres desiderent cantilenam nostram?

NESTORIS.

Quare me iactantes meam interrupistis cantilenam?
Equos equitare didicit, & canter cantare.

Ubi

Ην δέ τις ἱππεύειν δεδαὼς, ἐθέλῃσιν ἀείδειν,
Αμφοτέρων ἥμαρτε, καὶ ἱπποσύνης καὶ ἀοιδῆς.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥίψαι
Φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολιοκροτάφους.
Πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον· ἡ δὲ περισσὴ
Θυμὸν ἀεὶ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.
Ενθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρείονα πολλάκι δήεις
Καὶ πενίην πλούτου, καὶ θάνατον βιότου.
Ταῦτα σὺ γιγνώσκων, κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
Εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, τὴν σοφίην.

Εἰς τὴν φιλόσοφον ὑπατίαν.

Οταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ σοῦ λόγους,
Τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἀστρῷον βλέπων.
Εἰς οὐρανὸν γάρ ἐστι σοῦ τὰ πράγματα
Υπατία σεμνὴ, τῶν λόγων εὐμορφία,
Αχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδεύσεως.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ, κεφ. οζ.

Αδηλον.

Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν,
Τολμῶεν δ' ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν,
Εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
Ισα ποιεῖν καὶ ἐγὼ παλλάδιῳ δύναμαι.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ, κεφ. οη.

ΑΝΤΙ-

Vbi verò quis qui equitare didicit, volet cantare
In vtroq; peccat, & in equitatu, & in cantilenâ.

PAVLI SILENTIARII.

Non vita gratiosam habet naturam, sed proijcere
Curas è pectoribus canitiem inducentes.
Diuitias habere volo sufficientis. At verò vlteriot
Animum semper excest auro insaniens cura.
Vnde in hominibus meliorem sæpe deprehendas
Et paupertatem diuitijs, & mortem vitâ.
Hæc tu cognoscens cordis dirige vias
In vnam intuens spem, sapientiam.

In Philosopham Hypatian.

Quando intuor te, adoro, & sermones
Virginis domum sideream intuens.
E Cælis enim tua sunt opera,
Hypatia casta, sermonum venustas,
Impollutum Astrum sapientis doctrinæ.

IN COMPARATIONEM, Cap. LXXVI.

Incerti.

Si cycno potest graculus consimiliter canere,
Et audeant contendere noctuæ cum luscinijs,
Si cuculus cicadâ dicetur vocalior esse,
Æqualia facere & ego Palladio possum.

IN TEMPERANTIAM, LXXIIX.

ANTI-

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θετταλοῦ.

Αντιγένης ὁ γαλῶος ἔπος ποτὲ τοῦτο θυγατρὶ
Εἶπεν, ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς ἀΐδην,
Παρθένε καλλιπάρῃε, κόρη δ' ἐμὴ, ἴσχε συνεργὸν
Ηλακάτην, ἀρκεῦν κτῆμα πένητι βίῳ.
Ην δ' ἴκῃ ἐς ὑμέναιον, ἀχαιΐδος ἤθεα μητρὸς
Χρηστὰ φύλασσε, πόσει προῖκα βεβαιοτάτην.

Αδηλον.

Σωφροσύνη καὶ ἔρως κατεναντίον ἀλλήλοισιν
Ελθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι.
Φαίδρην μὲν κτεῖνεν πυρόεις πόθος ἱππολύτοιο,
Ιππόλυτον δ' ἁγνὴ πέφνε σαοφροσύνη.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ᾔσχυνα λογισμοῖς,
Σωφροσύνῃ κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
Εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρὸς,
Πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην;

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριόν ἐστι πρόδηλον·
Τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
Οὔτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύπαπτον ὑπάρχει,
Οὔτ' ἀκολασταίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
Καὶ γάρ τις διὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδοῦσιν
Οὐχ ἕπεται· πολλὰς δ' ἐστὶ γυναῖκας ἰδεῖν
Οὐχὶ καλὰς τὴν ὄψιν, ὁπλιζομένας ἀκορέστως,
Καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζομένας.

Οὐκ

ANIPATRI THESSALI.

Antigenes Gelensis verbum aliquando hoc filiæ
Dixit cum esset iam destinatus, ad inferos:
Filia pulcris genis, filia mea, exerce cooperatorem
Colum, sufficientem possessionem pauperi vitæ.
Cum verò veneris in Hymenæum Græcæ mores matris
Bonos serva, marito dotem firmissimam.

Incerti.

Castitas & amor contraria sibi invicem
Venientia, animas perdiderunt vtrumq;.
Phædram interemit igneum desiderium Hippolyti,
Hippolytum verò sancta perdidit temperantia.

PALLADÆ.

Ventrem impudentem validis convicii rationibus,
Temperantiâ puniens ventrem gravem.
Si enim habeo mentem constitutam super ventrem gra-
Quomodo non superabo subiectum. (vem,

Ejusdem.

Nullum temperantiæ indicium est manifestum,
Deceptis viris hæc loquor.
Neq; n. quod deforme est plane extra suspicionem est,
Neq; intemperans esse omnis solet pulcra.
Etenim quædam ob pulcritudinem multa dantibus
Non obtemperat. Multas v. est mulieres videre.
Non formosas facie expeditas (ad ven.) insatiabiliter
Et rem secum habentibus multa largientibus.

Οὐκ εἴτις συνάγει τὰς ὀφρύας, οὐδὲ γελῶσα
Φαίνεται, ὀφθῆναί τ' ἀνδράσιν ἐκτρέπεται·
Σωφροσύνης τρόπος οὗτος ἐχέγγυος· ἀλλά τις εὕροι
Μαχλάδα μὲν κρύβδην, τὴν πάνυ σεμνοτάτην·
Τὰς δ' ἱλαρὰς, καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσιούσας,
Σώφρανας· εἰ σώφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαστέρα μισήσει θεὸς, καὶ βρώματα γαστρός.
Εἵνεκα γὰρ τούτων σωφροσύνη λύεται.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Καλὸν μὲν συγόδεμνον ἔχει νόον· εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
Αρσενικὴ φιλότης μήποτε σὲ κλονέοι.
Θηλυτέρας φιλέειν, ὀλίγον κακὸν, οὕνεκα κείναις
Κυπριδίους ὀάρους πότνα δέδωκε φύσις.
Δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος. οὐ γὰρ ἐκείνων
Φύσις ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης·
Αρσενι γὰρ θήλεια συνάπτεται· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ανδρεῦ οὐ ἀλλήλους ξεῖνον ἄγουσι γάμον.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ, κεφ. οθ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εκλήθην παρὰ σοῦ τοῦ ῥήτορος· εἰ δ' ἀπελείφθην,
Τὴν τιμὴν ἀπέχω, ἐπλέον εἰμὶ φίλος.
Οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνουσα γέγηθεν,
Αλλὰ μόνον τιμῆς αἰσθομένη τρέφεται.

Τοῦ

Non si quæ contrahit supercilia, neq; ridens
Apparet, & videri à viris recusat
Temperantiæ mos hic fidelis. Sed aliquis deprehendas
Scortum occultum vel planè seuerissimam.
Verum hilaras, & omnibus humaniter occurentes
Pudicas. Si modo pudica omnino mulier quædā est.

Ejusdem.

Ventrem odio habeat deus, & escas ventris.
Harum enim caussâ temperantia solvitur.

AGATHIÆ.

Pulcrum quidem castum habere mentem, Si v. necesse sit
Masculus amor nunquam te perturbet.
Mulieres amare breve malum. Ob id illis
Clandestinos congressus pudica dedit natura.
Intuere brutorum animalium genus. Non enim illeriū
Natura inhonesta censet jura coitionis
Viro enim femina conjungitur. Sed pernicioſi
Viri in invicem novas ducant nuptias.

IN HONOREN, Cap. LXXIX.

PALLADÆ.

Invitatus sum à te Rhetore. Si verò nō ivi sed relictus
Honorem reporto, & magis sum amicus. (sum
Non enim anima comedere iudicans, gauisa est,
Sed solummodo honorem sentiens alitur.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλάκις ἐξέστισα τὴν φιλότητα καὶ ὕβριν·
Καὶ πολὺ κουφοτέρην ζὴν φιλότητα μαθὼν,
Λοιδορίην δὲ ῥέπουσαν, ἐχωρίσθην φιλότητος,
Μηκέτη βαστάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ, κεφ. ϖ.

Αδηλον.

Ελπὶς καὶ σὺ τύχη μέγα χαίρετε· τὴν λιμένν' εὗρον.
Οὐδὲν ἐμοὶ χ' ὑμῖν· παίζετε σοῦ μετ' ἐμέ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Αγρὸς ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ μενίππου,
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με ποτ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
Οἴεται· εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Αδηλον.

Αἴθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν,
Ως κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις,
Συρίσδων καλάμοισιν, ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας.
Πιερίδες φεύγωμεν, ἐϋκτιμένην πόλιν ἄλλην
Πατρίδα μαστεύσωμεν. ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν
Ως ὀλοοὶ κυφῆνος ἐδηλήσαντο μελίσσας.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τύχη καπηλεύουσα πάντα τὸν βίον,
Ασυγκέραστον τὴν φύσιν κεκτημένη,
Καὶ ζυγκυκῶσα καὶ μεταντλοῦσα πάλιν,
Αὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν τις οὐ θεὰ,

Τέχνην

Ejusdem.

Sæpe demiratus sum tuum amorem & contumeliam,
Et longè leviorem tuum amorem deprehendens,
Contumeliã verò serpentẽ, disjunctus sum ab amicitiâ
Non ulterius toleraus contumeliã ignominiosissimã.

IN FORTVNAM, Cap. LXXX.

Incerti.

Spes & tu fortuna longum valete. Portum inveni
Nihil mihi vobiscum, ludite illos qui postẽ me.

LVCIANI.

Ager Achæmenidæ fui olim. Nunc verò Menippi,
Et rursus ab alio transibo ad alium.
Etenim & ille me quondã habere consebat, & rursus hic
Putat. Sum vero planè nullius, sed fortunæ.

Incerti.

Vtinam pater me docuisses villosas oves custodire
Vt sub ulmis sedens & sub petris
Canens calamis meas solarer calamitates.
Pierides fugimus benè habitatam urbem, aliam
Patriam quæramus. Annunciabo verò sanè omnibus,
Quod pernicioſi fuci læserunt ipsas apes.

PALLADÆ.

Fortuna fraudulenter regens vitam,
Intemperatam naturam possidens
Et permiscens & exhauriens rursus
Ipsa cauponaria est nunc quædam, non Dea,

Τέχνην λαχοῦσα τῶν τρόπων ἐπαξίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ανεστράφησαν (ὡς ὁρῶ) τὰ πράγματα,
Καὶ τὴν τύχην νῦν δυστυχοῦσαν εἴδομεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη δεσποινα τύχην ἀτυχῆ πόθεν ἔσχες;
Η παρέχουσα τύχας, πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
Μάνθανε δὲ σὺ φέρειν τὰ σὰ ῥεύματα· καὶ σύ διδάσκου
Τὰς ἀτυχεῖς πτώσεις, ἃς παρέχεις ἑτέροις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὸν μεταβαλλομένη, καταπαίζου,
Μηδὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα φεισαμένη.
Η πρὶν νηὸν ἔχουσα, καπηλεύεις μετὰ γῆρας,
Θερμοδότις μετρόπων νῦν ἀναφαινομένη,
Νῦν ὁσίως στένε καὶ σὺ τεὸν πάθος ἄστατε δαῖμον,
Τὴν σὴν ὡς μετρόπων νῦν μετάγουσα τύχην.

ΑΠΟΛΛΟΝΙΔΟΥ.

Αγγελίης ἤκουσεν ἀνωΐστου μελίτινα,
Υιέα σὺν φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον·
Ηϊόσιν δ' ἐπικέλσαν ἁλίκλυστον δέμας ἄλλου
Δύσμορος οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης·
Υιέα δ' ὣς ἔστειλε, δίων δ' ἐπὶ νηὸς ἀθραύστου
Ηλυθεν ἐς γαίην σῶος ἀπ' ἐμπορίης·
Μητέρεσ ὡς ἀνίσου μοίρης λάχον· ἡ μὲν ἄελπτον
Ζωὸν ἔχει, κείνη δ' ὄψεται οὐδὲ νέκυν.

ΑΓΛ.

Artem consecuta suis moribus condignam.

Ejusdem.

Nutatæ sunt (vt video) res,
Et fortunam nunc infelicem vidimus.

Ejusdem.

Et tu fortuna regina fortunã infaustam vnde habuisti?
Quæ præbes felicitatem, quomodo infelix facta es?
Disce & tu ferre tuos fluctus, & tu docêre alijs.
Infelices casus, quos præbes alijs.

Ejusdem.

Et tu fortuna deinceps transmutata illudaris,
Quæ ne tuæ quidem fortunæ deniq; parcis. (nectute
Quæ prius templum habebas cauponariam exerces in se-
Calida vendens hominibus iam apparens, (Deus
Nunc sanctè ingemisce & tu tuũ infortunium instabilis,
Tuam vt hominum nunc reportans fortunam.

APOLLONIDÆ.

Nuncium audivit insperatum Mitilena
Filium cum mercibus fluctibus obrutum. (aliud
Ad litora v. appulsum marinis fluctibus aspersũ corpus
Infelix propriæ exemplum vidit fortunæ:
Et vt filium sepelijt. Dion verò in navi infractâ
Venit in terram salvus à peregrinatione.
Matres quàm imparem fortunam consecutæ sunt! Hæc
enim quem non sperarat
Viventem habet, illa verò videbit neq; mortuum.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ' ἰχθύσι, τὸν δ' ἐσιδοῦσα
Εὐκτέανος κούρη θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ,
Καί μιν θῆκε σύνευνον. ὁ δ' ἐκ βιότοιο πενιχροῦ
Δέξατο παντοίης ὄγκον ἀγηνορίης.
Ἠδὲ τύχη γαλόωσα παρίστατο, καὶ ποτὶ κύπριν,
Οὐ τεὸς οὗτος ἀγὼν, ἀλλ' ἐμός ἐστιν, ἔφη.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τῆς τοιαύτης
προαγωγῆς.

Οὐκ ἐθήλουσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ
Ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Μὴ πταίων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καί σευ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου·
Αν πταίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Εχθρὰ, τύχης τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εὖγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφης θεὸν, εὖγε μένανδρε,
Ὡς ἀνὴρ μουσῶν καὶ χαρίτων τρόφιμος.
Πολλάκι γὰρ τοῦ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον,
Προσπεσὸν εὐκαίρως, εὗρέ τι ταυτόματον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε τύχη, μερόπων δὲ τυραννεῖ,
Τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συρομένη.
Μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους,
Ὡς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

ΑΓΑ-

AGATHIAE.

Piscator quis laboriosã agebat vitã ex piscibus. Hunc
Dives puella animo laborabit amore, (intuens
Et illum fecit coniugem. Hic verò ex vitâ pauperculâ
Accepit variæ cumulum superbiæ.
Fortuna verò ridens astabat, & ad Venerem:
Non tuum hoc certamen, sed meum est, inquit.

In principium indignum tali dignitatis gradu.

Non volens fortuna te extulit, sed vt ostenderet
Quod etiam usq; ad te omnia facere possit.

LVCIANI.

Felix existens amicus es hominibus, amicus es Dijs,
Et te facile audient precantem.
Sin infelix, hic nullus amplius tibi amicus, sed simul o-
Hostilia, & fortunæ momentis permutata. (mnia

PALLADÆ.

Euge, dicens occasionem dicis Deam. Euge Menander,
Vt vir Musarum & Charitum alumnus.
Sæpe enim quam valde deliberata melius
Incident oportunè invenit quoddam spontaneũ

Ejusdem.

Nõ rationẽ, non leges novit fortuna. hominibus v. im-
Proprijs absq; ratione fluctibus incitata, (perat,
Magis ad improbos inclinat, odit verò iustos,
Tanquam ostendens irrationalem potentiam.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ἄρχοντα ἀποπεσόντα.

Ἠ ῥά γε ποῦ τὸ φρύαγμα τὸ πηλίκον; οἱ δὲ περισσοὶ
Πῆ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγχίποροι κόλακες;
Νῦν γὰρ ἑκὰς πόλιος φυγὰς ὤχεο· τοῖς πρότερον δέ
Οἰκτροῖς τὴν κατὰ σοῦ ψῆφον ἔδωκε τύχη.
Πολλή σοι, κλυτοεργὲ τύχη, χάρις, οὕνεχ' ὁμοίως
Πάντας ἀεὶ παίζεις, κεἰς σέ τι τερπόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὖ τέ τις ἐκ πενίης πλούτου τύχοι, ἠδὲ καὶ ἀρχῆς,
Οὐκ ἔτι γιγνώσκει τίς πέλετο πρότερον.
Τὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπαναίνεται· ἀφρονέων δὲ,
Τέρψιν ὀλισθηρῆς οὐ δεδάηκε τύχης.
Ἧς ποτὲ γὰρ πτωχὸς ταλαπείριος· οὐκ ἐθέλεις δὲ,
Αἰτίζων ἀκόλους, νῦν ἑτέροις παρέχειν.
Πάντα (φίλος) μερόπεσσι παρέρχεται, εἰ δ' ἀπιθήσεις,
Εμπαλιν αἰτίζων, μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Παίγνιόν ἐστι τύχης μερόπων βίος, οἰκτρὸς ἀλήτης,
Πλούτου καὶ πενίης μεσσόθι ῥεμβόμενος.
Καὶ σοῦ μὲν κατάγουσα, πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει,
Τοὺς ἀπὸ τῶν νεφελῶν εἰς ἀΐδην κατάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
Τύχην τε πόρνης ῥεύμασιν κινουμένην,
Οδύνην ἑαυτοῖς προξενοῦμεν πάντοτε,

Αναξίους

AGATHIÆ Scholastici in Principem delectum.

Vbi nunc est superbia illa tanta? & arrogantes
Quo abierunt subito prope te incedentes adulatores?
Nunc enim procul à civitate exulas. Prius verò
Miseris illum tuum calculum dedit fortuna.
Magna tibi, ô inclyta opib. fortuna, gratia, & similiter
Omnes semper illudis, & ob te aliquid delectamur.

Ejusdem.

Vbi quis ex paupertate divitias cõsecutus est, & princi-
Non amplius cognoscit, quis fuerit prius. (patum
Nam veterem amicitiam recusat. Stultus verò
Delectationem lubricæ non didicit fortunæ.
Eras quondam enim mendicus miser, non vis autem
Cum rogaris frusta panis nunc alijs dare.
Omnia, ô amice, hominibus transeunt. Si verò nõ credis
Rursus mendicans, testem te ipsum habere poteris.

PALLADAE.

Lusus fortuna est vita hominum, miserabilis, erroneus
Inter divitias & paupertatem medio loco errans.
Et hos quidem inferens rursus in gyrum attollit,
Hos verò è nubibus ad inferos deducit.

Ejusdem.

Nisi rideamus vitam fugacem,
Et fortunam meretricis fluctibus motam
Dolorem nobis ipsis conciliamus vndique,

Αναξίους ὁρῶντες εὐτυχεστέρους.

Αδηλον.

Ολβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰὼν
Σῆσιν ὑπ' ἐννεσίαις, εὐγλωττέρα τύχη.
Νεύμασι γὰρ σῷ πάντα φέρει κλέος, ὁππότε χειρὶ
Δεξιτερῇ παρέχεις αὐχένα θαπέσιον.
Τούτῳ καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἁρμόζονται,
Καὶ λογίων ἀγέλης ἄμβροτοι ἡγεμόνες.

Αδηλον.

Οἷον λογισμοῖς καταμάθω τὰ πράγματα,
Καὶ τὰς ἀκαίρους τοῦ βίου μεταστροφάς,
Καὶ ῥεῦμ' ὄπισθεν τῆς ἀνωμάλου τύχης,
Πῶς οὗτοι πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
Καὶ οὗτοι ἔχοντας χρημάτων ἀποστερεῖ·
Τότε κατ' ἐμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκοτούμενος,
Μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδηλίας χάριν.
Οἵῳ τρόπῳ δὲ πειθήνιον τῆς τύχης,
Τῆς ἐξ ἀδήλου τοῦ βίου φανερουμένης,
Πόρνης γυναικὸς οὗτοι τρόπους κεκτημένης;

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θεοὶ μὲν ὑμῖν οἵδε εὐτυχεῖ βροτοί.

Αδηλον.

Φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
Οἱ μὲν γὰρ, εὖ πράττουσι· τοῖς δ' ξυμφοραὶ
Σκληραὶ πάρεισιν, εὐσεβοῦσι περὶ θεούς.

ΛΟΥ-

Indignos videntes feliciores.

Incerti.

Felicem hominibus habet lucem immortale ævum
Tuis consilijs, generosa fortuna,
Nutu enim tuo omnia ferunt gloriam, cum manui
Dexteræ indulges collum tuum sanctum.
Huc etiam inculpati reges compinguntur,
Et rationalium gregis sancti duces.

Incerti.

Cum ratione perpendo res,
Et intempestivas vitæ conversiones.
Et fluctum incertum inæqualis fortunæ;
Quomodo pauperes divites faciat,
Et habentes opibus privat:
Tunc contra meipsum errore obtenebratus
Odi omnia propter incertitudinem.
Quâ enim ratione superabo fortunam,
Cum ex incerto vitæ apparet,
Meretricis mulieris mores possidentem?

LVCIANI.

Extra Deum nullus beatus est homo.

Incerti.

Heu, mortalium quàm incertæ fortunæ!
Hi enim felices sunt. Quibus verò calamitates
Graves adsunt, pij sunt erga Deos.

LVCI-

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, οὗτος μεγάλους κατάγει.
Καὶ σοῦ τὴν ὀφρὺν καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
Κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.
Οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἡ δρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΨΙΑΝ, κεφ. πα.

Αδηλον.

Ἠλλακτ' ἐξαπίνης κορνήλιος, οὐδ' ἔτι λιτῷ
Τέρπεται ἡμετέρῳ μουσοχαρεῖ βιότῳ,
Κούφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος· οὐκ ἔτι δ' ἡμεῖς
Οἱ πάρος, ἀλλ' ἑτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
Εἴκωμεν ψυχὴ, πεπαλαίσμεθα· μηδὲ βιάζου.
Εἰς ἔδαφος τέχνης κείμεθ' ὑπ' ἀργυρέης.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Αν μνήμην ἄνθρωπε λάβῃς, ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
Εσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης·
Αλλ' ὁ πλάτων σοὶ τῦφον ὀνειρώσσων ἐνέφυσεν,
Αθάνατόν σε λέγων, καὶ φυτὸν οὐράνιον.
Εκ πηλοῦ γέγονας· τί φρονεῖς μέγα; τοῦτο μὲν οὕτως
Εἶπ' ἄν τις κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.
Εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινὸν, ἐξ ἀκολάστου
Λαγνείας γέγονας, καὶ μιαρᾶς ῥανίδος.

Τοῦ

LVCIANI.

Multa fortuna potest, licet sint absurda
Parvos attollit, magnos deijcit.
Et tuum supercilium & fastum compescet,
Licet fluvius auri rivos tibi præbeat.
Nõ iuncum aut maluã ventus vnquam, sed maximas
Aut quercus aut platanũ novit in terram deijcere.

IN SVPERBIAM, Cap. LXXXI.

Incerti.

Mutatus est statim Cornelius, neq; amplius simplicè
Gaudet nostrâ Musis gaudente vitâ.
Vana autem attollitur à spe. Non verò amplius nos
Qui prius sed aliâ à spe dependet.
Cedamus anima, deuicti sumus. Neq; affligere,
Humi propter artem jacemus argenteam.

PALLADAE,

Si recordationem, ô homo suscipias pater te quid faciens
Seminârit, cessabis à superbiâ.
Sed Plato tibi superbiam somnians inspiravit
Immortalem te dicens, & plantam cælestem,
Ex argillâ natus es quid superbis? Hoc quidem sic
Dicat quis ornans simulacro splendidiore.
Si verò rationem requiris veram, ex itemperantì
Libidine natus es, & sordidâ guttulâ.

Ejusdem,

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠέρα λεπταλέον μυκτηρόθεν ἀμπνείοντες,
Ζώομεν, ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι,
Πάντες ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον· ὄργανα δ' ἐσμὲν,
Αὐραις ζωογόνοις πνεύματα δεχνύμενοι.
Εἰ δέ τις οὖν ὀλίγην παλάμῃ σφίγξειεν αὐτμὴν,
Ψυχὴν συλήσας, εἰς ἀΐδην κατάγει.
Οὕτως οὐδὲν ἐόντες ἀγηνορίῃ τρεφόμεσθα,
Πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἠέρα βοσκόμενοι.

ΕΙΣ ΦΗΜΗΝ, κεφ. ϖϐ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ θεὸς ἡ φήμη, κεχολωμένη ἐστὶ καὶ αὐτὴ
Ελλησι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.
Φήμη δ' ἀντιπαθὴς ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀληθής.
Πολλάκι καὶ φήμην ἔφθασεν ἡ ταχύτης.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ, κεφ. ϖγ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ο φθόνος οἰκτιρμοῦ, κατὰ πίνδαρον, ἐστὶν ἀμείνων.
Οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον·
Τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἴην
Μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
Η μεσότης γὰρ ἄριστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
Κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω τῆς μεγίστης τοῦ φθόνου πονηρίας.

Τὸν

Ejusdem.

Aëra tenuem per nares respirantes
Vivimus, solis lampada intuentes. (verò sumus,
Omnes quotquot vivimus iuxta vitam. Instrumenta
Auris vitam gignentibus spiritum ducentes.
Si quis igitur parvum manu constringat spiritum
Animam deprædans ad inferos deducit:
Sic cum nihil simus superbiâ nutrimur
Spiritu ex parvo aërem depascentes.

IN FAMAM, Cap. LXXXII.

PALLADÆ.

Si Dea fama est, irata est & ipsa
Græcis, fallibilibus decepta sermonibus,
Fama verò cum re consentienes apparet statim vera,
Sæpius & famam antevertit celeritas.

IN INVIDIAM, Cap. LXXXIII.

PALLADÆ.

Invidia miseratione iuxta Pindarum est melior.
Invidiâ tacti splendidam habent vitam.
Nimium verò infelices miseramur. Sed aliquis sim
Neq; nimis felix, neq; miserabilis ego.
Mediocritas enim optima. Quoniam suprema solent
Pericula adducere. ima verò contumeliam habent.

Ejusdem.

O maximam invidiæ militiam!

V Feli-

Τὸν εὐτυχῆ μισεῖ τις ὃν θεὸς φιλεῖ.
Οὕτως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα.
Οὕτως ἑτοίμως μωρίᾳ δουλεύομεν.
Ελληνές ἐσμεν ἄνδρες ἐσποδωμένοι,
Νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένας.
Ανεστράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οταν στυγῇ τις ἄνδρα τὸν θεὸς φιλεῖ,
Οὕτως μεγίστην μωρίαν κατεισάγει.
Φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
Χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένος.
Δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκεῖνον ὃν θεὸς φιλεῖ.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ἢ ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ.

Πριομένα κάλλει γανυμήδεος εἶπέ ποθ' ἥρη,
Θυμοβόρου ζάλου κέντρον ἔχουσα νόῳ,
Αρσεν πῦρ ἔτεκε τροία διΐ, τοι γὰρ ἐγὼ πῦρ
Πέμψω ἐπὶ τροίαν πῆμα φέροντα πάριν.
Ηξει δ' ἰλιάδαις οὐκ αἰετὸς, ἀλλ' ἐπὶ θοίναις
Γῦπες, ὅταν δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόνων.

Αδηλον.

Ο φθόνος ἐστὶ κάκιστον, ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
Τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

Αδηλον.

Ο φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥΣ, κεφ. πδ.

ΠΛΑ-

Felicem quis odit quem Deus diligit.
Sic stolidi per invidiam erramus.
Sic sponte stultitiæ inservimus.
Græci sumus viri vani,
Mortuorum habentes spes sepultas.
Conversa enim sunt omnia nunc opera.

Ejusdem.

Cum odit virum quis hunc Deus quem diligit,
Hic maximam stultitiam introducit.
Manifestè enim contendit ille ipsi Deo,
Dum maximam iram ex livore concipit,
Nam equum est illum amare, quem Deus amat.

ARISTONIS vel HERMODORI.

Dolens ob pulcritudinem Ganymedis dixit quondã Iuno
Cordivori livoris aculeum habens in mente,
Virilem ignem peperit Troia novi. Cui ego ignem
Mittam in Troiam damna ferentem Parin.
Venit verò Iliadis non aquila, sed ob epulas
Vultures, vbi Danais spolia auferent laborum.

Incerti.

Grande malũ invidia est. Tamẽ hoc bonitatis in illa est
Cor etenim osorum devorat, atq; oculos.

Incerti.

Invidia atra suis telis domat ipsa seipsam.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ, οἱ δὲ, ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὁ μὲν, εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν εὑρὼν
Ρίψεν, ὁ δ' οὐχ' εὑρὼν, λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν, ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὃ χρυσὸν
Ον λίπεν οὐχ' εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

Αδηλον.

Τέρπε δανειζόμενος τὴν σὴν φρένα. τοῖς δὲ δανεισταῖς
Κάλλιπε τὴν ψήφον δάκτυλι καμψοδυνῷ.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ, κεφ. πε.

Αδηλον.

Κισσῶ μὲν διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ ζεύς·
Οἱ ναέται, ξείνοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.

Αδηλον.

Θησαυρὸς μέγας ἔστ' ἀγαθὸς φίλος, ἡλιόδωρε,
Τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ.

Αδηλον.

Μή ποτε τὸν παρεόντα παρεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα,
Δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
Τίνας εἴποι λόγους φιλήμων δι' εὐριπίδην.
Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
Αἴσθησιν εἶχον ἄνδρες, ὥς φασιν τινὲς,
Απηγξάμην ἂν ὥς τ' ἰδεῖν εὐριπίδην.

Αδηλον.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα·
Τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι·

οὐδένα

PLATONIS, vt alij ANTIPATRI.

Hic vir repperit aurum, hic perdidit, quorũ qui inuenit
Abijcit, at qui non inuenit, crudelẽ aptauit laqueũ.

STATYLII FLACCI.

Vir auro inuento laqueum abijcit: Ille sed aurum
Quem reliquit ubi non inuenit, aptauit: quem inue-
Incerti. *(nit laqueum.*

Oblecta pecuniã mutuans tuũ animũ, fœneratoribus v.
Relinque calculum digitis cum dolore inflexis.

IN AMICITIAM, Cap LXXXV.

Incerti.

Hederâ quidem Bacchus, delectatur, capellâ v. Iupiter,
Incolæ hospitibus, hæc verò vrbs incolis.

Incerti.

Thesaurus magnus est bonus amicus, Heliodore,
Illi qui & retinêre hunc novit.

Incerti.

Nunquam præsentem relinquens amicum, alium quære
Malorum hominum sermonibus persuasus.

Quæ verba dixerit Philemon ob Euripidem.

Si revera qui mortui sunt
Sensum haberent viri, vt dicunt quidam,
Strangulari me paterer, vt viderem Euripidem.

Incerti.

Genuinus ego sum amicus, & amicum vt amicum noui
Et malos in vniversum omnes averſor,

Οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
Τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Αδηλον.

Πρᾶγμα μὲν ἐσθ' ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ δὲ
Καὶ σχεδὸν οἱ πάντες μέχρι προσηγορίας. (πολλοὶ,

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ, κεφ. πς.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ περὶ ἑαυτοῦ,

Ηδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη τε,
Θάμνος τ', οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ ἀκράγαντος
Ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλεως, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων
Χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητὸς,
Πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος, ὥς περ ἔοικε,
Ταινίαις τε περίστεπτος, στέφεσίν τε θαλείοις.
Τοῖσιν ἅμ' εὖτ' ἂν ἵκωμαι ἐς ἄστεα τηλεθόωντα,
Ανδράσιν ἠδὲ γυναιξὶ σοβίζομαι. οἱ δ' ἅμ' ἕπονται
Μυρίοι, ἐξερέοντες ὅπη πρὸς κέρδος ἀταρπὸς,
Οἱ μὲν, μαντοσυνέων κεχρημένοι, οἱ δέ τι νούσων
Παντοίων ἐπύθοντο κλύειν εὐηκέα βάξιν.

Εἰς τὸ ἐγχειρίδιον ἐπικτήτου.

Μῆτιν ἐπικτήτοιο τεῷ ἐνὶ κάτθεο θυμῷ,
Οφρα κεν εἰσαφίκοιο καὶ οὐρανίους κενεῶνας,
Ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζειν ἀπὸ γαίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ος κεν ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μενοινὴν,

Μειδιάει,

Nulli adulor per hypocrisin. Quos autem profecto amo,
Illos ab initio ad finem amo.

Incerti.

Res quidem est amicus valde difficilis. Sunt verò multi
Et prope omnes usq; ad linguam tantum.

IN PHILOSOPHOS, LXXXVI

EMPEDOCLIS de seipso.

Iam enim quondam ego factus sum puer & puella,
Frutex q̃, auisq̃, & ex mari assatus piscis.

Ejusdem.

O amici, qui magnam vrbem iuxta flavum Agrigẽtũ
Habitatis in summitate civitatis, bonorũ curiosi operũ
Salvete. Ego vobis Deus iumortalis, non ãplius mor-
Versor cum omnibus honoratus, vt convenit, (talis.
Et vittis coronatus, & sertis florentibus.
Quibus simul atq̃ venio in vrbem floridam
A viris & mulieribus color. Illi verò simul sequuntur
Innumeri, interrogantes quorsum sit ad lucrum via,
Hi quidem vaticinio indigentes, Illi verò morborum
Variorum quærunt audire valde acutum sermonem.

In Enchiridion Epicteti.

Sermonem Epicteti tuo impone animo,
Vt vbi perveneris etiam ad cœlestia receptacula
Animum altigradum eleves à terrâ.

In idem.

Quisquis Epicteti sapientem perfecerit sententiam,

Μειδιάᾳ, βιότοιο μαλλιοέων ἐπὶ πάντῳ,
Καὶ μὴ ναυλιλίῃ βιοτήσιον, ἐσπορήνῃ
Οὐρανίῃ ἀψῖδα, καὶ ἀστερίῃ πειρωπήν.

Εἰς μαθητήν.

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς πειρώσιον ἔργον
Πρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον ὅπλοι μαθη-
Ἀθανάτων, μεσόπαστι βοηθόον εὐσεβέεσσιν, (τῶν
Αντὶ τῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοστόον ἄλκαρ
Κάλλιπες· ὃς βιοτὴν θεοτερπέα σεῖο λιγαίνων,
Γράψε πάσῃ ἐσομένοις μνημήϊα σῶν ἀρετάων.

Εἰς πλάτωνα, Ἀθήνῃσιν.

Ἀτθίδος εὐγλώσσοιο φέρβαθρον, τὸ σέο μεῖζον
Φθέγμα παναλλήων πᾶσι κέκλυθι πόλις.
Πρῶτος δ' εἰς τε θεὸν καὶ οὐρανὸν ὄμμα πετάσας
Θεῖε πλάτων, ἤθη καὶ βίον ἠγάσσω,
Σωκρατικῷ ζάμιον κεράσας κρητῆρι φρένημα.
Κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης.

Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
Μέτρον μὲν κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἄριστον.
Χίλων δ' ἐν σπάρτῃ λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.
Ὃς δὲ πάρεμπλον ἔναιε, χόλου κρατέειν, περίανδρος.
Πιττακὸς, σὺν δὲ καὶ ἄλλον, ὃς ἔλιγε γλῶσσαν μιτυλήνης.
Τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο, σόλων ἱεραῖς ἐν ἀθήναις.
Τοὺς πλέονας κακίους ἢ βίας ἀπέφηνε πιττακίδης.
Ἐγγύᾳ φθορὴν ἦ, θαλῆς ὁ μιλήσιος ἤνδα.

Ridet, vitæ securè degens in ponto,
Et post navigationem vitalem pervenit
At Cœlestem summitatem, & stellatam speculam.

In Marinum.

Et hoc sacri tui capitis sanctum opus
Procle beate, omnium simulacrum vivum quod Marinũ
Deorum, mortalibus auxiliarem pijs
Pro tuo sancto capite animos servans auxilium
Reliquisti, qui vitam Deo gratam tuam prædicans
Scripsit hæc futuris monumenta tuarum virtutum.

In Platonem, Incerti.

Atticæ facundæ os optimum, non te majus
Eloquiũ omnium Græcorum tota concluſit civitas.
Primus vero iná, Deum, & in cœlum oculos defigens
Divine Plato mores & vitam illustras.
Socratico Samium miscens cratere Sapientiam
Pulcherrimum sobriæ signum inquisitionis.

Apophthegmata septem sapientum.

Septẽ sapientũ dico ad verbũ civitatem, nomina, dictũ.
Modum quidem Cleobulus Lindius dixit optimum,
Chilon verò ex cavâ Lacedæmone Nosce teipsum,
Qui v. Corinthum habitabat, Iram moderari Periãder,
Pittacus, Nihil nimis, qui erat genere ex Mitilene,
Finem verò intueri vitæ Solon sanctis in Athenis,
Plures malos verò Bias dixit Prieneus,
Sponsionem fugere verò Thales Milesius dixit.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ βασιλέως εἰς τὸ ὄργανον.

Ἀλλοίην ὁρόω δονάκων φύσιν· ἦπου ἀπ' ἄλλης
Χαλκείης τάχα μᾶλλον ἀνεβλάστησαν ἀρούρης,
Ἀγριοι, οὐδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέονται,
Ἀλλ' ὑπὸ ταυρείης προθορὼν σπηλυγγος ἀήτης,
Νέρθεν ἐϋτρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὀδεύει.
Καίτις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρὸς,
Ἱστᾶ ἀμφαφόων κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν.
Οἱ δ', ἁπαλὸν σκιρτῶντες, ἀποθλίβουσιν ἀοιδήν.

Ἀδηλον.

Τῇ τῶν λόγων σου κογχύλῃ πορφύριε
Βάπτεις τὰ χείλη, ἐς στολίζεις τὰς φρένας.

Ἀδηλον.

Ἡ φύσις ἐξεῦρεν, φιλίης θεσμοὺς ἀγαπῶσα,
Τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συντυχίης,
Τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα χει-
Σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνυμένης. (ρὸς,

Ἀδηλον, εἰς ἡράκλειτον.

Μὴ ταχὺς ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλιε βίβλον
Τοὐφεσίου· μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός.
Ὀρφνη ἐς σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον. ἢν δέ σε μύστης
Εἰσαγάγῃ, φανεροῦ λαμπρότερ' ἠελίου.

Ἀδηλον, εἰς πυθαγόραν.

Ἡνίκα πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρατο γράμμα
Κεῖν' ἐφ' ὅτῳ κλειτὴν ἤγαγε βουθυσίην,

Δὴ τότε

Ivliani regis in organum.

Variam arundinum video naturam. an in alio
Æreo forte magis germinarunt agro
Agreſtes, neq; ſpiritu noſtro incitantur.
Sed ex bubulo erumpens folle ventus,
Subter bene foratorum calamorum ſub radicem intrat,
Et aliquis vir egregius habens veloces digitos manus
Stat vndiq; tangens tabulas concordes tibiarum.
Hæ verò molliter ſaltantes exprimunt cantilenam.

Incerti.

Sermonum tuorum purpurâ Porphyriè
Fingis labra, & exornas mentes.

Incerti.

Natura invenit amicitiæ leges amans
Inter abſentes organa præſentiæ,
Calamum, chartam, atramentum, & characteres manus
Indicia animæ procul vexatæ.

Incerti in Heracletum.

Non cito Heracleti ſub vmbilicum claudo librum
Epheſij. Valde invia in eo via,
Caligo & tenebræ ſunt obſcuræ. Sin verò te doctor
Introduxerit, lucido ſunt ſplendidiora ſole.

Incerti in Pythagoram.

Cum Pythagoras inſignem invenit figuram
Illam ob quam inſigne fecit boum ſacrificium,

Tum

Δὴ τότε μιν ςυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος,
Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ φίλου ἀνέρος ἐςὶ
Ψυχὴ, τὴν ἔγνων, φθεξαμένης ἀΐων.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝ, κεφ. πζ.

ΑΛΦΕΙΟΥ.

Χειμερίαις νιφάδεσσι παλυνομένα τιθὰς ὄρνις,
Τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας,
Μέσφα μιν οὐράνιον κρύος ὤλεσεν· ἦ γὰρ ἔμεινεν
Αἰθέρος οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
Πρόκνη καὶ μήδεια κατ' ἀΐδος αἰδέσθητε
Μητέρες, ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

Αδηλον.

Εκ πυρὸς ἰλιακοῦ, δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
Αἰνείας ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρα.
Εκλάγε δ' ἀργείοις, μὴ ψαύετε· μικρὸν ἐς ἄρη
Κέρδος ὁ γηραλέος, τῷ δὲ φέροντι, μέγα.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οὐ τόσον οὐδ' ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ λεάρχῳ,
Οσσον ὁ μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει·
Ζῆλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κακόν. εἰ δὲ φονεύοι
Μήτηρ, ἐν τίνι νῦν πίςις ἔτ' ἐςι τέκνων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶαν ὅλην νήσους τε διϊπταμένη σὺ χελιδὼν,
Μηδείης γραπτῇ πυκτίδι νοσοτροφεῖς.

Ελπη

Tunc sanè cum verbararetur canis, transeuntem
Dicunt ipsius canis misertum, & hoc dixisse verbũ:
Desine, nec verbera cum sit amici viri
Anima, quam cognovi vociferantem audiens.

IN PHILOSTORGIAM, Cap. LXXXVII.

ALPHAEI.

Hiemalibus nivibus humectata mansueta gallina
Pullis soporiferas circumfudit alas,
Donec illam cæleste frigus perdidit. Certè permansit
Ætheris cælestium oppugnatrix nivium.
Procne & Medea in inferno erubescite
Matres, avium opera discentes.

Incerti.

Ex igne Iliaco enses per medios rapuit heros
Æneas sanctum filio onus patrem.
Inclamavit verò Argivos: Ne ladite, vale ad Martẽ
Lucrum hic senex, at ferenti magnum.

ARCHI.

Non Athamas adeo iratus fuit filio Learcho,
Quantum Medeæ ira pueros trucidavit.
Zelotypia enim insaniâ magis malum. Si verò occidit
Mater, in quo nunc amplius est fides liberorum?

Ejusdem.

Terram totam insulasq́ dum pervolâsti hirundo
Medeæ sculptâ in statuâ pullos nutris.

Spe-

Ελπη δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τὴν δὲ φυλάξειν
Κολχίδα, μηδ' ἰδίων φαισαμένην τεκέων;

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ Σμυρναίου.

Παισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
Θεῖσα, καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη,
Τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλους
Ελπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος.
Οὐ θρέψω, λέξασα· τί γὰρ πλέον ἄϊδι μαστοὶ
Κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως.

Παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κεράμων ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
Κύπτοντος, (μοῖραν νηπιάχοις ἄφοβον)
Μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῷ μετέτρεψε νόημα.
Δὶς δὲ τέκνῳ ζωὴν ἐγκεχάριστο γάλα.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ, κεφ. πη.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Η βραδύπους βουλὴ, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Αδηλον.

Εἰς σὲ καὶ ἀψευδὴς ἐψεύσατο βίβλος ὁμήρου,
Οπλοτέρων ἐνέπουσα μετήορα δήνεα φωτῶν.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ, κεφ. πθ.

ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Τὴν ζαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
Αλλός τις σὲ κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

ΠΑΛ.

Sperasne implumiũ pullorum tuorum fidẽ hãc seruaturã
Colchida, quæ proprijs non pepercit liberis.

MENECRATIS Smyrnæi.

Pueris è prioribus iam tertium in ignem mater
Ponens, & ab insatiabili morte adflicta,
Quartum dolorem peperit. & non exspectavit incertas
Spes; in ignem verò vivum posuit infantem.
Non nutriam dixit: Quid enim amplius vbera mortis
Laboratis? Lucrabor dolorem minus laboriosum.

ANTIPATRI Thessalonicensis.

Puero ex altis tegulis, super summum verticem
Deorsum pẽdenti (per casum pueris non formidatũ.)
Mater à tergo mammis revocavit voluntatem:
Bis verò puero vitam dedit lac.

IN PRVDENTIAM, XXCIIX.

LVCIANI.

Tardum consilium longè melius. Velocius verò
Semper secum tractam pœnitentiam habet.

Incerti.

In te etiam verax mentitus liber Homeri est,
Iuuenum dicens esse levia consilia virorum.

IN CVRAS, Cap. LXXXIX.

MIMNERMI.

Tuam ipsius mentem oblecta. Morosorum verò ciuium
Alius tibi malè, alius benè dices.

PAL-

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μερίμνα, καὶ μελέτω σοί·
Εἰ δὲ μέλει περὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
Οὔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσεις·
Ἀλλ' ἵνα σοί τι μέλῃ, δαίμονι τοῦτο μέλει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε μάτην ἄνθρωπε πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσεις,
Κλήρῳ δουλεύων τῷ κατὰ τὴν γένεσιν;
Τούτῳ σαυτὸν ἄφες. τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει.
Σὴν δὲ τύχην στέργων, ἡσυχίην ἀγάπα.
Μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνην δὲ βιάζεο καὶ παρὰ μοίρην,
Εἰ δυνατὸν ψυχὴν τερπομένην μετάγειν.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ, κεφ. ϛ.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
Οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

Ἀδήλον.

Αργαλέων φέρεται πολιὸς χρόνος· ἀλλὰ παρέρπων,
Καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγγομένων μερόπων.
Καὶ μὴ φαινόμενος, τοὺς φαινομένους ἀφανίζει.
Καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φανερὸν προφέρει.
Ὦ ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτὴ,
Ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ πρὸς ζόφον ἐρχομένων.
Μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὁρῶντας,
Τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας, κληρονόμους λέγετε.

Οἱ νῦν

Si curare aliquid valet cura, & curam gere
Si verò curæ est de te Deo, quid tu curas?
Neq; anxiè curabis sine Deo, neq; negliges
Sed vt tu aliquid cures Deo hoc curæ est.

Ejusdem.

Quare frustra homo laboras, & omnia perturbas
Sorti inserviens illi iuxta tuam generationem?
Huic te relinque, & noli Deo contendere.
Tuam verò animam amans traquillitatem dilige.
Magis verò ad lætitiam contende, & præter fatum
Si possibile est animam gaudentem traducere.

IN TEMPVS, Cap. XC.

PLATONIS.

Omnia fert ævum, longum tempus novit mutare
Nomen, & figuram, & naturam, & fortunam.

Incerti.

Graviter fertur canum tempus, sed transiens
Et voces delet loquentium hominum,
Et non apparens illos qui apparent non apparere facit
Et non apparentes in lucem profert.
O vitæ indefinitus in hominibus finis,
Die ad diem semper ad occasum transiens!
Neq; heredes appellates lucem intuentes,
Sed morientes heredes dicite.

Οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες μέγα κέρδος ἔχουσι,
Τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μογεροῦ βιότου.
Τὴν πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν.
Ἡμεῖς δὲ ζῶντες τὴν πόλιν ἐκ φέρομεν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα, ἦ μαρ ἔπ' ἦ μαρ,
Τοῦ προτέρου βιότου μηδὲν ἔχοντες ἔτι.
Ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐχθεσινῆς διαγωγῆς,
Τοῦ λοιποῦ δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι.
Μὴ τοίνυν λέγε σαυτὸν ἐτῶν πρεσβῦτα πεισσῶν.
Τῶν γὰρ ἀπελθόντων σήμερον οὐ μετέχεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τοῦ βίου.
Τὴν ὀξύτητα τοῦ χρόνου πενθήσατε.
Ἡμεῖς καθεζόμεσθα καὶ κοιμώμεθα,
Μοχθοῦντες ἢ τρυφῶντες· ὁ δὲ χρόνος τρέχει,
Τρέχει καθ' ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν
Φέρων ἑκάστου τῷ βίῳ καταστροφήν.

Αδηλον.

Τὴν πρότερον θυμέλην μήτ' ἔμβλεπε, μήτε παρέλθης.
Νῦν ἄπαγε δραχμῆς εἰς κολοκορδόκολα.
Καὶ σῦκον δραχμῆς ἐγγίγνεται· ἢν δ' ἀναμείνῃς,
Χίλια. Τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ἐστὶ θεός.

Αδηλον.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάντα.
Εν θέρος ἐξ ἐρίφου τρηχὴν ἔθηκε τράγον.

Αδηλον.

Qui nunc heredes mortui magnum lucrum habent.
Disiunctionem à laboriosâ vitâ.
Civitatem hanc mortui prius viventem reliquerunt.
Nos verò viventes civitatem efferimus.

PALLADÆ.

Nocte recedente nascimur quotidie,
Priores vitæ nihil habentes adhuc.
Spoliati hesternô vitæ statu
Et reliquum vitæ hodie incipientes.
Ne igitur dicas teipsum annorum senem multorum
Illorum enim quæ abierunt hodie non es particeps.

Ejusdem.

O brevem voluptatem vitæ.
Celeritatem temporis doletis.
Nos sedemus vel decumbimus,
Laborantes vel delitiantes. Tempus currit,
Currit contra nos miseros homines,
Ferens vniuscuiusq; vitæ mortem.

Incerti.

Priorem scenicum apparatum non intuere neq; præteri,
Nunc defer pecuniam in intestina emenda.
Etiam ficus drachmâ emitur. Sin verò exspectes
Mille. pauperibus Deus est tempus.

Incerti.

Tempore perfruere. Senescunt celeriter omnia
Vna æstas ex hædo hirsutum fecit hircum.

Αδηλον.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθῃ,
Ζητῶν εὑρήσεις σὺ ῥόδον, ἀλλὰ βατον.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΜΗΝΑΣ, κεφ. στα.

Αδηλον.

Εξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται. αἱ δὲ μετ' αὐτὰς,
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

Μῆνες αἰγυπτίων, ὧν πρῶτος σεπτέμβριος.

Πρῶτος θὼθ ἐδάη δρεπάνην ἐπὶ βότρυν ἐγείρειν,
Ιχθυβόλοισι φαωθὶ φέρει πανδήμιον ἄγρην,
Πληϊάδων φαίνουσαν ἀθὺρ τεκμαίρεται ὥρην,
Χοιὰκ σπειρομένων σταχύων δείκνυσι γενέθλην,
Τυβὶ δὲ πορφύρεον βουληφόρον εἷμα τιταίνει,
Σημαίνει πλωτῆρσι μεχεὶρ πλόον ἀμφιπολεύειν.
Αρεος ὅπλα φέρειν φαμενὼθ δείκνυσι μαχηταῖς,
Εἰαρινῶν φαρμουθὶ ῥόδων πρωτάγγελός ἐστι,
Λήϊα δ' αὐανθέντα παχὼν δρεπάνοισι φυλάσσει,
Εὐκάρπου δὲ παϋνὶ προάγγελός ἐστιν ὀπώρης,
Καὶ σταφυλὴν κατέχων εὐάμπελόε ἐστιν ἐπηφί.
Καὶ μεσορὶ νείλοιο φέρει φυσίζοον ὕδωρ.

Μῆνες ῥωμαίων, ὧν ὁ πρῶτος Ιανουάριος.

Εξ ἐμέθεν, λυκάβαντος ὑπ' ἠελίοιο θύρετρα.
Αὐσονίοις ὕψος δέρκεται ἠέλιος.
Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῆς γαίην νιφάδεσσι διαίνω,
Τεύχων εἰαρινῆς ἔγκυον ἀγλαΐης.

Αρχετ'

Incerti.

Rosa senescit brevi tempore. Vbi verò transierit,
Inquirens invenies non rosam, sed rubum.

INHORAS ET MENses, Cap XCI.

Incerti.

Sex horæ laboribus convenientissimæ. Post illas verò
Literis demonstratæ vivè ducunt mortalibus.

Menses Ægiptiorũ quorũ primus Septẽber.

Primus Thoth novit falcem ad vuam erigere.
Piscatoribus Phaothi fert communem pisc ationem.
Pleiadum apparens Athyr indicat tempus.
Chæac seminat arum spicarum ostendit generationem.
Tybi verò purpureum consularem vestem demittit.
Indicat nautis Mechir navigationem instituere.
Martis arma ferre Phamenoth demonstrat pugnatorib.
Vernarum prænuncius est Pharmuthi rosarum.
Segetes florentes Pachon falce custodit.
Fœcundi verò Payni prænuncius est autumni.
Et vuam tenens pulcher vitibus est Epephi.
Et Mesori Nili fert naturam vivificantem aquam.

Menses Romanorum, primus Ianuarius.

Ex me anni à sole sunt vestibula.
Ausonijs fastigium cernitur sol.
Verum ego crebris terram nivibus irrigo
Faciens vernâ ipsam gravidam venustate.

Incipit

Ἀρχετ' ἄρης ἀπ' ἐμεῖο, Ϲ ἄνθεα, κ' γλάγ@ ἤδη.
Ἰση δ' ἐικοσῳ ἤματι νὺξ τελεθῃ.
Ἐν λωίοι τῆμ@ ἢ φυϐοσκάφ@ ἔρνεα πέμνων,
Ῥίζῃ ἀπ' ἀκροτάτῃ ἤμεσον ἀκρέμονα.
Οἵγε τῳ ἄρλι θάλασσα, ἐφοπλίζοιτε ἢ νῆας·
Ὧρον ἀκλύστων σκοτὸς ἄχθ' λιμένων.
Μεσάτι@ ῥόδου ἐιμὶ κ' ἀργυνῆϊο κέλνοιο,
Καὶ ξανθῆς κεράσου βέλτομαι ἀκρέμοσιν.
Καρκίνον ἠέλι@ μεταναίσατ@. ἀστέχυας ἢ
Καρφαλέως κείρῃ γειοπίν@ δρεπάνῃ.
Κείνω ἐγὼ πυῤῥὸν κ' ἀχυρμιάς· ἐν ἢ λέοντι,
Ἄρκεα τελέθῃ χθύμασι νηϊάδων.
Βέλθω ἐγὼ σαφυλῇ, βέλθω δ' ἀπὶ πάσῃ ὀπώρῃ·
Αὔθις δ' ἰσοπαλὴς γίγνετ@ ἤματι νὺξ.
Τίς δέ κ' ἐμεῖο πέλῃ γλυκερώτερ@, ἥς μέθυ λιῳῶ
Ἡδὺ ἀπικαπάγω, βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου;
Εἴ τι ἀθλιωείης πέλῃ ἔρνεα, ὤρεον ἤδη
Καρπὸν ἀποθλίϐειν, μνῆσιν ἔχειν καμάτων.
Παύσασθ νειὸ κέλομαι. γλαγόωνι γὰ ἤδη
Σπέρμαθι ῥιγεδανὴ πηγυλὶς ἀνιάσῃ.

Εἰς ϖοῦ αὐτούς.

Μιὼ ἰκατάτων πεῶτες· ὁ ἢ δύτερος αὖλακα τέμνῃ·
Ὁ τρίτ@, αὐτονίων ῥιπὶ μῶλον ἐγείρῃ.
Τέτρατ@ ἀγγέλῃ ροδοδάκτυλον ἠῶ@ ὥρῃσι·
Εἰμὶ ῥόδον ῥητὴς, κ' ἐγὼ κείνα λάϐρα κομίζω.
Οὗτος ἀμφιλοδὴς· τὸ δ' ἐμὰ πέρας νεῖλον ἐγείρῃ.

Οὗτος

Incipit à me Mars & flores, & lac iam,
Æqualis verò vigesimo diei nox est.
Tunc v. inserat plantator scrobe facta surculos incidēs
Radice in summâ desiderabilem ramum.
Aperitur iam mare, exstruantur verò naves
Tempestivum à tutis extra ducere littoribus.
Medius inter rosas sum, & modo genita lilia
Et flavis cerasis scateo in ramis.
Canerum sol ingreditur, spicas verò
Aridas tondit laboriosus messor seculâ.
Divido ego flava grana, & paleas, in leone verò
Veri sunt fluctus imbrium.
Onustus ego sum uvis, & onustus sum omnis generis po-
Rursus verò æqualis fit diei nox. (mis
Quis me dulcior est, qui vinum torculari
Dulce deorsum defundo, Bacchum in vinifero solo.
Si quidem Minervæ sunt rami tempestivum iam
Fructum exprimere, & recordari laborum.
Cessare à novali iubeo. Lactescenti enim iam
Semini horrens frigus resistit.

In eosdem.

Mensis consulum primus; secundus sulcum secat,
Tertius Ausonium genus ad pugnam excitat,
Quartus annunciat roseam veris horam,
Sum rosarum genitor, & ego lilia candida porto.
Hic ligat manipulos. Et meæ alæ Nilum excitant.

Hic

Οὗτος ἀρισταφύλῳ πεφιλημένον ἔπλεγ βάκχῳ.
Τεύχω δ' οἶνον ἐγὼ μελιηδέα, χάρμα βροτοῖσι.
Δαῖτα φέρω χαρίεσσαν ἐς οὔνομα φωτὸς ἑκάστου.
Φορμίζειν δεδάηκα, καὶ ὑπνώοντας ἐγείρειν.
Hic generoso amicus est Baccho.
Paro vinum ego dulce gaudium hominibus
Convivium fero gratiosum ad nomen hominis cujusq́.
Citharâ cantare novit, & dormientes excitare.

ΘΕΩΝΟΣ μονόστιχον εἰς τὴν ἑβδόμαδα.

Ζεὺς, ἄρης, παφίη, μήνη, κρόνος, ἥλιος, ἑρμῆς.
THEONIS Monostichon in septimanam.
Iupiter, Mars, Venus, Luna, Saturnus, Sol, Mercurius

Τέλος τὸ πρώτου τμήματος τῆς ἀνθολογίας
διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

Finis primæ sectionis Anthologiæ
Variorum Epigrammatum

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn174672496X/phys_0352

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn174672496X/phys_0353

Epigrammata graeca
cum versione
Eilhar di Lu=
bini.

Nr. 820

Cr.
1274.1.2

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn174672496X/phys_0354

Δὴ τ… λιζομένου σκύλακος παριόντα
…ραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος,
Παῦ… ζ', ἐπεὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
…ων, φθεξαμένης ἀΐων.

…ΣΤΟΡΓΙΑΝ, κεφ. πζ.

…ΑΛΦΕΙΟΥ.

Χειμ… …σσι παλυνομένα τιθὰς ὄρνις,
…ς ἀμφέχεε πτέρυγας,
Μέσ… …ον κρύος ὤλεσεν· ἦ γὰρ ἔμεινεν
…ίων ἀντίπαλος νεφέων.
Πρό… …κατ' ἀΐδος αἰδέσθητε
…ων ἔργα διδασκόμεναι.

Αδηλον.

Εκ π… …δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
…παιδὶ βάρος πατέρα.
Εκλ… …ις, μὴ ψαύετε· μικρὸν ἐς ἄρη
…κλέος, τῷ δὲ φέροντι, μέγα.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οὐ τ… …κας ἐπεμήνατο παιδὶ λεάρχῳ,
…ς θυμὸς ἐτεκνοφόνει·
Ζῆλ… …ς μεῖζον κακόν. εἰ δὲ φονεύοι
…νῦν πίστις ἔτ' ἐστι τέκνων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶα… …τε διϊπταμένη σὺ χελιδὼν,
…ῇ πυκτίδι νοσοτροφεῖς.

Ελπη